

Ur KB:s samlingar

Digitaliserad år 2015

National Library
of Sweden

**Underlagsrapport från Storstadskommittén
Stockholm 1997**

SOU 1997:24

Välfärd i verkligheten – pengar räcker inte!

**Underlagsrapport från Storstadskommittén
Stockholm 1997**

SOU 1997:24

A: Ref KB
Occ son

Statens offentliga utredningar

1997:24

Socialdepartementet

Välfärd i verkligheten

– pengar räcker inte!

Underlagsrapport från Storstadskommittén
Stockholm 1997

SOU och Ds kan köpas från Fritzes kundtjänst. För remissutsändningar av SOU och Ds svarar Fritzes, Offentliga Publikationer, på uppdrag av Regeringskansliets förvaltningsavdelning.

Beställningsadress: Fritzes kundtjänst
106 47 Stockholm
Orderfax: 08-690 91 91
Ordertel: 08-690 91 90

Svara på remiss. Hur och Varför. Statsrådsberedningen, 1993.

- En liten broschyr som underlättar arbetet för den som skall svara på remiss.

Broschyren kan beställas hos:

Regeringskansliets förvaltningsavdelning
Distributionscentralen
103 33 Stockholm
Fax: 08-405 10 10
Telefon: 08-405 10 25

Storstadskommittén

Många bostadsområden i främst storstadsregionerna kännetecknas av att invånarna i högre grad än på andra håll är beroende av samhällets stöd och service. Det innebär att betydande ekonomiska resurser i form av direkta och indirekta tjänster samt ekonomiska transfereringar såsom arbetsmarknadsstöd, socialförsäkringsstöd och socialbidrag tas i anspråk i dessa områden.

De kraftiga nedskärningarna inom offentliga ekonomiska stödsystem och offentlig service drabbar särskilt hårt familjer, barn och ungdomar i sådana områden. Situationen i vissa förortsområden visar att det finns anledning att fundera på hur man ska förbättra det sociala och ekonomiska läget.

Riksrevisionsverket har på Storstadskommitténs begäran analyserat möjligheterna att minska de sociala och ekonomiska problemen på såväl kort som lång sikt i våra storstäder, samt vilka förutsättningar som måste vara uppfyllda för att skapa ökad effektivitet i välfärdspolitiken.

Föreliggande rapport innehåller inga ställningstaganden från kommitténs sida. Det är vår förhoppning att den ska bidra till ökad kunskap och stimulera till debatt om hur man kan skapa möjligheter för de boende att vara delaktiga och utöva sin egenmakt i den gemensamma välfärdsproduktionen.

Rapporten bildar ett underlag för Storstadskommitténs fortsatta arbete.

Stockholm i februari 1997

Kerstin Alnebratt
Ordförande i Storstadskommittén

Storstadskommittén

Riksrevisionsverket (RRV) har fått i uppdrag av Storstadskommittén att beskriva utbudet av offentliga välfärdstjänster i de tre storstäderna Stockholm, Göteborg och Malmö samt vilken överensstämmelse som finns mellan utbudet och de boendes efterfrågan på välfärdstjänster. Sex bostadsområden, tre höginkomstområden och tre låginkomstområden har studerats. Resultatet av studien redovisas i bifogad rapport.

En allt större del av befolkningen står vid sidan av den ordinarie arbetsmarknaden i de studerade låginkomstområdena. Samtidigt har den offentliga serviceproduktionen inte fullt ut lyckats möta den efterfrågan som finns. RRV visar i rapporten att några av de centrala problemen som finns i storstadsområdena rör bristande delaktighet och social gemenskap.

Bitr direktör Hans Noaksson har beslutat i detta ärende. Revisionsdirektör Staffan Ivarsson har varit föredragande. Revisionsdirektör Christina von Greyerz, avdelningsdirektör Charlotta von Porat och revisor Leif Borén har medverkat vid den slutliga handläggningen.

Hans Noaksson
Bitr direktör

Staffan Ivarsson
Projektledare

Innehåll

Sammanfattning 9

Summary in English 13

- 1 Velfärd i verkligheten – VIVE-projektet 17**
 - 1.1 Bakgrund och syfte 17
 - 1.2 Fyra enkla antaganden 18
 - 1.3 Velfärdstjänster 19
 - 1.3.1 Verksamhetsnära velfärdstjänster 20
 - 1.4 Tre svenska storstäder – projektets bas 21
 - 1.4.1 Sex olika bostadsområden specialstuderas 22
 - 1.5 VIVE-projektets genomförande 22
- 2. Pengar räcker inte 25**
 - 2.1 Utbudet varierar mellan områdena 25
 - 2.2 Överensstämmelse mellan utbud och efterfrågan 29
 - 2.3 Utanförståendeskap 35
 - 2.4 Åtgärder behövs – en samhällsekonomisk och politisk utmaning 35
- 3. Göteborg 39**
 - 3.1 Sammanfattning – Göteborg behöver mer än pengar 39
 - 3.2 Två bostadsområden – Bergsjön och Älvsborg 42
 - 3.3 Utbud av velfärdstjänster – kontanta ersättningar 45
 - 3.4 Utbud av velfärdstjänster – service 51
 - 3.4.1 Stadsdelsnämndernas verksamhet 51
 - 3.4.2 Primärvårdens insatser i stadsdelarna Bergsjön och Älvsborg 61
 - 3.4.3 Statens insatser i stadsdelarna Bergsjön och Älvsborg 63
 - 3.5 Efterfrågan av velfärdstjänster 66
 - 3.6 Överensstämmelse mellan utbud och efterfrågan 73
 - 3.7 Ett sätt att utveckla velfärdproduktionen i Bergsjön och Älvsborg 75

- 4. Malmö 77**
 - 4.1 Sammanfattning – Malmö behöver mer än pengar 77
 - 4.2 Två bostadsområden – Rosengård och Limhamn/Bunkeflo 80
 - 4.3 Utbudet av välfärdstjänster – kontanta ersättningar 82
 - 4.4 Utbud av välfärdstjänster – service 87
 - 4.4.1 Stadsdelsnämndernas verksamhet 87
 - 4.4.2 Primärvårdens insatser i stadsdelarna Rosengård och Limhamn/Bunkeflo 96
 - 4.4.3 Statens insatser i stadsdelarna Rosengård och Limhamn/Bunkeflo 97
 - 4.5 Efterfrågan av välfärdstjänster 100
 - 4.6 Överensstämmelse mellan utbud och efterfrågan 106
 - 4.7 Ett sätt att utveckla välfärdsproduktionen i Rosengård och Limhamn/Bunkeflo 108

- 5. Stockholm 111**
 - 5.1 Sammanfattning – Stockholm behöver mer än pengar 111
 - 5.2 Två bostadsområden – Husby och Ängby-Bromma 113
 - 5.3 Utbud av välfärdstjänster – kontanta ersättningar 114
 - 5.4 Utbud av välfärdstjänster – service 119
 - 5.4.1 De kommunala verksamheterna 119
 - 5.4.2 Primärvårdens insatser i Husby och Ängby-Bromma 127
 - 5.4.3 Statens insatser i Husby och Ängby-Bromma 128
 - 5.5 Efterfrågan på välfärdstjänster 132
 - 5.6 Överensstämmelse mellan utbud och efterfrågan 137

- Bilaga 1 141**

Sammanfattning

Riksrevisionsverket (RRV) har på uppdrag av Storstadskommittén studerat välfärdssituationen i sex olika storstadsområden i Stockholm, Göteborg och Malmö. I varje storstad har ett låg- och ett höginkomstområde valts ut. Det gäller Husby och Ängby-Bromma i Stockholm, Bergsjön och Älvsborg i Göteborg samt Rosengård och Limhamn i Malmö. Utbudet av offentliga välfärdstjänster har kartlagts av RRV genom ett omfattande fältarbete. Detta betyder att statliga och kommunala hushållstransfereringar samt s k verksamhetsnära kollektiva och individuella servicetjänster ingår i undersökningen. Samtidigt har de boendes efterfrågan av dessa tjänster studerats genom en TEMO-undersökning i de sex bostadsområdena.

RRV kan konstatera att stat och kommun på olika sätt dimensionerat insatser av resurser för att möta de olika typer av socio-ekonomiska förhållanden som råder i de olika områdena. Mycket tyder på att vissa problem tilltar i omfattning. Statistiken visar att andelen personer som står vid sidan om arbetsmarknaden ökar kraftigt i de låginkomstområden som RRV studerat. Antalet personer som står vid sidan om den ordinarie arbetsmarknaden i exempelvis Bergsjön har ökat med 100 procent mellan år 1990 och 1994, en ökning från ca 600 till ca 1 200 personer. Det finns risker med en utveckling av detta slag. Utanförståendeskaper riskerar för allt fler människor bli en slags norm, något som skulle bli ett stort problem i en välfärdsstat som Sverige.

RRVs kartläggning visar att det både utbetalas mer transfereringar till hushållen och produceras mer offentliga servicetjänster i låginkomst- jämfört med höginkomstområden. Det förefaller som om resursfördelningen på de flesta områden varit föremål för olika typer av prövning där mått som ohälsotal, arbetslöshet, andel invandrare, andel ensamstående, andel förtids-pensionärer, antal brott m m varit styrande.

I en opinionsundersökning, utförd av TEMO AB på uppdrag av RRV, har det framkommit att de boende i storstadsregionerna anser att det finns betydande utrymme för förbättringar. Generellt sett kan det inledningsvis konstateras att det är förhållandevis små skillnader vad gäller attityderna till utbudet av välfärdstjänster mellan de som bor i låg- respektive höginkomstområden. Dessa likartade attityder kan även noteras vad gäller välfärdsfrågor i allmänhet.

När det gäller utbudet ser de boende gärna att det satsas extra på viss service i det egna bostadsområdet. I låginkomstområden vill man exempel-

vis att det satsas mer resurser på de arbetsmarknadspolitiska insatserna och ungdomsverksamheten, och i höginkomstområden önskar man att det satsas extra på skolan och utbildningen, men även på ungdomsverksamheten.

Problembilden kan sammanfattas som att en allt större del av befolkningen i vissa storstadsområden står vid sidan av den ordinarie arbetsmarknaden samtidigt som den offentliga serviceproduktionen inte fullt ut lyckas möta den efterfrågan som finns.

Ett annat huvudresultat i undersökningen är att de som bor i området, på fritiden och utan ersättning, kan tänka sig att delta i samhällets produktion av barnomsorg, skola, ungdomsverksamhet, äldreomsorg m.m. De flesta boende som kan tänka sig delta i den gemensamma produktionen anger att de vill medverka i barn- och ungdomsverksamhet. Kvinnor är generellt sett mer benägna att delta än män, detsamma gäller ungdomar jämfört med äldre personer. Kvinnor är mer intresserade av att arbeta med barn, medan män är mer intresserade av att hjälpa till med sport-, idrotts- och ordningsverksamhet.

77 procent av de som bor i låginkomstområden, och 76 procent av de som bor i höginkomstområden anser dessutom att det vore bra om de som bor i det egna bostadsområdet också engagerade sig mer i vissa verksamheter som idag erbjuds av samhället.

Opinionsundersökningen visar att de boende önskar se mer *delaktighet* i den gemensamma produktionen. Man vill själv engagera sig, och man vill se att grannarna engagerar sig. Samtidigt anser en klar majoritet att det är önskvärt att begära att de som mottar exempelvis arbetslöshetsersättningar och förtidspension efter bästa förmåga bör ges möjlighet att utföra vissa *motprestationer* som en kompensation för dessa ersättningar. Stödet för motprestationer är något högre bland de som bor i höginkomstområden än bland de som bor i låginkomstområden. När RRV frågat de boende inom vilka verksamhetsområden som mottagare av bidrag kunde medverka, dvs var som själva motprestationen kunde utföras, visar det sig att insatser på fritidsgård och inom ungdomsverksamhet, äldreomsorg, sport- och idrottsanläggningar samt skötsel och underhåll av bostadsområdet får det starkaste stödet. Därefter kommer skola och barnomsorg samt annan mer specialiserad verksamhet.

Det är således tydligt att de boende ser delaktighet och motprestationer i vissa sammanhang som önskvärda inslag i den svenska välfärdsmodellen.

RRV lät TEMO AB även fråga de boende vad de anser vara det bästa sättet att hjälpa de som är arbetslösa. Sju alternativ gavs, där allt från ökade bidrag och fler arbetsförmedlare till motprestationer och subventionerade arbeten angavs som svarsalternativ. De boende i låg- respektive höginkomstområden uppvisade likartade attityder i denna fråga. Ungefär hälften av de som tog ställning i denna fråga ansåg att det bästa sättet att hjälpa en som är arbetslös är att ge bidrag och kräva en motprestation. Den andra hälft-

ten ansåg att det bästa sättet var att ge stöd till företag och föreningar som skapar arbeten.

RRV har i analysen av situationen i bostadsområdena inte bedömt det vara ändamålsenligt att göra detaljerade studier över den direkta effektiviteten i resursanvändandet. Istället har vi sökt finna om det genom *omdispositioner* eller genom att *tillföra något nytt inslag eller begrepp* i den offentliga verksamheten är möjligt att öka måluppfyllelsen på olika områden.

RRV anser därför att det i det fortsatta arbetet med att finna lösningar på problemen i storstäderna vore rimligt att överväga möjligheter att ta vara på den kraft som kan finnas i dessa uttryck för delaktighet. Bilden av att de boende önskar se mer av delaktighet och social gemenskap inom de verksamheter där det förefaller finnas problem i de studerade storstadsområdena är slående.

Genom att tillföra delaktighet på i första hand två verksamhetsområden i den offentliga serviceproduktionen skulle förhållandena i bostadsområdena kunna förbättras.

För det första gäller det verksamhet riktad till barn och ungdom. När det gäller skola, fritidsgård och övrig ungdomsverksamhet kan det konstateras att det finns utrymme för fler vuxna i verksamheten.

För det andra gäller det arbetsmarknadspolitiken på det lokala planet. Det gäller att aktivera de som står vid sidan om den ordinarie arbetsmarknaden. Om detta skall innebära att man inför system med motprestationer tar RRV inte ställning till. Den genomförda opinionsundersökningen ger ett starkt stöd för denna typ av lösningar bland de som bor i dessa områden. RRV anser att det finns tydliga och lättförståeliga fördelar med sådana former inom arbetsmarknadspolitiken, men anser att man noga bör följa de effekter ett sådant system skulle innebära om det permanentades. Ytterst är detta en fråga som bör lösas på den politiska nivån.

Summary

On behalf of the Commission on Metropolitan Areas the National Audit Office studied the social welfare situation in six residential districts in Sweden's three largest cities, i.e. Stockholm, Gothenburg and Malmö. A low-income and a high-income district was selected in each of the cities: Husby and Ängby-Bromma in Stockholm, Bergsjön and Älvsborg in Gothenburg and Rosengård and Limhamn in Malmö. The range of social services offered in these districts was established by the National Audit Office by means of extensive field studies. Both central and local government benefits and collective and individual services involving personal contacts are included in the survey. In a parallel study, the residents' demand for these services was the subject of a survey conducted by TEMO (an opinion research institute).

The National Audit Office concludes that problems exist at present in some districts in the three largest cities and that central and local government have adjusted the allocation of resources in various ways in order to meet the different types of socioeconomic conditions prevailing in the various districts. The statistics indicate that the proportion of people who are excluded from the labour market is increasing rapidly in the low-income districts studied by the National Audit Office. In Bergsjön, for example, this category increased from 600 to 1 200, or by 100 per cent, between 1990 and 1994. Such a development entails certain risks. For many of those affected, alienation becomes the norm, which could become a major problem in a welfare state such as Sweden.

The National Audit Office's survey shows that the benefits paid out are larger and the public services delivered to households are more comprehensive in low-income districts than those in high-income districts. It would appear that the allocation of resources in most areas is based on various indicators such as the rates of sickness and unemployment, the percentage of immigrants, the percentage of single-person households, the percentage of old-age pensioners, the crime rate etc.

An opinion poll carried out by TEMO for the National Audit Office showed that the residents of the cities concerned consider that there is considerable room for improvement. To start with, the differences between residents of low-income and high-income districts when it comes to attitudes to the range of public services are generally small. This similarity in attitudes also applies to welfare issues in general.

As regards the services offered, the residents would like to see certain services in their own district upgraded. In low-income districts the residents would, for example, like more resources to be allocated to labour market measures and youth activities, while residents of high-income districts would like more to be done for schools and education, but also for youth activities.

The main problem is that an increasing proportion of the population in Sweden's largest cities is excluded from the regular labour market at the same time as the provision of public services is insufficient to meet the resulting demand.

Another significant finding is that residents are willing, in their spare time and without remuneration, to contribute to the provision of services in child care, schools, youth activities, care of the elderly etc. Most residents who are willing to make such a contribution state a preference for youth activities. Women are generally keener than men, and the younger generation keener than the old. Women display greater willingness to work with children, while men are more interested in sports activities and maintaining order.

Furthermore, 77 per cent of those who live in low-income districts and 76 per cent of those in high-income districts would like the residents of a district to show greater interest in some of the public services offered today.

The opinion poll shows that residents would like to see more *participation* in public service provision. They are willing to participate themselves and would like their neighbours to participate too. At the same time, a clear majority think that it should be possible for those who receive unemployment benefit or other benefits to do some kind of *work in return for benefits*. Support for a system of work in return for benefits is somewhat greater among residents of high-income districts than residents of low-income districts. When the National Audit Office asked residents for examples of services that could be done by recipients of benefits the areas most commonly mentioned were youth recreation centres and other youth activities, care of the elderly, sports grounds and centres and neighbourhood maintenance, followed by help in schools, care of the elderly and other more qualified kinds of work.

Clearly, therefore, residents regard participation and, in certain circumstances, work in return for benefits as features that might well be incorporated into the Swedish welfare model.

The National Audit Office also instructed TEMO to ask residents about the best way of helping the unemployed. They were given seven alternatives to choose from, e.g. higher benefits and expanded employment services, work in return for benefits and subsidized jobs. There were no great differences in the attitudes to this question among residents of low-income and high-income districts, respectively. About half of the respondents considered the best way of helping the unemployed was to give them bene-

fits and demand some service in return. The other half thought that the best method was to support enterprises and associations that created jobs.

In its analysis of the situation in various residential districts the National Audit Office has not considered it appropriate to study in detail the immediate effectiveness of the use of resources in each district. Instead, we have attempted to establish whether it is possible, by *reorganizing benefit systems* or by *adding new features or concepts* to public service provision, to improve the attainment of objectives in various areas.

The National Audit Office therefore considers it justifiable, in the continued search for solutions to the problems affecting Sweden's three largest cities, to consider ways and means of making the most of the residents' unambiguous support for greater citizen participation. There is a notable consensus among residents that they would like to see more participation and social cohesion as regards the areas where the study indicates that problems exist.

Conditions in these districts could be improved by increasing participation in two particular areas of public service provision.

The first of these is activities for children and adolescents. There is clearly scope for extra personnel resources, or rather adult representation, in schools, youth recreation centres and other youth activities. The second is labour market policy at the local level. Measures must be taken to activate those who are excluded from the regular labour market. The National Audit Office has no definite opinion as to the merits of a system under which the unemployed would do certain kinds of work in return for benefits. According to the opinion poll there is strong support for such a solution among the residents of the districts that were surveyed. The National Audit Office considers that such labour market arrangements have obvious advantages, but that the effects of introducing such a system on a permanent basis should be carefully monitored. Ultimately, this is a question that must be decided at the political level.

1 Välfärd i verkligheten – VIVE-projektet

1.1 Bakgrund och syfte

Vid regeringssammanträde den 16 mars 1995 ändrades inriktning och vissa förutsättningar för utredningen (S1994:03) Levnadsvillkor i storstadsområden. Nya direktiv gavs till utredningen. Kommittén arbetar med företrädare för de tre storstadsområdena. Uppgiften är att i dialog med berörda i områdena föreslå och initiera åtgärder som syftar till att skapa bättre förutsättningar för bostadsområdena i storstäderna att ta tillvara de olika resurser och möjligheter som finns och som kan användas för en positiv utveckling, särskilt vad beträffar barn och ungdom med svåra uppväxtförhållanden. Kommittén skall för att fullgöra sitt uppdrag bl a

- genomföra en kartläggning av de åtgärdsprogram och andra aktiviteter inom framförallt social-, utbildnings- och arbetsmarknadsområdena som kan ha betydelse för en positiv utveckling i de aktuella bostadsområdena,
- lämna förslag till riktlinjer hur bostadsområdena bättre än för närvarande skall kunna ta till vara sina totala resurser, i form av myndighetsinsatser och ideella insatser, i samverkan och utan hinder av traditionella uppgiftsgränser,
- ta initiativ till och genomföra konkreta projekt med den angivna inriktningen,
- föreslå behövliga förändringar av lagteknisk, finansiell och organisatorisk natur för att bättre samordning och samverkan mellan olika myndigheter och samhällssektorer skall kunna uppnås.

Den 3 juli 1996 gjorde Storstadskommittén en anbudsförfrågan där olika myndigheter ombads inkomma med förslag på hur ett arbete skulle kunna dimensioneras i syfte att ge svar på hur de offentliga resurserna för lokalsamhällets behov kan samordnas och bättre användas. Riksrevisionsverket (RRV) lämnade in ett svar den 26 augusti 1996, "Hur vi får mer välfärd för pengarna". I detta anges ett sätt att belysa situationen i vissa storstadsområden så att analys kan genomföras och förslag till förbättringsåtgärder ges. RRV sade i sitt svar "att det är naturligt att utgå från att välfärdsstatens service till individen består av direkta och indirekta tjänster samt ekonomiska transfereringar. Eventuella förslag till förändringar kommer att beröra dessa tjänster och transfereringar. Av denna anledning bör kartläggningsarbetet formas på ett sådant sätt att kommittén kan ges en klar bild av hur resurserna

styrts till olika typer av bostadsområden. Om detta arbete kan ge en total bild av hur resurserna styrts till olika områdena kommer också statsmakterna att kunna ta ställning till hur eventuella omfördelningar inom de givna systemen skall dimensioneras”.

Storstadskommittén gav den 6 november 1996 RRV i uppdrag att göra en kartläggning av utbud och efterfrågan på vissa välfärdstjänster i sammantaget sex olika bostadsområden i de tre storstadsregionerna. I uppdraget ingår att skatta kostnaderna för produktionen samt att göra en bedömning av effektiviteten i det offentliga åtagandet. Projektarbetet avslutades inom RRV den 5 februari 1997. I kapitel 1.5 beskrivs projektets genomförande.

Projektet har antagit namnet Välfärd i verkligheten (VIVE).

1.2 Fyra enkla antaganden

Bakom projektet finns fyra enkla antaganden.

Det första innebär att välfärdsstaten har en ambition att förverkliga fördelningspolitiska strävanden genom att se till att det skapas system för fördelning av resurser dit behoven anses vara störst. Detta betyder att stat, kommun och landsting kan antas söka se till att områden där de sociala och ekonomiska omständigheterna är mindre goda också får mer stöd och resurser dels i form av kontanta ersättningar till de boende, dels i form av personalresurser.

Det andra antagandet är att välfärdsstaten dimensionerar vissa typer av personalresurser, i detta projekt beskrivna som s k verksamhetsnära, i proportion med de socio-ekonomiska omständigheter som finns i de respektive verksamheter som bedrivs. Detta betyder att offentlig verksamhet i ett område med exempelvis många invandrare, arbetslösa, ensamstående och äldre också får fler s k verksamhetsnära personalresurser. Dessa kan arbeta som förskollärare, lärare i skola, socialsekreterare m m.

Det tredje antagandet innebär att de sociala och ekonomiska problemen är större i bostadsområden med mycket låga genomsnittliga inkomster än vad som är fallet i områden med mycket höga genomsnittliga inkomster. RRV har i vissa projekt tidigare erfarit att situationen i vissa bostadsområden försämras successivt, och att det utbreder sig en kultur som delvis står vid sidan om de legala systemen (se vidare Bidrag genom arbete SOU 1996:151). Mycket tyder på att områden där arbetslösheten är utbredd, där andelen förtidspensionerade är hög, där de genomsnittliga inkomsterna är låga, där andelen invandrare och flyktingar är hög, där kriminaliteten är hög och där det i allmänhet förevisas höga s k ohälsotal det finns en risk för att en ”hopplöshetens kultur” skall utbreda sig.

Det fjärde antagandet är att om en allt större del av befolkningen ställs vid sidan av produktion och delaktighet finns det en allvarlig risk för växande problem som både har sociala och samhällsekonomiska dimensioner.

RRV har i omfattande granskningar på det välfärdspolitiska området sett

hur olika system fungerar i praktiken, men verket har tidigare inte haft möjlighet att studera summan av de offentliga satsningarna riktade till väl avgränsade geografiska områden. Det är mot bakgrund av RRVs ovan redovisade sk enkla antaganden samt Storstadskommitténs uppdrag centralt att kartlägga de resurser som riktas till låginkomst- och höginkomstområden. Det är dessutom av avgörande betydelse att se vilken struktur stödet har i de olika områdena, och om den sk verksamhetsnära personalen dimensionerats volymmässigt i proportion med de socio-ekonomiska omständigheter som råder i de olika områdena. Möjligheterna att förbättra samhällets service inom givna ekonomiska och personella ramar är ett huvudintresse.

1.3 Välfärdstjänster

I avtal mellan RRV och Storstadskommittén beskrivs hur ett uppdrag rörande utbud och efterfrågan av välfärdstjänster skall genomföras. Ett bärande inslag i projektarbetet är att spegla hur de sk välfärdstjänsterna produceras i de olika områdena. Välfärdstjänster definieras som kontanta transfereringar till hushållen samt tillhandahållna tjänster som innebär ett visst mått av mänsklig kontakt mellan den offentliga befattningshavaren och den enskilde individen. Det är således inte samtliga offentliga tjänster som speglas. Det hade varken varit görligt eller ändamålsenligt. Anledningen är att RRV har antagit (se avsnitt 1.2 ovan) att det finns ett samband mellan hur omfattande personalresurser som samhället satsar i de sk mjuka sektorerna och de allmänna förhållandena i respektive område. Det förefaller rimligt att anta att det har en positiv betydelse om kommunen har några socialsekreterare som kan hjälpa en familj med svårigheter jämfört med den hypotetiska situationen där kommunen inte har dessa resurser. På motsvarande sätt förefaller det rimligt att anta att det, inom vissa gränser, finns någon typ av positivt samband mellan välfärdssituationen i ett område och volymen av mänskliga stödresurser som ställs till förfogande. Det är dessa stödresurser som avses kartläggas i denna rapport. Exempel på sådana välfärdstjänster som alltså har en särskild relevans i denna studie är grundskollärare, förskollärare, distriktssköterska, hemtjänstpersonal och fritidsledare. Dessa tjänster skall beskrivas och kvantifieras. Eftersom det rör sig om tjänster där personalen i olika hög grad har kontakt med de boende kommer RRV att bedöma antalet producerade årsarbetskrafter per område samt per invånare.

Kontanta välfärdstjänster utgörs av olika former av bidrag, såväl skattepliktiga som skattefria. Nedan listas de 33 olika bidrag som kartlagts:

Skattepliktiga ersättningar

Ersättning från försäkringskassa som utgör inkomst av anställning

Ersättning från arbetslöshetskassa vid arbetslöshet

Ersättning från arbetslöshetskassa vid arbetslivsutveckling (ALU)

Utbildningsbidrag för doktorander
Ersättning från vuxenutbildningsnämnd
Dagpenning vid frivillig KFÖ eller särskild övning
Kontant arbetsmarknadsstöd
Delpension
Vårdbidrag
Arbetskadelivränta
Ersättning som utgör inkomst av anställning (AGS, TFA)
Ersättning från försäkringskassa, annat förvärvsarbete

Skattefria ersättningar

Vårnadsbidrag
Skattefri del av barnpension
Skattefri del av livränta
Handikappersättning
Särskilt pensionstillägg
Kommunalt bostadstillägg
Särskilt kommunalt bostadstillägg
Bostadsbidrag för barnfamiljer m fl
Studiebidrag och extra tillägg
Återbetalningspliktiga studielån
Utbildningsbidrag vid arbetsmarknadsutbildning, lån
Skattefri sjukpension
Skattefri frivillig pension
Dagersättning och utryckningsbidrag för värnpliktiga
Bostadsbidrag och familjebidrag för värnpliktiga
Bidragsförskott, erhållet belopp
Allmänt och förlängt barnbidrag
Flerbarnstillägg
Socialbidrag
Introduktionsersättning för flyktingar
Ensamförälderbidrag

RRV har på detta sätt kunnat kvantifiera såväl antalet kontanta ersättningskronor per invånare som antalet producerade välfärdstjänster per invånare. Allt redovisat per bostadsområde.

1.3.1 Verksamhetsnära välfärdstjänster

RRV koncentrerar redovisningen i det följande på de personalresurser som är sk verksamhetsnära, allt i enlighet med de ovan redovisade resonemangen om mänsklig kontakt m m. Projektet syftar också till att ge en bild av den totala medelstilldelningen i form av personal och tillskjutna kronor. I varje delkapitel som beskriver verksamheten i de sex olika bostadsområdena

kommer text och analys att i huvudsak gälla dessa verksamhetsnära välfärdstjänster. Bakgrunden är antagandet att lokala offentliga verksamheter ökar just dessa resurser när de socio-ekonomiska förhållandena försämras i ett område. Något förenklat uttryckt antar RRV att enheterna för individ- och familjeomsorg i låg- respektive höginkomstområden har klart olika behov av personalbemanning vad gäller socialsekreterare, men att behovet av administrativ personal endast i ringa omfattning varierar mellan områdena.

För att tydliggöra resursdimensioneringen bryts därför den sk verksamhetsnära personalen ut i vissa av de jämförelser och allmänna redovisningar som ges nedan.

1.4 Tre svenska storstäder – projektets bas

VIVE-projektet bygger på studier av förhållanden i Sveriges tre största städer. Det gäller Stockholm, Göteborg och Malmö. Städerna har vissa likheter som sammanhänger med det faktum att ett stort antal människor bor på ett begränsat geografiskt område. Skillnaderna är emellertid inte oväsentliga. Städerna har av olika skäl inte likvärdiga ekonomiska förutsättningar. Göteborg har exempelvis under senare år effektiviserat den offentliga verksamheten i betydande utsträckning. Malmö har av geografiska orsaker kommit att få ta emot ett stort antal flyktingar, något som påverkat stadens utgifter för bl a socialbidrag.

När storstadsproblem analyseras är utvecklingen i själva storstadsregionen av intresse. Vid en betraktelse av de tre storstadsregionerna Stor-Stockholm, Stor-Göteborg och Stor-Malmö kan det konstateras att befolkningsutvecklingen skiljer sig åt.

Befolkningen i Stor-Stockholm har ökat med 130 000 invånare mellan 1985 (1 578 300 invånare) och 1994 (1 708 500 invånare), vilket motsvarar en ökning på 8 procent. Stor-Malmö har under samma period ökat med 4,6 procent, eller från 476 000 till 498 300 invånare. Befolkningen i Stor-Göteborg har ökat från 677 264 till 726 489, något som motsvarar 7,3 procent under den aktuella 10-årsperioden.

Befolkningspyramiden skiljer sig inte påtagligt åt mellan de tre regionerna. 21–22 procent är mellan 0 och 17 år, 9–10 procent mellan 18 och 24 år, 52–54 procent mellan 25 och 64 år, 13–15 procent mellan 65–84 år samt, slutligen, ca 2 procent över 85 års ålder. Andelen invandrare (utrikes födda) skiljer sig däremot kraftigt mellan städerna. Andelen är högst i Stockholm (16,5 procent). Det är främst andelen medborgare från nordiska och utomeuropeiska länder som gör att Stor-Stockholm avviker positivt i detta avseende.

Andelen småhus är lägre i Stor-Stockholm än i de två andra regionerna, ca 27 mot ca 35 procent. Samtidigt kan det konstateras att befintligt bestånd av flerbostadshus förädlats under något olika tidsperioder i de tre områdena. Ungefär en fjärdedel av flerbostadshusen har uppförts under perioden 1966

till 1975. Mellan åren 1976 och 1980 uppfördes 2 á 3 procent av husen. Därefter, eller mellan åren 1980 och 1990, bör det observeras att nybyggnationen av flerbostadshus i Stor-Stockholm markant skiljer sig från de två övriga regionerna. Hela 9 procent av beståndet uppfördes under 1980-talet, medan motsvarande andelar för Stor-Göteborg och Stor-Malmö är 6,0 respektive 6,7 procent.

Dessa skillnader mellan städerna kommer att tas i beaktande i den analys som följer i denna rapport. I några fall kan dessa skillnader vara bidragande orsaker till att problembilderna skiljer sig åt för de områden som specialstuderas.

1.4.1 Sex olika bostadsområden specialstuderas

VIVE-projektet fokuserar inte hela storstadsregioner. Istället har två områden i respektive storstad valts ut. Det gäller ett låg- och ett höginkomsttagarområde i varje storstadsregion. I detta avsnitt beskrivs kort områdesindelningen. I kapitel 3, 4 och 5 redovisas de närmare förhållandena i respektive stad och område.

I Stockholm har Husby valts ut som ett för studien representativt låginkomstområde. Genomsnittsinkomsten är mycket låg i detta område, dock inte extremt låg. Arbetslösheten är hög. Andelen invandrare är hög. Norra Ängby, Eneby och Bromma Kyrka har fått bilda ett område som utgör ett representativt höginkomstområde. Området benämns konsekvent i rapporten som Ängby-Bromma. Genomsnittsinkomsten är mycket hög i området, dock inte extremt hög. Arbetslösheten är låg. Andelen invandrare är låg.

I Göteborg har stadsdelsnämnden Bergsjön valts ut som ett för studien representativt låginkomstområde. Genomsnittsinkomsten är mycket låg i detta område, dock inte extremt låg. Arbetslösheten är hög. Andelen invandrare är hög. Stadsdelsnämnden Älvsborg har fått bilda ett område som utgör ett representativt höginkomstområde. Genomsnittsinkomsten är mycket hög i området, dock inte extremt hög. Arbetslösheten är låg. Andelen invandrare är låg.

I Malmö har stadsdelsnämnden Rosengård valts ut som ett för studien representativt låginkomstområde. Genomsnittsinkomsten är mycket låg i detta område, dock inte extremt låg. Arbetslösheten är hög. Andelen invandrare är hög. Stadsdelsnämnden Limhamn har fått bilda ett område som utgör ett representativt höginkomstområde. Genomsnittsinkomsten är mycket hög i området, dock inte extremt hög. Arbetslösheten är låg. Andelen invandrare är låg.

1.5 VIVE-projektets genomförande

RRV har på uppdrag av Storstadskommittén och Socialdepartementet genomfört uppdraget på nästan 3 kalendermånader, från den 6 november 1996 till den 5 februari 1997.

Studien bygger på information och data som beskriver utbud och efterfrågan av välfärdstjänster i sex bostadsområden i tre olika storstäder. Detta har påverkat arbetssättet. Huvuddelen av utredningsinsatserna har gjorts genom besök och observationer i områdena samt genom intervjuer med boende och anställd personal.

Fyra huvudsakliga delar kan identifieras. Det gäller arbetet med att kartlägga den socio-ekonomiska bilden i de sex områdena, arbetet med att kartlägga utbudet av transfereringar till hushållen, arbetet med att kartlägga utbudet av offentlig service till hushållen samt arbetet med att kartlägga hushållens efterfrågan av välfärdstjänster.

En förutsättning för projektets genomförande har varit att väl avgränsade geografiska storheter (bostadsområden) har kunnat identifieras. Områdesindelningen har gjorts på ett sådant sätt att de olika statistikbearbetningarna samt datainsamlingen på fältet (intervjuer m m) har kunnat genomföras på ett enhetligt sätt. Detta har varit en av de svåraste frågorna att lösa såväl innan som under projektets genomförande.

Kartläggningen av de boendes attityder i vissa för utredningen relevanta frågor samt de boendes genuina efterfrågan av välfärdstjänster bygger dels på en omfattande opinionsundersökning som gjorts av TEMO AB, dels på undersökningar som gjorts av de olika statliga och kommunala myndigheter som RRV samarbetet med.

Kartläggningen av den socio-ekonomiska bilden i de respektive områdena bygger huvudsakligen på ett statistiskt material från SCB Örebro samt på statistiska redovisningar från de tre kommunernas statistikkontor.

Kartläggningen av utbudet av välfärdstjänster i form av ekonomiska transfereringar till hushållen har gjorts genom bearbetningar av den sk IoF-databasen hos SCB. IoF-databasen speglar samtliga förhållanden som rör inkomst och förmögenhet per hushåll. Materialet kan brytas ned på geografiska områden med stor precision. Databasen identifierar varje hushåll som bor inom de geografiska områden som är aktuella. Härigenom har RRV kunnat kartlägga hur inkomsterna i de olika områdena sätts samman, hur stor andel av olika hushållstypers inkomster som utgörs av olika skattepliktiga respektive icke skattepliktiga bidrag och försäkringsersättningar från stat och kommun. För att få en uppfattning om utvecklingen över tiden görs en kartläggning av inkomstförhållandena åren 1990 och 1994. De uppgifter som hämtas från databaser har formen av statistiska sammanställningar. Uppgifter om enskilda personer eller hushåll är inte tillgängliga annat än i form av statistiska sammanställningar.

Kartläggningen av utbudet av välfärdstjänster som utgörs av service har bedrivits ”på fältet”. Projektet har definierat tjänster (se avsnitt 1.2 och 1.3) som sådan service som innebär ett visst mått av personlig kontakt. Definitionen har delvis tillkommit av utredningstekniska skäl (se avsnitt 1.3), något som fått vissa arbetsmässiga och tekniska konsekvenser. För att spegla dessa tjänster har det varit nödvändigt att bedriva ett omfattande, koncentrerat och

djuplodande utredningsarbete i de olika kommunala, landstingskommunala och statliga myndigheter som tillhandahåller dessa tjänster. Arbetet har förutsatt att RRV fått tillgång till register, databaser, redovisningar men framförallt getts möjlighet att intervjuva representanter för de olika personalkategorier som svarar för de tjänster som är relevanta i denna studie.

Fältarbetet har bedrivits under november och december 1996 i de sex områdena. Arbetet har inneburit att RRVs revisorer intervjuat offentliganställd personal och boende i området samt deltagit i kommunal och statlig verksamhet i de olika områdena. Allt i syfte att inhämta en bild av produktionen i de olika områdena.

Charlotta von Porat har genomfört Malmöstudien och Leif Borén Stockholmsstudien. Projektledaren, Staffan Ivarsson, har producerat Göteborgsstudien.

2 Pengar räcker inte

I detta kapitel redovisas RRVs sammanfattande resultat av ett kartlägningsarbete av utbud och efterfrågan av välfärdstjänster i sex bostadsområden i de tre storstadsregionerna. Kapitlet behandlar även överensställningen mellan utbud och efterfrågan samt innehåller ett avsnitt med en diskussion om de strategiska frågor där Storstadskommittén avser lämna förslag för att förbättra vissa förhållanden i storstadsområdena.

2.1 Utbudet varierar mellan områdena

Den offentliga sektorn fördelar omfattande ekonomiska resurser till hushållen varje år. Dessa består i huvudsak av kontanta bidrag och försäkringsersättningar till hushållen samt den direkt och indirekt riktade service som framförallt kommun och landsting tillhandahåller. I studien ingår även närpolisen, försäkringskassan och arbetsförmedlingen. Summan av transferringarna och de tjänster som av oss definieras som verksamhetsnära utgör de välfärdstjänster som utgör det utbud som är föremål för denna studies uppmärksamhet.

Generellt sett fördelas det mer kontanta bidrag och försäkringsersättningar samt offentlig servicepersonal till låginkomstområden än vad som fördelas till höginkomstområden. Mönstret är i stort sett likartat i de tre storstäderna, dvs förhållandena mellan låginkomstområdena i storstäderna påminner om varandra, på samma sätt som det finns likheter mellan höginkomstområdena storstäderna emellan.

De socio-ekonomiska skillnaderna är stora mellan låg- respektive höginkomstområden inom varje studerad storstad. Genomgående är exempelvis ohälsotalen högre i låginkomstområdena jämfört med höginkomstområdena. Dessutom är andelen invandrare, arbetslösa, mottagare av socialbidrag samt boende i hyreshus högre i låginkomstområdena jämfört med höginkomstområdena. Detta får konsekvenser för omfattningen av de transferringar som den offentliga sektorn fördelar till dessa områden.

Totalt utbetalades bidrag och försäkringsersättningar motsvarande mellan 29 000 och 34 000 kronor per invånare i låginkomstområdena år 1994, medan motsvarande tal för höginkomstområdena var 12 000 till 16 000 kronor. Den genomsnittliga ökningstakten mellan åren 1990 och 1994 var högst i låginkomstområdena.

Om även skattekraften tas med i beräkningarna för de olika områdena

framgår att utbetalda bidrag och ersättningar reducerade med direkta skatter leder till att en något annorlunda bild av de olika områdena växer fram. Om utvecklingen i de olika bostadsområdena hade varit likartad, dvs om förvärvsfrekvensen, andelen arbetslösa, löneökningstakten, andelen flyktingar m m hade utvecklats på ett likartat sätt så skulle i princip nettot mellan bidrag och skatter utvecklats på samma sätt som utbetalningarna av bidrag och försäkringsersättningar. Materialet visar emellertid att ökningstakten var ca 90 procent i Rosengård, ca 180 procent i Bergsjön och ca 340 procent i Husby. I höginkomstområdena förändrades detta netto högst marginellt under perioden 1990 och 1994. I Ängby-Bromma och Älvsborg minskade nettot med ca 10 procent under perioden, medan det ökade med 5 procent i Limhamn. Det senare beror på en successiv förändring av den genomsnittliga sociala profilen i området. Andelen ensamstående ökade exempelvis kraftigt mellan 1990 och 1994.

Strukturen på och omfattningen av utbetalningar av socialbidrag förutsätts ge en förhållandevis god bild av den socio-ekonomiska situationen i ett bostadsområde. Anledningen är att dessa bidrag utbetalas när individen redan försökt skaffa inkomster på annat sätt, antingen genom arbete eller genom andra generella bidrag och försäkringsersättningar. Socialbidraget brukar anges som det sista skyddsnetet i välfärdssystemet.

Det utbetalas betydligt mer socialbidrag i låginkomst- jämfört med höginkomstområden. I exempelvis Älvsborg betalades det ut 228 kronor per invånare i socialbidrag år 1994, medan motsvarande siffra i Bergsjön var 10 000 kronor. Generellt sett gäller att det betalas ut väsentligt högre belopp till gifta/sambo-hushåll än till ensamförälderhushåll.

I genomsnitt utbetalades det 60 000 kronor till de gifta/sambo-hushåll som mottog socialbidrag i Husby, 70 000 till dessa hushåll i Rosengård och 80 000 kronor för dessa hushåll i Bergsjön. I Limhamn/Bunkeflo och Ängby-Bromma utbetalades i genomsnitt 10 000–15 000 kronor till de hushåll som mottog socialbidrag. I Älvsborg var motsvarande siffra 37 000 kronor, men det bör nämnas att andelen hushåll som erhöll socialbidrag var betydligt lägre i denna stadsdel än vad som var fallet i de två andra höginkomstområdena.

Göteborg uppvisar lägre andelar mottagare av socialbidrag än de andra två städerna. I Bergsjön tog 30 procent av dessa hushåll emot socialbidrag, i Älvsborg var andelen 0,3 procent. I Rosengård/Limhamn/Bunkeflo var motsvarande tal 43 respektive 0,5 procent, och i Husby/Ängby-Bromma 33 respektive 0,5 procent.

När det gäller ensamhushållen (hushåll med en vuxen person, med eller utan barn) kan det sägas att mönstret är mer likartat mellan stadsdelarna, vilket betyder att situationen i de olika låg- respektive höginkomstområdena är likartade. Det genomsnittliga hushållet som tog emot socialbidrag i låginkomstområdena fick ca 40 000 kronor per år, medan det genomsnittliga mottagarhushållet i höginkomstområdet erhöll ca 20 000 kronor. Andelen en-

samhushåll som erhöll socialbidrag uppgick år 1994 till 30 procent i låginkomst- och ca 5 procent i höginkomstområdena.

Sammanfattningsvis kan det konstateras att skillnaden mellan låg- och höginkomstområden ökat under perioden 1990 till 1994. Samtidigt finns det betydande likheter mellan de olika låginkomstområdena respektive de olika höginkomstområdena i dessa avseenden. Ökningstakten vad gäller totalt utbetalda bidrag samt andelen mottagare av socialbidrag var exempelvis snabbare i låginkomst- än i höginkomstområden mellan år 1990 och 1994.

RRV har även studerat hur andelen bidragsberoende personer och hushåll förändrats i de olika stadsdelarna. Verket har använt ett flertal definitioner i analysarbetet, men redovisningen begränsas till tre olika. *För det första* har andelen hushåll som tar emot socialbidrag studerats. *För det andra* har andelen hushåll vars disponibla inkomst till minst 76 procent består av summan av arbetslöshetsersättningar, förtidspension samt socialbidrag beräknats. Denna definition beskriver i stort sett personer som är daglediga, dvs personer utan förvärvsarbete och med en varierande arbetsförmåga. *För det tredje* har andelen hushåll vars disponibla inkomst till minst 76 procent består av samtliga skattefria och skattepliktiga bidrag och försäkringsersättningar definierats. Definitionen beskrivs i avsnitt 1.3. I tabell 2.1 redovisas dessa andelar fördelade per område.

Tabell 2.1 Bidragsberoendet i 6 olika bostadsområden. År 1994. A=Andel hushåll som erhöll socialbidrag, B=Andel hushåll vars disponibla inkomst till minst 76 procent bestod av ersättningar för arbetslöshet, förtidspension och socialbidrag, C=Andel hushåll vars disponibla inkomst till minst 76 procent bestod av skattefria och skattepliktiga bidrag och ersättningar. Procent.

	A	B	C
Bergsjön, gifta/sambo	28,2	8,9	27,4
Bergsjön, ensamstående	33,7	16,0	37,2
Rosengård, gifta/sambo	43,2	12,8	47,0
Rosengård, ensamstående	29,1	17,4	41,3
Husby, gifta/sambo	32,8	5,4	27,5
Husby, ensamstående	28,5	11,7	30,3
Älvsborg, gifta/sambo	0,3	0,2	0,8
Älvsborg, ensamstående	3,5	1,6	13,9
Limhamn, gifta/sambo	0,5	0,3	0,9
Limhamn, ensamstående	5,8	2,6	12,9
Ängby-Bromma, gifta/sambo	0,5	0,0	0,5
Ängby-Bromma, ensamstående	5,3	1,8	12,6

I tabell 2.1 redovisas hur stor andel av befolkningen i de sex olika bostadsområdena som är bidragsberoende enligt olika definitioner. Av redovisningen framgår att det är mycket stor skillnad mellan låg- och höginkomstområden i dessa avseenden. Andelen socialbidragsmottagare låg exempelvis år 1994 på nivåer motsvarande 30 till 40 procent i låginkomstområdena, medan andelen mottagare bland gifta/sambo-hushållen i höginkomstområ-

dena endast uppgick till ca 0,5 procent. När det gäller ensamhushållen var dock andelen i dessa senare områden något högre, eller ca 5 procent av hushållen.

Av de hushåll i de studerade låginkomstområdena som var bidragsberoende enligt definition B fick år 1994 mellan 5 och 17 procent sin huvudsakliga försörjning via arbetslöshetsstöd, förtidspension och socialbidrag. I höginkomstområdena var dessa hushåll mycket sällsynta. När det däremot gällde de hushåll som hade sin huvudsakliga försörjning via enstaka, eller kombinationer, av samtliga förekommande bidrags- och försäkringsslag ökade andelen bidragsberoende något i höginkomstområdena. Detta berodde på att barnbidrag, bostadsbidrag, föräldrapenning, sjukpenning m m ingick i detta senare mått på bidragsberoende.

Den intressanta skillnaden mellan Definition B och Definition C (se tabell 2.1 ovan) är att den förstnämnda definitionen består av personer som är i arbetsför ålder samtidigt som det i många fall finns en viss restarbetsförmåga, medan Definition C även inbegriper personer med en huvudsaklig förankring på den ordinarie arbetsmarknaden. Exempelvis kan det i Definition C ingå ett stort antal personer som uppbär föräldrapenning.

När det gäller utbudet av service i de olika områdena kan det konstateras att det finns en rad olika modeller för resursfördelning i de olika städerna. I Malmö finns en ny resursfördelningsmodell för de kommunala verksamheterna och i Göteborg finns en sedan flera år prövad modell för stadsdelsnämnderna samtidigt som man håller på att förädla modellen för primärvårdens fördelning av resurser. Stockholm införde 1 januari 1997 stadsdelsförvaltningar och i samband med detta en resursfördelningsmodell. Eftersom denna studie inleddes i slutet av år 1996 och RRV av naturliga skäl hänvisas till ex post-statistik sker beskrivningen av förhållandena i Stockholm utifrån den tidigare gällande strukturen.

RRV har i de tre utförda kartläggningarna av utbudet av servicetjänster riktade till de boende i respektive område funnit att det i samtliga tre städer fördelas mer resurser till områden där det förefaller finnas störst behov av dessa resurser. Det betyder exempelvis att skolorna i områden med fler invandrarbarn har fler lärare per elev, något som även gäller i barnomsorgen. Dessutom kan man se att socialtjänsten, äldreomsorgen, sjukvården, polisen, försäkringskassan och arbetsförmedlingen arbetar med fler sk verksamhetsnära personalresurser per invånare i låginkomstområdena än vad som är fallet i höginkomstområdena.

Det förefaller således som om resursfördelningen på de flesta områden varit föremål för olika typer av fördelningsprinciper där mått som ohälsotal, arbetslöshet, andel invandrare, andel ensamstående, andel förtidspensionärer, antal brott m m varit styrande. RRV har inte i denna studie för avsikt att söka bedöma i vad mån olika fördelningsnycklar är ändamålsenliga. Verket genomför istället en analys i flera steg, där det första steget gäller frågan om det sker en ungefärlig anpassning av utbudet efter de socio-ekonomiska

förutsättningar som är aktuella i de olika områdena.

Kartläggningen visar att det fördelas mer resurser till de områden där behoven förefaller vara störst.

2.2 Överensstämmelse mellan utbud och efterfrågan

RRV har låtit ett institut för opinionsundersökningar, TEMO AB, kartlägga vilken efterfrågan som finns vad gäller välfärdstjänster samt vilka attityder som finns bland de boende i frågeställningar som är relevanta i storstadssammanhang.

Undersökningen bygger på ca 1 000 slumpmässigt utvalda hushåll i de sex områdena. I varje område har 166 eller 167 hushåll deltagit. Hushållen har intervjuats per telefon. Sammanlagt har de svarat på 19 frågor, dock är frågeställningarna komplexa och många olika svarsalternativ har ingått i de olika frågorna.

Inledningsvis kan nämnas att de boende i låg- respektive höginkomstområden generellt sett tycks ha liknande attityder till såväl utbudets kvalitet som till välfärdsfrågor i allmänhet.

När det gäller den *allmänna bilden* av välfärdssituationen i Sverige anser ca 70 procent av de boende att välfärden minskat under de senaste 10 åren. Samstämmigheten är i denna fråga mycket stor mellan låg- och höginkomstområden.

När det gäller *frågan om hur viktigt det är att samhället prioriterar* vissa grupper är uppfattningarna likartade i låg- och höginkomstområdena. Barn, ungdomar och sjuka sätts i första rummet medan yrkesverksamma, invandrare och ensamma inte anses behöva prioriteras lika hårt. Arbetslösa, barnfamiljer, äldre och utslagna placeras i en mellangrupp, mitt emellan hög- respektive lågprioriterade grupper. Även om prioritetsordningen är densamma mellan låg- och höginkomstområden kan det noteras att man i låginkomstområden fäster en relativt sett större vikt vid satsningar riktade till bland annat arbetslösa och barnfamiljer medan man i höginkomstområden förordar en marginellt sett högre relativ prioritering av barn- och ungdomsverksamhet.

När det gäller *de boendes betygssättning av samhällets insatser generellt sett* för olika grupper framgår att stora likheter mellan områdena finns. Man anger att satsningarna för yrkesverksamma fungerar bäst, därefter placeras man satsningarna för invandrare. I fallande prioritetsordning nämns sedan satsningarna på barn, barnfamiljer och sjuka. Först därefter, dvs sjätte till tionde placeringen i rangordningen, uppkommer påtagliga skillnader mellan låg- och höginkomstområdena. Här kan man se att de boende i låginkomstområdena anser att satsningarna på ungdomar, äldre och ensamma fungerar bättre än vad man anger i höginkomstområdena. När det gäller satsningarna för att hjälpa arbetslösa gäller det motsatta, dvs de boende i höginkomstom-

råden ser mer positivt på dessa satsningar än vad man gör i låginkomstområdena.

När det gäller *de boendes attityder till samhällets verksamheter där man bor* framgår att de boende i höginkomstområden är något mer positiva till utbudet än vad man är i låginkomstområdena. Generellt gäller att de boende är mycket nöjda med kommunens skötsel av det område i vilket man bor. I låginkomstområdena är det förhållandevis fler som är nöjda med det lokala utbudet av ungdomsverksamhet och socialtjänst än vad som är fallet i höginkomstområdena. Omvända förhållanden gäller sport- och idrottsanläggningar, skola och utbildning, barnomsorg, polisen och sjukvården, dvs när det gäller dessa verksamhetsområden är man mer nöjd i hög- än i låginkomstområden.

Vid en betygssättning på en skala från 1–5 framkommer att det främst är arbetsmarknadsåtgärder, fritidsgård och ungdomsverksamhet samt kulturlivet i det lokala området som ges lägst genomsnittsbetyg i såväl låg- som höginkomstområdena. I tabell 2.2 speglas de boendes genomsnittliga betyg på verksamheten i låg- respektive höginkomstområdena. Statistik av detta slag skall hanteras försiktigt, men ett genomsnitt motsvarande ca 3,0 till ca 3,3 brukar enligt TEMO AB kunna betraktas som att det är ”bra som det är”.

Tabell 2.2 De boendes kvalitetsomdöme om samhällets utbud av service i låginkomst- respektive höginkomstområden i de tre svenska storstäderna. December 1996. Genomsnitt. Skala 1–5.

	Lågink.omr.	Högink.omr.
Barnomsorg	3,3	3,4
Skola och utbildning	3,1	3,3
Fritidsgård och ungdomsverksamhet	2,8	2,8
Sjukvård	3,1	3,2
Socialtjänst och socialvård	2,8	2,9
Arbetsmarknadsåtgärder	2,2	2,4
Äldreomsorg och äldreomsorg	2,9	3,0
Kulturlivet	2,9	2,9
Sport- och idrottsanläggningar	3,2	3,4
Polis- och ordningsverksamhet	3,2	3,3
Skötsel och underhåll av bostadsområdet	3,6	3,6

När det gäller frågan om samhället satsar tillräckligt med resurser på olika områden där man bor framkommer att de flesta anser att det satsas lagom. Bland de som tar ställning till frågan om det finns ett eventuellt under- eller överutbud i de olika områdena så finns det en kraftig övervikt för negativa svarsangivelser. Det bör understrykas att frågor av typen ”Vill Du ha mer eller mindre?” av något tenderar att leda till volymmaximerande svarsmönster. Materialet ger trots detta förbehåll en antydning om var det kan finnas mer påtagliga brister i utbudet. I tabell 2.3 visas hur övervikten för negativa svarsangivelser fördelar sig i materialet. I såväl låg- som höginkomst-

Tabell 2.3 De boendes bedömning av om huruvida samhällets utbud av service i låginkomst- respektive höginkomstområden är för litet eller för stort (för litet – för stort). Resultat från TEMO-undersökning, december 1996.

	Lågink.område	Högink.område
Barnomsorg	31 – 3	32 – 3
Skola och utbildning	41 – 3	44 – 2
Fritidsgård och ungdomsverksamhet	44 – 3	45 – 3
Sjukvård	41 – 1	43 – 2
Socialtjänst och socialvård	32 – 3	26 – 4
Arbetsmarknadsåtgärder	57 – 1	46 – 2
Äldreomsorg och åldringsvård	45 – 2	44 – 2
Kulturlivet	38 – 4	37 – 5
Sport- och idrottsanläggningar	30 – 8	24 – 9
Polis- och ordningsverksamhet	39 – 4	37 – 4
Skötsel och underhåll av bostadsområdet	25 – 3	22 – 4

områden anser man att det satsas för lite på arbetsmarknadsåtgärder, men även att det satsas för lite på äldreomsorg samt barn- och ungdomsverksamhet.

I syfte att utkristallisera det enskilda område inom vilket de boende anser att det finns störst skäl att göra ytterligare insatser i den offentliga produktionen av välfärdstjänster ställdes följande fråga: ”Om samhället skulle satsa extra på *ett enda* område av de jag nyss läste upp, vilket skulle det då vara?” Frågan är ställd på ett sådant sätt att det tydligt framgår att en extra satsning på exempelvis skola innebär att det inte kommer att satsas extra på exempelvis äldreomsorgen. Innan de boende svarar påminns de av intervjuaren om att de endast skall ange ett svar. Av svaren framgår att det finns stora skillnader mellan låg- och höginkomstområden. I låginkomstområden finns en tydlig önskan om att det är arbetsmarknadsåtgärderna som skall prioriteras, därefter prioriteras ungdomsverksamhet och äldreomsorgen. När det gäller höginkomstområdena är det mycket tydligt att det är skola och utbildning som anses vara viktigast vid en prioritering av extra insatser, därefter kommer sjukvården.

När det gäller frågan om de boende önskar ökat inflytande på hur resurserna fördelas och används i det egna bostadsområdet visar intervjumaterialet att det inte är någon större skillnad mellan de som bor i låg- respektive höginkomstområden, ca 2 av 3 vill ha ett större inflytande. Däremot finns det vissa regionala avvikelser inom materialet. I Stockholm är skillnaderna mellan de två bostadsområdena förhållandevis stora i detta avseende, 56 procent av de som bor i Husby (låginkomstområde) vill ha mer att säga till om, medan motsvarande andel är 69 procent bland de som bor i Ängby-Bromma (höginkomstområde).

När det gäller vilken verksamhet som de boende vill ha ökat inflytande över finns dock vissa skillnader mellan låg- och höginkomstområden. Först kan det konstateras att man i stort sett prioriterar sitt intresse på ett likartat

sätt, dvs man är i båda kategorierna av områden mest intresserad av att få ett ökat inflytande gällande verksamheter riktade till barn- och ungdomar samt sjuka och äldre. Man kan dock konstatera att de som bor i låginkomstområden är påtagligt mycket mer intresserade av att få ett ökat inflytande över arbetsmarknadsåtgärderna än vad man är inom höginkomstområdena, samt att man i dessa senare områden är klart mer angelägen att få ett ökat inflytande över skola och utbildning samt sjukvård.

När det gäller frågan om man skall låta andra och sk frivilliga organisationer, som exempelvis kyrkan, Grannsamverkan mot brott och Farsor och morsor på stan, hjälpa till med den del av det som samhället tidigare helt tog hand om anser de flesta, eller 88 procent i låg- och 93 procent i höginkomstområden, att det är bra att dessa typer av kompletterande institutioner bidrar inom de områden där den offentliga sektorn producerar tjänster. Sex procent anser dock att detta inte är bra. Lägst intresse för dessa kompletterande insatser finns i Rosengård, högst i Ångby-Bromma. En kontrollfråga visar även att en klar majoritet av de boende, ca 80 procent, anser att det är bra att samhället ger bidrag till denna typ av organisationer. Svaren på båda dessa frågor ger en indikation på att det oavsett socio-ekonomiska bakgrundsvariabler finns ett intresse för fler aktörer på det välfärdspolitiska området. Svaren ger dock inte stöd för någon tolkning av frågan om huruvida detta beror på att kvaliteten skulle vara låg i befintligt utbud eller om det helt enkelt bara är ett uttryck för att man önskar annan typ av verksamhet.

De boende visar ett påtagligt intresse för att på fritiden, och utan ersättning, engagera sig i vissa verksamheter som idag utförs av samhället i det egna bostadsområdet. 63 procent i låg- och 71 procent i höginkomstområdena svarar ja på frågan om de kan tänka sig att engagera sig. Generellt gäller att det finns ett större intresse bland unga än bland de som är äldre att engagera sig i verksamheterna. Det finns generellt sett ett stort intresse för egna insatser och engagemang inom verksamheter som gäller barn, ungdomar, äldreomsorg, sport och idrott. Den mest populära verksamheten i detta sammanhang är tveklöst fritidsgården i området samt annan ungdomsverksamhet. Detta gäller i såväl låg- som höginkomstområden. Stort intresse föreligger således för de verksamheter där egna insatser kan göras vid sidan om ett ordinarie arbete. Detta bekräftas av att det i områden med hög förvärvsfrekvens är just fritidsgården som är aktuell.

När det gäller de egna insatserna finns det ett par tydliga skillnader mellan låg- och höginkomstområdena. I de förra är man *relativt* sett mer intresserad av att engagera sig i arbetsmarknadsåtgärderna, medan man i de senare är *relativt* sett mer intresserad av insatser i skola och ungdomsverksamhet. Resultaten kan sannolikt bero på de socio-ekonomiska skillnader som finns mellan områdena. Arbetslösheten är helt enkelt ett större problem i låg- än i höginkomstområden. Av denna anledning är man mer intresserad av sådana insatser i de olika låginkomstområdena.

Undersökningen anger tydligt att de boende önskar vara delaktiga, men

Tabell 2.4 De boendes attityder till motprestationer för vissa mottagare av bidrag och försäkringsersättningar. I tabellen anges hur många som svarat ja på följande fråga: "Man kan tänka sig att exempelvis arbetslösa och förtidspensionärer som kompensation för sina bidrag och ersättningar engageras i vissa lokala verksamheter som idag utförs av samhället. Kan du tänka dig att vissa bidragstagargrupper ska ha skyldighet att efter bästa förmåga göra en insats inom..."

	Låginkomstomr.	Höginkomstomr.
Barnomsorg	68	73
Skola och utbildning	63	69
Fritidsgård och ungdomsverksamhet	76	81
Sjukvård	63	65
Socialtjänst, socialvård	61	65
Arbetsmarknadsåtgärder	65	69
Äldreomsorg och äldreomsorg	71	79
Kulturlivet	70	72
Sport- och idrottsanläggningar	72	80
Polis- och ordningsverksamhet	48	45
Skötsel och underhåll av området	72	79

intervjuundersökningen visar även att de boende anser att det vore bra om även de övriga i det egna bostadsområdet medverkade i den gemensamma produktionen. Samstämmigheten i de två bostadsområdena är påfallande. 77 procent av de som bor i låginkomstområden och 76 procent av de som bor i höginkomstområden anser att det vore bra om de boende i det egna bostadsområdet "engagerade sig mer i vissa verksamheter som idag erbjuds av samhället".

Intervjumaterialet visar således att de boende både själva vill delta i den gemensamma produktionen samt önskar se att grannarna i det egna bostadsområdet deltar i sådan verksamhet som samhället idag producerar.

Aktivitet, deltagande och delaktighet bör enligt de boende även gälla inom delar av arbetsmarknadspolitiken. En stor majoritet av de boende i såväl låg- som höginkomstområden anser att det är rimligt att begära att en del av de som idag uppbär förtidspension och arbetslöshetsersättning ska ha skyldighet att efter bästa förmåga göra en insats inom vissa offentliga verksamheter. I tabell 2.4 visas hur många procent av de som bor i låg- respektive höginkomstområden som anser att det vore bra om krav på motprestationer införs för vissa av de som erhåller bidrags- och försäkringsersättningar.

Det tycks således finnas ett starkt stöd för idén att införa motprestationer för vissa grupper av mottagare av bidrags- och försäkringsersättningar. I höginkomstområdena är stödet endast marginellt större. Det skiljer endast några enstaka procentenheter mellan stadsdelarna. I stort sett anser mellan 60 och 80 procent att motprestationer kan vara bra för personer som idag erhåller kontanta stöd. När det gäller skolans område anser ca 65 procent att det är möjligt att låta exempelvis förtidspensionärer och arbetslösa att

Tabell 2.5 De boendes uppfattning om vilket som är det bästa sättet att hjälpa de som är arbetslösa. Låg- och höginkomstområden. Resultat av TEMO-undersökning, December 1996.

	Lågink.omr.	Högink.omr.
Ge pengar i bidrag	1	1
Ge bidrag men kräva en motprestation	36	47
Ge bidrag som ett återbetalningspliktigt lån	4	2
Anställa fler tjänstemän som kan hjälpa den arbetslösa att söka arbete eller utbildning	6	3
Ge bidrag för att starta eget företag	10	5
Ge stöd till företag och föreningar som kan skapa arbeten	33	36
Ordna gratis fritidsaktiviteter	1	1
Vet ej/Ej svar	9	5
	100	100

efter bästa förmåga göra en viss insats som kompensation för en del av sin ekonomiska ersättning.

Mot bakgrund av att arbetslösheten betraktas som ett av de största problemen för närvarande fick de boende ange vilket som vore "det bästa sättet att hjälpa arbetslösa?". De intervjuade fick välja ett av sju olika svar. I tabell 2.5 redovisas resultatet.

Materialet ger en bild av de boendes uppfattningar om vad som är bra för den som är arbetslös. Två svarsalternativ framträder tydligt i materialet.

Det första gäller förslaget att man skall införa en motprestation för den ekonomiska stöd som ges. 36 procent av de boende i låg- och 47 procent av de boende i höginkomstområden anger att detta skulle vara det enskilt bästa sättet att hjälpa den som är arbetslös. Det andra gäller förslaget som innebär att företag och föreningar som skapar arbeten ges bidrag. Ca 35 procent av de boende, i såväl låg- som höginkomstområdena, anser att dessa företags- och föreningsstöd skulle vara det bästa sättet att hjälpa de som är arbetslösa.

Materialet ger en tydlig bild av att de boende anser att aktivitet, deltagande och motprestation är komponenter som är viktiga i de lokala arbetsmarknadspolitiska satsningarna.

Av opinionsundersökningen framgår att de boende anser att det finns utrymme för förbättringar. Det förefaller inte i första hand vara ett enskilt verksamhetsområde som är helt fel eller helt rätt, istället handlar det om att ett inslag, eller ett fenomen, saknas. Det tycks som om detta skulle kunna utgöras av olika typer av inslag av delaktighet i den offentliga serviceproduktionen. De boende har mycket tydligt gett uttryck för att de själva, liksom de boende i allmänhet, i ökad utsträckning skulle kunna engageras i den produktion av offentliga servicetjänster som idag utförs av offentliga institutioner. Delvis som ett uttryck för samma uppfattning och attityd anser de boende att det finns skäl att införa motprestationer i vissa kontantstödsmodeller som riktas till exempelvis arbetslösa.

2.3 Utanförfståendeskap

RRV kan konstatera att det för närvarande finns problem i vissa storstadsområden och att stat och kommun på olika sätt dimensionerat insatser av resurser för att möta de olika typer av socio-ekonomiska förhållanden som råder i de olika områdena. Mycket tyder på att vissa problem tilltar i omfattning. Statistiken visar att andelen personer som står vid sidan om arbetsmarknaden ökar kraftigt i de låginkomstområden som RRV studerat. Antalet daglediga (se definition i avsnitt 1.3) i Bergsjön har exempelvis ökat med 100 procent mellan år 1990 och 1994, en ökning från ca 600 till ca 1 200 personer. Det finns risker med en utveckling av detta slag. Bland grupper av arbetslösa kan ett utanförfståendeskap riskera bli en slags norm, något som skulle bli ett stort problem i en välfärdsstat som Sverige.

2.4 Åtgärder behövs – en samhällsekonomisk och politisk utmaning

Mot bakgrund av de förhållanden som råder i vissa storstadsområden finns det såväl samhällsekonomiska som politiska skäl att diskutera åtgärder i syfte att komma tillrätta med problemen.

Problemen består sammanfattningsvis av att en allt större del av befolkningen i vissa storstadsområden står vid sidan av den ordinarie arbetsmarknaden samtidigt som den offentliga serviceproduktionen inte fullt ut lyckas möta den efterfrågan som finns.

RRV har funnit att olika offentliga producenter av service, det kan gälla barnomsorg, sjukvård eller polisens arbete, försöker dimensionera insatserna utifrån de behov som finns. Verket har inte ambitionen att betygsätta den närmare dimensioneringen eller det exakta utförandet av dessa tjänster. Istället ser verket det som sin uppgift att ge ett underlag för Storstadskommittén samt ange områden där lösningar på problemen går att finna.

Det finns två *verksamhetsområden* som enligt verkets bedömning är särskilt relevanta i ett arbete som på både kort och lång sikt rör välfärdssituationen i storstadsområden. Det är verksamhet riktad till barn- och ungdomar samt verksamhet som riktas till de som är arbetslösa.

När det gäller barn- och ungdomsverksamhet visar undersökningen att det i vissa stadsdelar finns brister vad gäller utbudet av vissa verksamheter. I exempelvis Bergsjön och Älvsborg torde det finnas efterfrågan för vidgade öppethållandetider. Dessutom är situationen i ett antal studerade skolor otillfredsställande då viss oro bland såväl elever som personal kan noteras. Det tycks som om särskilt några skolor i de studerade låginkomstområdena saknar tillräckligt med vuxenrepresentanter.

När det gäller de som är arbetslösa kan det konstateras att man i vissa kommuner vid sidan om de ordinarie arbetsmarknadspolitiska verksamheterna inlett försöksverksamheter för att skapa lokal sysselsättning. I exempelvis Malmö och Göteborg ger man vissa personer som riskerar hamna i

långtidsarbetslöshet sysselsättning inom viss projektverksamhet. Bakom dessa verksamheter finns delvis tanken att man genom aktivitet skall hjälpa den som är arbetslös. Att aktivera den som råkat ut för arbetslöshet antas bidra till att personen i fråga minskar risken att komma vid sidan av det sociala liv och den gemenskap som ett arbete normalt innebär. Just själva aktiviteten antas således vara av värde för effektiviteten i den lokala arbetsmarknadspolitiska satsningen. Dessa tankar styrks av brittisk forskning. I rapporten *Long-term unemployment – Individual risk factors & Outcomes* (Policy Studies Institute, London, 1996) visas vilken central roll social kontakt spelar för den enskilde individen när denne skall försöka komma tillbaka in på arbetsmarknaden. Rapporten visar hur sannolikheten att få ett arbete ökar i takt med att individen deltar i ett socialt sammanhang. Många olika exempel på detta visas, bl a visas att folk som ofta deltar i gemenskapen på de lokala pubarna lättare tycks komma tillbaka på arbetsmarknaden. Forskarna pekar på betydelsen av sociala kontakter.

Samtidigt som det i enlighet med vad som sagts ovan finns utrymme för ytterligare förbättringar vad gäller verksamhet riktad till barn- och ungdomar samt de som är arbetslösa finns det skäl att i detta sammanhang påminna om de tydliga uttryck för *önskan om insyn, inflytande och delaktighet* som de boende i dessa stadsdelar gett uttryck för i den opinionsundersökning som RRV låtit TEMO AB göra i dessa områden. I samtliga områden ansåg en klar majoritet av de boende att de på fritiden och utan ersättning kunde tänka sig att hjälpa till, eller delta, i den produktion av offentliga service-tjänster som samhället idag tillhandahåller. Här var det just verksamhet riktad till barn och ungdomar samt arbetsmarknadsåtgärder som angavs av de boende. RRV anser att det i det fortsatta arbetet med att finna lösningar på problemen i storstäderna vore rimligt att överväga möjligheter att ta vara på den kraft som kan finnas i dessa uttryck för delaktighet.

Det finns även tydliga tecken på att de boende även önskar att delaktighet, och strävan till aktivitet och medverkan, även bör gälla i allmänhet. RRVs material visar att de boende även gärna ser att grannarna medverkar i den produktion av välfärdstjänster m m som samhället normalt producerar. Detta uttryck gäller även folks uppfattning om arbetsmarknadsåtgärderna. Man svarar i opinionsundersökningen att det bästa sättet att hjälpa den som är arbetslös är att ge bidrag till försörjning samtidigt som den arbetslösa personen aktiveras antingen i ett arbete eller på något annat sätt. Bilden av att de boende önskar se mer av delaktighet och social gemenskap inom de verksamheter där det förefaller finnas problem i de studerade storstadsområdena är slående.

Mot denna bakgrund förefaller det vara rimligt att Storstadskommittén i sitt fortsatta arbete med att söka finna åtgärdsförslag som syftar till att förbättra situationen i bl a storstädernas låginkomstområden bör fokusera de frågor som rör delaktighet, men även att finna former inom arbetsmarknadspolitiken för att aktivera de som står vid sidan om den ordinarie arbetsmark-

naden. Om detta skall innebära att man inför system med motprestationer tar verket inte ställning till. Det finns ett folkligt stöd för denna typ av lösningar enligt TEMO:s opinionsundersökning som RRV beställt. Det finns tydliga och lättförståeliga fördelar med sådana former inom arbetsmarknadspolitiken, men RRV anser att man noga bör studera vilka eventuella negativa effekter ett sådant system skulle medföra om det permanentades.

Sammanfattningsvis anser RRV att det är troligt att arbetet med att finna lösningar på några av de centrala problem som visar sig i storstadsområden bör sökas i frågor som rör delaktighet. Det gäller såväl de boende generellt som de som kommit att stå utanför arbetsmarknaden.

3 Göteborg

Studien Valfärd i verkligheten bygger på information rörande tre svenska storstäder. Dessa är Göteborg, Malmö och Stockholm. I detta kapitel redovisas förhållandena i Göteborg.

År 1990 genomfördes en reformering av den kommunala verksamheten i Göteborg. Den administrativa organisationen slopades och 21 stadsdelsnämnder infördes. Konkret innebar detta att äldreomsorg, barnomsorg, skola, fritid och kultur, handikappomsorg samt individ- och familjeomsorg samlades i enhetliga administrativa former.

Varje stadsdelsnämnd tilldelas varje år en viss summa pengar i enlighet med en resursfördelningsmodell. Denna är tänkt att bidra till den ekonomiska fördelningen så att områden med stor andel resurskrävande verksamhet kompenseras för detta. En stor andel arbetslösa, invandrare, handikappade och äldre ger i konsekvens med detta en ökad tilldelning av resurser till den kommunala verksamheten. Göteborgs kommun utgår varje år från de medel som finns att fördela. Dessa indelas i två delar dels en grundresurs, dels en tilläggsresurs. Grundresursen motsvarar 47 procent av tillgängliga medel, tilläggsresursen 53 procent.

Arbetet med att fördela resurserna delas således in i två steg. Grundresursen beräknas utifrån befolkningsstatistiska uppgifter. Varje stadsdelsnämnd tilldelas medel som svarar mot åldersstrukturen i området. Tilläggsresursen är avsedd att kompensera för de extra resurskrävande verksamheter som följer av att befolkningen är sammansatt på ett visst sätt. Dessa medel utgår i huvudsak för de delar av befolkningen som utgörs av barn med endast en hemmavarande förälder, arbetslösa, utländska medborgare, förtidspensionärer samt ålderspensionärer.

Inför 1997 fördelas sammanlagt 7,5 miljarder kronor till de 21 stadsdelsnämnderna. Av dessa medel utgör grundresursen 4 miljarder kronor och tilläggsresursen 3,5 miljarder kronor.

3.1 Sammanfattning – Göteborg behöver mer än pengar

RRV har inom ramen för VIVE-projektet samlat in information rörande såväl utbud som efterfrågan av välfärdstjänster i två av Göteborgs stadsdelar, Bergsjön och Älvsborg. Tre syften finns med arbetet. För det första att kartlägga utbud och efterfrågan av välfärdstjänster. För det andra att se om det finns några tydliga tecken som tyder på en bristande överensstämmelse mel-

lan utbud och efterfrågan. För det tredje att söka peka ut ett eller flera enskilda områden, fenomen eller frågor som skulle kunna vara centrala i Storstadskommitténs fortsatta arbete med att söka finna vägar eller förslag som kan bidra till att förbättra situationen och de allmänna förutsättningarna i storstadsområden med en hög andel socio-ekonomiska problem.

RRV har funnit att såväl Göteborgs kommun som statliga myndigheter fördelat mer resurser till stadsdelen Bergsjön än till stadsdelen Älvsborg, något som synes motiverat mot bakgrund av de mer påtagliga socio-ekonomiska problem som råder i Bergsjön. Den aktuella fördelningsprofilen gäller i stort sett samtliga sk välfärdstjänster som verket studerat. Tjänsterna består av personal och utbetalningar av kontanta bidrag och försäkringsersättningar.

I de flesta verksamheter har de offentliga institutionerna engagerat fler befattningshavare per invånare i Bergsjön än vad som är fallet i Älvsborg. I vissa verksamheter är skillnaderna små, medan det i andra sammanhang är större skillnader. Det område där skillnaderna är störst är stadsdelsnämndernas enheter för individ- och familjeomsorg. I Bergsjön har man avsatt 15 gånger fler socialsekreterare, samt annan sk verksamhetsnära personal, jämfört med vad som är fallet i Älvsborg. När det gäller barnomsorg och skola är personaltätheten något högre i Bergsjön än vad som gäller i Älvsborg. Inom äldreomsorgen gäller likartade förhållanden. Anledningen står att finna i de socio-ekonomiska skillnader som finns mellan områdena. Göteborgs kommunala resursfördelningsmodeller styrde år 1995 ca 31 600 kronor i kommunbidrag per invånare, medan motsvarande tal för Älvsborg var 12 600 kronor.

När det gäller utbetalningar av bidrag och försäkringsersättningar till de boende i de två områdena är skillnaderna förhållandevis stora. De boende i Bergsjön erhåller årligen i genomsnitt drygt dubbelt så mycket bidrag per invånare i olika ersättningar jämfört med vad som gäller i Älvsborg. I siffror betyder detta att 34 270 skall jämföras med 14 302 kronor. Älvsborgsborna tjänar ungefär dubbelt så mycket pengar av lönearbete jämfört med de boende i Bergsjön. Av detta följer att skattebetalningarna är större i Älvsborg. Giftna och sambeskattade med ett barn betalade exempelvis år 1994 i genomsnitt 198 100 kronor i skatt medan motsvarande hushåll i Bergsjön betalade 58 000 kronor. Totalt sett betalade den offentliga sektorn år 1994 ut 437 miljoner kronor i bidrag och försäkringsersättningar till de boende i Bergsjön och 262 miljoner till Älvsborgsborna. Stat och kommun fick samma år tillbaka 255 miljoner i direkta skattebetalningar från Bergsjöborna och 1 044 miljoner kronor från de boende i Älvsborg. Detta betyder att de boende i Bergsjön år 1994 erhölet ett "nettobidrag" per invånare motsvarande 14 283 kronor medan de boende i Älvsborg fick "nettobetala" 42 644 kronor per invånare.

Sammantaget kan det konstateras att stat och kommun fördelar ut mer resurser där det förefaller finnas störst behov av stöd. Den offentliga sektorn

styr dubbelt så mycket kontanta ersättningar och dubbelt så många personalresurser per invånare till Bergsjön som till Älvsborg.

RRV har genom anlitande av TEMO AB, sökt skatta efterfrågan på de välfärdstjänster som bjuds ut samt attityder till offentligt utbud av service av olika slag. Insamlat material visar att de boende anser att det finns utrymme för förbättringar vad gäller utbudet. Ett av huvudresultaten är också att attityderna till det specifika utbudet samt välfärdsfrågor i allmänhet inte uppvisar större skillnader mellan områdena än vad som är fallet. Folk har således påfallande likartade attityder i dessa frågor, även om man exempelvis kan se att arbetsmarknadsåtgärder prioriteras hårdare i Bergsjön än i Älvsborg och skolfrågor prioriteras hårdare i Älvsborg än i Bergsjön. Det finns dessutom ett större stöd för motprestationer inom olika stödsystem bland Älvsborgs- än Bergsjöborna.

Älvsborgsborna är generellt sett något mer nöjda med utbudet än vad Bergsjöborna är. I Bergsjön är man minst nöjd med arbetsmarknadsåtgärderna, men även fritidsgårdarna, ungdomsverksamheten, kulturlivet och äldreomsorgen får låga betyg av de boende. I Älvsborg är man minst nöjd med fritidsgård och ungdomsverksamhet, och även i denna stadsdel får arbetsmarknadsåtgärder och äldreomsorg låga betyg. De låga betygen beror sannolikt på att de boende anser att det satsas för lite på dessa verksamheter, men när det gäller skola och utbildning anser de boende i Älvsborg att utbudet får godkänt samtidigt som de anser att det satsas för lite på verksamheten.

De boende prioriterar generell barn- och ungdomsverksamhet högst. Därefter prioriteras sjukvård, arbetsmarknadsåtgärder samt äldreomsorg. I Bergsjön är man relativt sett mer intresserad av att få ett ökat inflytande på hur resurserna fördelas i området än vad som är fallet i Älvsborg. 66 procent svarar att de önskar mer inflytande i Bergsjön och 58 procent i Älvsborg. Det är främst inom barnomsorg, skola samt ungdomsverksamhet som de boende önskar se mer inflytande. Generellt önskar de boende också se mer engagemang i det område där de bor dels vill de själva aktivera sig, dels vill de se att grannarna ökar sitt engagemang. 70–75 procent av de boende kan tänka sig att delta i den gemensamma produktionen av välfärdstjänster, och detta på fritiden samt utan ersättning. 77 procent av de boende i Älvsborg och 76 procent av de boende i Bergsjön anser att det vore bra om grannarna deltog mer aktivt i den gemensamma välfärdsproduktionen.

Mellan 2/3 och 3/4 av de boende anser att det vore önskvärt om även vissa mottagare av bidrag och försäkringsersättningar engagerades i produktionen av den offentliga servicen. Stödet för detta, som i princip handlar om motprestationer, är marginellt större i Älvsborg än i Bergsjön. I båda stadsdelarna anses fritidsgård och ungdomsverksamhet vara områden som är bäst lämpade att kompletteras med insatser från exempelvis arbetslösa och förtidspensionärer. Även barnomsorg, äldreomsorg, sport- och idrottsanläggningar samt skötsel och underhåll av bostadsområdet är verksamheter som

de boende i såväl Bergsjön som Älvsborg angett som lämpliga i detta sammanhang. Det stora stödet för motprestationer kan möjligen förklaras av att de boende anser att detta är det enskilt bästa sättet att hjälpa de som är arbetslösa. Ungefär hälften av de boende som tar ställning i denna fråga anser att bidrag till arbetslösa med krav på motprestation är det effektivaste sättet. Den andra hälften anser att det bästa sättet att hjälpa de arbetslösa är att ge bidrag till företag och föreningar som skapar arbete.

Vi har funnit att man genom resursfördelning och områdesanpassad produktion sökt möta efterfrågan, men att det särskilt finns två områden där överensstämmelsen mellan utbud och efterfrågan kan förbättras. Det gäller verksamhet riktad till barn och ungdom samt arbetsmarknadsåtgärderna. I intervjuer samt vid besök på skolor framkom att såväl personal som elever tydligt ger uttryck för behovet av extra personalresurser, eller egentligen vuxenrepresentanter i verksamheten. I skolan angavs det exempelvis att det behövs fler sk skolvårdar. I vissa skolmiljöer råder oroliga förhållanden, något som riskerar hämma effektiviteten i undervisningen. Fler vuxna i olika verksamheter av detta slag skulle kunna bidra till att förbättra kvaliteten i den totala verksamheten.

När det gäller de arbetslösa har RRV erfarit att den försöksverksamhet med sk Weststidsarbetare anses lyckad. De som riskerar att utförsäkras och tvingas leva på socialbidrag aktiveras genom olika typer av arbeten inom den kommunala förvaltningen. Verksamheten bedrivs i begränsad omfattning.

Man kan av materialet tydligt se att de boende önskar se att den offentliga verksamheten i det egna bostadsområdet i ökad utsträckning involverar de boende. Det finns, enligt RRVs bedömning, ett starkt stöd i såväl låg- som höginkomstområden för ett ökat inflytande och mer av delaktighet i Göteborg. Detta gäller såväl verksamheter riktade till de boende generellt som till de som är arbetslösa i områdena.

3.2 Två bostadsområden – Bergsjön och Älvsborg

Projektet Valfärd i verkligheten (VIVE) syftar till att spegla såväl utbud som efterfrågan av välfärdstjänster i tre svenska storstäder. Med syftet att skapa jämförbara storheter väljs ett hög- och ett låginkomstområde ut i varje stad. I Göteborg har stadsdelarna Bergsjön och Älvsborg valts ut. Stadsdelarna representerar dels ett område med mycket låg genomsnittlig inkomst, dels ett område med mycket hög genomsnittlig inkomst. Ingen av stadsdelarna kännetecknas av extrema förhållanden, även om skillnaderna är stora stadsdelarna emellan. Genomsnittlig inkomst har således varit det främsta kriteriet som bestämt vilka stadsdelar som skulle utgöra grunden för utredningens Göteborgsmaterial.

Bergsjön är ett förhållandevis modernt förortsområde i Göteborgs nordöstra del. Området byggdes på 1960-talet i ett natur- och skogsområde ca 5

kilometer från stadens centrum och beläget precis intill den klassiska, och på 1940-talet uppförda, arbetarstadsdelen Kortedala.

Stadsdelen Bergsjön kännetecknas av kuperad terräng med inslag av bergsformationer. Ett par sjöar i området samt en vacker utsikt över kringliggande arealer bidrar till att området kan kategoriseras som naturskönt. Området är en direkt produkt av en aktiv stadsplanering. Runt de bostäder och arbetsplatser som utgör det egentliga området går en ringled som minskar trafiken inom området samt leder förbi annan trafik. Ringleden inramar stadsdelen Bergsjön på ett tydligt sätt. Avgränsningen gör att en utifrån kommande betraktare snabbt kan bilda sig en uppfattning om Bergsjöns fysiska struktur.

Den största arbetsgivaren är kommunen. I övrigt saknas stora arbetsgivare inom områdesgränserna. Bostäderna är i huvudsak byggda på 1960-talet och är av flerfamiljstyp. Inom området finns några avskiljda radhus- och villaområden. I Bergsjön bor ca 12 800 personer. Hälften är män och hälften är kvinnor. Ålderspyramiden visar att stadsdelen är förhållandevis "ung".

Stadsdelen Älvsborg är i stor utsträckning ett gammalt bostadsområde beläget några kilometer sydväst om Göteborgs centrala delar. Området utgörs av delområdena Fiskebäck, Långedrag, Hagen och Grimmered. Området ligger naturskönt beläget vid kusten och avgränsas inåt land av stadsdelarna Majorna, Frölunda och Tynnered.

Älvsborg är inte lika tydligt geografiskt avgränsat som Bergsjön. Området har vuxit fram successivt, något som gör att stadsplaneringen inte är lika tydlig som i Bergsjön. Havet utgör en tydlig avgränsning västerut och några motorleder utgör en viss, och ungefärlig, avgränsning norr- och österut.

Området kan betraktas som ett bostadsområde, även om det finns ett antal medelstora arbetsgivare med lokaler i området. Bostäderna utgörs i huvudsak av radhus och villor. Ett mindre antal flerfamiljshus finns i området. I Älvsborg bor ca 18 500 personer. Hälften är män och hälften är kvinnor. Ålderspyramiden visar att stadsdelen är förhållandevis "ung".

Vid en jämförelse mellan de två stadsdelarna framgår att *befolkningen* under 1990-talet ökat något i Älvsborg, medan den minskat i Bergsjön. Ökningen i Älvsborg förklaras huvudsakligen av att en viss förtätning sker. Andelen flerfamiljshus har också ökat i denna stadsdel under senare år. Dessutom kan ett ökat äldreboende noteras. Detta sedan kommunen gjort vissa satsningar (se nedan under avsnitt 3.4).

Andelen lägenheter eller småhus med 1 till 3 rum är i Älvsborg 20 procent. I Bergsjön är motsvarande tal 80 procent. I Älvsborg utgör småhus med 5 eller fler rum 55 procent av antalet lägenheter och småhus. Andelen hushåll som består av ensamstående är (FOB 90) i Älvsborg 17 procent och i Bergsjön 44 procent. Det genomsnittliga hushållet har fler medlemmar i Älvsborg än i Bergsjön.

Andelen utländska medborgare tycks under 1990-talet ha varit konstant i Älvsborg, knappt 3 procent av befolkningen, medan andelen i Bergsjön

ökat från 26,7 procent (år 1991) till 31,4 procent (år 1995). Till detta kommer andelen personer som är "före detta utländska medborgare". År 1995 utgjorde denna grupp 8 procent av de boende i Älvsborg och 23 procent i Bergsjön. Summan av utländska medborgare och "före detta utländska medborgare" brukar i befolkningssammanhang benämnas *personer med utländsk anknytning*. I Älvsborg utgör denna grupp 8 procent av de boende. I Bergsjön utgör gruppen personer med utländsk anknytning 54 procent av det totala antalet boende.

Den *genomsnittliga inkomsten* är högre i Älvsborg än i Bergsjön. Medelinkomsten har *minskat* i Bergsjön bland såväl kvinnor som män under 1990-talet. År 1993 var genomsnittsinkomsten bland män 232 000 i Älvsborg, medan den var 110 000 i Bergsjön. För kvinnor var motsvarande siffror 133 000 kronor mot 86 000 kronor. Medelinkomsten har *ökat* för såväl kvinnor som män i Älvsborg.

Antalet arbetstillfällen inom Älvsborg uppgick år 1994 till 4 345, i Bergsjön var de 1 552. I Bergsjön svarade offentliga arbetsgivare för ca 77 procent av arbetstillfällena, medan den privata sektorn bidrog med 23,1 procent. Av de 1 193 offentliga arbetstillfällena stod kommunen för 1 152. Antalet arbetstillfällen har minskat med 24 procent under 1990-talet. I Älvsborg svarar de privata arbetsgivarna för 62 procent av arbetstillfällena, medan de offentliga svarade för 38 procent. Antalet arbetstillfällen har minskat med 21 procent under 1990-talet.

Förvärvsfrekvensen minskade under 1990-talet i Bergsjön från 72 till 40 procent. Förvärvsintensiteten bland utländska medborgare boende i området är för närvarande ca 20 procent. I Älvsborg har den totala förvärvsintensiteten i området sjunkit från 86 till 79 procent under samma period. Observationsperioden kännetecknas av att det var högkonjunktur i såväl början som slutet av perioden. Det bör noteras att förvärvsfrekvensen i den uppåtgående konjunkturen under senare år visat tecken på att stiga i Älvsborg. I Bergsjön har istället förvärvsfrekvensen fortsatt att minska (t o m år 1994).

När det gäller uppgifter om arbetslöshet och personer sysselsatta i arbetsmarknadspolitiska åtgärder är läget förhållandevis allvarligt i Bergsjön, men det låter sig inte speglas med de vanliga arbetslöshetstalen. Anledningen är att ett stort antal personer utförsäkrats ur a-kassan. Av denna anledning är det mer ändamålsenligt att fokusera andelen arbetslösa och förtidspensionärer samt det sk ohälsotalet i respektive område. I Bergsjön har andelen förtidspensionärer ökat under 1990-talet från 11,3 (år 1989) till 14,3 procent (år 1993) av befolkningen. Motsvarande uppgifter från Älvsborg är 3,7 och 4,3. I Bergsjön är mer än varannan person (51%) mellan 60 och 64 år förtidspensionerad, i Älvsborg är motsvarande uppgift 21 procent.

Ohälsotalet har ökat i de två områdena under 1990-talet och var 99,3 (ersatta dagar, RFV) år 1994 i Bergsjön, men endast 25,5 i Älvsborg. Personer i åldrarna 55 till 64 år är i princip helt vid sidan om ordinarie yrkesliv, ohälsotalet är här i genomsnitt 219,3 (ersatta dagar per år).

Sammanfattningsvis är Bergsjön en stadsdel med en större andel hushåll med låga inkomster och mer påtagliga sociala problem än vad som är fallet i stadsdelen Älvsborg. Den socio-ekonomiska skillnaden mellan områdena har ökat mellan åren 1990 och 1994.

3.3 Utbud av välfärdstjänster – kontanta ersättningar

Sveriges stat och kommuner utbetalar årligen ett stort antal olika bidrag och försäkringsersättningar till de svenska hushållen. Det gäller såväl generella som specialdestinerade och behovsprövade bidrag och ersättningar.

I detta avsnitt redovisas en kartläggning av de kontant utbetalda bidrags- och försäkringsersättningarna till hushållen i Bergsjön och Älvsborg. Redovisningen gäller åren 1990 och 1994. De ekonomiska ersättningarna utgörs av skattepliktiga respektive icke skattepliktiga bidrag och ersättningar. Nedan specificeras de största delarna inom respektive kategori:

Skattepliktiga ersättningar

Förtidspension
Sjukpenning
Föräldrapenning
Arbetsmarknadsstöd

Icke skattepliktiga ersättningar

Bostadsbidrag/KBT
Barnbidrag
KAS
Socialbidrag

Datafångsten har skett genom bearbetning av SCBs forskningsdatabas, IoF-basen i Örebro. I denna finns samtliga uppgifter om hushållens inkomster och förmögenheter. Alla faktorinkomster, bidrag och ersättningar som utbetalats till de boende i stadsdelarna Bergsjön och Älvsborg har strukturerats för analysändamål. Förutom inkomsterna redovisas även hushållens inbetalningar av direkta skatter. I Bilaga 1 återges det tabellmaterial som utgör grund för framställningen i detta avsnitt.

Tabell 3.1 Offentliga hushållstransfereringar till hushållen i Bergsjön och Älvsborg. Göteborgs kommun. År 1990 och 1994. Kronor. Procentuell utveckling.

Område	År 1990	År 1994	Förändring
Bergsjön, tot.	390 455 000	436 746 000	+ 11,9 %
per capita	28 108	34 270	+ 21,9 %
Älvsborg, tot.	213 174 000	262 237 000	+ 23,0 %
per capita	12 234	14 302	+ 16,9 %

I tabell 3.1 framgår att det totala stödet till de boende i Bergsjön är väsentligt mer omfattande än stödet till hushållen i Älvsborg. Det gäller såväl i absoluta tal som fördelat per invånare (per capita). Till Bergsjöns 12 744 invånare betalades år 1994 ut 436,7 miljoner kronor, vilket är 11,9 procent mer än vad som utbetalades år 1990. Till hushållen i Älvsborg utbetalades 262,2 miljoner kronor år 1994, en ökning motsvarande 23 procent på fyra år. En

ökad befolkning i denna stadsdel bidrar till att förklara denna utveckling. När hänsyn till antalet boende tas erhålls andra utvecklingstal. År 1994 utbetalades ca 34 000 kronor per boende i Bergsjön, en ökning med ca 22 procent sedan 1990. Motsvarande tal för Älvsborg är 14 300 kronor och 16,9 procent.

Redovisningen i Tabell 3.1 är förhållandevis översiktlig. Den visar att den offentliga sektorn utbetalar mer än dubbelt så mycket resurser per invånare i Bergsjön än vad som utbetalas till de som bor i Älvsborg. Utbetalningarna ökar i båda stadsdelarna, men ökningstakten är högre i Bergsjön.

Vi har även studerat hur stor del av de utbetalda bidragen och försäkringsersättningarna som motsvaras av inbetalda skatter (direkta skatter). Fördelningsspolitiken i Sverige syftar till att omfördela ekonomiskt välstånd från höginkomsttagare till låginkomsttagare. Nedanstående redovisning illustrerar att det styrs mer bidrags- och försäkringsersättningar till låg- än till höginkomstområden.

De direkta skatterna uppgick år 1994 till 1,044 miljarder kronor i stadsdelen Älvsborg, och 0,255 miljarder kronor i Bergsjön. Detta motsvarar 56 937 kronor per capita/år i Älvsborg och 20 000 kronor i Bergsjön.

I tabell 3.2 har de belopp som redovisats i tabell 3.1 minskats med de direkta skatter som hushållen inbetalar till stat och kommun. Arbetsgivaravgifter, företagsskatter och mervärdesskatt ingår inte i materialet.

Tabell 3.2 Offentliga hushållstransfereringar minus inbetalade skatter. Hushållen i stadsdelarna Bergsjön och Älvsborg. Göteborgs kommun. År 1990 och 1994. Kronor. Procentuell utveckling.

Område	År 1990	År 1994	Förändring
Bergsjön, tot.	71 243	182 017	+ 155,5 %
per capita	5 129	14 283	+ 178,5 %
Älvsborg, tot.	- 657 114 000	- 781 926 000	- 19,0 %
per capita	- 37 713	- 42 644	- 13,1 %

I tabell 3.2 framgår att hushållen i Älvsborg betalar in ca 782 miljoner kronor mer i skatt än de får tillbaka i bidrag och försäkringsersättningar. I Bergsjön erhåller hushållen i genomsnitt positiva "nettoersättningar", dvs de erhåller mer i bidrag och försäkringsersättningar från stat och kommun än de erlägger i direkta skatter. De totala nettotransfereringarna till stadsdelen Bergsjön uppgick år 1994 till 182 miljoner kronor.

Varken tabell 3.1 eller tabell 3.2 visar hur hushållen genererar sina inkomster samt om dessa räcker för att täcka hushållens utgifter för livsnödvändig konsumtion samt hyra, dvs om de är tillräckliga för att hålla hushållen ovanför socialbidragsnormen. Eftersom utgifterna för socialbidrag är omfattande samt ökar, särskilt i Bergsjön, bör andelen hushåll som ligger under normen av *rent systemtekniska orsaker* vara låg. Anledningen är att socialbidrag utbetalas så snart ett hushåll kan göra troligt att hushållet inte

Tabell 3.3a) Socialbidrag till sambohushåll (gifta eller sambeskattade) i stadsdelarna Bergsjön och Älvsborg i Göteborgs kommun. År 1994. För varje socio-ekonomisk grupp anges andelen hushåll som erhåller socialbidrag (A), genomsnittligt utbetalt belopp (B) samt andelen hushåll som inte når socialbidragsnormen (C). Kronor. Procent. U b betyder utan barn, 1 b betyder ett barn etc.

Giftn/sambo	Bergsjön			Älvsborg		
	A	B	C	A	B	C
18-24 u b	67,7	61 900	13,3	-	-	-
18-24 1 b	72,2	82 900	11,1	-	-	-
18-24 2 b+	62,5	76 300	25,0	-	-	-
25-44 u b	45,4	62 700	5,9	1,2	78 200	1,9
25-44 1 b	48,0	69 300	8,1	0,3	19 500	0,7
25-44 2 b+	43,6	82 900	4,1	0,4	13 800	0,9
45-64 u b	9,5	73 700	2,3	0,1	2 400	0,6
45-64 1 b	12,5	73 200	4,5	0,7	19 800	1,6
45-64 2 b+	36,2	97 400	3,4	2,2	111 200	1,9
65- u b	8,3	83 000	1,9	0,3	51 700	-
65- 1 b	-	-	-	-	-	-
65- 2 b+	-	-	-	-	-	-
Totalt	28,2	78 000	4,1	0,3	37 300	0,8

genererar inkomster som är tillräckliga för att möta de utgifter som sammantaget konstituerar socialbidragsnormen. Det kan konstateras att utgifterna för socialbidrag ökat väsentligt under perioden 1990-1994. Hushållen i Bergsjön erhöll år 1990 43,7 miljoner kronor. År 1994 utbetalades 119,5 miljoner kronor, vilket motsvarar en ökning om 173 procent på fyra år. Den försämrade ekonomiska situationen märks i samtliga hushållskategorier samt i alla åldersgrupper i stadsdelen. Antalet ensamstående män (25-44 år) utan barn som erhöll socialbidrag ökade exempelvis från 301 till 558 under perioden, och det genomsnittligt utbetalade belopp per år, till dessa män, ökade från 26 800 kronor till 45 900 kronor.

För att få en mer nyanserad bild av hushållens ekonomiska situation har några olika redovisningsgrunder använts. För det första har *andelen socialbidragstagare, genomsnittligt belopp* samt *andelen som inte når upp till socialbidragsnormen* genererats per hushållstyp och åldersgrupp. Detta redovisas i tabell 3.3. För det andra har andelen hushåll som till *en viss del* är beroende av bidrag och olika försäkringsersättningar redovisats separat. Detta redovisas i tabell 3.4.

Socialbidrag utbetalas till enskilda hushåll först sedan socialtjänsten i kommunen, eller stadsdelsnämnden, funnit att annan finansiering inte står att finna. Socialbidragen anses allmänt vara individens sista "skyddsnät". Ett väl strukturerat material rörande utbetalningar av socialbidrag utgör därför ett intressant analysunderlag när det socio-ekonomiska läget i ett bostadsområde skall analyseras. I tabell 3.3 redovisas såväl andel som genomsnittligt belopp per hushållstyp.

Tabell 3.3b) Ensamhushållens socialbidrag i stadsdelarna Bergsjön och Älvsborg i Göteborgs kommun. År 1994. För varje socioekonomisk grupp anges andelen hushåll som erhåller socialbidrag (A), genomsnittligt utbetalt belopp (B) samt andelen hushåll som inte når socialbidragsnormen (C). Kronor. Procent. U b betyder utan barn, 1 b betyder ett barn etc.

Ensamst.	Bergsjön			Älvsborg		
	A	B	C	A	B	C
18-24 u b	44,7	35 600	29,4	4,8	13 300	43,7
18-24 1 b	63,6	45 300	21,2	-	-	-
18-24 2 b+	69,2	45 400	11,5	-	-	-
25-44 u b	40,5	43 500	11,3	5,0	33 100	12,1
25-44 1 b	47,5	42 700	15,2	3,3	16 400	9,9
25-44 2 b+	51,1	45 200	8,7	8,8	40 900	8,0
45-64 u b	20,8	37 900	5,6	2,2	28 900	3,8
45-64 1 b	27,8	42 400	3,3	1,3	21 600	1,3
45-64 2 b+	50,0	80 800	3,7	-	-	-
65- u b	10,7	35 300	3,0	0,3	27 500	0,7
65- 1 b	-	-	-	-	-	-
65- 2 b+	-	-	-	-	-	-
Totalt	33,7	40 800	12,2	3,5	24 100	17,7

Redovisningen i tabell 3.3 visar i princip upp två mycket olika socio-ekonomiska miljöer. I Bergsjön är andelen hushåll som tar emot socialbidrag hög. Detta gäller oavsett vilken hushållskategori som studeras. I Älvsborg är det förhållandevis få hushåll som emottar socialbidrag. Egentligen är det endast ensamstående föräldrar med fler än två barn som utmärker sig i Älvsborgsmaterialet. 8,8 procent av dessa hushåll tar emot socialbidrag, något som uppenbarligen inte räcker, eftersom 8 procent av dessa hushåll (räknat på årsbasis och sedan de erhållit socialbidrag) hamnar under socialbidragsnormen. Det genomsnittliga beloppet, som uppgår till 40 900 kronor per år till dessa hushåll, visar att det även kan vara besvärligt för vissa ensamstående föräldrar i detta höginkomstområde. För att få ett perspektiv på uppgifterna från Älvsborg kan det nämnas att mer än hälften av Bergsjöns ensamstående föräldrar, med två eller fler barn, uppbär socialbidrag. I klartext betyder detta att 8 procent i Älvsborg skall jämföras med 50 procent i Bergsjön.

I det ovan redovisade statistiska materialet framgår inte de olika hushållskategoriernas grad av bidragsberoende, bara de belopp som utbetalats samt hur många som inte når upp till socialbidragsgränsen. Denna information är strategisk när man som utbetalare, dvs kommunens socialförvaltning, skall skapa sig en uppfattning om vidden av de socio-ekonomiska problemen. Man kan i ovanstående uppställningar se att det finns stora problem i Bergsjön och att det rör sig om unga familjer med barn. Ovanstående information säger dock ingenting om hur många som är sysselsatta med arbete under dagtid för att intjäna ekonomiska resurser till hushållet. På grund av de svåra

Tabell 3.4a) Andel och antal hushåll (gifta/sambo) vars disponibla inkomster till minst 76 procent består av antingen förtidspension, ersättningar p g a arbetslöshet, socialbidrag eller kombinationer av dessa ersättningslag (Definition 1). Hushåll i stadsdelarna Bergsjön och Älvsborg. Göteborgs kommun. År 1994. För varje socioekonomisk grupp anges andelen hushåll som till minst 76 procent är bidragsberoende enligt Definition 1 ovan, antal personer som är bidragsberoende enligt Definition 1 år 1994 samt antal personer som är bidragsberoende enligt Definition 1 år 1990 (inom parentes). U b betyder utan barn, 1 b betyder ett barn etc.

Giftn/sambo	Andel %	Bergsjön		Andel %	Älvsborg	
		Antal 94	Antal 90		Antal 94	Antal 90
18-24 u b	20,0	3	(-)	-	-	(-)
18-24 1 b	38,9	7	(2)	-	-	(-)
18-24 2 b+	-	-	(-)	-	-	(-)
25-44 u b	14,3	17	(6)	-	-	(-)
25-44 1 b	13,1	26	(4)	-	-	(-)
25-44 2 b+	4,9	24	(8)	-	-	(-)
45-64 u b	12,3	53	30	0,4	6	(9)
45-64 1 b	8,0	9	(2)	0,2	1	(1)
45-64 2 b+	3,4	4	(2)	-	-	(-)
65- u b	6,1	19	(19)	0,2	2	(-)
65- 1 b	-	-	-	-	-	(-)
65- 2 b+	-	-	-	-	-	(-)
Totalt	8,9	162	(73)	0,2	9	(10)

förhållanden som råder på arbetsmarknaden och utformningen av flertalet av de stödformer som utgör skyddsnätet för drabbade hushåll är det svårt att utläsa hur stort antal vuxna personer som både bor i området och dessutom vistas i området dagtid. Vi antar att de sociala förhållandena i ett område till viss del är beroende av hur stor andel av befolkningen som utgörs av vuxen dagbefolkning i ett område.

För att få en uppfattning om hur stor del av de boende i respektive område som "i stort sett" har sin försörjning tryggad genom bidrag och försäkringsersättningar har vi studerat de hushåll vars disponibla inkomst till minst 76 procent (76 - 100%) är sammansatt av ersättningar från AMS, socialbidrag och förtidspension, eller kombinationer av dessa ersättningar. Denna indelning, eller gruppering, kallas i det följande för Definition 1. Personer som uppbar ett av dessa ersättningslag, eller kombinationer av dessa, antas inte utföra något arbete (motprestation) för den tid som är aktuell. De personer som till minst 76 procent sätter samman sin disponibla inkomst med dessa ersättningslag betraktas i denna utredning som i huvudsak daglediga. Även om en del av förtidspensionärerna ofta har en kraftigt nedsatt förmåga att arbeta, och därmed är förhindrade att utföra många traditionella eller ordinarie arbetsuppgifter, räknar vi inte automatiskt samtliga dessa personer till gruppen sjuka.

Tabell 3.4b) Andel och antal ensamhushåll vars disponibla inkomster till minst 76 procent består av antingen förtidspension, ersättningar p g a arbetslöshet, socialbidrag eller kombinationer av dessa ersättningslag (Definition 1). Hushåll i stadsdelarna Bergsjön och Älvsborg. Göteborgs kommun. År 1994. För varje socio-ekonomisk grupp anges andelen hushåll som till minst är bidragsberoende enligt Definition 1 ovan, antal personer som är bidragsberoende enligt Definition 1 år 1994 samt antal personer som är bidragsberoende enligt Definition 1 år 1990 (inom parentes). U b betyder utan barn, 1 b betyder ett barn etc.

Ensamst.	Andel %	Bergsjön		Andel %	Älvsborg	
		Antal 94	Antal 90		Antal 94	Antal 90
18-24 u b	17,1	189	(37)	0,9	12	(4)
18-24 1 b	6,1	4	(4)	-	-	(-)
18-24 2 b+	-	-	(1)	-	-	(-)
25-44 u b	20,6	362	(142)	2,5	24	(16)
25-44 1 b	6,1	16	(6)	-	-	(-)
25-44 2 b+	1,6	5	(4)	-	-	(-)
45-64 u b	23,6	296	(236)	4,1	32	(28)
45-64 1 b	4,4	4	(4)	-	-	(2)
45-64 2 b+	11,1	3	(2)	-	-	(-)
65- u b	5,3	46	(19)	0,1	1	(1)
65- 1 b	-	-	(1)	-	-	-
65- 2 b+	-	-	(-)	-	-	-
Totalt	16,0	926	(456)	1,6	69	(51)

Vi har även studerat andelen hushåll som är bidragsberoende i vidare mening. Två ytterligare definitioner har använts. Det gäller dels de som till minst 76 procent sätter samman sin disponibla inkomst genom förtidspension, sjukpenning, arbetsmarknadsstöd samt något eller flera av de skattefria bidrag som finns (Definition 2), dels de som till minst 76 procent sätter samman sin disponibla inkomst genom ett eller flera av de skattepliktiga och/eller skattefria bidrag som finns (Definition 3). Resultatet av dessa databearbetningar redovisas i Bilaga 1.

Den fortsatta framställningen bygger emellertid på statistiska bearbetningar enligt den snävare definitionen av daglediga (Definition 1).

I tabell 3.4a och tabell 3.4b framgår att det skett en väsentlig ökning i antal hushåll som i stor utsträckning får sin försörjning genom förtidspension, arbetsmarknadsstöd, socialbidrag eller kombinationer av dessa kontanta stöd. I Bergsjön har dessa hushåll ökat från 529 år 1990 till 1 088 år 1994, en ökning motsvarande 106 procent. Situationen i Älvsborg är väsentligt mindre påfallande. År 1990 uppgick dessa hushåll till 71, år 1994 till 76 stycken. Ökningen motsvarar 7 procent. Om hänsyn till förändringar i folkmängden tas så blir skillnaden mellan stadsdelarna mer framträdande. I Bergsjön var ökningen 115 procent, istället för 106, och i Älvsborg 2 procent, istället för 7 procent, när siffrorna justerats för förändringar i befolkningen.

En konsekvens av detta är att antalet hushåll där den disponibla inkomsten till minst 76 procent konstitueras av de tre ovan nämnda ekonomiska stöden har fördubblats i Bergsjön på 1990-talet. I Älvsborg är ökningen endast marginell under samma period, det rör sig endast om några få procentenheter.

Om hushållsuppgifterna räknas om till antal vuxna personer ges en bild av hur många personer som dagtid vistas i området. Det bör dock understrykas att uppgifterna speglar förhållanden från år 1994 samt att beräkningar av detta slag alltid förutsätter ett visst inslag av schabloner. SCB-statistiken visar att det år 1994 fanns 1 250 vuxna personer som var daglediga i området. I Älvsborg är antalet daglediga personer mindre än i Bergsjön. Endast 87 personer var daglediga år 1994. Annorlunda uttryckt betyder detta att 13,3 procent av den vuxna befolkningen i Bergsjön respektive 0,6 procent av den vuxna befolkningen i Älvsborg är daglediga. I dessa tal ingår personer över 65 års ålder, något som bidrar till att andelen daglediga kan förefalla var låg i Bergsjön, särskilt mot bakgrund av den arbetslöshet som råder i området.

Om motsvarande beräkning görs där ålderspensionärer exkluderas, och där den vidaste av de ovan beskrivna definitionerna över bidragsberoende används (Definition 3) finner vi att andelen daglediga ökar kraftigt i främst Bergsjön. Andelen uppgick år 1994 till ca 33 procent, och i Älvsborg till ca 5 procent.

Sammanfattningsvis kan det konstateras att den socio-ekonomiska situationen i väsentlig utsträckning skiljer sig åt mellan de två olika bostadsområdena. Andelen hushåll som är beroende av bidrag är väsentligt högre i Bergsjön jämfört med Älvsborg. Samtidigt konstaterar RRV att andelen personer som är daglediga i sitt eget bostadsområde också är väsentligt högre i Bergsjön än i Älvsborg.

3.4 Utbud av välfärdstjänster – service

Stadsdelsnämnden (kommunen) tillhandahåller det huvudsakliga utbudet av välfärdstjänster bestående av personlig service till de boende i området. Den näst största leverantören av offentlig service är primärvårdsorganisationen. Därefter kommer statens decentraliserade verksamhet. När det gäller staten rör det sig i stort sett om polisverksamhet, arbetsförmedling och försäkringskassans verksamhet.

3.4.1 Stadsdelsnämndernas verksamhet

Stadsdelsnämnderna producerar offentliga tjänster inom huvudsakligen sex verksamhetsområden. Dessa är

Barnomsorg
Grundskola

Äldreomsorg
 Individ- och familjeomsorg
 Funktionshinder
 Fritid och kultur

Stadsdelsnämnderna (SDN) i Bergsjön och Älvsborg erhåller varje år en summa pengar från kommunen. Fördelningen sker i enlighet med en resursfördelningsmodell, se ovan avsnitt 3.1. Nedanstående redovisning avser budgetåret 1995. I tabell 3.5 redovisas resurstilldelningen till de två stadsdelsnämnderna.

Tabell 3.5 Bokslutsuppgifter för Bergsjön SDN och Älvsborg SDN. År 1995. Tusen kronor.

	Bergsjön	Älvsborg
Kommunbidrag	404 554	233 455
Statsbidrag	38 909	5 854
Avgifter	30 015	21 512
Summa intäkter	514 608	291 464
Summa kostnader	516 638	293 735
Resultat	- 2 030	- 2 271
Kommunbidrag/inv.	31,6	12,6
Statsbidrag/invånare	3,0	0,3
Avgifter/invånare	2,3	1,2

Resurstilldelningen vad gäller kommun- och statsbidrag avses spegla de olika förhållanden som råder i de två stadsdelarna. Syftet är att skapa förutsättningar för god offentlig tjänsteproduktion. Förvaltningarna tar även ut avgifter för att täcka de kostnader som verksamheten genererar.

I tabell 3.5 framgår att kommunbidraget till de boende i Bergsjön är väsentligt större än motsvarande bidrag till de boende i Älvsborg, 31 600 kronor per år att jämföra med 12 600 kronor. Uppskattningsvis 2 000 kronor av denna differens förklaras av att Bergsjön åtagit sig att producera viss vård för hela Göteborgsområdet. Det gäller Bergsjöhöjds äldreomsorg. En väsentligt större del av skillnaden i kommunbidragen räknat per invånare, och år, förklaras av skillnader i volymer av utbetalda socialbidrag. I Bergsjön utbetalades ca 129 miljoner kronor i socialbidrag år 1995, medan man i Älvsborg endast utbetalade 4 miljoner kronor. Detta betyder att socialbidragen svarar för ca 10 000 kronor per invånare och år i Bergsjön, medan motsvarande kostnad i Älvsborg uppgick till ca 230 kronor per invånare och år. Om kommunbidraget reduceras med dessa utgifter och de särskilda utgifter som åtgår för Bergsjöhöjd framkommer en något mindre stor skillnad mellan stadsdelarna. Det "rensade" kommunbidraget uppgår år 1995 till 20 000 kronor per invånare i Bergsjön och till 12 400 kronor i Älvsborg.

I det följande beskrivs tjänsteproduktionen i Bergsjön SDN respektive Älvsborg SDN. RRV fokuserar inte verksamheten som gäller funktionshinder, se avsnitt 1.4.1 Verksamhetsnära välfärdstjänster.

Personal

I december 1995 hade Bergsjön SDN 1 084 personer anställda, en minskning jämfört med år 1993 då 1 102 personer var anställda. Vid en omräkning till heltidstjänster framkommer att antalet tjänster ökat något mellan åren 1993 och 1995, från 921 till 924. När det gäller årsarbetare (arbetad tid) redovisas en ökning från 931 till 951. Om man tar hänsyn till förändrade förhållanden vad gäller huvudmannaskap har personalen istället minskat med 30 under perioden. Bergsjöhöjds äldreboende har tillkommit, vilket motsvarar ca 50 heltidstjänster.

I december 1995 hade Älvsborg SDN 876 personer anställda, en ökning jämfört med år 1993 då 749 personer var anställda. Även efter en omräkning till heltidstjänster visas en ökning av antalet tjänster mellan de två åren, från 616 till 687. När det gäller årsarbetare (arbetad tid) redovisas en ökning från 655 till 701.

Både Bergsjön och Älvsborg har ökat sina insatser räknat i årsarbetare under perioden 1993 till 1995. Områdena skiljer sig åt, vilket bidrar till att nivåerna är något olika. I Bergsjön bodde 1995 ca 12 800 personer, i Älvsborg ca 18 500. Om personalinsatserna för år 1995 relateras till folkmängden samma år framkommer att den kommunala servicen riktad till Bergsjön producerades av 74 personer per 1 000 invånare, medan motsvarande tal för Älvsborg var 38 personer.

Av förvaltningarnas redovisning framgår således att den kommunala verksamheten i Bergsjön produceras av ungefär dubbelt så många årsarbetskrafter jämfört med vad som är fallet i Älvsborg. I det följande redovisas en bild av den verksamhet som bedrivs uppdelat per verksamhetsgren. RRV använder i det följande konsekvent begreppet helårsarbetskrafter, dvs antal anställda omräknade till heltider.

Barnomsorg

Barnomsorg produceras för såväl förskolebarn som skolbarn. I stort sett produceras barnomsorgen på liknande sätt i de två områdena. Det finns emellertid vissa skillnader vad gäller resurstilldelning, nyttjandegrad m m.

Barnomsorg – Förskolebarn

I Bergsjön var 1 235 barn mellan 1 och 6 år folkbokförda år 1995. Av dessa var 732 barn, motsvarande 59 procent, placerade i någon typ av förskola i Göteborg under år 1995. 694 av dessa (732) barn placerades i kommunal förskola i den egna stadsdelen, 8 barn placerades i annan SDNs barnomsorg och 30 placerades i bidragsfinansierad barnomsorg. 25 av dessa (30) barn placerades i bidragsfinansierad omsorg inom Bergsjöns stadsdelsområde.

I Älvsborg var 1 624 barn mellan 1 och 6 år folkbokförda år 1995. Av dessa var 1 032 barn, motsvarande 64 procent, placerade i någon typ av för-

skola i Göteborg under år 1995. 816 av dessa (1 032) barn placerades i kommunal förskola i den egna stadsdelen, 51 barn placerades i annan SDNs barnomsorg och 161 placerades i bidragsfinansierad barnomsorg. 109 av dessa (161) barn placerades i bidragsfinansierad omsorg inom Älvsborgs stadsdelsområde.

I tabell 3.6 redovisas hur stor andel av barnen som tillbringar lite respektive mycket veckotid i förskolans verksamhet. Materialet speglar delvis de socio-ekonomiska skillnader som finns mellan områdena. I båda stadsdelarna har det sedan några år införts en begränsning (uttryckt i timmar per dag) för barn till arbetslösa. Härigenom har kommunen snabbare kunnat öka behovstäckningen. I Älvsborg är förvärvsfrekvensen högre än i Bergsjön. Arbetslösheten är dessutom lägre. Detta i kombination med att det inte finns någon begränsning för barn till arbetslösa bidrar till att många barn tillbringar en längre tid per vecka i förskolans verksamhet. 37 procent av förskolebarnen i Älvsborg tillbringar mer än 35 timmar per vecka i förskolan. Motsvarande tal i Bergsjön är 29,2 procent.

Tabell 3.6 Andel barn som tillbringar mindre än 25, mindre än 35 respektive mer än 35 timmar per vecka i förskolans verksamhet. År 1995. Procent.

	Bergsjön	Älvsborg
Mer än 35 timmar	29,2	37,0
Mindre än 35 timmar	53,4	45,0
Mindre än 25 timmar	17,4	18,0

Sammanfattningsvis kan det konstateras att en högre andel av barnen i Älvsborg är placerade i förskola, men att de jämfört med barnen från Bergsjön i något mindre utsträckning placeras i en förskola i den egna stadsdelen. Detta sammanhänger delvis med att det är brist på förskoleplatser i Älvsborg. Kommunen producerar i egen regi platser åt 79 procent av barnen från den egna stadsdelen. 16 procent av barnen i Älvsborg är placerade i bidragsfinansierad barnomsorg. I Bergsjön är 95 procent av barnen placerad i kommunal förskoleverksamhet i den egna stadsdelen. 4 procent av barnen är placerad i bidragsfinansierad barnomsorg.

Barnomsorg – Skolbarn

När det gäller den andra delen av barnomsorgen, dvs den del som riktas till skolbarnen, kan det konstateras att denna typ av verksamhet är förhållandevis mindre vanligt förekommande i Bergsjön än i Älvsborg. Antalet platser i denna typ av barnomsorg är knappt hälften så många i Bergsjön som i Älvsborg. Eftersom antalet barn i de aktuella åldrarna endast är 50 till 60 procent fler i Älvsborg innebär det att en mindre andel av Bergsjöbarnen tillbringar tid i denna typ av verksamhet.

Personal

För att producera den kommunala barnomsorgen använde Bergsjöns SDN 243 årsarbetskrafter, medan Älvsborg använde 269 årsarbetskrafter. Det är svårt att exakt jämföra de två förvaltningarnas produktion då förhållandena är olika i flera avseenden. I Tabell 3.7 redovisas hur mycket personal som stadsdelsförvaltningarna styr till barnomsorgen.

Tabell 3.7 Personal inom barnomsorgen i Bergsjön SDN och Älvsborg SDN. År 1995. Antal anställda omräknade till helårstjänster.

	Bergsjön	Älvsborg
Adm. personal	7,0	10,8
Barnomsorgspersonal*	208,8	234,1
Övr. omsorgspersonal*	2,5	–
Kök, städ, vaktm. m m	25,1	23,7
Totalt	243,4	268,6

*) "Verksamhetsnära" personal

VIVE-projektet fokuserar i första hand de tjänster som innebär ett visst mått av mänsklig kontakt mellan personal och klient. I denna verksamhet är det barnomsorgspersonalen samt s k övrig omsorgspersonal (socialvårdspersonal m m) som är s k verksamhetsnära. Det kan konstateras att barnomsorgens olika delar år 1995 var mellan 25 och 100 procent mer omfattande i Älvsborg, men att de endast hade 10 procent fler anställda som barnomsorgspersonal ("verksamhetsnära" personal).

Sammanfattningsvis betyder detta att Bergsjön SDN styr mer personalresurser till barnen inom den egna barnomsorgen än vad Älvsborg SDN styr till sin barnomsorg.

Grundskola

Institutionellt är produktionsmodellerna i Bergsjön och Älvsborg förhållandevis lika. Vardera stadsdel har ett par vad gäller antal elever dominerande skolor samt några mindre enheter. År 1995 gick 1 404 elever i grundskolan i Bergsjön. Motsvarande antal för Älvsborg var 2 267 elever.

Vissa förhållanden skiljer sig dock åt mellan områdena. 96 procent av eleverna i Bergsjön går i grundskola i den egna stadsdelen, ca 3 procent går i grundskola i den intilliggande stadsdelen Kortedala. När det gäller Älvsborg går 92 procent i grundskola i den egna stadsdelen, medan i stort sett resten av eleverna går i skola i den intilliggande stadsdelen Majorna. Till dessa tal skall föras de elever som valt att gå i friskola. I detta avseende är förhållandena mycket lika mellan stadsdelarna, ca 6 procent av det totala antalet barn som går i grundskola utnyttjar denna möjlighet.

I Bergsjön är andelen invandrare väsentligt större än i Älvsborg. Stadsde-

len har tagit emot ett stort antal flyktingar under senare år. Detta har inneburit att skolledningen i de olika grundskolorna styrt upp verksamheten för att möta de krav som det nya elevunderlaget ställer. Det handlar om att ordna fler hemspråkslärare, tolkar, stödlärare till svenskundervisning m m. Andelen elever som är berättigade till hemspråksundervisning var år 1995 ca 69 procent av eleverna, eller 964 elever. I Älvsborg var motsvarande andel 6,4 procent, eller 146 elever. I Bergsjön tog dock en större andel av dessa barn vara på sin rätt att undervisas i hemspråk, andelen uppgick år 1995 till 57 procent. Motsvarande uppgift för Älvsborg var 45 procent. Dessa andelstal betyder att 546 barn deltog i Bergsjöns hemspråksundervisning, en uppgift som skall ställas mot Älvsborgs 65 elever. Enbart den relativt sett högre benägenheten att konsumera hemspråksundervisning bland eleverna i Bergsjön motsvarar extra undervisning åt 116 elever. Till detta kommer karaktären på efterfrågan av hemspråksundervisning. I Bergsjön efterfrågas undervisning i 53 olika språk. I Älvsborg efterfrågas 33 olika språk. Till detta kommer att 26 procent av efterfrågan på hemspråk i Älvsborg gäller språk (engelska och tyska) där det är förhållandevis lätt att hitta behöriga lärare. Motsvarande andel i Bergsjön är försumbar.

Ett resultat av de speciella krav som efterfrågesidan ställer i Bergsjön är att verksamheten blir mer personalintensiv än motsvarande i Älvsborg. Vid en betraktelse av personalredovisningen i Tabell 3.8 framgår att Älvsborg endast har 5 procent fler lärare, samtidigt som antalet elever är mer än 50 procent större. Klassernas storlek är något mindre i Bergsjöns skolor. Antalet elever per klass har successivt ökat i båda stadsdelarna under senare år. Under perioden 1995-1996 ökade antalet elever per lärare i Bergsjön från 12,3 till 12,6. I Älvsborg var ökningen lika stor (0,3), från 15,7 till 16,0.

Tabell 3.8 Personal inom grundskolan i Bergsjön SDN och Älvsborg SDN. År 1995. Antal anställda omräknade till helårstjänster.

	Bergsjön	Älvsborg
Adm. personal	9,5	13,6
Lärare*	168,7	176,1
Övr. barnomsorgspersonal m m*	12,7	16,3
Övrig personal	1,2	19,1
Totalt	192,1	225,1

*) "Verksamhetsnära" personal

Äldreomsorg

Äldreomsorgen består i huvudsak av olika typer av hemtjänst samt olika typer av boende för äldre. När det gäller boendet rör det sig om ålderdomshem, servicehus, gruppboende och sjukhem.

När det gäller äldreomsorgen bör det inledningsvis nämnas att antalet personer som både är folkbokförda i respektive område och är äldre än 75 år skiljer sig åt. I Bergsjön är antalet 590 personer och i Älvsborg 989. Nedan

framgår att såväl antal timmar i den öppna hemtjänsten som antalet boendeplatser för äldre är högre i absoluta termer i Bergsjön än i Älvsborg.

Hemtjänsten bedrivs helt i kommunal regi i Älvsborg, medan Bergsjön SDN valt att anlita entreprenörer för en del av produktionen. Trots att Bergsjön har färre äldre personer än Älvsborg är antalet ärenden i den öppna hemtjänsten fler i Bergsjön. Skillnaden anges bero på skillnader vad gäller det allmänna hälsoläget i respektive område. Andelen tunga, extra tunga och mycket tunga vårdärenden är väsentligt högre i Bergsjön än i Älvsborg. Detta leder till att det produceras ett väsentligt större antal timmar i den öppna hemtjänsten i Bergsjön jämfört med Älvsborg. År 1995 producerade Bergsjön SDN 8 600 timmar per månad, medan motsvarande tal i Älvsborg uppgick till 3 700 timmar.

Andelen äldre personer som bor i sk äldreboende är högre i Bergsjön än i Älvsborg. I tabell 3.9 redovisas hur den egna befolkningen i respektive stadsdel bor. Statistiken visar de boendes faktiska boende oavsett om det är geografiskt förlagt i eller utanför den stadsdel i vilken man är folkbokförd. Siffrorna visar således hur de äldre i Bergsjön och Älvsborg bor, inte vad respektive stadsdelsförvaltning producerar. Det kan konstateras att andelen personer som är äldre än 75 år i högre utsträckning är placerade i någon form av offentligfinansierat äldreboende i Bergsjön än vad som är fallet i Älvsborg. I tabell 3.9 visas att 109 personer i Bergsjön och 95 i Älvsborg bor i äldreboende, vilket motsvarar 18,5 procent i Bergsjön och 9,6 procent i Älvsborg.

Tabell 3.9 Egen befolkning i äldreboende, fördelat på olika boendeformer. Antal. År 1995.

	Bergsjön	Älvsborg
Ålderdomshem	6	27
Servicehus	50	0
Gruppboende	12	18
Sjukhem	41	50
Totalt	109	95

I tabell 3.9 visas att hälften av de äldre i Bergsjön som bor i äldreboende har valt att bo i servicehus. I Älvsborg bor en större andel på ålderdomshem och sjukhem. Statistiken tycks verifiera en under VIVE-projektets fältarbete vanligt framförd uppfattning om att de äldre i Älvsborg bor kvar hemma i sina bostäder längre än vad som är normalt i vissa andra geografiska områden i Göteborg.

Stadsdelsnämnderna producerar visst äldreboende. De ersätts ekonomiskt, via ett inom-kommunalt köp/sälj-system, för de äldre som bosätter sig i de egna anläggningar som stadsdelsförvaltningarna tillhandahåller. Även entreprenadverksamhet förekommer. I Bergsjön producerades det 182 platser i egen kommunal regi. 144 av dessa fanns i servicehus. Övrig produktion bestod av 22 platser i gruppboende och 16 i sjukhem. I Älvsborg

producerades samma år 60 platser, 48 i ålderdomshem och 12 i gruppboende.

I tabell 3.10 visas hur de två stadsdelsnämnderna dimensionerat sin personal för att producera den egna äldreomsorgen. Den stora skillnaden i antalet anställda i de respektive förvaltningarna speglar delvis det faktum att Bergsjön har fler s k tunga ärenden inom hemtjänsten, dels att ungefär hälften av Bergsjöns produktion av äldreplatserna gäller personer som kommer från intilliggande stadsdelar.

Tabell 3.10 Personal inom äldreomsorgen i Bergsjön SDN och Älvsborg SDN. År 1995. Antal anställda omräknade till helårstjänster.

	Bergsjön	Älvsborg
Adm. personal	12,0	4,0
Hemservice/omsorgspersonal*	201,5	91,6
Sjuksköterskor/socialvårdspers.*	4,6	–
Övrig personal	3,7	–
Totalt	221,8	95,6

*) "Verksamhetsnära" personal

Bergsjön SDN satsade sammanlagt 222 heltidstjänster för att producera äldreomsorg i bostadsområdet år 1995. Av dessa var 206 s k verksamhetsnära tjänster. Älvsborg SDN producerade färre vårdplatser och färre timmar inom hemtjänsten. Älvsborg SDN satsade sammanlagt 103,5 heltidstjänster år 1995. Av dessa var 98,5 s k verksamhetsnära personal. Detta betyder att förvaltningarna riktade 93–95 procent av personalresurserna till den verksamhetsnära produktionen, dvs till det arbete som utförs av bl a omsorgspersonal.

Vi har inte funnit att det varit ändamålsenligt att i denna utredning relatera antalet s k verksamhetsnära personal till antalet klienter inom äldreomsorgens olika delar. Personalredovisningen ovan speglar därför i första hand de respektive stadsdelarnas relativa inriktning av produktionen.

När det gäller äldreomsorgen i de två stadsdelarna kan det konstateras att vårdbehovet är tyngre vad gäller hemtjänsten i Bergsjön än i Älvsborg. Dessutom är det en högre andel av de personer som är äldre än 75 år som är placerade i någon form av offentligfinansierat boende i Bergsjön jämfört med vad som är fallet i Älvsborg.

Den socio-ekonomiska situationen innebär sammanfattningsvis att äldreomsorgen kräver mer resurser per invånare i Bergsjön än vad som är fallet i Älvsborg.

Individ- och familjeomsorg

Individ- och familjeomsorgen representerar en kommunal verksamhet där skillnaderna mellan stadsdelarna Bergsjön och Älvsborg är mycket stor. I

avsnitt 3.3 Utbud av välfärdstjänster – kontanta ersättningar visas att andelen hushåll som år 1995 erhöll socialbidrag varierade kraftigt mellan de två stadsdelarna. I Älvsborg uppgick andelen till 0,3 procent för de hushåll där det fanns två vuxna (med eller utan barn), och 3,5 procent för de hushåll som bestod av en vuxen (med eller utan barn). I Bergsjön var motsvarande tal 28,2 och 33,7. Enligt uppgift från Göteborgs stadskansli har andelen hushåll som emottar socialbidrag under år 1996 kommit att överstiga 50 procent. Till detta kommer att beloppen skiljer sig kraftigt åt. Ett representativt och illustrerande exempel på dessa beloppsmässiga skillnader utgörs av stödet till sammanboende föräldrar med ett barn. I Bergsjön erhöll dessa bidragshushåll i genomsnitt 69 300 kronor år 1995, i Älvsborg 19 500 kronor.

Tabell 3.11 Personal inom Individ- och familjeomsorgen i Bergsjön SDN och Älvsborg SDN. År 1995. Antal anställda omräknade till helårstjänster.

	Bergsjön	Älvsborg
Adm. personal	7,0	1,5
Socialvårdspersonal*	53,8	3,7
Totalt	60,8	5,2

*) "Verksamhetsnära" personal

IoF-enheten inom Bergsjön SDN hanterar en helt annorlunda verklighet än vad den motsvarande personalen i Älvsborg möter. För det första är antalet ärenden väsentligt mycket större i Bergsjön, för det andra utbetalas det väsentligt mycket mer pengar per hushåll och månad och för det tredje är arbetsfältet väsentligt "bredare" i Bergsjön än vad som är fallet i Älvsborg. Detta senare betyder att IoF i Bergsjön möter fler olika typer av klientproblem. För att klara det omfattande arbetet i Bergsjön har IoF-enheten dimensionerats med betydligt fler anställda än vad som är fallet i Älvsborg. I tabell 3.11 visas att Bergsjön har 60,8 heltidstjänster riktade till denna verksamhet, medan SDN i Älvsborg har avsatt 5,2 tjänster för dessa arbetsuppgifter. För att tydliggöra olikheten vad gäller resursbehov kan dessa heltidstjänster relateras till befolkningens storlek. I Bergsjön var relationstalet 4,8 IoF-tjänster per 1 000 invånare år 1996. Motsvarande tal var 0,3 för Älvsborg. I Bergsjön satsas det således ungefär 15 gånger fler personalresurser inom denna verksamhet än vad som är fallet i Älvsborg. Det bör i sammanhanget framhållas att förvaltningarna satsat ungefär lika stor andel av sina personalresurser inom IoF på verksamhetsnära personal, eller ca 80 procent av tjänsterna.

Den socio-ekonomiska situationen är mer stabil i Älvsborg än vad som är fallet i Bergsjön. Andelen hushåll som kommit att bli bidragsberoende har ökat kraftigt i Bergsjön. Detta i kombination med andra tilltagande sociala problem samt själva den tekniska utformningen av den kommunala resursfördelningsmodellen har lett till vissa omständigheter som kommit att på-

verka den kommunala tjänstproduktionen. Vid ett flertal intervjuer av såväl chefs- som verksamhetsnära personal har framkommit att tilldelningen av medel till de olika kommunala verksamhetsgrenarna inte upplevs ske på ett i alla lägen tillfredsställande sätt. De framförda skälen för detta konstaterande är den stelhet som resursfördelningsmodellen i Göteborg kan innebära i vissa lägen. Modellen fördelar kommunens skattemedel utifrån vissa schabloner. Dessa leder, något förenklat, till att stadsdelar med resurssvaga hushåll tilldelas mer resurser än hushåll med resursstarka hushåll. Problemet anses vara att denna modell inte anpassas för vissa typer av förändringar. Eftersom tilldelningen sker i "påse", dvs en klumpsumma utbetalas för varje år, kommer stadsdelsförvaltningarna att tvingas omprioritera inom verksamheten om oförutsedda kostnader för vissa extraordinära ändamål uppkommer. Ett ofta framfört exempel gäller konsekvenser som följer av kraftigt uppkomna variationer i den köpta vården för missbrukare eller utgifter för placering av vissa ungdomar. Det gäller utgifter och uppkomna situationer som inte i särskilt stor utsträckning upplevs kunna påverkas av stadsdelsförvaltningens personal. Resultatet blir att redan ett fåtal fler omhändertaganden, eller ärenden där köp av missbrukarvård blir aktuell, leder till kraftiga öknningar av utgifterna för förvaltningen. Dessa utgifter måste dock klaras inom ramen för den tilldelning som resursfördelningsmodellen gett. Något förenklat uttryckt leder en oväntad ökning av antalet missbruksärenden inom Individ- och familjeomsorgen till att en avdelning på en förskola kan riskera behöva stängas. Pengarna måste i ett sådant läge tas fram inom stadsdelsförvaltningens ramar. Vi har inte haft anledning att bedöma i vad mån dessa framförda synpunkter negativt eller positivt påverkat produktionen, utan begränsar oss till att notera att fördelningssystemet i vissa lägen kraftigt kan påverka planeringsförutsättningarna för en del verksamheter.

Fritid och kultur

När det gäller fritids- och kulturverksamheten i de två stadsdelarna kan det konstateras att Bergsjön satsar mer resurser per capita i denna verksamhet. De stora skillnaderna består i att Bergsjön har ett bibliotek inom området samt i att Bergsjön har fler fritidsgårdar jämfört med Älvsborg.

I Bergsjön finns tre fritidsgårdar. De är utplacerade på olika platser i området. Lokalerna är förhållandevis välbesökta. En nybyggd idrottsanläggning finns i området mellan stadsdelen och Kortedala. I denna lokal tränar bl a brottningsklubben AK77. Kortedala IF, som är en fotbollsklubb, har lokaler strax intill Bergsjöns bostadsområde. Klubben ägnar sig åt idrottsverksamhet och ungdomsarbete.

I Älvsborg finns en ungdomsgård. Denna ligger placerad i samma fastighet som den lokala handbollsklubben Önnerefs HK har lokaler. Öppethällandetiderna skiljer sig åt från de som gäller i Bergsjön. I Älvsborg är fritids-

gården öppen ett par vardagar och kvällar varje vecka samt fredag och lördag kväll. I Bergsjön är fritidsgårdarna öppna samtliga vardagar och vardagskvällar. På helgerna är fritidsgårdarna stängda i Bergsjön.

I båda stadsdelarna förekommer ett gott samarbete mellan närpolisen och fritidsgårdspersonalen. Polisen besöker gårdarna i syfte att etablera social kontakt med ungdomarna. Verksamheten kan ses som ett exempel på det ofta förekommande nätverksbyggande som vi kunnat notera i den kommunala och statliga förvaltningen i Göteborg.

Tabell 3.12 Personal inom fritids- och kulturverksamheten i Bergsjön SDN och Älvsborg SDN. År 1995. Antal anställda omräknade till helårstjänster.

	Bergsjön	Älvsborg
Adm. personal	1,0	1,0
Bibliotekspersonal*	4,7	-
Fritidspersonal*	9,7	4,1
Totalt	20,0	5,1

*) "Verksamhetsnära" personal

3.4.2 Primärvårdens insatser i stadsdelarna Bergsjön och Älvsborg

Primärvården i Göteborg har under de senaste åren genomgått stora organisatoriska förändringar. Den 1 januari 1995 bildades en primärvårdsnämnd för hela Göteborg. Detta innebar samtidigt att de tre tidigare primärvårdsnämnderna för Centrum/Väster, Öster och Hisingen upphörde. För administrationen gjordes motsvarande förändring. Tre primärvårdsadministrationer blev en. Husläkarenheten överfördes samtidigt till primärvården. Sedan 1995 är primärvården organiserad i 9 primärvårdsområden (PVO). Barnmedicin bildar ett eget område. Utöver detta senare område för barnmedicin finns även några fristående specialistenheter.

Göteborg har under senare år fått vidkännas vissa exogent givna förändringar som kraftigt påverkat förutsättningarna för sjuk- och hälsovården i området. Lågkonjunkturen har slagit hårt, andelen invandrare är hög och ojämnt fördelad i området, arbetslösheten är hög och andelen ungdomar med problem är hög. Primärvården i Göteborg ansvarar dessutom för ett geografiskt område där skillnaderna mellan stadsdelarnas socio-ekonomiska förhållanden varierar kraftigt. Andelen vårdade på akutsomatiska sjukhus är för Göteborg under riksgenomsnittet. Samtidigt är andelen personer med långvarig sjukdom hög. Till detta kommer att Göteborg har en stor andel äldre samt stora sociala problem och hög andel ensamboende. Detta innebär en stor belastning för primärvården.

Primärvården i Göteborg skall medverka till att individerna inte behöver uppsöka den mer kostnadskrävande sjukvården. Ambitionen är att de olika PVO skall leverera ett likvärdigt utbud av hälso- och sjukvård samt mot-

verka segregation och sänka ohälsotalen. Göteborg visar högre ohälsotal än genomsnittet i riket, variationerna mellan bostadsområdena inom kommunen är dock stor. De nordöstra stadsdelarna (SDN 1-4) uppvisar dubbelt så högt genomsnittligt ohälsotal som de sydvästra (SDN 5-6). Högst ohälsotal (nästan 100) redovisas i Bergsjön, lägst (ca 25) i Älvsborg.

Primärvårdens huvudsakliga arbetsenheter utgörs av distriktssköterske- och distriktsläkarmottagningar, distriktsrehabiliteringsenheter, mödra- och barnavårdscentraler samt barnmedicinmottagningar. För dessa finns ett områdesansvar. Här till finns som övergripande enheter Missbruksenheten, Nordhemskliniken, Rygghälsan, Arbetsrehabcentrum, Sjukvårdsupplysning och Röntgenenhet på Vasa sjukhus. Primärvården samarbetar även med privata allmänläkare och privata sjukgymnaster.

Samarbetat med länssjukvården syftar till att klara av en så stor del av vården som möjligt inom primärvården samt till att få till stånd fungerande vårdkedjor mellan primär- och länssjukvård.

Samarbetet med stadsdelsnämnderna berör dels gränsdragning mellan primärvården och den kommunala sjukvården enligt Ädelreformen, dels resurser som tillhandahålls SDN från sjukvården, exempelvis läkare och rehabiliteringspersonal på sjukhem.

I projekt Lövgärdet visades att det fanns en hög korrelation mellan ohälsotalen och socio-ekonomiska förhållanden. Mot bakgrund av de förhållandevis stora skillnader som finns i de olika stadsdelarna har primärvårdens utvecklingsenhet fått i uppdrag att vidareutveckla resursfördelningen i kommunen.

VIVE-projektet fokuserar den offentliga sektorns produktion av välfärdstjänster i Bergsjön och Älvsborg. I detta avsnitt är det därför relevant att söka isolera vilka primärvårdstjänster som, i enlighet med de definitioner som anges i kapitel 1 ovan, produceras i dessa stadsdelar. Två av de nio primärvårdsorganisationerna (PVO) blir föremål för studier i denna rapport. Det gäller PVO Kortedala/Bergsjön och PVO Askim/Älvsborg/Styrsö. Dessa organisationer producerar primärvård till de boende i respektive område utifrån de ekonomiska, och andra, förutsättningar som är givna. Produktionsanläggningarna, dvs husläkarmottagningar m m, är såväl dimensionerade som geografiskt placerade utifrån respektive primärvårdsområde, inte utifrån stadsdelsnämndens geografiska indelning. Både Bergsjön och Älvsborg är således delmängder av respektive PVO. I tabell 3.13 redovisas hur många årsarbetskrafter som riktas till de två stadsdelarna.

I tabell 3.13 framgår att primärvårdsorganisationen i Göteborg fördelat resurser så att Bergsjön erhåller produktion motsvarande fler årsarbetskrafter per capita än Älvsborg. I materialet ovan har fördelningen av tjänster antagits vara förhållandevis jämnt fördelat i området. När det gäller Kortedala/Bergsjön betyder detta att siffrorna för Bergsjön kommit att underskattas något. Förhållandet påverkar dock inte analysen i det följande.

Tabell 3.13 Primärvårdens produktion av välfärdstjänster inom primärvården i Bergsjön respektive Älvsborg år 1996. Göteborgs kommun. Antal årsarbetskrafter samt årsarbetskrafter i relation till befolkning.

	Bergsjön år 1996	Bergsjön år/1000	Älvsborg år 1996	Älvsborg år/1000
Husläkare, HL	4,08	0,32	3,20	0,17
HL, övr.personal	5,61	0,44	5,84	0,31
HL, priv.	0,34	0,03	2,35	0,13
DSK/HSV	12,00	–	6,58	–
per 1000, 65–	–	5,28	–2,78	–
per 1000, 16–	–	1,14	–0,46	–
Rehabilitering	2,72	–	2,12	–
per 1000, 65–	–	1,20	–0,89	–
per 1000, 16–	–	0,26	–	0,20
BVC*	3,00	2,49	3,48	1,82
MVC*	2,80	1,03	2,1	0,55
Totalt	30,55	4,8	25,67	2,77

*) Jämförelsetalen per capita beräknas när det gäller BVC och MVC med utgångspunkt i antal kvinnor i viss ålder. I övriga fall har totalbefolkningen i området utgjort bas i beräkningarna. Källa: Göteborgs Sjukvård. Primärvården. Utvecklings- och Forskningsenheten.

De boende i Bergsjön tilldelas ungefär 70 procent mer resurser per capita jämfört med vad de boende i Älvsborg erhåller. Vi kan konstatera att den socio-ekonomiska situationen i nordöstra Göteborg avviker från vad som gäller i Älvsborg, och att en skillnad vad gäller resurstilldelning tveklöst synes vara motiverad. Vi har tagit del av statistik som belyser efterfrågan på vård, faktisk besöksstatistik samt medicinska och folkhälsomässiga aspekter och förhållanden i de två områdena. Exakt hur stor denna skillnad i resurstilldelning bör vara är svår att bedöma. För närvarande pågår ett arbete med att utveckla en ny resursfördelningsmodell på Utvecklings- och Forskningsavdelningen inom Primärvården Göteborg. Av det underlags- och beslutsmaterial som vi tagit del av framgår att resurstilldelningsmodeller är mycket känsliga för vilka antaganden som ligger till grund för modellen.

3.4.3 Statens insatser i stadsdelarna Bergsjön och Älvsborg

VIVE-projektet fokuserar tre statliga organisationers verksamheter i de två områdena. Det gäller försäkringskassan, arbetsförmedlingen och polismyndigheten. Arbetsförmedlingens verksamhet i Göteborg är sedan några år indelad på sådant sätt att de olika förmedlingskontoren svarar för vissa yrkes- eller kompetensområden. Detta som ett alternativ till den vanligt förekommande geografiska indelning som används i andra regioner. Detsamma gäller för övrigt i Malmö. Syftet med den nya indelningen är att klienterna förväntas få högre kvalitet i förmedlingen. Priset blir att de arbets sökande måste resa längre inom kommunen för att komma i kontakt med den specialiserade personalen. Det är enligt vår mening inte ändamålsenligt att söka uppskatta den arbetsinsats som varje förmedling lägger ned på de klienter

som tillhör ett visst bostadsområde. Anledningen är att verksamheten är ny och av naturliga skäl bäst låter sig utvärderas efter det att arbetet utförts under viss tid i de nya organisatoriska och geografiska strukturer som etablerats.

Försäkringskassan (FK) är inne i en omvandlingsprocess som påminner om vad som är fallet med arbetsförmedlingen. Försäkringskassans kontor har sedan 1 januari 1997 indelats på sådant sätt att vissa kontor sköter vissa typer av ärenden. Anledningen uppges vara att försäkringskassorna tvingats begränsa sina utgifter för administration och att detta är ett sätt att söka skapa stordrift i viss handläggning. Vi avstår i denna rapport från att söka värdera det ändamålsenliga i denna förändring. Istället kan det konstateras att denna organisation fram till och med 1996 styrt mer personalresurser till de områden där socio-ekonomiska förhållanden antyder att det finns större behov. De boende i Bergsjön har fram till och med 1996 tillhört Kortedala FK, och de boende i Älvsborg har tillhört Västra Frölunda FK. I Tabell 3.14 visas hur många årsarbetskrafter som styrts till Bergsjön respektive Älvsborg under 1996.

Tabell 3.14 Antal årsarbetskrafter (åa) som försäkringskassan producerar i stadsdelarna Bergsjön och Älvsborg. År 1996.

	Bergsjön	Älvsborg
Handläggare*	28	14
per 1000 inv	2,2	0,8
Administrativ personal	2	1
per 1000 inv	0,2	0,1
<i>Totalt antal åa</i>	30	15

* "Verksamhetsnära" personal

Försäkringskassan styr mer än dubbelt så många årsarbetskrafter per capita till Bergsjön som till Älvsborg. Orsaken till detta, som ovan nämnts, uppges vara de mycket stora skillnader i ohälsan mellan de två områdena. Bergsjön har det högsta ohälsotalet i Göteborg, samtidigt som Älvsborg har det lägsta. Detta betyder att behovet av insatser från försäkringskassans handläggare på sannolika grunder kan anses vara större i Bergsjön än i Älvsborg. Redovisningen i avsnittet om Individ- och familjeomsorgens verksamhet i stadsdelsnämnderna, ovan, ger en fördjupad beskrivning av vilka förhållanden som gäller i områdena.

Polismyndigheten i Göteborg arbetar efter en verksamhetsmodell där närpolis, i egen organisation, svarar för det huvudsakliga polisarbete som leder till att kontakt mellan medborgare och myndighet etableras. Särskilda specialistfunktioner, exempelvis specialiserad spaning och utryckningsverksamhet, är organiserad separat. Dessa funktioner ingår inte i denna studie. Istället koncentreras uppmärksamheten på närpolisen.

Närpolisen syftar till att skapa trygghet och minska brottsligheten i områdena. Man prioriterar arbetsinsatser riktade mot ungdomar samt narkotika-

Tabell 3.15 Anmälda brott i Bergsjön SDN respektive Älvsborg SDN. År 1996. Absolut antal, procentuell utveckling 1995–1996 samt antal per 1 000 invånare (1996).

	Bergsjön			Älvsborg		
	Antal 1996	Per 1 000	96/95 % utv	Antal 1996	Per 1 000	96/95 % utv
Brott mot liv o hälsa	169	13,3	-19,5	17	0,9	-5,6
därav misshandel	150	11,8	-4,3	17	0,9	13,3
Brott mot frihet/fred	165	12,9	-21,4	40	2,2	5,3
Sexualbrott	22	1,7	13,6	5	0,3	150*
Skadegörelsebrott	169	13,3	9,7	134	7,3	-2,9
Narkotikabrott	91	7,1	35,8	11	0,6	1 000*

*) Ökningstalen vad gäller sexual- och narkotikabrott är mycket höga i Älvsborg. Detta beror på att förekomsten av dessa brott var extremt låg år 1995, och att ett fåtal anmälda brott därigenom ger stor procentuell ökning.

hantering och våldsbrott. Polisen bedriver ett omfattande arbete med att skapa relationer och kontakt med de boende i områdena. De ägnar tid åt att besöka skolor, fritids- och ungdomsgårdar samt andra offentliga anläggningar där folk samlas. Polisen informerar om sin egen verksamhet och om gällande regler och lagar.

Närpolisen i Bergsjön utgör en del av Närpolisområde Kortedala-Bergsjön och närpolisen i Älvsborg är en del av Närpolisområde Tynnered. Områdena skiljer sig åt. Bergsjön är ett låginkomstområde med högt ohälsotal, medan Älvsborg är ett höginkomstområde med låga ohälsotal. Bakom ohälsotalen finns information som visar att de problem som är relevanta för polisverksamheten är större i Bergsjön än i Älvsborg.

Antalet anmälda brott är väsentligt större i Bergsjön än i Älvsborg. Totalt sett minskade antalet anmälda brott mellan åren 1995 och 1996 i de två stadsdelarna. Utvecklingen skiljer sig dock åt väsentligt mellan olika brottskategorier. När det exempelvis gäller olaga hot och misshandel har en minskning skett mellan åren 1995 och 1996. Antalet narkotikabrott har emellertid ökat under samma period. Detta gäller i båda stadsdelarna. Även den relativa omfattningen av antal anmälda brott skiljer sig åt i de två stadsdelarna. I tabell 3.15 redovisas brottsutvecklingen, och den relativa omfattningen, för några olika kategorier brott. Inom parentes redovisas antal brott per 1 000 invånare.

Det bör understrykas att statistik av detta slag inte ger en komplett bild av den brottslighet som råder i ett område. Allmänhetens benägenhet att anmäla brott, polisens kontakt med allmänheten, uppläsningsprocent m m har betydelse när brott anmäls. Statistiken ger dock en grov, och såvitt vi kan bedöma, rättvisande bild av den miljö som närpolisen i de två områdena verkar i. I tabell 3.16 redovisas hur mycket årsarbetskrafter som polismyndigheten riktar till de två stadsdelarna.

Tabell 3.16 Antal årsarbetskrafter som närpolisen producerar i Bergsjön SDN och Älvsborg SDN respektive Närpolisområde Kortedala/Bergsjön och Närpolisområde Tynnered. År 1996.

	Bergsjön SDN	Älvsborg SDN
Poliser, åa	7	4
Poliser, åa per 1 000 inv.	0,55	0,22

Tabellen visar att polismyndigheten riktar ungefär dubbelt så mycket resurser, uttryckt som årsarbetskrafter, till Bergsjön jämfört med Älvsborg. Bakgrunden är de sociala förhållanden som råder i de två områdena.

3.5 Efterfrågan av välfärdstjänster

För att spegla de boendes efterfrågan av välfärdstjänster i stadsdelarna Bergsjön och Älvsborg har vi låtit TEMO AB genomföra en opinionsundersökning i de sex bostadsområden som utgör VIVE-projektets bas. Intervjuerna har skett via telefon. 167 hushåll i Bergsjön och 166 i Älvsborg ingår i undersökningen. Åldersfördelningen är ungefär lika, den genomsnittliga åldern på de som svarat i Bergsjön är 46 år. Motsvarande uppgift för Älvsborg är 45 år. Andelen kvinnor respektive män är jämn, 54 procent kvinnor och 46 procent män i Bergsjön. I Älvsborg är relationen 51/49. När det gäller förvärvsfrekvens och hushållssammansättning finns dock vissa skillnader i materialet. I Bergsjön är endast 60 procent yrkesverksamma, att jämföra med 73 procent i Älvsborg. Andelen offentliganställda är högre i Bergsjön än i Älvsborg, medan det omvända gäller andelen privatanställda och personer som är företagare eller anställda i familjeföretag. Familjestorleken är mindre i Bergsjön än i Älvsborg. Dessa senare redovisade skillnader är dock inte så stora att de försvårar analysarbetet. Skillnaderna bidrar istället till att förklara vissa av de olikheter som framkommer i de svar som redovisas nedan.

Generella omdömen om välfärden i samhället

Inledningsvis har vi låtit TEMO AB fråga de boende om de anser att välfärden har minskat eller ökat under de senaste 10 åren. I såväl Bergsjön som Älvsborg anser man att välfärden har minskat. Andelen som anger att välfärden minskat är högre i Bergsjön (81%) än i Älvsborg (71%).

De boende har tillfrågats vad de anser om samhällets, eller den offentliga sektorns, insatser för olika grupper av medborgare. Generellt framträder ett förhållandevis jämnt mönster mellan de två stadsdelarna. I båda stadsdelarna anser de boende att det är viktigare att satsa på barn, ungdomar och sjuka än på yrkesverksamma och invandrare. Även om attityderna är förhållandevis lika i de två stadsdelarna kan det konstateras att de boende i Älvsborg relativt sett hårdare betonar att det är mycket eller ganska viktigt att

samhället aktivt arbetar för barn och ungdomar. De boende i Bergsjön beto-
nar å andra sidan relativt sett hårdare vikten av satsningar riktade mot sjuka,
arbetslösa, äldre, utslagna, barnfamiljer, ensamma, invandrare och yrkes-
verksamma.

När de boende tillfrågas generellt om kvaliteten i samhällets satsningar
på olika verksamhetsområden framkommer att attityderna är förhållandevis
lika i de två bostadsområdena. Genomgående kan sägas att det är en förhål-
landevis liten andel av de tillfrågade som anser att samhällets insatser är
mycket bra eller ganska bra. Detta gäller oavsett vilken grupp de är riktade
till. Det är främst stödet till yrkesverksamma respektive stödet till invand-
rare som får ett generellt gott betyg. I Bergsjön anser 29 procent av de
boende att samhällets insatser för yrkesverksamma är mycket bra eller
ganska bra, i Älvsborg är motsvarande andel 34 procent. 23 procent av de
boende i såväl Bergsjön som Älvsborg ger samma höga betyg till satsning-
arna riktade till invandrare. 19 procent anser att satsningarna på barn är
mycket bra eller ganska bra. Ett visst missnöje kan noteras vad gäller insat-
sorna som riktas till utslagna, arbetslösa och äldre. Detta gäller särskilt i
Bergsjön.

Omdömen om välfärden i respektive bostadsområde

Generellt sett är man mer nöjd med kvaliteten i samhällets utbud av service
i Älvsborg än i Bergsjön. I Älvsborg är man mest nöjd med sport- och id-
rottsanläggningarna, medan man i Bergsjön är mest nöjd med skötseln och
underhållet av bostadsområdet. De boende i Älvsborg är också mycket
nöjda med skötseln av bostadsområdet, men i intervjumaterialet finns en
signifikant avvikelse vad gäller Bergsjöbornas omdöme om idrottsanlägg-
ningarna. Mindre än hälften så stor andel är nöjda med detta utbud i Berg-
sjön än vad som är fallet i Älvsborg. Det finns ett stort utbud av idrottsan-
läggningar i Älvsborg men man är relativt sett missnöjd med kvaliteten på
den kommunala service som består av fritids- och ungdomsverksamhet. När
det gäller ungdomsverksamheten är detta ett av få områden där TEMO AB
kan registrera en högre andel som är nöjda i Bergsjön jämfört med andelen
nöjda i Älvsborg.

Vid en jämförelse av andelen som är missnöjda med kvaliteten i samhäl-
lets insatser i de två stadsdelarna framkommer att Bergsjöborna utpekar ar-
betsmarknadsåtgärderna som den relativt sett sämst fungerande servicepro-
duktionen. Hela 48 procent av de boende i Bergsjön anser att dessa fungerar
mycket dåligt eller ganska dåligt. I tabell 3.17 framgår att det är satsningarna
på arbetsmarknadsåtgärder som får det lägsta genomsnittsbetyget av de
boende i Bergsjön. Det bör tilläggas att detta begrepp enligt vår uppfattning
bör tolkas i en vid bemärkelse. Arbetsmarknadsåtgärder uppfattas sannolikt
av de boende som summan av enskilda instrument och fenomen på detta
område, dvs utbildningar och a-kassa samt arbetsförmedling.

Tabell 3.17 De boendes kvalitetsomdöme om samhällets utbud av service i Bergsjön respektive Älvsborg. December 1996. Genomsnitt. Skala 1-5.

	Bergsjön	Älvsborg
Barnomsorg	3,2	3,3
Skola och utbildning	2,8	3,3
Fritidsgård och ungdomsverksamhet	2,6	2,5
Sjukvård	3,1	3,3
Socialtjänst och socialvård	2,7	3,0
Arbetsmarknadsåtgärder	2,1	2,6
Äldreomsorg och äldreomsorg	2,6	2,9
Kulturlivet	2,6	3,0
Sport- och idrottsanläggningar	3,0	3,7
Polis- och ordningsverksamhet	2,9	3,3
Skötsel och underhåll av bostadsområdet	3,7	3,7

Statistik av detta slag skall hanteras försiktigt, men ett genomsnitt motsvarande ca 3,0 till ca 3,3 brukar enligt TEMO ABs uppfattning kunna betraktas som att det är "bra som det är". Utifrån redovisningen av genomsnittsvärden i tabell 3.17 framgår att de boende i Bergsjön anser att det finns anledning överväga kvalitetshöjande åtgärder vad gäller skola och undervisning, fritidsgård och ungdomsverksamhet, socialtjänst och socialvård, arbetsmarknadsåtgärder, äldreomsorg och äldreomsorg, kulturlivet samt polis- och ordningsverksamhet. På motsvarande sätt kan det tolkas som om de boende i Älvsborg anser att det finns anledning överväga kvalitetshöjande åtgärder vad gäller fritidsgård och ungdomsverksamhet, arbetsmarknadsåtgärder samt äldreomsorg och äldreomsorg.

Till denna information bör fogas uppgifter om de boende anser att det satsas tillräckligt eller otillräckligt med resurser på de olika verksamheterna. En dåligt fungerande verksamhet, i enlighet med redovisningen i tabell 3.17, kan enligt vår uppfattning dels bero på ett undermåligt utbud, dels på ett otillräckligt utbud. En tredje förklaring skulle kunna vara en kombination av otillräcklighet och undermålighet, dvs en kombination av kvantitets- och kvalitetsrelaterade förklaringsvariabler.

Vi har låtit TEMO AB ställa frågan om de boende anser att samhället satsar för lite, lagom eller för mycket på de respektive verksamhetsområdena i de två stadsdelarna. Genomsnittet av svarsangivelserna antyder att såväl Bergsjö- som Älvsborgsborna anser att det satsas antingen för lite eller lagom på de olika verksamheterna i de respektive stadsdelarna. Endast en mycket liten andel av de tillfrågade ansåg att det satsas för mycket på de olika verksamheterna. Frågor av detta slag ger sannolikt denna typ av negativa svarsmönster, men det kan konstateras att det förekommer förhållandevis stora variationer i materialet. I tabell 3.18 redovisas hur stor andel av de boende i stadsdelarna Bergsjön och Älvsborg som anser att det satsas för lite respektive för mycket. I tabellen framgår exempelvis att 41 procent av

Tabell 3.18 De boendes bedömning av om huruvida samhällets utbud av service i Bergsjön respektive Älvsborg är för litet eller för stort (För litet – För stort). Procent. Resultat från TEMO-undersökning. År 1996.

	Bergsjön	Älvsborg
Barnomsorg	41-1	38- 2
Skola och utbildning	49-2	57- 2
Fritidsgård och ungdomsverksamhet	53-1	57- 3
Sjukvård	43-1	45- 2
Socialtjänst och socialvård	38-3	20- 4
Arbetsmarknadsåtgärder	57-2	35- 2
Äldreomsorg och äldreomsorg	53-2	45- 1
Kulturlivet	44-2	34- 5
Sport- och idrottsanläggningar	27-7	20-10
Polis- och ordningsverksamhet	45-1	31- 4
Skötsel och underhåll av bostadsområdet	22-2	17- 3

Bergsjöborna anser att det satsas för lite på barnomsorgen och att endast en procent anser att det satsas för mycket på denna typ av verksamhet. Andelen som angett att de anser att det satsas lagom mycket redovisas inte i tabellen. Anledningen är att materialet inte är normalfördelat. Det är inte en lika stor andel som anger att de anser att det satsas för lite som anser att det satsas för mycket. Istället dominerar de negativa svarsangivelserna i materialet.

Skillnaderna mellan stadsdelarna är tydliga. I Bergsjön anser de boende i första hand att det satsas för lite på arbetsmarknadsåtgärder. Därefter anser de att det satsas för lite på äldreomsorg samt fritidsgårdar och äldreomsorg. I Älvsborg är det främst satsningarna på skola och fritidsgårdar och ungdomsverksamhet som upplevs som otillräckliga.

Om tabellerna 3.17 och 3.18 analyseras sammantaget framgår att det finns vissa samband mellan kvalitets- och kvantitetsomdömena. Bergsjöborna anser exempelvis att satsningarna på arbetsmarknadsåtgärder inte fungerar för de boende i området. Detta kvalitetsomdöme är klart uttryckt och synligt i materialet då det genomsnittliga betyget för satsningarna är lågt (2.1). Samtidigt anger hela 57 procent av de boende i Bergsjön att det satsas för lite på denna typ av verksamheter. Detta indikerar att det finns stöd för hypotesen att det låga kvalitetsomdömet till en viss del beror på att det satsas för lite på dessa verksamheter. Mot bakgrund av att det i Bergsjön bedrivs viss begränsad försöksverksamhet på arbetsmarknadsområdet är de redovisade attityderna av intresse. Kommunen erbjuder sedan en tid ett par hundra personer som riskerar att utförsäkras ur a-kassan s k Wesstidsarbeten i den kommunala förvaltningen. De arbetslösa ges möjlighet att under en begränsad tid utföra enklare arbetsuppgifter inom exempelvis den kommunala parkförvaltningen. I praktiken rör det sig om motprestationer för utbetalda kontanta ersättningar.

I Älvsborg förhåller det sig med satsningarna på fritidsgård och ungdomsverksamhet på samma sätt som Bergsjöns satsningar på arbetsmarknadsåtgärder. Älvsborgsborna anger nämligen att dessa verksamheter som riktas

till ungdomar inte fungerar bra. De boende ger ett mycket lågt betyg motsvarande 2,5 på den 5-gradiga betygsskalan. Samtidigt anger de att det satsas otillräckligt på dessa verksamheter. Hela 57 procent anger att det satsas för lite på dessa åtgärder riktade till ungdomar.

För att få en än bättre bild av var problemen ligger i de respektive områdena kompletterades frågorna som gällde kvalitets- respektive kvantitetsomdömen med en fråga där de boende ombads ange vilket enskilt offentligt serviceområde som skulle behöva förbättras om samhället bestämde sig för att förbättra just bara *ett* område. Denna fråga ger den tillfrågade ett incitament att verkligen tänka efter var behoven av förbättringar är som störst. Det hypotetiska läget är ju att bara ett, och inte två, verksamhetsområden skall förbättras. Detta betyder att en svarsangivelse som innebär att barnomsorgen skall förbättras också innebär att sjukvården *inte* kommer att förbättras.

Vi har funnit ett tydligt mönster vad gäller de boendes preferenser på det lokala välfärdspolitiska planet. Satsningar på barn och ungdomar sätts i första rummet, både i Bergsjön och i Älvsborg. I Bergsjön anser 42 procent att det främst skall satsas på barn och ungdomar, i Älvsborg är motsvarande andel 54 procent. Övriga tydligt prioriterade verksamheter, i båda dessa bostadsområden är sjukvård, arbetsmarknadsåtgärder samt äldreomsorg. Om satsningar på barn och ungdomar delas upp i dess olika delar (barnomsorg, skola samt fritidsgård och ungdomsverksamhet) och varje offentlig verksamhetsgren ställs mot varandra framkommer att Bergsjöborna främst prioriterar satsningar på äldreomsorg (18%) medan Älvsborgsborna främst önskar satsningar på skola och utbildning (34%).

Intervjuerna visar också att de boende endast i mindre utsträckning prioriterar socialtjänsten, kultur-, polis-, sport-, idrotts-, skötsel- och underhållsverksamhet som de allra viktigaste områdena att satsa ytterligare medel på.

I Bergsjön är man mer intresserad av att få ett ökat inflytande på hur resurserna fördelas än vad man är i Älvsborg. 66 procent av Bergsjöborna önskar ha mer inflytande på hur pengar och resurser används, medan 29 procent anger att det är bra som det är. Motsvarande andelar i Älvsborg är 58 och 40 procent.

De boende i såväl Bergsjön som Älvsborg är mest intresserade av att få insyn i, samt inflytande på, hur resurserna används inom barn- och ungdomsverksamhet (barnomsorg, skola samt fritidsgård och ungdomsverksamhet). Även insyn i hur medel används inom äldreomsorg, sjukvård och arbetsmarknadsåtgärder är prioriterat. I stort sett kan man säga att de boende önskar inflytande inom de verksamheter som de också angett att det skall satsas särskilda resurser på.

För att få ökade insikter i hur de boende anser att de ökade satsningarna skall ordnas rent praktiskt, och i viss mån även finansiellt, har vi låtit TEMO AB ställa ett antal frågor som belyser dessa attityder i de två områdena.

Den första frågan på detta område gäller inställningen till kompletterande

insatser från frivilliga organisationer. Här framkommer ett tydligt mönster. 89 procent i Bergsjön och 93 procent i Älvsborg anser att det är bra att frivilliga organisationer, som t ex kyrkan, grannsamverkan mot brott eller Farsor och morsor på stan, hjälper till med det som samhället tidigare helt tog hand om. Den kraftigt positiva inställningen skall tolkas försiktigt, den visar sannolikt att det är önskvärt med privata extra satsningar om det finns efterfrågan på service som annars inte möts. Det är inte möjligt att utifrån dessa redovisningar av attityder uttala sig om huruvida de boende föredrar privata aktörer före offentliga på det välfärdspolitiska området. 80 till 84 procent av de boende anser att det är rimligt att stat och kommun ger bidrag till ovan nämnda typer av frivilliga organisationer.

När det gäller de boendes inställning till egen medverkan i den lokala välfärdsproduktionen är attityderna mycket positiva. 69 procent av Bergsjö- och 74 procent av Älvsborgsborna anger att de själva kan tänka sig att på fritiden, och utan ersättning, utföra en del verksamheter som idag utförs av samhället i det bostadsområde där de bor. 29 procent av Bergsjö- och 24 procent av Älvsborgsborna säger dock att de inte är intresserade av sådan medverkan.

När det gäller de boendes vilja att medverka i vissa specifika verksamheter framträder ett klart mönster. För det första kan det konstateras att det är en högre andel av de boende i Bergsjön än i Älvsborg som anger att de kan tänka sig att hjälpa till i den lokala serviceverksamheten. Bergsjöborna har angett ca 20 procent fler specificeringar om var de kan tänka sig att medverka jämfört med Älvsborgsborna. I såväl Bergsjön som Älvsborg är intresset störst att medverka på den lokala fritidsgården eller i annan ungdomsverksamhet. Ca 20 procent i de två bostadsområdena anger att de kan tänka sig bidra med arbetsinsatser på dessa verksamhetsområden. Andra i detta sammanhang populära områden är barnomsorg, skola, äldreomsorg, sport- och idrottsverksamhet, kultur samt skötsel och underhåll av det egna bostadsområdet.

Dessa attityder visar tydligt att de boende kan tänka sig en ökad delaktighet, men intervjuundersökningen visar även att de boende anser att det vore bra om även de övriga i det egna bostadsområdet medverkade i den gemensamma produktionen. Samstämmigheten i de två bostadsområdena är påfallande, 77 procent av Bergsjöborna anser att det vore bra om de boende i det egna bostadsområdet "engagerade sig mer i vissa verksamheter som idag erbjuds av samhället".

Intervjumaterialet visar att de boende både själva vill delta i den gemensamma produktionen samt önskar att se sina grannar i det egna bostadsområdet delta i sådan verksamhet som samhället idag producerar.

Vi har även funnit att en majoritet av de boende i såväl Bergsjön som Älvsborg anser att det är rimligt att begära att en del av de som idag uppbär förtidspension och arbetslöshetsersättning ska ha skyldighet att efter bästa förmåga göra en insats inom vissa offentliga verksamheter. I tabell 3.19 vi-

Tabell 3.19 Bergsjö- och Älvsborgsbarnas attityder till motprestationer för vissa mottagare av bidrag och försäkringsersättningar. I tabellen anges hur många procent som svarat ja på följande fråga: "Man kan tänka sig att exempelvis arbetslösa och förtidspensionärer som kompensation för sina bidrag och ersättningar engageras i vissa lokala verksamheter som idag utförs av samhället. Kan du tänka dig att vissa bidragstagargrupper ska ha skyldighet att efter bästa förmåga göra en insats inom..."

	Bergsjön	Älvsborg
Barnomsorg	71	77
Skola och utbildning	68	72
Fritidsgård och ungdomsverksamhet	79	88
Sjukvård	63	60
Socialtjänst, socialvård	60	67
Arbetsmarknadsåtgärder	67	71
Äldreomsorg och äldreomsorg	72	81
Kulturlivet	74	75
Sport- och idrottsanläggningar	74	84
Polis- och ordningsverksamhet	48	41
Skötsel och underhåll av område	74	84

sas hur stor andel av de boende i de två stadsdelarna som anser att det vore bra om krav på motprestationer införs för vissa av de som erhåller bidrags- och försäkringsersättningar.

Det finns således ett starkt stöd för idén att införa motprestationer för vissa grupper av mottagare av bidrags- och försäkringsersättningar. I Älvsborg är stödet för motprestationer något högre, men i båda stadsdelarna anser i stort sett mellan 70 och 80 procent av de boende att åtgärden bör införas på väsentliga och centrala välfärdsområden i stadsdelarna. När det gäller skolans område anser exempelvis ca 70 procent att det är möjligt att låta förtidspensionärer och arbetslösa göra en viss insats som kompensation för en del av sin ekonomiska ersättning.

Mot bakgrund av att arbetslösheten betraktas som ett av de största problemen för närvarande är de boendes svarsangivelser på den sista frågan i intervjuundersökningen av intresse i detta sammanhang. Vi frågade nämligen de boende vilket som vore "det bästa sättet att hjälpa arbetslösa?". De intervjuade fick välja ett av sju olika svar. I tabell 3.20 redovisas resultatet.

Materialet ger en mycket tydlig bild av de boendes uppfattningar om vad som är bra för den arbetslöse. Två svarsalternativ framträder tydligt i materialet.

Det första gäller förslaget att man skall införa en motprestation för det ekonomiska stöd som ges. 38 procent av Bergsjö- och 45 procent av Älvsborgsbarna anger att detta skulle vara det enskilt bästa sättet att hjälpa den arbetslöse. Det andra gäller förslaget som innebär att företag och föreningar som skapar arbeten ges bidrag. Cirka 35 procent av de boende, i såväl Bergsjön som Älvsborg, anser att dessa företags- och föreningsstöd skulle vara det bästa sättet att hjälpa de som är arbetslösa.

Tabell 3.20 Bergsjö- och Älvsborgsbornas uppfattning om vad som är bästa sättet att hjälpa de som är arbetslösa. Resultat av TEMO-undersökning, December 1996. Procent.

	Bergsjön	Älvsborg
Ge pengar i bidrag	1	2
Ge bidrag men kräva en motprestation	38	45
Ge bidrag som ett återbetalningspliktigt lån	3	3
Anställa fler tjänstemän som kan hjälpa den arbetslösa att söka arbete eller utbildning	4	4
Ge bidrag för att starta eget företag	11	5
Ge stöd till företag och föreningar som kan skapa arbeten	35	34
Ordna gratis fritidsaktiviteter	1	1
Vet ej/Ej svar	7	6
Totalt	100	100

Materialiet ger sammantaget en tydlig bild av att de boende anser att aktivitet, deltagande och delaktighet är centrala inslag i de satsningar som stat och kommun gör i dessa områden.

3.6 Överensstämmelse mellan utbud och efterfrågan

Vi har samlat in information rörande såväl utbud som efterfrågan av välfärdstjänster i två av Göteborgs stadsdelar, Bergsjön och Älvsborg. Tre syften finns med arbetet. För det första att kartlägga utbud och efterfrågan av välfärdstjänster. För det andra att se om det finns några tydliga tecken på en bristande överensstämmelse mellan utbud och efterfrågan. För det tredje att söka peka ut ett eller flera enskilda områden, fenomen eller frågor som skulle kunna vara centrala i Storstadskommitténs fortsatta arbete med att söka finna vägar, eller förslag, som kan bidra till att förbättra situationen och de allmänna förutsättningarna i storstadsområden med en hög andel socioekonomiska problem.

Vi har funnit att i stort sett all offentlig välfärdsproduktion i Bergsjön och Älvsborg på något sätt sökt dimensioneras volymmässigt för att möta de olika typer av krav som förhållandena i respektive stadsdelar tycks motivera. När det gäller den kommunala verksamheten finns det dels en resursfördelningsmodell för de verksamheter som bedrivs i stadsdelsförvaltningarnas regi, dels en modell som anger hur primärvårdens resurser skall fördelas. Även den decentraliserade statliga verksamheten bedrivs med olika resursinsatser beroende på de förutsättningar som finns i de två områdena. Det bör i sammanhanget understrykas att vi inte på den korta tid som stått till förfogande kunnat utreda om det i detalj satsas tillräckligt eller otillräckligt på de olika verksamhetsområdena. Istället har ambitionen varit att se om några tydliga mönster eller avvikelser kunnat registreras genom att kombinera flera olika källor och typer av material.

Vi koncentrerar redovisningen i det följande på frågor som rör överensstämmelsen mellan utbud och efterfrågan till de verksamhetsområden som

har störst relevans för storstadskommitténs fortsatta arbete. Det gäller barn och ungdomar samt arbetslösa.

Barn och ungdomar

I vår kartläggning av den kommunala verksamheten som riktas till barn och ungdomar ingår i huvudsak barnomsorgen, skolan, fritidsgårdarna, ungdoms-, idrotts- och sportverksamhet.

Vi har funnit att stadsdelsförvaltningarna sökt dimensionera barn- och ungdomsverksamhet på ett sådant sätt att de mer komplicerade sociala förhållanden som råder i Bergsjön kan mötas. Man har generellt sett fler anställda per klient, dvs elev, barn, besökare på fritidsgård etc i Bergsjön än vad som är fallet i Älvsborg.

I Bergsjön finns betydligt fler invandrare per 1 000 invånare, något som enligt vår bedömning får särskilda konsekvenser för förhållandena i skolan. Fler tolkar och hemspråklärare har anställts. Även fler klasser för elever som behöver förstärkt och särskilt anpassad svenskundervisning har behövt skapas. Dessa klasser har färre elever per lärare. Vi har besökt skolor i såväl Bergsjön som Älvsborg och funnit att förhållandena i vissa avseenden påminner om varandra. Gemensamt i båda stadsdelarna är att lärarna anser sig vara hårt pressade. Situationen i skolorna är i vissa fall enligt vad vi erfarit något orolig. Vi noterade att det fanns en påtaglig överrepresentation av invandrarbarn bland eleverna i de särskilda klasser som finns i Bergsjön för oroliga elever med koncentrationssvårigheter. Det fanns även en viss oro i skolorna i Älvsborg, men här var problemen mer begränsade. Flera skolledare i Älvsborg meddelade dock uttryckligen att det behövdes fler personalresurser för att hålla ordning i skolorna. Denna synpunkt framfördes även av skolledare i Bergsjön. Vi tillbringade några dagar i ett par högstadieskolor i de båda stadsdelarna och fann visst fog för dessa skolledares uppfattningar.

När det gäller fritidsgårdarna kan det konstateras att satsningarna är ojämnt fördelade mellan stadsdelarna. I Älvsborg finns en liten fritidsgård som är placerad intill den lokala handbollsklubbens lokaler. Härigenom skapas förutsättningar för sociala kontakter och samvaro. Trots att det bara finns en fritidsgård i ett område med 18 500 invånare är lokalen inte öppen alla kvällar i veckan. Detta uppges bero på att barnen i stor utsträckning läser läxor på kvällarna, och att det därför inte efterfrågas något öppethållande. Lokalen är dock ofta öppen på fredags- och lördagskvällarna, något som uppskattas av de ungdomar som vi samtalat med. I Bergsjön finns det tre ungdomsgårdar i ett område med ca 12 800 invånare. Lokalerna är öppna under en större del av veckan, men de är stängda på helgerna. Ett flertal ungdomar tog spontant upp detta som ett påtagligt problem.

Sammanfattningsvis kan det konstateras att de under intervjuer framförda förslagen att involvera fler vuxna i viss verksamhet som riktas till barn- och

ungdomsmiljö förefaller vara en rimlig åtgärd i de två stadsdelar som vi studerat.

Arbetslösa

Antalet arbetslösa skiljer sig åt mellan stadsdelarna. I den opinionsundersökning som vi låtit TEMO AB utföra i områdena har det framkommit att de boende i Bergsjön anser att det finns utrymme att förbättra insatserna vad gäller arbetsmarknadsåtgärder. I en väl preciserad fråga ombads de boende i områdena att ange vilket enskilt sätt som är det bästa för att hjälpa de som är arbetslösa. Av de som tagit ställning till någon metod svarade ca 40 procent att det bästa sättet skulle vara att ge bidrag, men att samhället krävde en motprestation. Cirka 35 procent ansåg att det bästa sättet skulle vara att ge bidrag till föreningar och företag som skapade arbete. Vi har informerats om den försöksverksamhet som förekommer i kommunen med s k Westtidsarbetare. Dessa platser erbjuds arbetslösa som riskerar att utförsäkras från a-kassa och därmed tvingas leva på socialbidrag. Stadsdelsnämnden i Bergsjön har endast kunnat erbjuda några hundra personer sådana platser. Erfarenheterna anses goda. Resurserna är dock knappa.

Otillräcklig överensstämmelse mellan utbud och efterfrågan

Vi kan sammanfattningsvis konstatera att det råder en viss obalans mellan utbud och efterfrågan av välfärdstjänster i stadsdelarna. Det förefaller som om det i första hand på väsentliga områden, som exempelvis de som gäller barn- och ungdomsverksamhet samt arbetsmarknadsåtgärder, rör sig om hur stor bemanningen är.

3.7 Ett sätt att utveckla välfärdsproduktionen i Bergsjön och Älvsborg

Vi har tagit del av ekonomiska rapporter samt verksamhetsberättelser från de olika offentliga institutioner som agerar i de två stadsdelar som är föremål för analys i denna rapport. Vi har också blivit informerade om de verksamhetsmässiga förhållanden som gäller genom formella intervjuer, men även genom informella samtal. Det har inte befunnits ändamålsenligt, eller möjligt, att försöka göra detaljerade studier över den direkta effektiviteten i resursanvändandet i de två områdena. Istället har vi sökt finna om det genom *omdispositioner* eller genom att *tillföra något nytt inslag eller begrepp* i den offentliga verksamheten är möjligt att öka måluppfyllelsen på olika områden.

Vi anser att det är möjligt att mot bakgrund av de resultat vi fått i denna studie ge förslag på ett område inom vilket man kan lösa en del av de centrala problem som visar sig i Bergsjön och Älvsborg i Göteborg.

Förslaget bör således ges en allmän karaktär. Det handlar mer om en inriktning, ett nytt förhållningssätt eller att inplantera ett nytt fenomen i den offentliga verksamheten än att söka bidra med detaljerade förslag på hur förändringar kan utformas rent tekniskt. Förslagets inriktning är således av systemteknisk karaktär. Det syftar till att höja måluppfyllelsen i olika delar av de lokala verksamheterna utan att för den skull minska måluppfyllelsen i andra.

Vi har noterat att det i stort sett produceras välfärdstjänster i linje med de boendes förväntningar, men att det finns utrymme för förbättringar. Samtidigt som viss knapphet på personalresurser meddelas från verksamheter som riktas till barn och ungdomar samt sjukvård och äldreomsorg visar våra undersökningar att det finns en stor vilja bland de boende att delta i den gemensamma produktionen. De boende har gett uttryck för att de dels själva kan tänka sig att på fritiden och utan ersättning delta i den allmänna produktionen av välfärdstjänster, dels att det vore bra om de boende i högre utsträckning var aktiva i den produktion av välfärdstjänster som samhället normalt står för. Vi redovisar ovan att de boende även angett i vilken typ av verksamheter som de kan tänka sig att delta. I såväl Bergsjön som Älvsborg finns det ett stort intresse bland de vuxna att delta i verksamheter som riktas till barn och ungdomar.

Eftersom det finns ett visst behov i båda stadsdelarna för kompletterande insatser på personalsidan anser vi att det åtminstone finns anledning att överväga hur man skall ta vara på de mänskliga resurser som står till förfogande i de respektive områdena.

En stor majoritet av de boende är således beredda att hjälpa till i den produktion av service som kommunen för närvarande ansvarar för. Samtidigt finns det ett behov av direkta arbetsinsatser. Resultatet av opinionsundersökningen visar att beredskapen och önskan även tycks gälla i en vidare bemärkelse. Det finns även tecken på att delaktighet och aktivitet är något som efterfrågas inom arbetsmarknadspolitiken.

Vi anser att dessa förhållanden mot bakgrund av utvecklingen av antalet daglediga i främst de studerade låginkomstområdena indikerar att det finns anledning att överväga hur redan inledda försöksverksamheter på arbetsmarknadsområdet, exempelvis systemet med Wesstidsarbetare, skulle kunna utvecklas.

4 Malmö

Studien Välfärd i verkligheten bygger på information rörande tre svenska storstäder. Dessa är Göteborg, Malmö och Stockholm. I detta kapitel redovisas förhållandena i Malmö.

År 1996 genomfördes en reformering av den kommunala verksamheten i Malmö. Den rådande administrativa organisationen slopades och 10 stadsdelsnämnder infördes. Konkret innebar detta att äldreomsorg, barnomsorg, skola, fritid och kultur, handikappomsorg samt individ- och familjeomsorg samlades i enhetliga administrativa former.

Varje stadsdelsnämnd tilldelas från och med 1997 en viss summa pengar i enlighet med en resursfördelningsmodell. Denna är tänkt att bidra till den ekonomiska fördelningen så att områden med stor andel resurskrävande verksamhet kompenseras för detta. En stor andel arbetslösa, invandrare, handikappade och äldre, ger i konsekvens med detta en ökad tilldelning av resurser för den kommunala verksamheten. De resurser som utgår till stadsdelsnämnderna består i huvudsak av två delar, dels en grundresurs, dels en tilläggsresurs.

Grundresursen beräknas utifrån befolkningsstatistiska uppgifter. Varje stadsdelsnämnd tilldelas medel som svarar mot åldersstrukturen i området. Tilläggsresursen är avsedd att kompensera för de extra resurskrävande verksamheter som följer av att befolkningen är sammansatt på ett visst sätt.

Inför 1997 fördelas sammanlagt 4 miljarder kronor till de tio stadsdelsnämnderna. Av dessa medel utgör grundresursen 2 miljarder kronor och tilläggsresursen 1,5 miljarder kronor. De resterande 0,5 miljarderna fördelas som anslag.

4.1 Sammanfattning – Malmö behöver mer än pengar

RRV har inom ramen för VIVE-projektet samlat information rörande såväl utbud som efterfrågan av välfärdstjänster i två av Malmös stadsdelar, Rosengård och Limhamn/Bunkeflo. Arbetet har tre syften. För det första att kartlägga utbud och efterfrågan av välfärdstjänster. För det andra att se om det finns tydliga tecken på bristande överensstämmelse mellan utbud och efterfrågan. För det tredje att försöka peka ut ett eller flera enskilda områden eller fenomen som skulle kunna vara centrala i Storstadskommitténs fortsatta arbete med att finna vägar eller förslag som kan bidra till att förbättra situationen och de allmänna förutsättningarna i storstadsområden med en

hög andel socio-ekonomiska problem.

Vi har funnit att såväl Malmö kommun som statliga myndigheter fördelar mer resurser till stadsdelen Rosengård än till stadsdelen Limhamn/Bunkeflo, något som synes motiverat mot bakgrund av att de människor som bor i Rosengård har fler socio-ekonomiska problem. Denna fördelningsprofil gäller i stort sett samtliga välfärdstjänster som vi studerat. Tjänsterna består av personal och utbetalningar av kontanta bidrag och försäkringsersättningar.

I de flesta verksamheter har de offentliga institutionerna i Rosengård fler befattningshavare än i Limhamn/Bunkeflo. I vissa fall är skillnaderna små, medan det för andra verksamheter är stora skillnader. Det område där skillnaderna är störst är stadsdelsnämndernas enhet för individ- och familjeomsorg. I Rosengård finns 15 gånger så många socialsekreterare och annan verksamhetsnära personal jämfört med i Limhamn/Bunkeflo.

Vid kartläggningen av Malmös välfärdstjänster har vi beräknat antalet invånare per årsarbetskraft för olika verksamheter i stadsdelarna Rosengård och Limhamn/Bunkeflo. I tabellen nedan framgår en sammanfattning av resultatet från denna kartläggning.

Tabell 4.1 Antalet nyttjare (invånare, boende och elever) per årsarbetskraft för äldreboende, närpolis, grundskola, idrottsanläggningar, bibliotek, hemtjänst, fritidsgårdar samt individ- och familjeomsorg. År 1995–1996.

	Rosengård	Limhamn/Bunkeflo
Särskilt boende (boende per åa)	1,6	1,2
Närpolis (inv per åa)	832	1 012
Särskilt boende (inv 65+ per åa)	16	21
Grundskola (elever per åa)	11	17
Idrottsanläggningar (inv per åa)	869	1 468
Bibliotek (inv per åa)	2 125	4 892
Hemtjänst (inv 65+ per åa)	41	130
Fritidsgårdar (inv 7–18 per åa)	832	2 935
Individ- och familjeomsorg (inv per åa)	255	3 900

Mönstret i tabellen ovan är nästan uteslutande detsamma för varje verksamhet. I Rosengård är antalet invånare per årsarbetskraft lägre än i Limhamn/Bunkeflo. Produktionen av välfärdstjänster är alltså mer resurskrävande per capita i Rosengård än i Limhamn/Bunkeflo räknat i nedlagda årsarbetskrafter. De procentuellt största skillnaderna finns inom verksamheterna hemtjänst, fritidsgårdar samt individ- och familjeomsorg.

Malmö kommun styr med hjälp av sin resursfördelningsmodell ca 13 300 kronor per invånare till Limhamn/Bunkeflo. Invånarna i Rosengård tilldelas cirka 19 000 kronor per person.

När det gäller utbetalningar av bidrag och försäkringsersättningar till de boende i de två områdena är skillnaderna förhållandevis stora. De boende i Rosengård erhåller årligen i genomsnitt nästan dubbelt så mycket i bidrag

per invånare jämfört med Limhamn/Bunkefloborna, 29 330 kronor i jämförelse med 15 736 kronor. År 1993 var den viktade genomsnittsinkomsten 201 000 kronor i Limhamn/Bunkeflo och 125 000 i Rosengård. De direkta skatterna uppgick år 1994 till 0,195 miljarder kronor i Rosengård och till 1,342 miljarder kronor i stadsdelen Limhamn/Bunkeflo. Detta motsvarar 46 250 kronor per capita och år i Limhamn/Bunkeflo och 11 580 kronor per capita och år i Rosengård. Det innebär att hushållen i Limhamn/Bunkeflo betalar in ca 885 miljoner kronor mer i skatt än de får tillbaka i bidrag och försäkringsersättningar. I Rosengård erhåller hushållen positiva "nettoersättningar", dvs de erhåller mer i bidrag och försäkringsersättningar från stat och kommun än de betalar i direkta skatter. De totala nettotransfereringarna till stadsdelen uppgick år 1994 till 299 miljoner kronor.

Vi har låtit TEMO AB skatta efterfrågan på välfärdstjänster samt undersöka attityder till det offentliga välfärdsutbudet. Undersökningen visar att de boende i Limhamn/Bunkeflo och Rosengård anser att det finns utrymme för förbättringar. Ett av huvudresultaten är att boende i bägge områdena uppvisar liknande attityder vad gäller inställningen till den offentliga välfärdsproduktionen.

Limhamn/Bunkefloborna är generellt sett något mer nöjda med utbudet än vad Rosengårdsborna är. I Rosengård anser de boende att det först och främst satsas för lite på arbetsmarknadsåtgärder. Därefter anser de att det satsas för lite på äldreomsorg och sjukvård. I Limhamn/Bunkeflo är det främst sjukvård och satsningarna på skolor, fritidsgårdar och ungdomsverksamhet som upplevs som otillräckliga.

De boende i både Rosengård och Limhamn/Bunkeflo anser att det finns anledning att överväga kvalitetshöjande åtgärder vad gäller fritidsgårds- och ungdomsverksamhet, socialtjänst och socialvård samt arbetsmarknadsåtgärder.

När det gäller de boendes inställning till egen medverkan i den lokala välfärdsproduktionen är attityderna positiva. 58 procent av Rosengårdsborna och 69 procent av Limhamn/Bunkefloborna anger att de själva kan tänka sig att på fritiden, och utan ersättning, utföra en del verksamheter som idag utförs av samhället i det bostadsområde där de bor. 35 procent av Rosengårdsborna och 28 procent av Limhamn/Bunkefloborna säger dock att de inte är intresserade av sådan medverkan. I såväl Rosengård som Limhamn/Bunkeflo är intresset störst för att medverka på fritidsgårdar eller i annan ungdomsverksamhet. Andra i detta sammanhang populära områden är barnomsorg, skola, äldreomsorg, kultur samt skötsel och underhåll av det egna bostadsområdet.

Materialet visar de boendes uppfattningar om vad som är bra för den arbetslöse. 33 procent av Rosengårdsborna och 46 procent av Limhamn/Bunkefloborna anger att motprestationer skulle vara det enskilt bästa sättet att hjälpa den arbetslöse. Vidare anser ca 31/39 procent av de boende i Rosengård och Limhamn/Bunkeflo att det bästa sättet att hjälpa de arbetslösa vore

att ge bidrag till företag och föreningar så att arbetstillfällena skapas.

Av våra undersökningar i Malmö framgår sammanfattningsvis att de boende i såväl låg- som höginkomstområdet är välvilligt inställda till att den egna stadsdelen i högre utsträckning kännetecknas av olika offentliga verksamheter där de boende själva kan bidra med insatser, till exempel inom skola och äldreomsorg.

4.2 Två bostadsområden – Rosengård och Limhamn/Bunkeflo

Projektet Valfärd i verkligheten (VIVE) syftar till att spegla såväl utbud som efterfrågan av valfärdstjänster i tre svenska storstäder. I syfte att skapa jämförbara storheter väljs ett hög- och ett låginkomstområde ut i varje stad. I Malmö har stadsdelarna Rosengård och Limhamn/Bunkeflo valts ut. Stadsdelarna representerar dels ett område med låg genomsnittlig inkomst, dels ett område med hög genomsnittlig inkomst. Genomsnittlig inkomst har varit det främsta kriteriet som bestämt vilka stadsdelar som skulle utgöra grunden för utredningens Malmömaterial.

Rosengård är ett förhållandevis modernt förortsområde i Malmös nordöstra del. Området byggdes i huvudsak på 1960-talet några kilometer från stadens centrum. Området är ett resultat av en aktiv stadsplanering. Den största arbetsgivaren är kommunen. Bostäderna är i huvudsak av flerfamiljstyp. Inom området finns ett fåtal radhus och villor. I Rosengård bor ca 19 000 personer. Hälften är män och hälften är kvinnor. Ålderspyramiden visar att förhållandevis många unga människor bor i stadsdelen. En tredjedel av invånarna är under 18 år.

Limhamn/Bunkeflo är i stor utsträckning ett gammalt bostadsområde beläget några kilometer sydväst om Malmös centrala delar. Området utgörs av 18 delområden. Limhamn/Bunkeflo är av tradition en egen stad. Det finns en stadskänsla i stadsdelen som rymmer ca 6 500 arbetstillfällen. I området finns också delar som består av små byar och av ren landsbygd. Området ligger naturskönt beläget vid kusten. Bostäderna består främst av villor och radhus. Ett mindre antal flerfamiljshus finns också. I Limhamn/Bunkeflo bor ca 29 000 personer. Av tabellen nedan framgår åldersfördelningarna för Rosengård och Limhamn/Bunkeflo. Hälften av invånarna i Limhamn/Bunkeflo är i åldrarna 25 till 64 år.

Tabell 4.2 Åldersfördelningar i Rosengård och Limhamn/Bunkeflo. (Inom parentes anges procentuell andel av totala antalet boende i respektive stadsdel). År 1995.

	Rosengård	Limhamn/Bunkeflo
Ålder		
" 0- 6	2 997 (16%)	2 696 (9%)
" 7-15	2 885 (15%)	3 298 (11%)
" 16-18	715 (4%)	1 030 (4%)
" 19-24	1 330 (7%)	1 497 (5%)
" 25-44	5 500 (29%)	7 173 (24%)
" 45-64	3 389 (18%)	7 897 (27%)
" 65-79	1 752 (9%)	4 521 (15%)
" 80-	560 (3%)	1 238 (4%)
Totalt:	19 128 (100%)	29 350 (100%)

Vid en jämförelse mellan de två stadsdelarna framgår att befolkningen sedan 1960-talet ökat något i Limhamn/Bunkeflo, medan befolkningen i Rosengård ökade fram till 1970, för att därefter minska. I Rosengård var utflyttningen 1993 25 procent, 1995 var den 17 procent. I Limhamn/Bunkeflo har utflyttningen under samma tid varit 9 procent. Rosengård kännetecknas av att nya invandrargrupper stannar i Rosengård tills de har etablerat sig i Sverige, för att därefter flytta vidare.

Andelen lägenheter eller småhus med 1 till 3 rum är i Limhamn/Bunkeflo 40 procent. I Rosengård är motsvarande andel 60 procent. I Limhamn/Bunkeflo utgör småhus med 4 eller fler rum 60 procent av antalet lägenheter och småhus. Uppplåtelseformerna för befolkningens bostäder skiljer sig också åt i de två områdena. I Rosengård är knappt en tredjedel av hushållen bostads- eller äganderätter. I Limhamn/Bunkeflo är tre av fyra hushåll bostads- eller äganderätter. Andelen hushåll som består av ensamstående är i Rosengård 41 procent och i Limhamn/Bunkeflo 30 procent. Den genomsnittliga hushållsstorleken är i stort sett densamma i de två stadsdelarna (2,4 personer).

Andelen utländska medborgare uppgick år 1995 till 38 procent i Rosengård, medan andelen var tre procent av befolkningen i Limhamn/Bunkeflo. Till detta kommer andelen personer som är "före detta utländska medborgare". År 1995 utgjorde denna grupp 36 procent av de boende i Rosengård och 8 procent i Limhamn/Bunkeflo. Summan av utländska medborgare och "före detta utländska medborgare" brukar i befolkningsssammanhang benämnas *personer med utländsk anknytning*. I Rosengård utgör denna grupp 74 procent av de boende. I Limhamn/Bunkeflo utgör gruppen personer med utländsk anknytning 11 procent av det totala antalet boende. I Rosengård bor stora invandrargrupper som lämnat sina hemländer på grund av krig, bland annat jugoslaver, bosnier och irakier. De boende i Limhamn/Bunkeflo med utländsk anknytning är främst personer från övriga Norden och Väst-europa (49 procent, år 1994).

Den *genomsnittliga inkomsten* är högre i Limhamn/Bunkeflo än i Rosengård. Den disponibla medelinkomsten har *minskat* bland såväl kvinnor

som män under 1990-talet. År 1993 var den viktade genomsnittsinkomsten 125 000 i Rosengård, medan den var 201 000 kronor i Limhamn/Bunkeflo. För kvinnor var motsvarande inkomster 86 000 kronor respektive 133 000 kronor.

Förvärvsfrekvensen var i Rosengård knappt 35 procent för både män och kvinnor (år 1994). För Limhamn/Bunkeflo var förvärvsfrekvensen drygt 75 procent. Förvärvsfrekvensen varierade dock kraftigt inom stadsdelen Rosengård, från nio procent i ett område till 67,5 procent i ett annat. Samtidigt är antalet arbetslösa personer som är registrerade på arbetsförmedlingen inte speciellt många i Rosengård. Till exempel har området med en förvärvsfrekvens om nio procent en registrerad arbetslöshet om nio procent. Det innebär att 82 procent av invånarna i detta område varken arbetar, söker arbete eller kan söka arbete. I just detta område uppgår andelen invånare med utländsk bakgrund till 93 procent.

Medellivslängden är högre för kvinnor och män i Limhamn/Bunkeflo jämfört med män och kvinnor i såväl Rosengård som Malmö totalt. Rosengård har den lägsta medellivslängden i Malmö. Medellivslängden i Limhamn/Bunkeflo är för män 76,1 och för kvinnor 80,7. I Rosengård är medellivslängden 70,9 för män och 78,1 för kvinnor. Enligt en folkhälso rapport framtagen av Malmö stad är invånarna i Rosengård mer sjukskrivna än i andra stadsdelar och har sämre levnadsförutsättningar. Förhållandet är det omvända i Limhamn/Bunkeflo.

Sammanfattningsvis är Rosengård en stadsdel med en större andel invånare med påtagliga sociala problem än vad som gäller för stadsdelen Limhamn/Bunkeflo.

4.3 Utbud av välfärdstjänster – kontanta ersättningar

Staten och kommunerna utbetalar årligen ett stort antal olika bidrag och försäkringsersättningar till de svenska hushållen. Det gäller såväl generella som specialdestinerade och behovsprövade bidrag och ersättningar.

I detta avsnitt redovisas en kartläggning av de kontant utbetalda bidrags- och försäkringsersättningar till hushållen i Rosengård och Limhamn/Bunkeflo. Redovisningen gäller åren 1990 och 1994. De ekonomiska ersättningarna utgörs av skattepliktiga respektive icke skattepliktiga bidrag och ersättningar. Nedan specificeras de största delarna inom respektive kategori:

Skattepliktiga ersättningar	Icke skattepliktiga ersättningar
Förtidspension	Bostadsbidrag/KBT
Sjukpenning	Barnbidrag
Föräldrapenning	KAS
Arbetsmarknadsstöd	Socialbidrag

Datafångsten har skett genom bearbetning av SCBs forskningsdatabas, IoF-basen i Örebro. I denna finns samtliga uppgifter om hushållens inkomster

och förmögenheter. Alla faktorinkomster, bidrag och ersättningar som utbetalats till de boende i stadsdelarna Rosengård och Limhamn/Bunkeflo har strukturerats för analysändamål. Förutom inkomsterna redovisas även hushållens inbetalningar av direkta skatter. I Bilaga 1 återges det tabellmaterial som utgör grund för framställningen i detta avsnitt.

Tabell 4.2 Offentliga hushållstransfereringar till hushållen i Rosengård och Limhamn/Bunkeflo. År 1990 och 1994. Kronor. Procentuell utveckling.

Område	År 1990	År 1994	Förändring
Rosengård, totalt	433 647 000	493 301 000	+ 13,8 %
per capita	25 234	29 330	+ 16,2 %
Limhamn/Bunkeflo, totalt	350 052 000	456 598 000	+ 30,0 %
per capita	12 880	15 736	+ 22,2 %

I tabell 4.2 framgår att det totala stödet till de boende i Rosengård var väsentligt mer omfattande än stödet till hushållen i Limhamn/Bunkeflo. Det gäller såväl totalt som fördelat per invånare (per capita). År 1994 utbetalades 493,3 miljoner kronor till Rosengårds 16 819 invånare, vilket var 13,8 procent mer än vad som utbetalades år 1990. Till hushållen i Limhamn/Bunkeflo utbetalades 456,6 miljoner kronor år 1994, en ökning motsvarande 30 procent på fyra år. När hänsyn till antalet boende tas erhålls andra utvecklingstal. År 1994 utbetalades ca 29 330 kronor per boende i Rosengård, en ökning med ca 16 procent sedan 1990. Motsvarande siffror för Limhamn/Bunkeflo var 15 736 kronor och 22,2 procent.

Redovisningen i tabell 4.2 är förhållandevis översiktlig. Den visar att den offentliga sektorn betalade ut mer än dubbelt så mycket resurser per invånare i Rosengård än vad som utbetalades till de boende i Limhamn/Bunkeflo. Utbetalningarna ökade i de två stadsdelarna, men ökningstakten var högre i Limhamn/Bunkeflo.

Vi har dessutom studerat hur stor del av de utbetalda bidragen och försäkringsersättningarna som motsvaras av inbetalda skatter (direkta skatter). Fördelningspolitiken i Sverige syftar till att omfördela ekonomiskt välstånd från höginkomsttagare till låginkomsttagare. Detta innebär att skillnaderna mellan ett låg- och höginkomstområde illustreras om utbetalda bidrag och försäkringsersättningar reduceras med inbetalade skatter.

De direkta skatterna uppgick år 1994 till 0,195 miljarder kronor i Rosengård, och 1,342 miljarder kronor i stadsdelen Limhamn/Bunkeflo. Detta motsvarar 11 580 kronor per capita/år i Rosengård och 46 250 kronor i Limhamn/Bunkeflo.

I tabell 4.3 har de belopp som redovisats i tabell 4.2 minskats med de direkta skatter som hushållen betalar in till stat och kommun. Arbetsgivaravgifter, företagskatter och mervärdesskatt ingår inte i materialet.

Tabell 4.3 Offentliga hushållstransfereringar minus inbetalade skatter. Hushållen i stadsdelarna Rosengård och Limhamn/Bunkeflo. År 1990 och 1994. Kronor. Procentuell utveckling.

Område	År 1990	År 1994	Förändring
Rosengård, totalt	160 888 000	298 539 000	+ 85,6 %
per capita	9 362	17 750	+ 89,6 %
Limhamn/Bunkeflo, totalt	-876 776 000	-885 128 000	-1,0 %
per capita	-32 261	-30 505	+ 5,0 %

I tabell 4.3 framgår att det statistiska materialet i tabell 4.2 inte ger en fullständig eller rättvisande bild av den ekonomiska situationen i de två stadsdelarna. Av redovisningen framgår att hushållen i Limhamn/Bunkeflo betalade in ca 885 miljoner kronor mer i skatt än de fick tillbaka i bidrag och försäkringsersättningar. I Rosengård erhöll hushållen i genomsnitt positiva "nettoersättningar", dvs de erhöll mer i bidrag och försäkringsersättningar från stat och kommun än de betalade i direkta skatter. De totala nettotransfereringarna till stadsdelen uppgick år 1994 till 299 miljoner kronor.

För att få en mer nyanserad bild av hushållens ekonomiska situation har några olika statistiska grepp tagits. För det första har andelen socialbidragstagare, genomsnittligt belopp samt andelen som inte når upp till socialbidragsnormen genererats per hushållstyp och åldersgrupp. Detta redovisas i tabellerna 4.4 a och 4.4 b. För det andra har andelen hushåll som till en viss del är beroende av bidrag och olika försäkringsersättningar redovisats separat. Detta sker i tabellerna 4.5 a och 4.5 b.

Socialbidrag utbetalas till enskilda hushåll först sedan socialtjänsten i kommunen, eller stadsdelsnämnden, funnit att annan finansiering inte står att finna. Socialbidragen anses allmänt vara individens sista "skyddsnet". Ett väl strukturerat material rörande utbetalningar av socialbidrag utgör därför ett intressant analysunderlag när det socio-ekonomiska läget i ett bostadsområde skall analyseras. I tabellerna 4.4 redovisas såväl andel som genomsnittligt belopp per hushållstyp.

I Rosengård har andelen gifta/sambo som tagit emot socialbidrag ökat med 20 procentenheter mellan åren 1990 och 1994. Under samma tidsperiod har andelen socialbidragstagare minskat i Limhamn/Bunkeflo. Andelen ensamstående med socialbidrag (tabell 4.4 b) har däremot ökat i båda stadsdelarna. En stor del av de som är ensamstående med barn är kvinnor. Andelen invånare som lever under socialbidragsnormen har ökat för samtliga kategorier i båda stadsdelarna, undantaget gifta/sambo i Limhamn/Bunkeflo.

Redovisningen i tabellerna 4.4 visar på stora skillnader mellan de två stadsdelarna. I Rosengård är andelen hushåll som tar emot socialbidrag hög. Detta gäller oavsett vilken hushållskategori som studeras. I Limhamn/Bunkeflo är det förhållandevis få hushåll som tar emot socialbidrag.

I det redovisade statistiska materialet framgår inte de olika hushållskategoriernas grad av bidragsberoende, bara de belopp som utbetalats samt hur många som inte når upp till socialbidragsgränsen. Denna information är

Tabell 4.4 a) Socialbidrag till sambohushåll (gifta eller sambeskattade) i stadsdelarna Rosengård och Limhamn/Bunkeflo. År 1994. För varje socio-ekonomisk grupp anges andelen hushåll som erhåller socialbidrag (A), genomsnittligt utbetalt belopp (B) samt andelen hushåll som inte når socialbidragsnormen (C). Kronor. Procent. U b betyder utan barn, 1 b betyder ett barn etc.

Giftn/sambo	Rosengård			Limhamn/Bunkeflo		
	A	B	C	A	B	C
18-24 u b	76,2	49 100	33,3	12,5	14 700	-
18-24 1 b	72,7	54 800	9,1	0	-	-
18-24 2 b+	91,7	58 700	16,7	100	5 600	-
25-44 u b	57,0	59 300	10,6	1,3	30 900	1,3
25-44 1 b	58,8	63 200	11,2	0,8	5 300	1,6
25-44 2 b+	62,8	70 800	15,2	1,1	16 500	0,8
45-64 u b	13,9	74 000	3,4	0,4	14 800	0,8
45-64 1 b	26,9	90 600	5,6	0,2	45 500	1,2
45-64 2 b+	63,0	78 800	15,8	0,7	3 100	1,8
65- u b	11,1	68 700	2,1	0,1	1 200	0,1
65- 1 b	57,1	69 400	14,3	0	-	-
65- 2 b+	75,0	132 500	-	0	-	-
Totalt	43,2	69 800	9,8	0,5	15 100	0,8

strategisk när kommunens socialförvaltning, skall skapa sig en uppfattning om de socio-ekonomiska problemen. Man kan i ovanstående uppställningar se att det är framför allt unga barnfamiljer mellan 18-24 år i Rosengård som har svårt att försörja sig. Ovanstående information säger dock ingenting om hur många av socialbidragstagarna som arbetar för att försörja sig.

För att få en uppfattning om hur stor del av de boende i respektive område som har sin försörjning tryggad genom bidrag och försäkringsersättningar, har vi studerat de hushåll vars disponibla inkomst till minst 76 procent (76-100 procent) är sammansatt av ersättningar från AMS, socialbidrag och förtidspension, eller kombinationer av dessa ersättningar. Denna definition kallas i det följande för Definition 1. Personer som uppbär ett av dessa ersättningsslag, eller kombinationer av dessa, antas inte utföra något arbete för den tid som är aktuell. De personer som till minst 76 procent sätter samman sin disponibla inkomst med dessa ersättningsslag betraktas i denna utredning som i huvudsak daglediga. Även om en del av förtidspensionärerna ofta har en kraftigt nedsatt förmåga att arbeta, och därmed är förhindrade att utföra många traditionella eller ordinära arbetsuppgifter, räknar vi inte automatiskt samtliga dessa personer till gruppen sjuka.

Vi har även studerat andelen hushåll som är bidragsberoende i vidare mening. Två ytterligare definitioner har använts. Det gäller dels de som till minst 76 procent sätter samman sin disponibla inkomst genom förtidspension, sjukpenning, arbetsmarknadsstöd samt något eller flera av de skattefria bidrag som finns (Definition 2), dels de som till minst 76 procent sätter samman sin disponibla inkomst genom ett eller flera av de skattepliktiga och/el-

Tabell 4.4 b) Ensamhushållens socialbidrag i stadsdelarna Rosengård och Limhamn/Bunkeflo. År 1994. För varje socio-ekonomisk grupp anges andelen hushåll som erhåller socialbidrag (A), genomsnittligt utbetalt belopp (B) samt andelen hushåll som inte når socialbidragsnormen (C). Kronor. Procent. U b betyder utan barn, 1 b betyder ett barn etc.

Ensamst.	Rosengård			Limhamn/Bunkeflo		
	A	B	C	A	B	C
18-24 u b	35,5	31 900	43,7	8,8	15 200	39,8
18-24 1 b	58,9	37 000	30,4	15	12 500	22,5
18-24 2 b+	52,2	38 800	34,8	33,3	5 600	-
25-44 u b	39,4	44 400	18,9	7,9	25 300	9,1
25-44 1 b	36,3	51 800	13	6,8	13 200	5,5
25-44 2 b+	43,8	39 100	13	10	16 300	8,7
45-64 u b	20,6	52 800	6,4	4,7	27 200	4,4
45-64 1 b	30,8	60 800	7,7	9,2	13 100	5,8
45-64 2 b+	46,7	60 100	20	4,6	25 200	4,7
65- u b	11,8	47 700	5,8	1,3	14 600	0,8
65- 1 b	-	-	-	-	-	-
65- 2 b+	-	-	-	-	-	-
Totalt	29,1	43 500	17	5,8	20 300	12,3

Tabell 4.5 a) Andel och antal hushåll (gifta/sambo) vars disponibla inkomster till minst 76 procent består av antingen förtidspension, ersättningar p g a arbetslöshet, socialbidrag eller kombinationer av dessa ersättningslag (Definition 1). Hushåll i stadsdelarna Rosengård och Limhamn/Bunkeflo. Malmö kommun. År 1994. För varje socio-ekonomisk grupp anges andelen hushåll som till minst är bidragsberoende enligt Definition 1 ovan, antal personer som är bidragsberoende enligt Definition 1 år 1994 samt antal personer som är bidragsberoende enligt Definition 1 år 1990 (inom parentes). U b betyder utan barn, 1 b betyder ett barn etc.

Giftn/sambo	Rosengård			Limhamn/Bunkeflo		
	Andel %	Antal 94	Antal 90	Andel %	Antal 94	Antal 90
18-24 u b	23,8	5	(4)	-	-	(-)
18-24 1 b	18,2	4	(3)	-	-	(-)
18-24 2 b+	8,3	4	-	-	-	(-)
25-44 u b	19,0	27	(18)	-	-	(-)
25-44 1 b	17,0	50	(22)	-	-	(-)
25-44 2 b+	7,1	64	(14)	-	-	(-)
45-64 u b	21,0	104	(64)	1	20	(22)
45-64 1 b	15,6	25	(10)	-	-	(-)
45-64 2 b+	10,3	15	(7)	-	-	(1)
65- u b	8,7	33	(26)	-	-	(2)
65- 1 b	28,6	2	-	-	-	(-)
65- 2 b+	-	-	-	-	-	(-)
Totalt	12,8	330	(168)	0,3	20	(26)

ler skattefria bidrag som finns (Definition 3). Resultatet av dessa databearbetningar redovisas i Tabell C i Bilaga 1.

Den fortsatta framställningen bygger emellertid på statistiska bearbetningar enligt den snävare definitionen av daglediga (Definition 1).

Antalet hushåll som inte förvärvsarbetar för sin försörjning har ökat för samtliga kategorier i båda stadsdelarna, undantaget gifta/sambo i Limhamn/Bunkeflo.

Tabell 4.5 b) Andel och antal ensamhushåll vars disponibla inkomster till minst 76 procent består av antingen förtidspension, ersättningar p g a arbetslöshet, socialbidrag eller kombinationer av dessa ersättningslag (Definition 1). Hushåll i stadsdelarna Rosengård och Limhamn/ Bunkeflo. Malmö kommun. År 1994. För varje socioekonomisk grupp anges andelen hushåll som till minst 3/4 är bidragsberoende enligt Definition 1 ovan, antal personer som är bidragsberoende enligt Definition 1 år 1994 samt antal personer som är bidragsberoende enligt Definition 1 år 1990 (inom parentes). U b betyder utan barn, 1 b betyder ett barn etc.

Giftn/sambo	Andel %	Rosengård		Limhamn/Bunkeflo		
		Antal 94	Antal 90	Andel %	Antal 94	Antal 90
18-24 u b	15,4	130	(54)	0,9	16	(5)
18-24 1 b	5,4	3	(5)	-	-	(5)
18-24 2 b+	-	-	(-)	-	-	(-)
25-44 u b	23,3	291	(191)	3,7	73	(40)
25-44 1 b	8,1	18	(15)	0,3	1	(1)
25-44 2 b+	2,8	9	(5)	-	-	(-)
45-64 u b	28,3	299	(236)	7,3	128	(88)
45-64 1 b	3,8	3	(7)	-	-	(-)
45-64 2 b+	10,0	3	(-)	-	-	(-)
65- u b	9,6	103	(89)	0,2	4	(4)
65- 1 b	-	-	(-)	-	-	-
65- 2 b+	-	-	(1)	-	-	-
Totalt	17,4	862	(603)	2,6	222	(138)

4.4 Utbud av välfärdstjänster – service

Stadsdelsnämnden (kommunen) tillhandahåller det huvudsakliga utbudet av välfärdstjänster bestående av personlig service till de boende i området. Den näst största leverantören av offentlig service är primärvårdsorganisationen. Därefter kommer statens decentraliserade verksamhet. När det gäller staten rör det sig i stort sett om polisverksamhet, arbetsförmedling och försäkringskassans verksamhet.

4.4.1 Stadsdelsnämndernas verksamhet

Stadsdelsnämnderna producerar offentliga tjänster inom huvudsakligen 8 verksamhetsområden. Dessa är

Barnomsorg, förskolebarn
Skolbarnomsorg
Grundskola
Äldreomsorg
Individ- och familjeomsorg
Funktionshinder
Fritid och kultur
Primärvård

Stadsdelsnämnderna Rosengård och Limhamn/Bunkeflo erhåller varje år en summa pengar från kommunen. Fördelningen sker från och med 1997 i enlighet med en resursfördelningsmodell, se inledningen till kapitlet. Resurstilldelningen vad gäller kommun- och statsbidrag skall spegla de olika förhållanden som råder i de två stadsdelarna. Syftet är att skapa förutsättningar för god offentlig tjänsteproduktion. Förvaltningarna tar även ut avgifter för att täcka de kostnader som verksamheten genererar. I det följande beskrivs tjänsteproduktionen i Rosengård respektive Limhamn/Bunkeflo. Vi fokuserar inte verksamheten som gäller funktionshinder, se avsnitt 1.4.1 Storstadsrelevanta välfärdstjänster.

Personal

1996 hade Rosengård ca 1 630 personer anställda, motsvarande 1 466 heltidstjänster. I december 1996 hade Limhamn/Bunkeflo 1 270 personer anställda, motsvarande 1090 heltidstjänster. Av förvaltningarnas redovisning framgår således att den kommunala verksamheten i Rosengård produceras av fler årsarbetskrafter jämfört med vad som är fallet i Limhamn/Bunkeflo. I det följande redovisas en bild av den verksamhet som bedrivs uppdelat per verksamhetsområde.

Barnomsorg

Barnomsorg produceras för såväl förskolebarn som skolbarn. När det gäller förskolebarn är bilden olikartad i de två stadsdelarna.

Barnomsorg – Förskolebarn

I Rosengård har över 70 procent av invånarna invandrarbakgrund. En stor andel av de vuxna är arbetslösa och socialbidragsberoende. Eftersom många vuxna inte arbetar, saknar många barn dagisplats. Ett av målen för barnomsorgen i Rosengård är att barn med invandrarbakgrund skall ges möjlighet att förstå och tala både sitt modersmål och svenska språket. Barnens språkutveckling och språkinläring skall gå som en röd tråd genom verksamheten. I Rosengård finns också många barn med särskilda behov. Dessa barn har till exempel koncentrationssvårigheter och svåra sociala problem. Enligt

en utredning gjord 1994 uppgår antalet barn med särskilda behov till 85 procent i Rosengård. Endast ett fåtal av dessa barn får stöd i form av resurspersoner.

I Rosengård var 2 448 barn mellan 1–6 år folkbokförda år 1996. Av dessa tog 40 procent del av stadsdelens barnomsorg. Det innebär att 60 procent av barnen i åldrarna 1–6 inte hade någon regelbunden kontakt med barnomsorgen. Men i åldrarna 1–3 år går den överväldigande delen av föräldrarna med sina barn till barnavårdscentralerna, och får därigenom kontakt med kommunens service.

I Limhamn/Bunkeflo förvärvsarbetar drygt 75 procent av alla vuxna mellan 20 och 64 år. I många av barnfamiljerna arbetar båda föräldrarna. Eftersom Limhamn/Bunkeflo är ett höginkomstområde har de flesta barnen en god materiell levnadsstandard. På fritiden är många barn sysselsatta med organiserade fritidsaktiviteter, till exempel ridning och gymnastik. Målen för verksamheten inom barnomsorgen kan ses som ett komplement till dessa aktiviteter. Det anses här viktigt att barnen ges tid att skapa och utvecklas i lugn och ro, samt att utvecklas i samverkan med andra.

I Limhamn/Bunkeflo var 2 618 barn mellan 1–6 år folkbokförda år 1996. Av dessa tog 70 procent del av stadsdelens barnomsorg. I Limhamn/Bunkeflo har förhållandevis få barn särskilda behov, cirka en procent.

Tabell 4.6 Antal barn i stadsdel, betalningsansvar, behovstäckning och personalresursförbrukning inom barnomsorgen. År 1996.

	Rosengård	Limhamn/Bunkeflo
Antal barn, 1–6 år	2 448	2 618
Antal barn, bet.ansvar	1 039 (42%)	1 732 (67%)
Antal barn i kö	150 (6%)	50 (2%)
Behovstäckning	87%	97%
Antal daghem	19	18
Antal avdelningar	62	47
Antal barn per avdelning	16,5	18,4
Antal åa i barngrupp	240	140
Antal åa ej i barngrupp	36	20
Antal barn (1–6) per åa	4,3	6,2

Av tabell 4.6 framgår att antalet barn per vuxen är lägre i Rosengård (4,3) än i Limhamn/Bunkeflo (6,2). Antalet barn per avdelning är högre i Limhamn/Bunkeflo, motsvarande 18,4 mot 16,5 i Rosengård. I Limhamn/Bunkeflo menar verksamhetsansvariga att det inte skulle gå att ha så få vuxna i verksamheten om inte de barn som behöver särskilt stöd hade haft resurspersoner.

I Limhamn/Bunkeflo står 50 barn i kö, jämfört med 150 barn i Rosengård. Sammantaget ger det en högre grad av behovstäckning i Limhamn/Bunkeflo än i Rosengård, 97 procent jämfört med 87 procent. Märk väl att graden av behovstäckning endast speglar behovet i enlighet med definitionen av

stadsdelens egentliga betalningsansvar. I Rosengård står till exempel 175 barn till arbetslösa föräldrar i dagiskö.

I stadsdelarna finns ett antal olika former av barnomsorg att tillgå. En större andel, närmare en fjärdedel, av barnen i Limhamn/Bunkeflo är placerade i icke-kommunala daghem. I Rosengård är endast två procent av barnen placerade i icke-kommunala daghem. Den dominerande daghemsformen i Rosengård är kommunala daghem som omfattar tre fjärdedelar av barnen. Fördelningen framgår närmare i tabell 4.7 nedan. Observera att antalet placerade barn inte överensstämmer med antalet barn som stadsdelarna har betalningsansvar för. Det beror på att barn kan vara placerade utanför den egna stadsdelen.

Tabell 4.7 Antal barn placerade i kommunala daghem, icke-kommunala daghem, heltidsplatser i familjedaghem samt deltidsgupper. År 1996.

Antal elever placerade i:	Rosengård	Limhamn/Bunkeflo
Kommunala daghem	1 020 (77%)	864 (52%)
Ej kommunala daghem	32 (2%)	400 (24%)
Familjedaghem	49 (4%)	250 (15%)
Deltidsgupper	220 (17%)	150 (9%)
Totalt	1 321 (100%)	1 664 (100%)

Grundskola

I Limhamn/Bunkeflo finns Sveriges största rektorsområde. Flertalet av eleverna kommer från studiemotiverande hem med en materiellt hög levnadsnivå. Samtidigt är problemen med alkoholmissbruk bland ungdomar större i Limhamn/Bunkeflo än i andra delar av Malmö. För närvarande driver Limhamn/Bunkeflos stadsdelsförvaltning ett projekt i syfte att stoppa missbruket. Skolan i Limhamn/Bunkeflo strävar efter att stoppa skadegörelse och mobbning. År 1996 gick 2 983 elever i grundskolan i Limhamn/Bunkeflo. Motsvarande antal för Rosengård var 2 850 elever.

Många av eleverna i Rosengård har invandrarbakgrund. Eleverna, i den av Rosengårds skolor som har flest invandrare, kommer från drygt 40 länder/områden och talar 37 språk inklusive svenska. Tretton av skolklasserna saknar svenska elever. En av de viktigaste uppgifterna för skolan är därför att lära eleverna att förstå och tala det svenska språket.

96 procent av eleverna i Limhamn/Bunkeflo går i grundskola i den egna stadsdelen, ca 3 procent går i grundskola i den intilliggande stadsdelen. När det gäller Rosengård går 90 procent av eleverna i grundskola i den egna stadsdelen. Därutöver går en del elever i friskola. I detta avseende är förhållandena mycket lika mellan stadsdelarna, ca 6 procent i Rosengård och ca 4 procent i Limhamn/Bunkeflo.

I Rosengård är andelen invandrare väsentligt större än i Limhamn/Bunkeflo. Stadsdelen har fått ta emot ett stort antal flyktingar under senare år.

Detta har inneburit att skolledningen i de olika grundskolorna styrt upp verksamheten för att möta de krav som elevunderlaget ställer. Det handlar om att pröva barnens kunskapsnivå, ordna förberedelseklasser, organisera hemspråksundervisning och stödlektioner i svenska språket. I Rosengård driver en del föräldrar kompletterande hemspråksundervisning efter ordinarie skoltid.

Ett resultat av de speciella krav som finns i Rosengård är att verksamheten blir mer personalintensiv än motsvarande i Limhamn/Bunkeflo. Vid en betraktelse av personalredovisningen i tabell 4.8 framgår att varje lärare i Limhamn/Bunkeflo i genomsnitt har 17 elever. I Rosengård har varje lärare i genomsnitt 11 elever. För att lärarna skall kunna bedriva undervisning i skolan behövs också elevvårdande personal och administratörer.

Tabell 4.8 Personal inom grundskolan i Rosengård och Limhamn/Bunkeflo. Antal årsarbetskrafter. År 1996.

	Rosengård	Limhamn/Bunkeflo
Kommunal grundskola:		
Lärare	261	176
Övrig personal	58	98
Totalt	319	274
Antal elever, betalningsansvar	2 850	2 983
Antal elever per åa (lärare)	11	17
Fristående skolor:		
Antal elever, betalningsansvar	177	110

Skolbarnomsorg

När det gäller den del av barnomsorgen som riktas till skolbarnen, kan det konstateras att denna typ av verksamhet är betydligt mindre vanligt förekommande i Rosengård än i Limhamn/Bunkeflo. Antalet platser i denna typ av barnomsorg är mindre än hälften (39 procent) så många i Rosengård som i Limhamn/Bunkeflo. Eftersom antalet barn i de aktuella åldrarna är i stort sett lika många, 2 219 i Limhamn/Bunkeflo och 2 095 i Rosengård, är det tydligt att barnen i Rosengård tillbringar en avsevärt mindre del av sin fritid i denna verksamhet. Antal och andelar barn placerade inom skolbarnomsorgen i respektive stadsdel framgår av tabell 4.9.

Tabell 4.9 Skolbarnomsorg. Antal barn i stadsdel, behovstäckning och särskilt stödbehov. År 1996.

	Rosengård	Limhamn/Bunkeflo
Antal barn 7–12 år	2 095	2 219
Totalt behov	369 (18%)	930 (42%)
Antal barn i kö	50 (2%)	0
Behovstäckning	78 (86%)	930 (100%)
Antal barn, särskilt stöd	241 (12%)	2 (1%)
Antal barn, behov särskilt stöd	1 692 (81%)	48 (2%)

I Limhamn/Bunkeflo uppgår det totala behovet av skolbarnomsorg till 42 procent av antalet barn om 2 219. Motsvarande behov i Rosengård är betydligt lägre, där endast 18 procent av barnen efterfrågar barnomsorg. I Rosengård står dock 50 barn i kö. Sammantaget är behovstäckningen i Rosengård 61 procent och i Limhamn/Bunkeflo fullständig. Den största skillnaden mellan de två stadsdelarna framgår av barnens behov av särskilt stöd. I Rosengård är över 81 procent av barnen i behov av särskilt stöd, varav 12 procent erhåller särskilt stöd. I Limhamn/Bunkeflo uppgår motsvarande behov till endast 2 procent, varav 1 procent tillgodoses.

Trots det antalsmässigt mindre behovet i Rosengård, får endast 6 av 10 barn en plats på fritidshem. I Limhamn/Bunkeflo, där behovet är mer än tio gånger så stort, får samtliga barn en plats.

Äldreomsorg

Äldreomsorgen består i huvudsak av hemtjänst samt olika former av särskilt boende för äldre. När det gäller boendet rör det sig om ålderdomshem, servicehus, gruppboende och sjukhem.

När det gäller äldreomsorgen bör det inledningsvis nämnas att antalet personer som både är folkbokförda i respektive område och är äldre än 65 år skiljer sig åt. I Rosengård är antalet 2 352 personer (12 procent av stadsdelens totalbefolkning) och i Limhamn/Bunkeflo 5 789 (20 procent av stadsdelens totalbefolkning). Nedan framgår att såväl antal timmar i den öppna hemtjänsten som antalet boendeplatser för äldre är högre i absoluta termer i Limhamn/Bunkeflo än i Rosengård. I Rosengård har stadsdelen betalningsansvar för 17 procent av de äldre. I Limhamn/Bunkeflo har stadsdelen betalningsansvar för en lägre andel, motsvarande 10 procent av de äldre över 65 år. Åldersfördelning inom gruppen äldre, i åldrarna 64 och uppåt, är ungefär densamma i de två stadsdelarna.

Hemtjänsten drivs helt i kommunal regi i Rosengård, medan Limhamn/Bunkeflo valt att anlita entreprenörer för cirka 40 procent av produktionen. I Rosengård är andelen vårdtagare inom hemtjänsten cirka 7 procent av de boende som är över 65 år. I Limhamn/Bunkeflo är motsvarande andel cirka 5 procent. Skillnaden anges bero på olikheter vad gäller det allmänna hälso-läget i stadsdelarna. Av tabell 4.10 nedan framgår att andelen sjukhemsplat-

ser är fler för Limhamn/Bunkeflo äldre (40 procent) än för Rosengårds (21 procent). I Rosengård drivs samtliga sjukhemsplatser av kommunen. I Limhamn/Bunkeflo är drygt hälften av sjukhemsplatserna utlagda på entreprenad.

Andelen äldre personer som bor i särskilt boende är högre i Rosengård än i Limhamn/Bunkeflo. I tabell 4.10 nedan redovisas hur den egna befolkningen i respektive stadsdel bor. Statistiken visar de boendes faktiska boende oavsett om det är geografiskt förlagt i eller utanför den stadsdel i vilken man är folkbokförd. Siffrorna visar således hur de äldre i Rosengård och Limhamn/Bunkeflo bor, inte vad respektive stadsdelsförvaltning producerar.

Tabell 4.10 Egen befolkning i äldreboende, fördelat på särskilda boendeformer. Antal. (Andel av antalet personer äldre än 64 år inom den första parentesen. Andel av stadsdelens vårdtagare av äldreomsorg inom den andra parentesen.) År 1996.

	Rosengård			Limhamn/Bunkeflo		
Ålderdomshem	69	(3%)	(30%)	78	(14%)	(28%)
Servicehus	90	(4%)	(40%)	75	(13%)	(27%)
Gruppboende	21	(1%)	(9%)	15	(0,3%)	(5%)
Sjukhem	49	(2%)	(21%)	111	(2%)	(40%)
Totalt	229	(10%)	(100%)	279	(5%)	(100%)

I tabell 4.10 visas att ca 40 procent av de äldreboende i Rosengård bor i servicehus. I Limhamn/Bunkeflo bor en större andel på ålderdomshem och sjukhem. Sammantaget är 5 procent av de äldre i Limhamn/Bunkeflo mottagare av äldreomsorg. I Rosengård är motsvarande andel 10 procent.

Rosengårds stadsdel producerar 144,2 årsarbetskrafter inom särskilda boendeformer för äldre. I Limhamn/Bunkeflo är motsvarande produktion 258,2 årsarbetskrafter.

Tabell 4.11 Personal inom äldreomsorgen i Rosengård och Limhamn/Bunkeflo. År 1995. Antal årsarbetskrafter mot den egna befolkningen. (Inom parentes anges antal boende per årsarbetskraft.)

	Rosengård	Limhamn/Bunkeflo
Antal årsarbetskrafter för:		
Hemtjänst	57,0	44,5
Antal inv (65+) per åa	41	130
Antal årsarbetskrafter för särskilt boende i:		
Sjukhem*	54,7 (0,89)	64,4 (0,98)
Ålderdomshem	40,5 (1,7)	128,8 (1,5)
Serviceboende	25,6 (3,5)	–
Gruppboende**	23,4 (1,2)	55,0 (1,4)
Totalt antal åa	144,2	258,2
Antal personer i särskilt boende	229	279
Antal boende per åa	1,6	1,2
Antal inv (65+) per åa	16,3	20,7

* Antalet boende per årsarbetskraft avser den kommunalt producerade sjukhemsvården.

** I Limhamn/Bunkeflo avser antalet årsarbetskrafter stadsdelens totala utbud av gruppboende.

Individ- och familjeomsorg

Individ- och familjeomsorgens verksamhet består förutom biståndsutbetalningar framförallt av hem för vård/boende (HVB), öppenvård för missbrukare och ungdomar samt familjehem. Stadsdelarna driver till viss del egna HVB-institutioner, men nyttjar främst externa HVB-årsplatser. Inom öppenvården kan barn placeras i kontaktfamiljer. Av tabellen nedan framgår omfattningen av stadsdelarnas individ- och familjeomsorg.

Tabell 4.12 Antal HVB-årsplatser, missbrukare och ungdomar i öppenvård, barn i kontaktfamiljer samt årsplatser i familjehem.

	Rosengård	Limhamn/Bunkeflo
Antal HVB-årsplatser totalt	39	10
– varav för barn och ungdom	15	4
– varav för vuxna	24	6
Antal missbrukare i öppenvård	0	50
Antal ungdomar i öppenvård	300	20
Antal barn i kontaktfamiljer	30	25
Antal årsplatser i familjehem	45	21

Individ- och familjeomsorgen är betydligt mer utbyggd i Rosengård än i Limhamn/Bunkeflo, såväl antals- som andelsmässigt. I Rosengård finns en årsarbetskraft per 255 invånare, vilket kan jämföras med Limhamn/Bunkeflo där det finns en årsarbetskraft per 3 900 invånare. Målgruppen för Rosengårds individ- och familjeomsorg kommer under 1997 att öka avsevärt. Detta är en följd av omfattande överföring av ärenden från Invandrarförvalt-

ningen p g a den så kallade treårsgränsen då kommunen får ansvaret för invandrare som varit i Sverige mer än tre år.

Tabell 4.13 Personal inom individ- och familjeomsorgen i Rosengård och Limhamn/Bunkeflo. År 1996. Antal årsarbetare.

	Rosengård	Limhamn/Bunkeflo
Handläggare, arbetsledare	37	1
Soc.sekr, ekonomihandl.	27	5
Totalt	64	6
Antal inv* per åa	255	3 900

* Antal inv 0-64 år Rosengård - 16 314; Limhamn/Bunkeflo - 23 396

Fritid och kultur

Besöksfrekvensen till idrottsanläggningar är högre i Rosengård än i Limhamn/Bunkeflo. I genomsnitt besöker en invånare i Rosengård en idrottsanläggning 13,4 gånger per år. En genomsnittlig invånare i Limhamn/Bunkeflo avlägger 6,7 besök till en idrottsanläggning, dvs hälften så många besök som i Rosengård. Besöksfrekvensen i förhållande till antalet öppettidagar är också högre i Rosengård än i Limhamn/Bunkeflo, motsvarande 85,5 jämfört med 58,5. Statistiken framgår av tabellen nedan.

Tabell 4.14 Idrottsanläggningar (idrottsplatser, sporthallar, ishallar och gymnastiksalor), antal besök och föreningsnyttjande inom fritidsverksamheten i Rosengård och Limhamn/Bunkeflo. År 1996.

	Rosengård	Limhamn/Bunkeflo
Antal idrottsanläggningar	10	14
Antal besök	255 500	195 338
Antal besök per öppettid	85,5	58,5
Antal besök per invånare	13,4	6,7
Antal nyttjande föreningar	40	33
Antal årsarbetskrafter	22	20
Antal inv per åa	869	1468

Antalet årsarbetskrafter är 22 i Rosengård och 20 i Limhamn/Bunkeflo. Att resursförbrukningen är i stort sett densamma i de två områdena, förklaras delvis av att antalet anläggningar är fler i Limhamn/Bunkeflo samtidigt som antalet besök är fler i Rosengård.

Även fritidsgårdarna är mer nyttjade av invånarna i Rosengård. Antalet fritidsgårdar är densamma i stadsdelarna, men besöksfrekvensen är högre i Rosengård än i Limhamn/Bunkeflo. I genomsnitt besöker Rosengårds ungdomar i åldrarna 7 till 18 år en fritidsgård 75 gånger per år. Motsvarande frekvens i Limhamn/Bunkeflo är 23 besök per år. Detta avspeglar sig i antalet årsarbetskrafter som är 23 i Rosengård och 10 i Limhamn/Bunkeflo.

Tabell 4.15 Antal fritidsgårdar, antal besök och föreningsnyttjande inom fritidsverksamheten i Rosengård och Limhamn/Bunkeflo. År 1996.

	Rosengård	Limhamn/Bunkeflo
Antal fritidsgårdar*	4	4
Antal besök	270 000	100 892
Antal besök per öppettid	409	93
Antal besök per ungdom (7–18 år)	75	23
Antal årsarbetskrafter	23	10
Antal inv (7–18 år)/åa	832	2 935

* Vid två av fritidsgårdarna i Limhamn/Bunkeflo och vid en fritidsgård i Rosengård, bedrivs föreningsverksamhet.

Rosengård och Limhamn/Bunkeflo har stadsdelsbibliotek. Till skillnad från biblioteket i Limhamn/Bunkeflo har Rosengårds bibliotek en mycket stor del utländsk litteratur och media. Av tabell 4.16 framgår att biblioteket i Rosengård har en högre besöksfrekvens än i Limhamn/Bunkeflo, trots färre öppettimmar. Biblioteket i Rosengård har i genomsnitt 11 utlåningar per invånare och år. I Limhamn/Bunkeflo gör biblioteket 7 utlåningar per invånare och år. Den högre utlånings- och besöksfrekvensen i Rosengård medför att antalet årsarbetskrafter samtidigt är högre. Biblioteket i Rosengård producerar nio årsarbetskrafter, medan biblioteket i Limhamn/Bunkeflo producerar sex årsarbetskrafter.

Tabell 4.16 Stadsdelsbibliotekens öppettimmar, årsarbetskrafter samt utlånings- och besöksfrekvenser i Rosengård och Limhamn/Bunkeflo. År 1996.

	Rosengård	Limhamn/Bunkeflo
Öppet timmar per vecka	45	73
Utlåning	200 000	210 000
Antal utlåningar per invånare	11	7
Antal besökare	340 000	220 000
Antal årsarbetare	9	6
Antal inv per åa	2 125	4 892

4.4.2 Primärvårdens insatser i stadsdelarna Rosengård och Limhamn/Bunkeflo

Primärvården i Malmö har under de senaste åren genomgått stora organisatoriska förändringar. Husläkarenheten överfördes samtidigt till primärvården. Sedan 1995 är primärvården organiserad i primärvårdsområden (PVO).

Primärvården i Malmö skall medverka till att individerna inte behöver uppsöka den mer kostnadskrävande sjukvården. Ambitionen är att de olika PVO skall leverera ett likvärdigt utbud av hälso- och sjukvård samt motverka segregation och sänka ohälsotalen. Primärvårdens huvudsakliga arbetsenheter utgörs av distriktssköterske- och distriktsläkarmottagningar,

distriktsrehabiliteringsenheter samt barnavårdscentraler. För dessa finns ett områdesansvar. Dessutom finns Malmö allmänna sjukhus (MAS) med en rad övergripande vårdenheter, till exempel mödravården. Primärvården samarbetar även med privata allmänläkare och privata sjukgymnaster. Samarbetet med länssjukvården syftar till att klara av en så stor del av vården som möjligt inom primärvården samt att få till stånd fungerande vårdkedjor mellan primär- och länssjukvård.

Av tabellen 4.17 nedan framgår produktionen av årsarbetskrafter inom primärvården i stadsdelarna Rosengård och Limhamn/Bunkeflo.

Tabell 4.17 Antal årsarbetskrafter, vårdtimmar per år, vårdtimmar per invånarantal samt invånarantal per årsarbetskraft för de tre distriktsläkarmottagningar som arbetar mot Rosengård, DLM Apelrosen, DLM Rosengården och DLM Törnrosen, samt Malmös rehabenhet.

	Rosengård		Limhamn/Bunkeflo	
	antal åa	inv/åa	antal åa	inv/åa
Läkare	12,9	1 481	10	2 935
Sjuksköterskor	6,8	2 797	12	2 446
Undersköterskor	4,2	4 576	6,5	4 515
Läkarsekreterare	8,6	2 237	–	–
Kurator	1,5	12 584	1	29 350
Patrull	–	–	1,3	22 557
Sjukgymnast	4,5	4 251	4,88	6 014
Arbets terapeut	3	6 376	4,88	6 014
Barnsjuksköterskor	4,5	4 251	5	5 870
Sjukvårdsbiträde BVC	2	9 564	2	14 675
Täckningsgrad BVC	99,5%		99,0%	

* Två DSM, Gåsen och Sundet. Åa inkluderar natt- och kvällspatruller.

** Barnavården är organiserad mot västra Malmö i fyra BVC. Dessa har flera stadsdelar som upptagningsområde, däribland Limhamn/Bunkeflo.

Limhamn/Bunkeflo saknar vårdcentraler. Istället finns distriktsläkarmottagningar och en privat läkargrupp. Många Limhamn/Bunkeflobor besöker även andra privata läkare, såväl anslutna som icke anslutna till primärvården.

4.4.3 Statens insatser i stadsdelarna Rosengård och Limhamn/Bunkeflo

VIVE-projektet fokuserar tre statliga organisationers verksamheter i de två områdena. Det gäller försäkringskassan, arbetsförmedlingen och polismyndigheten. Arbetsförmedlingens verksamhet är sedan några år indelad på sådant sätt att de olika förmedlingskontoren svarar för vissa yrkes- eller kompetensområden, ett alternativ till den vanligt förekommande geografiska indelning som används i andra regioner. Syftet med den nya indelningen är att klienterna förväntas få högre kvalitet i förmedlingen. Priset blir att de måste resa längre inom kommunen för att komma i kontakt med den specia-

liserade personalen. Det är enligt vår mening inte ändamålsenligt att söka uppskatta den arbetsinsats som varje förmedling lägger ned på de klienter som tillhör ett visst bostadsområde. Anledningen är att verksamheten är ny och därför inte har ett registerbaserat minne som är tillräckligt för att ligga till grund för god analys.

Försäkringskassan är inne i en liknande process. Kontoren har sedan 1 januari 1997 indelats på sådant sätt att vissa kontor sköter vissa typer av ärenden. Anledningen uppges vara att försäkringskassorna tvingats begränsa sina utgifter för administration och att detta är ett sätt att söka skapa stordrift i viss handläggning. Vi avstår i denna rapport från att söka värdera det ändamålsenliga i denna förändring. Istället kan det konstateras att denna organisation fram till och med 1996 styrts mer personalresurser till de områden där de socio-ekonomiska förhållanden tyder på att det finns större behov. I tabell 4.18 visas hur många årsarbetskrafter som styrts till Rosengård respektive Limhamn/Bunkeflo under 1996.

Tabell 4.18 Antal årsarbetskrafter (åa) som försäkringskassan producerar i stadsdelarna Rosengård och Limhamn/Bunkeflo. År 1996.

	Rosengård	Limhamn/Bunkeflo
Antal handläggare	40	31
Antal inv per åa	478	947
Antal administrativ personal	5	3
Antal inv per åa	4 782	9 783
Totalt antal åa	45	34
Antal inv per åa	425	863

Försäkringskassan styr mer än dubbelt så många årsarbetskrafter per capita till Rosengård än till Limhamn/Bunkeflo. Orsaken till detta, som ovan nämnts, uppges vara de mycket stora skillnader i hälsan mellan de två områdena. Rosengård har det lägsta ohälsotalet i Malmö, samtidigt som Limhamn/Bunkeflo har det högsta. Detta betyder att behovet av insatser från försäkringskassans handläggare på sannolika grunder kan anses vara större i Rosengård än i Limhamn/Bunkeflo.

Närpolismyndigheten

Polismyndigheten i Malmö arbetar efter en verksamhetsmodell där närpolis, i egen organisation, svarar för det huvudsakliga polisarbetet som leder till att kontakt mellan medborgare och myndighet etableras. Särskilda specialistfunktioner, exempelvis specialiserad spaning och utryckningsverksamhet, är organiserad separat. Dessa funktioner ingår inte i denna studie. Istället koncentreras uppmärksamheten på närpolisen.

Närpolisen syftar till att skapa trygghet och minska brottslighet i sina respektive områden. De prioriterar arbetsinsatser riktade mot ungdomar samt narkotika- och våldsbrott. Polisen bedriver ett omfattande arbete med att

skapa relationer och kontakt med de boende i områdena. De ägnar tid åt att besöka skolor, fritids- och ungdomsgårdar samt andra offentliga anläggningar där folk samlas.

Närpolisen i Rosengård utgör en del av närpolisområdet Husie-Rosengård. Limhamn/Bunkeflo har ett eget närpolisområde. De socio-ekonomiska skillnaderna mellan områdena påverkar även närpolisverksamheten.

I Rosengård har antalet brott 95/96 ökat jämfört med föregående budgetperiod. Ökningen innebär 4 425 brott budgetåret 94/95 att jämföras med 4 690 brott budgetåret 95/96. Brottökningen avser framför allt tillgrepp av bil och cykel, inbrott i källare, fickstölder och sedlighetsbrott. Inbrottsstöld, misshandelsbrott, rån mot handikappade/annat rån samt narkotikabrott har minskat i antal. Närpolisen i Rosengård förklarar minskningen av narkotikabrott som en konsekvens av minskade personella resurser, till exempel inom narkotikabekämpningen vilket leder till en minskad tipsmängd. Närpolisen i Rosengård ser mörkt på framtiden vad gäller tillgången på narkotika, som uppskattas komma att öka ytterligare med växande ungdomskriminalitet som följd.

Brottsutvecklingen i Limhamn/Bunkeflo är enligt närpolisen totalt sett ganska stabil. Inbrott i bostad har dock minskat med 44 procent. Misshandel utomhus har ökat med 6 procent. Misshandel inomhus har minskat med 11 procent. Tillgrepp/angrepp på personbilar har ökat med 24 procent. Rånen i området har minskat med 30 procent. Inför byggandet av Öresundsförbindelsen i Limhamn/Bunkefloområdet räknar närpolisen med ökad risk för olika former av demonstrationer och skadegörelse på de olika byggarbetsplatserna.

Det bör understrykas att statistik av detta slag inte ger en komplett bild av den brottslighet som råder i ett område. Allmänhetens benägenhet att anmäla brott, polisens kontakt med allmänheten, uppklarandeprocent m m har betydelse när brott anmäls. Statistiken ger dock såvitt vi kan bedöma en grov och rättvisande bild av den miljö som närpolisen i de två områdena verkar i.

I nedanstående tabell redovisas hur många årsarbetskrafter som polismyndigheterna riktar till de två stadsdelarna.

Tabell 4.19 Antal årsarbetskrafter som närpolisen producerar i Rosengård och Limhamn/Bunkeflo. År 1996.

	Rosengård*	Limhamn/Bunkeflo
Poliser, åa	23	29
Poliser, åa per 1000 inv.	1,26	0,99
Antal inv per åa	832	1 012

* Uppgifterna för Rosengård bygger på antagandet att antalet poliser fördelas jämnt mellan Husie och Rosengård.

Tabellen visar att polismyndigheten riktar fler resurser, uttryckt som årsarbetskrafter, till Rosengård jämfört med Limhamn/Bunkeflo.

4.5 Efterfrågan av välfärdstjänster

För att spegla de boendes efterfrågan av välfärdstjänster i stadsdelarna Rosengård och Limhamn/Bunkeflo, har vi låtit TEMO AB genomföra en opinionsundersökning i de sex bostadsområden som utgör VIVE-projektets bas. Intervjuerna har skett via telefon. 166 hushåll i Rosengård och 166 i Limhamn/Bunkeflo ingår i undersökningen. Åldersfördelningen är ungefär lika. Den genomsnittliga åldern på de som svarat i Rosengård är 42 år. Motsvarande genomsnittsålder i Limhamn/Bunkeflo är 44 år. Andelen kvinnor respektive män är relativt jämn, 48 procent kvinnor och 52 procent män i Rosengård. I Limhamn/Bunkeflo är relationen 57/43. När det gäller förvärvsfrekvens och hushållssammansättning finns större skillnader i materialet. I Rosengård är endast 43 procent yrkesverksamma, att jämföra med 72 procent i Limhamn/Bunkeflo. Andelen offentliganställda är högre i Rosengård än i Limhamn/Bunkeflo, medan det omvända gäller andelen privatanställda och personer som är företagare eller anställda i familjeföretag. Familjestorleken är större i Rosengård än i Limhamn/Bunkeflo. Dessa senare redovisade skillnader är dock inte så stora att de försvårar analysarbetet. Skillnaderna bidrar istället till att förklara vissa av de olikheter som framkommer i de svar som redovisas nedan.

Generella omdömen om välfärden i samhället

Inledningsvis har vi låtit TEMO AB fråga de boende om de anser att välfärden har minskat eller ökat under de senaste 10 åren. I såväl Rosengård som Limhamn/Bunkeflo anser man att välfärden har minskat. Andelen som anger att välfärden minskat är lägre i Rosengård (59 procent) än i Limhamn/Bunkeflo (71 procent).

De boende har tillfrågats vad de anser om samhällets, eller den offentliga sektorns, insatser för olika grupper av medborgare. Generellt framträder ett förhållandevis jämnt mönster mellan de två stadsdelarna. I båda stadsdelarna anser de boende att det är viktigare att satsa på barn, ungdomar och sjuka än på yrkesverksamma och invandrare. Även om attityderna är förhållandevis lika i de två stadsdelarna kan det konstateras att de boende i Limhamn/Bunkeflo relativt sett hårdare betonar att det är mycket eller ganska viktigt att samhället arbetar aktivt för barn, ungdomar och sjuka. De boende i Rosengård betonar å andra sidan relativt sett hårdare vikten av satsningar riktade mot arbetslösa, äldre, utslagna, barnfamiljer, ensamma, invandrare och yrkesverksamma.

När de boende tillfrågas generellt om kvaliteten i samhällets satsningar på olika områden framkommer att svaren är förhållandevis lika i de två bostadsområdena. Genomgående kan sägas att det är en förhållandevis liten andel av de tillfrågade som anser att samhällets insatser är mycket bra eller ganska bra. Detta gäller oavsett vilken grupp de är riktade till. Det är främst stödet till yrkesverksamma respektive stödet till invandrare som får ett gene-

rellt gott betyg. I Rosengård anser 33 procent av de boende att samhällets insatser för yrkesverksamma är mycket bra eller ganska bra. I Limhamn/Bunkeflo är motsvarande andel 23 procent. 36 procent av de boende i Rosengård och 43 procent av de boende i Limhamn/Bunkeflo ger samma höga betyg till satsningarna riktade till invandrare. 30 procent i Rosengård och 22 procent i Limhamn/Bunkeflo anser att satsningarna på barn är mycket bra eller ganska bra. Ett visst missnöje kan noteras vad gäller insatserna som riktas till utslagna, arbetslösa och äldre. Detta gäller särskilt i Limhamn/Bunkeflo, med undantag av insatser när det gäller de arbetslösa. Där är boende i Rosengård mest kritiska.

Omdömen om välfärden i respektive bostadsområde

Generellt sett är man mer nöjd med kvaliteten i samhällets utbud av service i Limhamn/Bunkeflo än i Rosengård, även om skillnaderna är små. I bägge områdena är man mest nöjd med skötseln och underhållet av bostadsområdet, därefter är man nöjd med sport- och idrottsanläggningarna. I Rosengård är de boende också nöjda med polis- och ordningsverksamheten.

Vid en jämförelse av andelen som är missnöjda med kvaliteten i samhällets insatser i de två stadsdelarna, framkommer att Rosengårdsborna utpekar arbetsmarknadsåtgärderna som den relativt sett sämst fungerande serviceproduktionen. Hela 56 procent av de boende i Rosengård anser att dessa fungerar mycket dåligt eller ganska dåligt. I tabell 4.20 framgår att det är satsningarna på arbetsmarknadsåtgärder som får det lägsta genomsnittsbetyget av de boende i Rosengård. Det bör tilläggas att detta begrepp enligt vår uppfattning bör tolkas i en vid bemärkelse. Arbetsmarknadsåtgärder uppfattas sannolikt av de boende som summan av enskilda instrument och fenomen på detta område, dvs utbildningar och a-kassa samt arbetsförmedling.

Tabell 4.20 De boendes kvalitetsomdöme om samhällets utbud av service i Rosengård respektive Limhamn/Bunkeflo. Genomsnitt. Skala 1-5. December 1996.

	Rosengård	Limhamn/Bunkeflo
Barnomsorg	3,3	3,3
Skola och utbildning	3,3	3,4
Fritidsgård och ungdomsverksamhet	2,9	2,8
Sjukvård	3,2	3,4
Socialtjänst och socialvård	2,9	3,1
Arbetsmarknadsåtgärder	2,1	2,8
Äldreomsorg och äldreomsorg	3,0	3,2
Kulturlivet	3,1	3,0
Sport- och idrottsanläggningar	3,6	3,5
Polis- och ordningsverksamhet	3,6	3,4
Skötsel och underhåll av bostadsområdet	3,7	3,8

Statistik av detta slag skall hanteras försiktigt, men enligt TEMO AB kan ett genomsnitt motsvarande ca 3,0 till ca 3,3 sannolikt betraktas som att det är "bra som det är". Utifrån redovisningen av genomsnittsvärden i tabell 4.20 framgår att de boende i både Rosengård och Limhamn/Bunkeflo anser att det finns anledning att överväga kvalitetshöjande åtgärder vad gäller fritidsgård och ungdomsverksamhet samt arbetsmarknad.

Till denna information bör fogas uppgifter om huruvida de boende anser att det satsas tillräckligt eller otillräckligt med resurser på de olika verksamheterna. En dåligt fungerande verksamhet, i enlighet med redovisningen i tabell 4.20, kan enligt vår uppfattning dels bero på ett undermåligt utbud, dels på ett otillräckligt utbud. En tredje förklaring skulle kunna vara en kombination av otillräcklighet och undermålighet, dvs en kombination av kvantitets- och kvalitetsrelaterade förklaringsvariabler.

Vi har låtit TEMO AB ställa frågan om de boende anser att samhället satsar för lite, lagom eller för mycket på de respektive verksamhetsområdena i de två stadsdelarna. Genomsnittet av svarsangivelserna antyder att såväl Rosengårds- som Limhamn/Bunkefloborna anser att det satsas antingen för lite eller lagom på de olika verksamheterna i de respektive stadsdelarna. Endast en mycket liten andel av de tillfrågade ansåg att det satsas för mycket på de olika verksamheterna. Frågor av detta slag ger sannolikt denna typ av svarsmönster, men det kan konstateras att det förekommer förhållandevis stora variationer i materialet. I tabell 4.21 redovisas hur stor andel av de boende i stadsdelarna Rosengård och Limhamn/Bunkeflo som anser att det satsas för lite respektive för mycket.

Tabell 4.21 De boendes bedömning av om huruvida samhällets utbud av service i Rosengård respektive Limhamn/Bunkeflo är för litet eller för mycket (För litet – För mycket). Resultat från TEMO-undersökning. År 1996. Procent.

	Rosengård	Limhamn/Bunkeflo
Barnomsorg	27- 5	35-2
Skola och utbildning	37- 5	48-2
Fritidsgård och ungdomsverksamhet	35- 6	45-3
Sjukvård	42- 2	49-1
Socialtjänst och socialvård	31- 5	22-4
Arbetsmarknadsåtgärder	61- 2	39-5
Äldreomsorg och äldreomsorg	40- 3	48-2
Kulturlivet	31- 6	38-7
Sport- och idrottsanläggningar	17-11	14-8
Polis- och ordningsverksamhet	34-10	36-3
Skötsel och underhåll av bostadsområdet	19- 6	13-4

I tabellen framgår exempelvis att 49 procent av Limhamn/Bunkefloborna anser att det satsas för lite på sjukvård och att endast en procent anser att det satsas för mycket på denna typ av verksamhet. Andelen som angett att de anser att det satsas lagom mycket redovisas inte i tabellen. Anledningen

är att materialet inte är normalfördelat. Det är inte lika många som anger att de anser att det satsas för lite som anser att det satsas för mycket. Istället dominerar de negativa svarsangivelserna i materialet.

Skillnaderna mellan stadsdelarna är tydliga. I Rosengård anser de boende i första hand att det satsas för lite på arbetsmarknadsåtgärder. Därefter anser de att det satsas för lite på äldreomsorg och sjukvård. I Limhamn/Bunkeflo är det främst sjukvård och satsningarna på skola, fritidsgårdar samt ungdomsverksamhet som upplevs som otillräckliga.

Om tabellerna 4.20 och 4.21 analyseras sammantaget framgår att det finns vissa samband mellan kvalitetsomdömena och kvantitetsomdömena. Rosengårdsborna anser exempelvis att satsningarna på arbetsmarknadsåtgärder inte fungerar för de boende i området. Detta kvalitetsomdöme är klart signifikant då det genomsnittliga betyget om satsningarna är mycket lågt (2.1). Samtidigt anger hela 61 procent av de boende i Rosengård att det satsas för lite på dessa verksamheter. Detta indikerar att det finns stöd för hypotesen att det låga kvalitetsomdömet till en viss del beror på att det satsas för lite på dessa verksamheter. Mot bakgrund av att det i Rosengård bedrivs viss begränsad försöksverksamhet på arbetsmarknadsområdet, är de redovisade attityderna av intresse. Kommunen erbjuder sedan en tid cirka hundra personer som uppstår socialbidrag att söka arbete inom den kommunala förvaltningen.

På motsvarande sätt förhåller det sig i Limhamn/Bunkeflo med satsningarna på fritidsgårdar och ungdomsverksamhet. Limhamn/Bunkefloborna anger att dessa verksamheter inte fungerar bra för de boende. De ger ett lågt betyg motsvarande 2,8 på den 5-gradiga betygsskalan. Samtidigt anger de att det satsas otillräckligt på dessa verksamheter. 45 procent anger att det satsas för lite på åtgärder riktade till ungdomar.

För att få en än bättre bild av var problemen ligger i de respektive områdena kompletterades frågorna som gällde kvalitets- respektive kvantitetsomdömen med en fråga där de boende ombads ange vilket enskilt offentligt serviceområde som skulle behöva förbättras om samhället bestämde sig för att förbättra bara *ett* område.

Vi har funnit mycket tydliga svarsmönster vad gäller de boendes preferenser på det lokala välfärdspolitiska planet. I Rosengård anser 30 procent att det främst skall satsas på barn och ungdomar, i Limhamn/Bunkeflo är motsvarande andel 50 procent. Övriga prioriterade områden är, i båda bostadsområdena, sjukvård och äldreomsorg. Om satsningar på barn och ungdomar delas upp i dess komponenter (barnomsorg, skola samt fritidsgård och ungdomsverksamhet) och varje offentlig verksamhetsgren ställs sida vid sida framkommer i undersökningen att Rosengårdsborna främst prioriterar satsningar på arbetsmarknadsåtgärder (22 procent) medan Limhamn/Bunkefloborna främst önskar satsningar på skola och utbildning (26 procent).

Intervjuerna visar också att de boende endast i försumbar utsträckning

prioriterar socialtjänsten, kultur-, polis-, sport-, idrotts-, skötsel- och underhållsverksamhet som de allra viktigaste områdena att satsa ytterligare medel på.

I Rosengård är man mindre intresserad än i Limhamn/Bunkeflo av att få ett ökat inflytande över hur resurserna fördelas. 60 procent av Rosengårdsborna önskar mer inflytande över hur pengar och resurser används, medan 33 procent anger att det är bra som det är. Motsvarande andelar i Limhamn/Bunkeflo är 67 och 31 procent.

De boende är mest intresserade av att få insyn i, samt inflytande över, hur resurserna används inom barn- och ungdomsverksamhet (barnomsorg, skola och fritidsgård och ungdomsverksamhet). Även insyn i hur medel används inom äldreomsorg, sjukvård och arbetsmarknadsåtgärder är prioriterat. I stort sett kan man säga att de boende önskar inflytande inom de verksamheter som de också angett att det skall satsas särskilda resurser på.

För att få ökade insikter i hur de boende anser att de ökade satsningarna skall ordnas rent praktiskt, och i viss mån även finansiellt, har vi låtit TEMO AB ställa ett antal frågor som belyser dessa attityder i de två områdena.

Den första frågan på detta område gäller inställningen till praktiska insatser och bidrag från frivilliga organisationer. Här framkommer ett tydligt mönster. 84 procent i Rosengård och 92 procent i Limhamn/Bunkeflo anser att det är bra att frivilliga organisationer, som t ex kyrkan, grannsamverkan mot brott eller "Farsor och morsor på stan", hjälper till med det som samhället tidigare helt tog hand om. De kraftigt positiva svaren skall tolkas försiktigt. Den visar sannolikt att det är önskvärt med privata extra satsningar om det finns efterfrågan på service som annars inte möts. Det är inte möjligt att utifrån dessa redovisningar av attityder uttala sig om huruvida de boende föredrar privata aktörer före offentliga aktörer på det välfärdspolitiska området. 83–73 procent av de boende anser att det är rimligt att det offentliga ger bidrag till de ovan nämnda frivilliga organisationerna.

När det gäller de boendes inställning till egen medverkan i den lokala välfärdsproduktionen är attityderna positiva. 58 procent av Rosengårdsborna och 69 procent av Limhamn/Bunkefloborna anger att de själva kan tänka sig att på fritiden, och utan ersättning, utföra en del verksamheter som idag utförs av samhället i det bostadsområde där de bor. 35 procent av Rosengårdsborna och 28 procent av Limhamn/Bunkefloborna säger dock att de inte är intresserade av sådan medverkan.

När det gäller de boendes vilja att medverka i vissa specifika verksamheter framträder ett klart mönster. För det första kan det konstateras att det finns en genomsnittligt mer omfattande angiven villighet att medverka i Limhamn/Bunkeflo än i Rosengård. Limhamn/Bunkefloborna har angett nästan 50 procent fler specificeringar om var de kan tänka sig att medverka än vad Rosengårdsborna har gjort. Var vill de boende aktivera sig? I såväl Rosengård som Limhamn/Bunkeflo är intresset störst att medverka på fritidsgården eller i annan ungdomsverksamhet. 32 respektive 25 procent i de

två bostadsområdena anger att de kan tänka sig bidra med arbetsinsatser inom dessa verksamhetsområden. Andra i detta sammanhang populära områden är barnomsorg, skola, äldreomsorg, kultur samt skötsel och underhåll av det egna bostadsområdet.

Dessa svar visar att de boende kan tänka sig att vara delaktiga, men intervjuundersökningen visar även att de boende anser att det vore bra om även de övriga i det egna bostadsområdet medverkade i den gemensamma produktionen. Samstämmigheten i de två bostadsområdena är påfallande, cirka 75 procent anser att det vore bra om de boende i det egna bostadsområdet "engagerade sig mer i vissa verksamheter som idag erbjuds av samhället".

Intervjumaterialet visar att de boende själva vill delta i den gemensamma produktionen samt önskar se sina grannar i det egna bostadsområdet delta i sådan verksamhet som samhället idag producerar.

Vi har även funnit att en majoritet av de boende i såväl Rosengård som Limhamn/Bunkeflo anser att det är rimligt att begära att en del av de som idag uppbär förtidspension och arbetslöshetsersättning ska ha skyldighet att efter bästa förmåga göra en insats inom vissa offentliga verksamheter. I tabell 4.22 visas hur många i de två stadsdelarna som anser att det vore bra om krav på motprestationer införs för vissa av de som erhåller bidrags- och försäkringsersättningar.

Tabell 4.22 Rosengårds- och Limhamn/Bunkeflobornas attityder till motprestationer för vissa mottagare av bidrag och försäkringsersättningar. I tabellen anges hur många procent som svarat ja på följande fråga: "Man kan tänka sig att exempelvis arbetslösa och förtidspensionärer som kompensation för sina bidrag och ersättningar engageras i vissa lokala verksamheter som idag utförs av samhället. Kan du tänka dig att vissa bidragstagargrupper ska ha skyldighet att efter bästa förmåga göra en insats inom..."

	Rosengård	Limhamn/Bunkeflo
Barnomsorg	69	73
Skola och utbildning	66	69
Fritidsgård och ungdomsverksamhet	78	80
Sjukvård	65	67
Socialtjänst, socialvård	65	63
Arbetsmarknadsåtgärder	69	70
Äldreomsorg och åldringsvård	73	77
Kulturlivet	73	72
Sport- och idrottsanläggningar	73	78
Polis- och ordningsverksamhet	54	45
Skötsel och underhåll av området	75	77

Det finns således ett starkt stöd för idén att införa motprestationer för vissa grupper av mottagare av bidrags- och försäkringsersättningar. I Limhamn/Bunkeflo är stödet för motprestationer något högre, men i båda stadsdelarna anser i stort sett mellan 70 och 80 procent av de boende att åtgärden bör införas på väsentliga och centrala välfärdsområden. När det gäller barnomsorgens område anser ca 70 procent att det är möjligt att låta exempelvis

förtidspensionärer och arbetslösa göra en viss insats som kompensation för en del av sin ekonomiska ersättning.

Mot bakgrund av att arbetslösheten betraktas som ett av de största problemen för närvarande, är de boendes svarsangivelser på den sista frågan i intervjuundersökningen av visst intresse. Vi frågade de boende vilket som vore "det bästa sättet att hjälpa arbetslösa?". De intervjuade fick välja ett av sju olika svar. I tabell 4.23 redovisas resultatet.

Tabell 4.23 Rosengårds- och Limhamn/Bunkeflobornas uppfattning om vad som är bästa sättet att hjälpa de som är arbetslösa. Resultat av TEMO-undersökning. December 1996. Procent.

	Rosengård	Limhamn/Bunkeflo
Ge pengar i bidrag	2	1
Ge bidrag men kräva en motprestation	33	46
Ge bidrag som ett återbetalningspliktigt lån	5	2
Anställa fler tjänstemän som kan hjälpa den arbetslöse att söka arbete eller utbildning	8	1
Ge bidrag för att starta eget företag	10	7
Ge stöd till företag och föreningar som kan skapa arbeten	31	39
Ordna gratis fritidsaktiviteter	1	0
Vet ej/Ej svar	10	4

Materialet ger en mycket tydlig bild av de boendes uppfattningar om vad som är bra för den arbetslöse. Två alternativ, av de sju som de tillfrågade getts tillfälle att begrunda, urskiljer sig i materialet. För det första gäller det förslaget att man skall införa en motprestation för det ekonomiska stöd som ges. 33 procent av Rosengårdsborna och 46 procent av Limhamn/Bunkefloborna anger att detta skulle vara det enskilt bästa sättet att hjälpa den arbetslöse. För det andra anser ca 31/39 procent av de boende i såväl Rosengård som Limhamn/Bunkeflo att det bästa sättet att hjälpa de arbetslösa vore att ge bidrag till företag och föreningar så att arbetstillfällen skapas.

4.6 Överensstämmelse mellan utbud och efterfrågan

Vi har inom ramen för VIVE-projektet samlat in information rörande såväl utbud som efterfrågan av välfärdstjänster i två av Malmös stadsdelar, Rosengård och Limhamn/Bunkeflo. Arbetet har tre syften. För det första att kartlägga utbud och efterfrågan av välfärdstjänster. För det andra att se om det finns några tydliga tecken som tyder på en bristande överensstämmelse mellan utbud och efterfrågan. För det tredje att söka peka ut ett eller flera enskilda områden, fenomen eller frågor som skulle kunna vara centrala i Storstadskommitténs fortsatta arbetet med att söka finna vägar eller förslag som kan bidra till att förbättra situationen och de allmänna förutsättningarna

i storstadsområden med en hög andel socio-ekonomiska problem.

Vi har funnit att i stort sett samtlig offentlig välfärdsproduktion i Rosengård och Limhamn/Bunkeflo på något sätt dimensionerats volymmässigt för att möta de olika typer av krav som förhållandena i respektive stadsdelar tycks motivera. När det gäller den kommunala verksamheten finns det dels en resursfördelningsmodell för de verksamheter som bedrivs i stadsdelsförvaltningarnas regi, dels en modell som anger hur primärvårdens resurser skall fördelas. Även den decentraliserade statliga verksamheten bedrivs med olika resursinsatser beroende på de förutsättningar som finns i de två områdena. Det bör i sammanhanget understrykas att vi inte på den korta tid som stått till förfogande i detalj kunnat utreda om det satsas tillräckligt eller otillräckligt på olika verksamhetsområden. Istället har ambitionen varit att se om några tydliga mönster eller avvikelser kunnat registreras genom att kombinera flera olika källor och typer av material.

Vår opinionsundersökning visar att de boende upplever att välfärden har minskat i Sverige under de senaste tio åren. Samtidigt har behoven av offentlig välfärd ökat, bland annat på grund av att fler människor har blivit arbetslösa. Den genomförda SCB-undersökningen visar en ökning från år 1990 till 1994 av antalet människor som lever under socialbidragsnormen, såväl i Rosengård som i Limhamn/Bunkeflo.

Befattningshavare i kommunerna, som är med och producerar tjänster, menar att kommunens resurser har minskat. Det har anförts att de som tjänstemän skall utföra lika mycket arbete men med färre resurser. Flera av de intervjuade befattningshavarna påpekade också att rationaliseringarna till en viss gräns varit positiva för verksamheten. Men om exempelvis kuratorer och skolsköterskor borationaliseras från skolorna, medför det att lärarna får ägna mer av sin tid till elevvårdande aktiviteter.

I den genomförda TEMO-undersökningen uppgav 71 procent av de boende i Limhamn/Bunkeflo och 59 procent av Rosengårdsborna att de ansåg att välfärden minskat de senaste tio åren i Sverige. Det är oklart vad skillnaden mellan områdena beror på. Befattningshavarna i de båda områdena beskrev invånarna i stadsdelarna på olika sätt. I Rosengård är förståelsen för språk- och kulturskillnader en viktig del av tjänstemännens arbete. Skillnaderna gör också att den service kommunen skall ge tar mer tid, till exempel tolkning vid läkarbesök. Det uppstår dessutom lätt missförstånd. Vid intervjuerna har även framkommit att det är en viktig uppgift i Rosengård att hjälpa människor att aktivera sig och komma igång med ett liv i Sverige. I Limhamn/Bunkeflo beskriver befattningshavare invånarna som personer med höga krav på service, samtidigt som de inte vill att kommunens befattningshavare har för stor insyn i deras liv. Befattningshavare i Limhamn/Bunkeflo ser sin verksamhet som ett komplement till invånarnas, i många fall, stressiga yrkesliv och aktivitetsfyllda fritid. Till exempel har barnomsorgen valt att använda enkla leksaker. En ambition är att få barnen att leka fritt, varför få aktiviteter är styrda.

Vi koncentrerar den följande redovisningen av frågor som rör överensstämmelsen mellan utbud och efterfrågan till de verksamhetsområden som har störst relevans för Storstadskommitténs fortsatta arbete.

Barn och ungdomar

I vår kartläggning av den kommunala verksamhet som riktas till barn och ungdomar ingår i huvudsak barnomsorg, skola, fritidsgårdar, ungdoms-, idrotts- och sportverksamhet. Efterfrågan av välfärdstjänster ser olika ut i de båda stadsdelarna. Vi har funnit att stadsdelsförvaltningarna efter bästa förmåga sökt dimensionera barn- och ungdomsverksamhet på ett sådant sätt att de mer komplicerade sociala förhållandena som råder i Rosengård klaras av. Det betyder att stadsdelen i Rosengård har fler anställda per elev, barn, besökare på fritidsgård etc.

I Rosengård finns betydligt fler invandrare per 1 000 invånare, något som får konsekvenser för förhållandena i skolan. Det måste skapas fler klasser för elever som behöver förstärkt och särskilt anpassad undervisning. Dessa klasser har färre elever per lärare. Vi har besökt skolor i såväl Rosengård som Limhamn/Bunkeflo och funnit att förhållandena i vissa avseenden påminner om varandra. Gemensamt för de båda stadsdelarna är att skolpersonal anser sig vara pressade. Vi anser, mot denna bakgrund, att det finns utrymme för fler vuxenrepresentanter bl a på skolor, daghem, fritidsgårdar eller andra ställen där verksamhet riktade till barn och ungdomar bedrivs.

Arbetslösa

Andelen människor som inte förvärvsarbetar är mycket större i Rosengård än i Limhamn/Bunkeflo. I den opinionsundersökning som vi låtit TEMO AB utföra i områdena har det framkommit att de boende i Rosengård anser att det finns utrymme att förbättra insatserna vad gäller arbetsmarknadsåtgärder. Vi har informerats om den försöksverksamhet som startats i Malmö, där personer som uppbär socialbidrag för sin försörjning får söka speciella arbeten. Stadsdelsnämnden i Rosengård erbjuder ett hundratal personer sådana platser.

4.7 Ett sätt att utveckla välfärdsproduktionen i Rosengård och Limhamn/Bunkeflo

Vi har noterat att det i stort sett produceras välfärdstjänster i linje med de boendes förväntningar, men att det finns utrymme för förbättringar. Samtidigt som stor knapphet på personalresurser meddelas från verksamhet som riktas till barn och ungdomar samt sjukvård och äldreomsorg visar våra undersökningar att det finns en beredskap bland de boende att medverka i den gemensamma produktionen. De boende har gett uttryck för att de dels själva

kan tänka sig att på fritiden och utan ersättning delta i den allmänna produktionen av välfärdstjänster, dels att det vore bra om de boende i högre utsträckning var aktiva i den produktion av välfärdstjänster som samhället normalt står för. Vi redovisar ovan att de boende angett i vilken typ av verksamhet som de kan tänka sig att delta. Såväl i Rosengård som i Limhamn/Bunkeflo finns det ett stort intresse bland de vuxna att delta i verksamheter som riktas till barn och ungdomar.

Eftersom det finns ett visst behov i båda stadsdelarna för kompletterande insatser på personalsidan, anser vi att det finns anledning att begrunda hur man skall ta vara på de mänskliga resurser som står till förfogande i de respektive områdena. Vi har i avsnitt 4.3 ovan visat hur många vuxna invånare i området som saknar yrkesmässig sysselsättning. Skillnaderna är stora mellan de två stadsdelarna. I Limhamn/Bunkeflo var cirka 500 personer daglediga år 1994. I Rosengård var samtidigt cirka 2 500 personer daglediga.

Det är viktigt att hitta uppgifter för de personer som idag inte har sysselsättning, men det är också viktigt att komma ihåg att en del av dem varken kan söka arbete eller omedelbart få arbete på grund av sociala problem eller språksvårigheter.

5 Stockholm

Studien Välfärd i verkligheten bygger på information rörande tre svenska storstäder. Dessa är Göteborg, Malmö och Stockholm. I detta kapitel redovisas förhållandena i Stockholm.

5.1 Sammanfattning – Stockholm behöver mer än pengar

I studien av Stockholm har RRV sökt beskriva vissa delar av det offentliga utbudet av tjänster, försäkringsersättningar och bidrag som riktar sig till de två bostadsområdena Ängby-Bromma¹ och Husby. Båda dessa områden ligger i Stockholms kommun. Vidare har RRV sökt få en bild av de boendes bedömningar av det offentliga utbudet.

RRV har i sin kartläggning funnit att det allmänna till övervägande del fördelat mer resurser i termer av personal samt bidrag och försäkringsersättningar till låginkomstområdet Husby än till höginkomstområdet Ängby-Bromma. Något som synes väl motiverat med tanke på de socio-ekonomiska förhållandena i de två bostadsområdena.

I flertalet verksamheter har de offentliga institutionerna engagerat fler befattningshavare till Husby jämfört med Ängby-Bromma. I vissa fall är skillnaderna inte så stora, men i vissa fall finns betydande skillnader. Inom verksamheterna individ- och familjeomsorg samt arbetsförmedling finns de största skillnaderna. Inom dessa verksamheter åtgår det drygt tio gånger mer personal per tusen invånare till de boende i Husby jämfört med Ängby-Bromma. Skillnaderna beror i all väsentlighet på områdenas olika socio-ekonomiska förhållanden.

Vad gäller utbetalningar av försäkringsersättningar och bidrag uppvisas stora skillnader mellan de båda områdena. Utslaget per person erhåller man i Husby dubbelt så mycket ersättningar som i Ängby-Bromma. Detta innebär att varje person i Husby i snitt erhåller 31 000 kronor, medan en person i Ängby-Bromma erhåller 14 000 kronor.

De boende i Ängby-Bromma har betydligt högre inkomst än Husbyborna. Detta innebär att man i Ängby-Bromma betalar in mer skatt än i Husby. I Ängby-Bromma betalade man år 1994 in ca 400 miljoner i skatt och i Husby 227 miljoner. Totalt betalade den offentliga sektorn år 1994 ut

¹ Det område som i denna rapport kallas Ängby-Bromma består av tre stadsdelar; Norra Ängby, Bromma Kyrka och Eneby.

328 miljoner kronor till de boende i Husby jämfört med 102 miljoner till de boende i Ängby-Bromma. Detta innebär att de boende i Husby erhölet ett "nettobidrag" per invånare motsvarande 9 353 kronor år 1994, medan de boende i Ängby-Bromma "nettobetalande" 39 415 kronor per invånare.

Sammanfattningsvis ser vi att av de statliga och kommunala resurser som studerats så riktar sig en större del av dessa till områden där det finns ett mer uttalat behov av stöd. Detta gäller såväl kontanta ersättningar som personella resurser.

Vi har vidare sökt få en uppfattning av de boendes bedömning av, och efterfrågan på, olika typer av offentlig service genomförd av TEMO AB. Materialet visar att de boende ofta är missnöjda när det gäller samhällets insatser generellt för enskilda grupper (barn, ungdomar pensionärer etc). Däremot när det gäller frågan om hur respektive verksamheter (t ex barnomsorg, skola, polis etc) fungerar i de områden där man själv bor anser man oftast att dessa fungerar relativt sett bra, men att det finns utrymme för förbättringar. Av RRVs studie framgår vidare att de boendes bedömning av den offentliga servicen är likartade i de båda områdena. Husbyborna är dock relativt sett mer negativa till utbudet än de boende i Ängby-Bromma.

Den verksamhet man är mest nöjd med är barnomsorgen. Man är minst nöjd med arbetsmarknadsåtgärderna. Detta gäller för båda områdena. De boende anser även att samhället i stort sett satsar tillräckligt inom de flesta verksamheter. Vad gäller ungdomsverksamhet, arbetsmarknadsåtgärder, äldreomsorg och äldreomsorg anser man dock att det satsas för litet. Detta är särskilt tydligt i Husby.

Studien visar vidare att de boende har en önskan om ökad insyn och delaktighet i de gemensamma verksamheterna i det område där man bor. Detta yttrar sig på flera sätt.

I såväl Husby som Ängby-Bromma vill man ha större insyn och ett ökat inflytande över hur pengar och andra resurser används i det område man bor i. I Husby ville 56 procent av de tillfrågade ha större insyn, i Ängby-Bromma var motsvarande andel 69 procent. Det finns även en vilja till att själv engagera sig på fritiden – och utan ersättning – i olika gemensamma verksamheter. Man vill även se ett ökat engagemang hos sina grannar i området. De flesta tillfrågade personerna anser det även bra om vissa mottagare av bidrag och försäkringsersättningar engagerades i de gemensamma verksamheterna. Genomgående är de boende i Ängby-Bromma mer positiva till frågor kring delaktighet än de boende i Husby.

RRVs studie visar på att de boende i högre utsträckning än i dag vill engagera sig och bidra med insatser inom olika offentliga verksamheter. Det finns ett stöd i såväl Husby som Ängby-Bromma för ett ökat inflytande och mer av delaktighet.

5.2 Två bostadsområden – Husby och Ängby-Bromma

De två bostadsområdena representerar dels ett område med mycket låg inkomst, Husby, och ett område med mycket hög inkomst, Ängby-Bromma. År 1994 var antalet invånare i Husby 10 400 medan antalet invånare i Ängby-Bromma var 7 500.

Husby är ett relativt nybyggt område. Området byggdes ungefär samtidigt med de intilliggande stadsdelarna Akalla och Kista i början av 1970-talet. De tre stadsdelarna brukar gemensamt gå under benämningen Norra Järva. Inflyttningen till Husby påbörjades 1974. Bebyggelsen i Husby präglas av höghusbebyggelse i centrum, medan de omgivande bostadskvarteren kännetecknas av i huvudsak femvåningshus med loftgångar.

Tanken med Husby och hela Norra Järva var att all service skulle finnas på plats redan när människorna flyttade in i området. Norra Järva uppfattades som relativt väl rustat vad gällde utbud av olika typer av offentlig service. Intill de tre stadsdelarna på Norra Järva uppfördes även stora industriområden, s k arbetsområden. Tanken var att en stor del av befolkningen i Norra Järva skulle både bo och arbeta i området. I dag är dock snarare bilden den att människorna i området arbetar inne i de centrala delarna av Stockholm, medan arbetskraften till området till stor del kommer utifrån.

Norra Järva är geografiskt ett tydligt avgränsat område. Området utgör "nordspetsen" i Stockholms kommun och gränsar mot Sollentuna och Järfälla kommuner. I öster avgränsas området av motorvägen mellan Stockholm och Uppsala och i övrigt av stora grönområden. Husby ligger placerat mellan de bägge stadsdelarna Akalla och Kista.

Ängby-Bromma består nästan uteslutande av enfamiljshus och ligger i de västra delarna av Stockholms kommun och är en del av Bromma stadsdelsnämnd. Ängby-Bromma har inte samma tydliga geografiska avgränsning som Husby. Området har dock en tydlig avgränsning dels mot Bromma flygplats, dels i söder genom Bergslagsvägen som är en stor genomfartsled. I väster gränsar området mot Vällingby och Spånga stadsdelsnämnder.

Husby och Ängby-Bromma skiljer sig åt i flera avseenden. Vid en jämförelse mellan bostadsområdena framkommer bl a att *antalet hushåll boende i småhus* år 1990 var 1,7 procent i Husby, medan motsvarande andel i Ängby-Bromma utgjorde 87 procent. Genomsnittet för Stor-Stockholm var 26,6 procent.

År 1994 utgjorde *andelen personer födda utomlands* 48,6 procent av befolkningen i Husby. Andelen utomlands födda personer i Ängby-Bromma var klart lägre, 6,6 procent. Andelen barn med utländsk bakgrund utgjorde 77,8 procent av alla barn i Husby. I Ängby-Bromma utgjorde andelen barn med utländsk bakgrund 10,4 procent.

År 1993 var *medelinkomsten* för män i åldern 20–64 år 144 400 kronor i Husby och 124 500 kronor för kvinnor. Medelinkomsten i Norra Ängby, som är en av studiens tre stadsdelar i området Ängby-Bromma, var klart högre än i Husby. Medelinkomsten för män i åldern 20–64 år var 252 300

kronor och 166 800 kronor för kvinnor i samma ålder.

I Husby utgjorde *antalet arbetslösa*² 13,7 procent av befolkningen i åldrarna 18–64 år den 31 oktober 1995. I stadsdelen Norra Ängby som är en del av vårt område Ängby-Bromma fanns det vid samma tidpunkt 3,3 procent arbetssökande i åldern 18–64 år. Snittet för Stockholms kommun var 6,4 procent.

Andelen personer som någon gång under 1995 erhöll *socialbidrag* utgjorde i Husby 34,3 procent av befolkningen i åldrarna 16–64 år. Motsvarande andel i Ängby-Bromma var 1,8 procent. Snittet för Stockholms kommun var vid samma tidpunkt 9,5 procent.

Andelen förtidspensionärer i åldrarna 16–64 var år 1994 7,7 procent i Husby. Andelen förtidspensionärer i Ängby-Bromma utgjorde 1,8 procent. Snittet för Stockholms kommun var 6,4 procent. *Antalet ersättningsdagar* per sjukpenningförsäkrad var år 1994 i genomsnitt 16,4 i Husby. Motsvarande antal i stadsdelen Norra Ängby var 5,8. *Antalet ersättningsdagar* i genomsnitt för Stockholms kommun var 11,0.

Den bild som träder fram är att det i rent socio-ekonomiska termer råder stor skillnad mellan de båda områdena. Husby är en stadsdel med större andel hushåll med låga inkomster och mer påtagliga sociala problem än vad som är fallet i Ängby-Bromma.

5.3 Utbud av välfärdstjänster – kontanta ersättningar

I detta avsnitt redovisas en kartläggning av de kontant utbetalda bidrags- och försäkringsersättningarna till hushållen i Husby och Ängby-Bromma. Redovisningen gäller åren 1990 och 1994. De ekonomiska ersättningarna utgörs av skattepliktiga respektive icke skattepliktiga bidrag och ersättningar. Nedan specificeras de största delarna inom respektive kategori.

Skattepliktiga ersättningar

Förtidspension

Sjukpenning

Föräldrapenning

Arbetsmarknadsstöd

Icke skattepliktiga ersättningar

Bostadsbidrag/KBT

Barnbidrag

KAS

Socialbidrag

Förutom inkomsterna redovisas även hushållens inbetalningar av direkta skatter. I Bilaga 1 återges det tabellmaterial som utgör grund för framställningen i detta avsnitt.

² Antalet arbetslösa definieras som antalet kvarstående arbetssökande aktuella för omedelbar placering.

Tabell 5.1 Offentliga hushållstransfereringar till hushållen i Husby och Ängby-Bromma. År 1990 och 1994. Kronor. Procentuell utveckling.

	År 1990	År 1994	Förändring
Husby, tot.	235 305 000	325 188 000	+ 38,2%
per capita	23 994	31 098	+ 29,6%
Ängby-Bromma tot.	89 551 000	102 403 000	+ 14,4%
per capita	12 159	13 607	+ 11,9%

Av tabell 5.1 framgår att det totala stödet till de boende i Husby år 1990 var nästan dubbelt så stort per capita som det stöd som utgick till de boende i Ängby-Bromma och att skillnaden ökat sedan dess. Av tabellen framgår också att de offentliga stödet till de båda områdena ökat mellan åren 1990 och 1994, såväl totalt som utslaget per person. Husby svarar för den största ökningen såväl totalt som per capita. De offentliga transfereringarna och bidragen till Husby har ökat med nästan 30 procent per capita på fyra år.

Vi har även studerat hur stor del av de utbetalda bidragen och försäkringsersättningarna som motsvaras av inbetalda skatter (direkta skatter).

De direkta skatterna uppgick år 1994 till 227 383 000 i Husby och 399 037 000 kronor i Ängby-Bromma. Detta motsvarar 26 526 kronor per capita i Husby och 53 021 kronor per capita i Ängby-Bromma

I tabell 5.2, har de belopp som redovisats i tabell 5.1 minskats med de direkta skatter som hushållen inbetalar till stat och kommun. Arbetsgivaravgifter, företagsskatter och mervärdesskatt ingår inte i materialet.

Tabell 5.2 Offentliga hushållstransfereringar minus inbetalda direkta skatter. Hushållen i Husby och Ängby-Bromma. År 1990 och 1994. Kronor.

Område	År 1990	År 1994
Husby, tot.	-37 985 000	97 805 000
per capita	-3 873	9 353
Ängby-Bromma, tot.	-266 172 000	-296 634 000
per capita	-36 140	-39 415

I tabell 5.2 framgår att Ängby-Bromma såväl 1990 som 1994 betalat in mer i skatter än vad man erhållit i transfereringar och bidrag. Skillnaden mellan inbetalda skatter och erhållna försäkringsersättningar och bidrag var drygt 296 miljoner år 1996. Till skillnad från Ängby-Bromma har penningflödena i Husby ändrat riktning. År 1990 betalade invånarna i området in mer i skatt än vad som erhöles i försäkringsersättningar och bidrag. År 1994 är situationen i Husby den motsatta. Från att ha uppvisat ett nettoutflöde på nästan 38 miljoner, visar stadsdelen upp ett nettoinflöde på 97,8 miljoner. Även om skatteuttaget i Husby minskat mellan de båda åren så är det främst ökningen av försäkringsersättningar och bidrag som är orsaken till den stora förändringen.

Varken tabell 5.1 eller tabell 5.2 ger en klar bild av hur hushållen genere-

Tabell 5.3 a) Socialbidrag till sambohushåll (gifta eller sambeskattade) i Husby och Ängby-Bromma. År 1994. För varje socio-ekonomisk grupp anges andelen hushåll som erhåller socialbidrag (A), genomsnittligt utbetalt belopp (B), samt andelen hushåll som inte når socialbidragsnormen (C). Kronor. Procent. U b betyder utan barn, 1 b betyder ett barn etc.

Giftn/sambo	Husby			Ängby-Bromma		
	A	B	C	A	B	C
18-24 u b*	70,0	67 100	10,0	-	-	14,3
18-24 1 b*	77,8	46 200	-	100	56 200	-
18-24 2 b+*	37,5	80 800	-	-	-	-
25-44 u b	50,7	49 800	8,1	1,5	2 400	3,1
25-44 1 b	45,8	46 900	6,5	-	-	0,8
25-44 2 b+	38,5	68 400	4,9	1,1	3 700	0,9
45-64 u b	12,5	51 300	2,6	-	-	1,4
45-64 1 b	26,7	57 800	3,5	-	-	-
45-64 2 b+	35,3	79 800	6,9	0,5	6 000	-
65- u b	12,9	74 600	3,0	-	-	0,3
65- 1 b*	50,0	128 200	-	-	-	-
65- 2 b+*	-	-	-	-	-	-
Totalt	32,8	60 500	4,9	0,5%	10 400	0,8

* Antalet hushåll understiger 10 stycken i respektive område.

rar sina inkomster samt om dessa räcker för att täcka utgifter för livsnödvändig konsumtion samt hyra, dvs om de är tillräckliga för att hålla hushållen ovanför socialbidragsnormen.

För att få en mer nyanserad bild av hushållens ekonomiska situation har några olika statistiska grepp tagits. För det första har andelen socialbidragstagare, genomsnittligt belopp samt andelen som inte når upp till socialbidragsnormen genererats per hushållstyp och åldersgrupp. Detta redovisas i tabellerna 5.3a och 5.3b. För det andra har andelen hushåll som till en viss del är beroende av bidrag och olika försäkringsersättningar redovisats separat. Detta sker i tabellerna 5.4a och 5.4b.

Socialbidragen avses utgöra individens sista "skyddsnät". Utbetalningar av socialbidrag utgör därför ett intressant analysunderlag när det socio-ekonomiska läget i ett bostadsområde skall analyseras. I tabell 5.3 redovisas såväl andel som genomsnittligt belopp per hushållstyp.

Som bakgrund till tabell 5.3 kan det konstateras att utgifterna för socialbidrag ökat väsentligt mellan 1990 och 1994. År 1990 utbetalades 32,4 miljoner i socialbidrag till invånarna i Husby och år 1994, 82,4 miljoner. Detta motsvarar en ökning på 154 procent. I Ängby-Bromma utbetalades år 1990 528 000 kronor i socialbidrag. År 1994 hade utbetalningarna ökat till 2,4 miljoner. Ökningen motsvarar 355 procent.

I tabellerna 5.3a och 5.3b framgår att andelen socialbidragstagare är högre i Husby än i Ängby-Bromma. Detta gäller i stort sett för alla hushålls-

Tabell 5.3 b) Ensamhushållens socialbidrag i Husby och Ängby-Bromma. År 1994. För varje socioekonomisk grupp anges andelen hushåll som erhåller socialbidrag (A), genomsnittligt utbetalt belopp (B) – samt andelen hushåll som inte når socialbidragsnormen (C). Kronor. Procent. U b betyder utan barn, 1 b betyder ett barn etc.

Ensamst.	Husby			Ängby-Bromma		
	A	B	C	A	B	C
18–24 u b	34,4	30 800	32,1	7,6	20 200	37,4
18–24 1 b*	64,3	43 500	17,9	33,3	2 600	33,3
18–24 2 b+	81,3	44,6	12,5	–	–	–
25–44 u b	31,0	38 200	11,7	9,2	24 600	8,6
25–44 1 b	48,4	38 700	9,5	3,2	23 400	3,2
25–44 2 b+	50,9	49 600	7,5	–	–	1,5
45–64 u b	17,3	39 900	6,9	3,7	19 000	3,7
45–64 1 b	27,9	42 600	4,7	–	–	2,5
45–64 2 b+	52,0	59 200	20	–	–	–
65– u b	11,7	48 000	3,8	0,2	16 600	0,5
65– 1 b*	–	–	–	–	–	–
65– 2 b+*	–	–	–	–	–	–
Totalt	28,5	39 300	12,3	5,3	21 900	13,3

* Antalet hushåll understiger 10 stycken. I gruppen 18–24 1 b gäller detta enbart för Ängby-Bromma.

kategorier³. Det framgår även att det genomsnittligt utbetalda beloppet är högre i Husby. Andelen socialbidragstagare är ofta högst bland de yngre invånarna. Antalet hushåll i dessa ålderskategorier är dock få. Den kategori som har – sett till det absoluta antalet – störst antal socialbidragstagare i Husby är ensamstående utan barn i åldern 25–44 år. Denna grupp utgör nästan en tredjedel av antalet socialbidragstagare i området.

För att få en uppfattning om hur stor del av de boende i respektive område som ”i stort sett” bygger sin inkomst på bidrag och försäkringsersättningar har vi studerat de hushåll vars disponibla inkomst till minst 76 procent (76 – 100%) är sammansatt av ersättningar från AMS, socialbidrag och förtidspension, eller kombinationer av dessa ersättningar. Personer som uppbär ett av dessa ersättningsslag, eller kombinationer av dessa, antas inte utföra något förvärvsarbete.

Av tabellerna 5.4 a och 5.4 b framgår att det skett en väsentlig ökning i antal hushåll som inte förvärvsarbetar för sin försörjning, utan i stor utsträckning får sin försörjning genom förtidspension, arbetsmarknadsstöd, socialbidrag eller kombinationer av dessa kontanta stöd. Om vi slår i hop grupperna gift/sambo och ensamhushåll (dvs tabellerna 5.4a och 5.4b) så ser vi i Husby att antalet sådana hushåll ökat från 349 år 1990 till 656 år 1994, en ökning motsvarande 88 procent. I Ängby-Bromma ser situationen

³ En avvikelse från mönstret finns i gruppen 18–24 1 b i tabell 5.3 a där andelen bidragstagare är 100 procent i Ängby-Bromma. Det finns dock enbart ett hushåll i området, vilket förklarar den höga andelen.

Tabell 5.4a) Andel och antal hushåll (gifta/sambo) vars disponibla inkomster till minst 76 procent består av antingen förtidspension, ersättningar p g a arbetslöshet, socialbidrag eller kombinationer av dessa ersättningslag. Hushåll i Husby och Ängby-Bromma. År 1994. Redovisningen sker för olika socio-ekonomiska grupper. År 1990 inom parentes. U b betyder utan barn, 1 b betyder ett barn etc.

Gifta/sambo	Andel %	Husby		Ängby-Bromma		
		Antal 94	Antal 90	Andel%	Antal 94	Antal 90
18-24 u b	30	3	(-)	-	-	(-)
18-24 1 b	-	-	(1)	-	-	(-)
18-24 2 b+	-	-	(-)	-	-	(-)
25-44 u b	8,1	12	(2)	-	-	(-)
25-44 1 b	4,5	9	(3)	-	-	(-)
25-44 2 b+	1,1	4	(5)	-	-	(-)
45-64 u b	10,9	21	(18)	-	-	(1)
45-64 1 b	3,5	3	(3)	-	-	(-)
45-64 2 b+	2,9	3	(1)	-	-	(-)
65- u b	7,4	15	(18)	-	-	(-)
65- 1 b	25	1	(-)	-	-	(-)
65- 2 b+	-	-	(-)	-	-	(-)
Totalt	5,4	71	(51)	-	-	(1)

Tabell 5.4b) Andel och antal ensamhushåll vars disponibla inkomster till minst 76 procent består av antingen förtidspension, ersättningar p g a arbetslöshet, socialbidrag eller kombinationer av dessa ersättningslag. Hushåll i Husby och Ängby-Bromma. År 1994. Redovisningen sker för olika socio-ekonomiska grupper. År 1990 inom parentes. U b betyder utan barn, 1 b betyder ett barn etc.

Ensamst.	Andel %	Husby		Ängby-Bromma		
		Antal 94	Antal 90	Andel %	Antal 94	Antal 90
18-24 u b	11,9	91	(18)	0,9	5	(-)
18-24 1 b	5,4	3	(3)	-	-	(-)
18-24 2 b+	-	-	(-)	-	-	(-)
25-44 u b	13,4	232	(94)	4,1	21	(15)
25-44 1 b	3,6	10	(5)	-	-	(-)
25-44 2 b+	2,5	7	(8)	-	-	(-)
45-64 u b	17	179	(119)	2,7	10	(15)
45-64 1 b	7	6	(4)	-	-	(-)
45-64 2 b+	-	-	(1)	-	-	(-)
65- u b	8	57	(45)	0,2	1	(1)
65- 1 b	-	-	(1)	-	-	(-)
65- 2 b+	-	-	(-)	-	-	(-)
Totalt	11,7	585	(298)	1,8	37	(31)

annorlunda ut. För gruppen gifta/sambo (tabell 5.4a) är antalet hushåll som grundar sin disponibla inkomst på nämnda bidrag och transfereringar i stort sett obefintlig. I gruppen ensamhushåll (tabell 5.4b) har antalet ökat måttligt från 31 stycken ensamhushåll år 1990 till 37 stycken år 1994.

Sammanfattningsvis får vi en bild av två bostadsområden som skiljer sig väsentligt åt vad gäller den socio-ekonomiska situationen. Samhället styr ut mer kontanta ersättningar till Husby än till Ängby-Bromma. Befolkningen i Husby är i större utsträckning än de boende i Ängby-Bromma beroende av offentliga bidrag och försäkringsersättningar för sitt uppehälle.

5.4 Utbud av välfärdstjänster – service

I detta avsnitt studeras ett urval av offentliga välfärdstjänster, såväl kommunala, statliga som landstingskommunala. De kommunala verksamheter som studeras är barnomsorg, individ- och familjeomsorg, äldreomsorg, grundskola samt kultur och fritid. De statliga verksamheter som studeras är försäkringskassa, arbetsförmedling och närpolis. Av den landstingskommunala verksamheten studeras primärvården. Utbudet mäts främst genom antalet helårsarbetskrafter. I flera fall har antalet årsarbetskrafter erhållits genom att de verksamhetsansvariga uppskattat hur många årsarbetskrafter som riktats mot respektive område, medan i vissa fall mer exakta uppgifter erhållits. Det primära är dock att få en grov uppfattning om det är stora eller små skillnader i utbudet mellan de två områdena. I flera fall har antalet årsarbetskrafter relaterats till antal invånare. Genomgående har befolkningsuppgifter avseende 1994 använts.

5.4.1 De kommunala verksamheterna

När denna rapport skrivs har den kommunala verksamheten i Stockholm genomgått en av sina största organisatoriska förändringar på årtionden. Stockholm har lämnat en kommunal struktur med olika förvaltningar för olika verksamheter till förmån för en ny organisation med stadsdelsnämnder som svarar för större delen av den kommunala verksamheten inom ett visst geografiskt territorium.

De nya stadsdelsnämnderna kommer främst att svara för barnomsorg, skolbarnomsorg, grundskola, individ- och familjeomsorg, äldreomsorg, kultur och fritid, integration, näringsliv, arbetsmarknad, fastigheter samt gatu- och parkverksamhet. Eftersom studien avser 1996 då den gamla organisationen fortfarande var i bruk har beskrivningen av de dåvarande förvaltningarnas verksamhet tonats ned.

Förutom de rent organisatoriska förändringarna har det även skett förändringar vad gäller systemet för resursfördelning inom kommunen. I vilken utsträckning och på vilket sätt detta i förlängningen påverkar de verksamheter som studerats var vid denna studies genomförande oklart.

I den kommunala organisationen som existerade fram till och med 1996 fanns olika system för resurstilldelning inom de olika kommunala verksamheterna. Inom individ- och familjeomsorgen fördelades medel till de geografiskt indelade socialdistrikten för socialbidragshandläggning i förhål-

lande till antalet hushåll som sökt bidrag de senaste 12 månaderna. Medel för insatser till barn, ungdom och vuxna skedde efter speciella fördelningsnycklar som tog hänsyn till områdets "problemtyngd." Vid fördelning av resurser inom äldreomsorgen togs bl a hänsyn till befolkningens ålder, inkomst, ensamboende/flera boende och kön. Inom barnomsorgen fick socialdistrikten ersättning efter en schablon som skulle täcka samtliga kostnader inklusive lokaler. Schablonen varierade beroende på vistelsetid och barnets ålder. De medel som fördelades till socialdistrikten varierade p g a att hänsyn togs till lokalkostnaderna. Inom skola och skolbarnomsorg utgick en schablon per elev till varje skola som skulle täcka kostnaderna för undervisning, lokaler, elever med särskilda behov m m. Utöver denna schablon utgick en summa per elev som hade svenska som andra språk och en summa till elever med hemspråksundervisning.

Inom kulturområdet fördelades resurser till befintliga kulturverksamheter runt om i staden och till olika grupper och föreningar. Stockholms kommun täcktes vidare in av olika sk kulturkommittéer som svarade för ett visst kulturutbud inom sitt område. Resurser till kulturkommittéerna grundades på befolkningens storlek i det aktuella området. Fritidsförvaltningens resurser fördelades bl a till förvaltningens olika anläggningar och utgick som föreningsstöd m m. Inom fritidsförvaltningens barn- och ungdomsverksamhet (fritidsgårdar, parklekar m m) styrdes även där resurserna i hög grad till befintliga anläggningar, en mindre del av budgeten öronmärktes dock och riktades till mer socialt belastade områden.

En av grundbultarna i det nya resursfördelningssystemet till stadsdelsnämnderna är att de kommunala verksamheterna i högre grad än tidigare skall erhålla resurser i relation till det beräknade behovet av kommunal service och inte till de faktiska kostnaderna.

Systemet baseras i huvudsak på följande principer:

1. Behovsbaserad fördelning, dvs efter fördelningsnycklar.
2. Schablonfördelning, dvs ersättning efter prestation.
3. Fördelning efter befintlig struktur genom nycklar (t ex kr/kvm vägyta).
4. Anslagsfinansiering.

De ovan nämnda principerna användes även tidigare i kommunen inom olika förvaltningar. I och med stadsdelsnämnderna skall dock den behovsbaserade fördelningen med hjälp av fördelningsnycklar få större genomslag. Fördelningsnycklarna grundas på tre faktorer;

- befolkningens storlek,
- befolkningens ålderssammansättning,
- befolkningens levnadsförhållanden (socio-ekonomiska faktorer).

Effekterna av stadsdelsreformen och dess resursfördelningssystem kommer att utvärderas de närmaste åren.

Barnomsorg

Barnomsorgen i Stockholm bedrevs fram till och med 1996 i socialtjänstens regi i geografiskt indelade socialdistrikt. Socialtjänsten i varje socialdistrikt svarade för verksamheterna barnomsorg, äldreomsorg och individ- och familjeomsorg. Från och med 1997 har socialtjänstens verksamhet införlivats i de nya stadsdelsnämnderna. Ängby-Bromma tillhörde till och med 1996 socialtjänsten i Bromma-Västerled. Kommunalsreformen har inneburit att det geografiska område som socialtjänsten Bromma-Västerled betjänade nu delats upp i två stadsdelsnämnder, Bromma respektive Västerled. Ängby-Bromma tillhör Bromma stadsdelsnämnd.

Husby tillhörde fram till och med 1996 Kista socialdistrikt. Från och med 1997 tillhör Husby stadsdelsnämnden i Kista. Kista stadsdelsnämnd utgör samma geografiska område som det tidigare socialdistriktet dvs stadsdelarna Akalla, Kista och Husby. I Stockholm svarade under 1996 socialtjänsten för omsorgen om förskolebarn medan skolan svarade för skolbarnomsorgen.

Den vanligaste typen av barnomsorg i Husby och Ängby-Bromma är kommunala daghem. Det övriga kommunala utbudet utgörs av familjedaghem, deltidsförskolor och öppna förskolor. Utbudet av barnomsorg i icke-kommunal regi är mindre i Husby än i Ängby-Bromma. I Ängby-Bromma fanns det under 1996 i snitt 34 barn inskrivna i privata daghem samt 30 barn inskrivna hos privata dagbarnvårdare. Inom den icke-kommunala barnomsorgen i Husby fanns det sammanlagt 19,5 barn inskrivna. I detta avsnitt fokuseras den kommunala barnomsorgen.

De flesta barnen i respektive område erhåller någon typ av barnomsorg. I båda områdena kan alla barn erbjudas plats i barnomsorgen inom tre månader. De allra flesta barnen i respektive stadsdel går i barnomsorg i den stadsdel där man bor. Det viktigaste kriteriet för val av daghem i de bägge områdena är närheten till den barnomsorg man valt. Barnomsorgen i Husby präglas av att antalet barn med invandrarbakgrund är över 90 procent, vilket gör att en tidig språklärning är central inom barnomsorgen i området.

För att spegla utbudet av kommunal barnomsorg använder vi antal årsarbetskrafter som en jämförelse mellan de två områdena. En fullständig bild av antalet årsarbetskrafter inom barnomsorgen i de två områdena ges dock inte. Detta beror bl a på att det finns svårigheter med att relatera dessa till antalet inskrivna barn eftersom vissa verksamheter är av öppen karaktär där ingen inskrivningsstatistik finns, samt det faktum att barnomsorgen består av olika komponenter som inte alltid låter sig jämföras. Utbudet i form av årsarbetskrafter fokuseras i stället kring de två största kommunala verksamheterna daghem och familjedaghem.

Förutom kommunala daghem och familjedaghem finns det i Husby en öppen förskola samt en språkförskola. Inom språkförskolan finns ett tjugotal barn inskrivna. I Ängby-Bromma finns det tillgång till en deltidsförskola i den intilliggande stadsdelen Södra Ängby.

År 1996 var antalet barn inskrivna i de kommunala daghemmen i snitt 642,5 i Husby och 370,4 i Ängby-Bromma. Antalet barn per grupp inom de kommunala daghemmen är ungefär lika i de båda områdena. Antal barn per grupp var i snitt 17,36 i Husby och 16,8 i Ängby-Bromma. Det totala antalet barn inskrivna i kommunala familjedaghem var 47 stycken i Husby och 62 stycken i Ängby-Bromma.

I tabell 5.5 framgår inskrivningstiden per vecka i de kommunala familjedaghemmen och de kommunala daghemmen.

Tabell 5.5 Andelen barn som tillbringar mer än 35 timmar, 30–35 timmar och mindre än 30 timmar per vecka i kommunala daghem och familjedaghem i Husby och Ängby-Bromma. År 1996. Procent.

	Husby	Ängby-Bromma
Mer än 35 timmar	61,2	40,9
30–35 timmar	20,8	40,6
Mindre än 30 timmar	17,9	18,5

Källa: Bearbetad statistik från socialdistrikten i Bromma-Västerled och Kista.

Av tabellen ovan framgår att barnen i Husby i större utsträckning har en heltidsplats inom daghemmen och familjedaghemmen än barnen i Ängby-Bromma.

Om vi ser till antalet årsarbetskrafter framgår av tabell 5.6 nedan att antalet årsarbetskrafter totalt sett är högre i Husby. Om vi slår ut antalet årsarbetskrafter på antalet inskrivna barn ser vi att antalet barn per årsanställd är högre i Husby än i Ängby-Bromma. Med andra ord är personaltätheten något högre i Ängby-Bromma inom daghemmen och familjedaghemmen.

Tabell 5.6 Antalet årsarbetskrafter (åa) fördelat på olika personalkategorier, samt antalet inskrivna barn per årsarbetskraft inom de kommunala daghemmen och familjedaghemmen i Husby och Ängby-Bromma. År 1996.

	Antal åa	Husby		Ängby-Bromma	
		Antal åa/barn	Antal åa	Antal åa/barn	Antal åa
Barnomsorgspersonal *	138,4	5,0	96,5	4,5	
Övrig personal **	18,3	–	16,9	–	
Totalt	156,7	4,4	113,4	3,8	

* I kategorin barnomsorgspersonal ingår förskollärare, barnskötare och resurspersonal.

** I kategorin Övrig personal ingår föreståndare och ekonomibiträden.

Källa: Bearbetad statistik från socialdistrikten i Bromma-Västerled och Kista.

Som en sammanfattning kan vi säga att utbudet och förutsättningarna inom barnomsorgen skiljer sig åt i Husby och i Ängby-Bromma. Utbudet av barnomsorg i alternativ regi är större i Ängby-Bromma. Husby präglas av en mycket hög andel barn med invandrarbakgrund, vilket inte är fallet i Ängby-Bromma. Den höga andelen barn med invandrarbakgrund har inneburit att man i området bl a inrättat en speciell språkförskola samt att mycket av den

träning och inläring som sker i daghemmen fokuserar träning i svenska.

Om vi ser till antalet årsarbetskrafter i de verksamheter som studerats (daghem och familjedaghem) ser vi att personaltätheten är något högre i Ängby-Bromma än i Husby.

Grundskola

I Husby finns tre skolor, en skola för årskurserna 7–9 och två skolor för årskurserna 1–6. I Ängby-Bromma finns en skola för årskurserna 1–6. Denna skola består av flera skolenheter som är utspridda i området. I årskurserna 7–9 går de flesta elever från Ängby-Bromma i skola i den intilliggande stadsdelen Södra Ängby.

Antalet grundskoleelever i Husby var 1 247 på vårterminen 1996. Dessa var fördelade på 877 elever i årskurserna 1–6 och 370 elever i årskurserna 7–9. I Ängby-Bromma fanns på vårterminen 1996 1 079 elever i grundskolan. Dessa var fördelade på 743 elever i årskurserna 1–6 och 336 elever i årskurserna 7–9.

I beskrivningen av grundskolan studeras enbart förhållandena i de ovan nämnda skolorna som ligger inom eller strax intill respektive område. Detta innebär att beskrivningen av skolan i Husby grundar sig på ett studium av de tre nämnda skolorna. Dessa skolor täcker in 73 procent av alla elever i Husby. Drygt sex av tio högstadieselever från Husby går i områdets högstadieskola. Resterande elever går i skola främst i de intilliggande stadsdelarna Akalla och Kista, men även i flera andra skolor i Stockholm. I årskurserna 1–6 går 77 procent av eleverna i områdets två låg- och mellanstadieskolor.

Beskrivningen av skolan i Ängby-Bromma grundar sig på de två skolorna i närområdet som tillsammans täcker in 85 procent av alla elever i området. I årskurserna 1–6 går nio av tio elever från Ängby-Bromma i områdets låg- och mellanstadieskola. I årskurserna 7–9 går merparten av eleverna (ca 70 procent) i skolan i den intilliggande stadsdelen Södra Ängby.

Elevernas bakgrund och förutsättningar skiljer sig åt mellan de två områdena. I Husby är andelen barn med invandrabakgrund väsentligt större än i Ängby-Bromma. Av tabell 5.7 framgår att andelen elever med hemspråksundervisning är väsentligt högre i Husby än i Ängby-Bromma. Andelen elever som har svenska som andra språk är likaså väsentligt högre i Husby. Hela 70 procent av eleverna i området hade denna typ av undervisning jämfört med 10 procent Ängby-Bromma.

Vidare är klasserna något mindre i Husby. De tre skolorna i Husby hade i snitt 22,75 elever per klass att jämföra med 24,5 i Ängby-Bromma.

Vad gäller de personella resurserna mätt i antal lärare per elev så framgår det att lärartätheten är högre i Husby. I Husby går det drygt 10 lärare per elev jämfört med drygt 14 i Ängby-Bromma. Detta är till stor del ett resultat av det resursfördelningssystem som finns till skolorna i Stockholm. Huvudprincipen är en schablon som innebär en viss summa per elev. Dock tillkom-

mer extra resurser för elever med hemspråksundervisning eller svenska som andra språk. Eftersom andelen sådana elever är så pass hög i Husby slår detta igenom när vi studerar antalet elever per klass.

Tabell 5.7 Nyckeltal för att beskriva skolorna i Husby och Ängby-Bromma år 1996.

	Husby	Ängby-Bromma
Andel elever med hemspråksundervisning	60,6%	11,9%
Andel elever med svenska som andra språk	72,4%	10,1%
Elever per klass	22,75	24,5
Antal elever per lärare	10,5	14,8

Källa: Bearbetad statistik från grundskoleavdelningen i Stockholms kommun.

Äldreomsorg

Äldreomsorgen bedrevs fram till och med 1996 inom ramen för socialtjänsten i Stockholm. Från och med 1997 bedrivs äldreomsorgen i stadsdelsnämndernas regi.

Såväl antalet som andelen personer överstigande 65 år var ungefär lika i Husby och Ängby-Bromma. År 1994 var antalet personer över 65 år 1 085 i Husby, vilket motsvarar ca 10 procent av områdets befolkning. Antalet personer över 65 år i Ängby-Bromma var 1 005 dvs 13 procent av områdets befolkning. Båda områdena har relativt få personer i denna åldersgrupp. Andelen för Stockholm som helhet är ca 19 procent.

De äldre i Husby och Ängby-Bromma erbjuds flera typer av äldreomsorg. De huvudsakliga formerna är hemtjänst eller olika boendeformer. De olika boendeformerna utgörs främst av servicehus, ålderdomshem, gruppboende och sjukhem. I områdena förekommer även vårdinsatser från anhöriga som då tillhandahåller sk hemvårnadsbidrag eller är anhöriganställda. I Ängby-Bromma finns de flesta boendeformerna utanför området, dock finns ett mindre ålderdomshem inom området. Utbudet av boendeformer är mer omfattande i Husby där det finns såväl ett större servicehus samt gruppboendestäder.

Att få en heltäckande bild av hur många årsarbetskrafter som åtgår till de äldre från områdena Ängby-Bromma och Husby låter sig inte göras. Framförallt de äldre i Ängby-Bromma flyttar till många olika boendeformer runt om i socialdistriktet eller övriga Stockholm eftersom utbudet i det egna området är begränsat.

I stället har vi valt att studera den omsorgsform som har en direkt koppling till bostadsområdet, nämligen den öppna hemtjänsten. I såväl Ängby-Bromma som Husby är öppen hemtjänst den vanligaste omsorgsformen. Antalet personer som erhåller hemtjänst skiljer sig dock åt mellan de två områdena. I Husby erhåller ca 180 personer öppen hemtjänst, vilket motsvarar 16 procent av ålderspensionärerna i Husby. I Ängby-Bromma erhåller ca 70 personer hemtjänst, vilket motsvarar 7 procent av ålderspensionärerna

Tabell 5.8 Personer som erhåller öppen hemtjänst inom äldreomsorgen uppdelat på olika omsorgsnivåer, antal och andel i procent. Husby och Ängby-Bromma. År 1996

Omsorgsnivå	Husby		Ängby-Bromma	
	Antal	Andel	Antal	Andel
2	95	52,5	28	41,8
3	12	6,6	14	20,9
4	27	14,9	16	23,9
5	22	12,2	8	11,9
6	20	11,0	1	1,5
7	5	2,8	0	0
Totalt	181	100	67	100

Källa: För Husby har uppgifter erhållits från den privata entreprenör som svarat för den öppna hemtjänsten i området. Uppgifterna för Ängby-Bromma har erhållits av socialtjänsten i Bromma.

i området. Andelen äldre i behov av hemtjänst är alltså högre i Husby.

I tabell 5.8 ser vi även att Husby har den högsta andelen äldre i de högre omsorgsnivåerna (5–7) inom den öppna hemtjänsten. En högre omsorgsnivå innebär att en mer omfattande hjälp erhålles.

I såväl Husby som Ängby-Bromma är den öppna hemtjänsten helt utlagd på entreprenad. De entreprenörer som utfört hemtjänst i området har gjort en uppskattning av hur många årsarbetskrafter som åtgår till respektive område. I Husby uppskattar man att 19 årsarbetskrafter åtgår till hemtjänsten, medan entreprenören i Ängby-Bromma uppskattar att 7 årsarbetskrafter riktar sig till Ängby-Bromma. Den högre efterfrågan på hemtjänst i Husby gör att det styrs fler personalresurser till området jämfört med Ängby-Bromma.

Individ- och familjeomsorg

Det råder stor skillnad vad gäller de resurser som de två socialdistrikten riktar till Husby respektive Ängby-Bromma. Behoven i Husby är betydligt mer omfattande än de i Ängby-Bromma. Inom Bromma-Västerleds socialdistrikt betraktades Ängby-Bromma som ett stabilt och lugnt område som det åtgår få resurser till. De problem som finns i området är ofta förknippade med missbruk.

Inom individ- och familjeomsorgen i Kista socialdistrikt betraktade man Husby som det område i distriktet där det fanns mest problem. Problembilden är ofta komplex och har ofta sin grund i arbetslöshet. Antalet ärenden är väsentligt högre än de i Ängby-Bromma. År 1995 utgjorde andelen socialbidragstagare i Husby 34,3 procent av befolkningen, vilket kan jämföras med 1,8 procent i Ängby-Bromma.

I tabell 5.9 framgår att det åtgår fler personalresurser till Husby jämfört med Ängby-Bromma.

Tabell 5.9 Antal årsarbetskrafter inom individ- och familjeomsorgen som rik-
tas till Husby och Ängby-Bromma (exkl. psykiskt handikappade),
1996.⁴

	Antal åa	Husby	Ängby-Bromma	
		Antal åa/1000 inv	Antal åa	Antal åa/1000 inv
Handläggare, chefer*	53,4	5,11	3,2	0,42
Administrativ personal	3,4	0,33	0,6	0,08
Totalt	56,8	5,44	3,8	0,50

* I denna kategori ingår även projektanställd personal.

Källa: Uppskattningar gjorda av socialdistrikten Bromma-Västerled och Kista.

Fritid och kultur

Kulturförvaltningens verksamhet i ytterstaden tog sig främst uttryck genom den verksamhet som bedrevs inom de geografiskt indelade kulturkommittéerna samt genom biblioteksväsendet. Från och med 1997 är det mesta av kulturförvaltningens verksamhet utlagd till stadsdelsnämnderna. I Husby finns ett bibliotek i områdets centrum med ett besöksantal på drygt 40 000 personer, vilket innebär 3,5 besök per invånare. I Ängby-Bromma finns inget bibliotek. Ängbyborna tillhör upptagningsområdet för biblioteket i Blackeberg.

Vad gäller fritidsförvaltningens verksamhet så bestod den av flera olika delar; dels svarade man för föreningsstöd, dels tillhandahölls samlingslokaler och idrottsanläggningar. Förvaltningen svarade även för friluftsverksamhet och barn- och ungdomsverksamhet. Det mesta av fritidsförvaltningens verksamhet är liksom i fallet med kulturförvaltningen från och med 1997 utlagd till respektive stadsdelsnämnd.

I Ängby-Bromma finns ett bassängbad, Åkeshovsbadet samt ett friluftsbad vid Kyrksjön. Intill Åkeshovsbadet finns vidare en stor idrottshall, Åkeshovshallen. I området finns dessutom en idrottsplats, Ängby idrottsplats. I området återfinns Björklunds hage som fungerar som såväl fritidsgård som parklek. Ungdomsgården är dock bara öppen vissa kvällar i veckan. Björklunds hage är ett populärt utflyktsmål för familjer i västerort.

I Husby finns bl a två idrottshallar samt ett antal fotbollsplaner. Föreningarna Polisens IF och Järva FK driver ungdomsverksamhet med 1 000 aktiva barn och ungdomar från hela Norra Järva. I området strax intill Järvafältet ligger en gammal gård kallad Husby gård där diverse verksamheter äger rum mer eller mindre i kommunens regi. Husby saknar såväl friluftsbad som

⁴ Det finns en organisatorisk skillnad mellan individ- och familjeomsorgen i de båda socialdistrikten. I Kista ingår omsorgen om psykiskt handikappade i individ- och familjeomsorgen, vilket inte är fallet i Bromma. Därför har denna del av individ- och familjeomsorgen i Kista lyfts ur tabellen. I Ängby-Bromma ingår endast individ- och familjeomsorgsbyråns verksamhet. I Husby ingår förutom byrån även den del av projektverksamheten som riktas till Husby.

bassängbad. Inom ramen för den sk ytterstadssatsningen planeras ett badhus i området.

I dag finns i Husby en centrungård som främst är avsedd för ungdomar i åldern 13–17 år. Vidare finns kvartersgårdar, främst avsedda för barn i åldrarna 10 till 12 år. Det finns dessutom en fritidsgård som drivs i alternativ regi i området.

I tabell 5.10 redovisas hur många årsarbetskrafter inom Fritid Stockholms barn- och ungdomsavdelning som riktar sig till Husby respektive Ängby-Bromma. I antalet årsarbetskrafter ingår även personer anställda av alternativa verksamheter men där anslag utgått från Stockholm Fritid. Verksamheter som Stockholm Fritid utför på entreprenad åt någon annan, t ex skolförvaltningen, ingår ej. Av tabell 5.10 framgår att inom barn- och ungdomsverksamheten riktas betydligt fler årsarbetskrafter till Husby än till Ängby-Bromma. Det skall tilläggas att av de årsarbetskrafter som riktas till Ängby-Bromma så åtgår en del av dessa till personer från andra områden.

Tabell 5.10 Antal årsarbetskrafter inom Fritid Stockholms barn och ungdomsverksamhet som riktas till Husby och Ängby-Bromma. År 1996.

	Husby	Ängby-Bromma
Administration	0,3	0,1
Fritidsgård, parklek, träfflokal	13	4,3
Fältassistent	1	0,25
Övrigt (Teater, div. projekt)	1,6	–
Totalt	15,9	4,65
Per tusen invånare, 0–17 år	5,72	2,22

Källa: Uppskattningar gjorda av barn- och ungdomsavdelningen inom Fritid Stockholm. Områdena Bromma och Kista.

5.4.2 Primärvårdens insatser i Husby och Ängby-Bromma

Primärvården i Västra Stockholms sjukvårdsområde bedrivs sedan den 1 juli 1996 i åtta primärvårdsområden. Husby ingår i Kista primärvårdsområde och Ängby-Bromma ingår i Bromma primärvårdsområde. Ett syfte med indelningen i primärvårdsområden är att skapa förutsättningar för en utökad samverkan mellan vårdgivarna på det lokala planet både i privat och offentligt drivna verksamheter. Områdesansvaret innebär dels ett medicinskt ansvar, dels ansvar för planering och uppföljning. I primärvården ingår främst husläkarmottagningar, barnavårdscentraler, mödravårdscentraler, distriktssköterskemottagningar, sjukgymnaster och hemsjukvård.

Resursfördelningen till primärvården håller när denna rapport skrivs på att ses över och kommer troligen att förändras. Huvudprincipen har under 1996 varit att ersättning skett med ett fast ersättningsbelopp per listad patient på respektive mottagning inom primärvården. Om det utarbetade förslaget till resursfördelningsmodell för 1997 antas innebär detta att man övergår till en områdesbaserad, befolkningsrelaterad budget där större vikt läggs

vid vårdbehovet i det aktuella området.

Att få en bild av hur många årsarbetskrafter som riktas till de boende i respektive område är svårt eftersom konsumtionen av primärvård även sker utanför det primärvårdsområde som befolkningen tillhör. I Bromma primärvårdsområde där Ängby-Bromma ingår har hälften av befolkningen sin husläkare utanför primärvårdsområdet. Att få en bild av hur mycket personalresurser som riktas till Husbyborna är lättare eftersom de flesta invånarna i Kista primärvårdsområde konsumerar primärvård inom sitt område. Uppgifterna för Husby i tabell 5.11 bygger till stor del på uppskattningar från Västra Stockholms sjukvårdsområde medan uppgifterna för Ängby-Bromma erhållits genom att fördela årsarbetskrafter i Bromma primärvårdsområde i relation till Ängby-Brommas befolkningsandel. Således ger tabellen ingen bild av den faktiska konsumtionen av primärvård.

Primärvården har från och med 1996 ett områdesansvar, något som ger en ungefärlig bild av hur mycket personalresurser som dimensioneras för befolkningen i de två områdena. Informationen ger dock inte en fullständig bild av den faktiska resursåtgången. Tabell 5.11 är inte fullständig, bl a ingår inte jourläkarnas och dietisternas verksamhet. Eftersom dessa servar hela Västra Stockholms sjukvårdsområde är det svårt att säga hur mycket av deras verksamhet som riktas till våra områden.

Trots de metodiska problem som finns med att göra en rättvisande beskrivning av utbudet av primärvård kan vi dryfta oss till att säga att något fler årsarbetskrafter per tusen invånare erhålles i Husby. Skillnaden minskar om vi inkluderar de privata husläkarna i Ängby-Bromma.

5.4.3 Statens insatser i Husby och Ängby-Bromma

I studien fokuseras tre statliga organisationers verksamheter riktat till de två bostadsområdena. Dessa är försäkringskassan, polismyndigheten och arbetsförmedlingen.

Inom försäkringskassan svarar respektive lokalkontor i Stockholm för verksamheten inom ett visst geografiskt område. Husby tillhör lokalkontoret i den intilliggande stadsdelen Kista. Ängby-Bromma tillhör lokalkontoret vid Brommaplan, strax öster om Ängby-Bromma.

Hur mycket resurser som styrs till respektive bostadsområde bestäms främst av antalet ärenden i respektive område. Ohälsotalet är högre i Husby än i Ängby-Bromma vilket följaktligen innebär att antalet årsarbetskrafter som riktas till området är högre. I tabell 5.12 framgår att antalet årsarbetskrafter som försäkringskassan i Kista riktar mot Husby är ungefär tre gånger större per tusen invånare jämfört med antalet årsarbetskrafter som riktas mot Ängby-Bromma.

Tabell 5.11 Totalt antal årsarbetskrafter samt antal årsarbetskrafter per 1 000 invånare inom primärvården riktat till Husby respektive Ängby-Bromma. År 1996.

	Antal åa	Husby Antal åa/1000 inv	Ängby-Bromma Antal åa	Ängby-Bromma Antal åa/1000 inv.
Totalt exl. privata husläkarmott.	20,6	1,97	11,4	1,52
Totalt, inkl. privata husläkarmott.	20,6	1,97	14,0	1,87
<i>Husläkarmottagning</i>				
Husläkare, HL	5	0,48	2,2	0,29
Distriktssköterska, DK	4	0,38	3,3	0,44
Övrig personal	4	0,38	2,6	0,35
HL, privat	–	–	1,1	0,15
DK, privat			1,5	0,20
<i>Barnvårdscentral</i>				
Sjuksköterska	3	0,29	1,1	0,15
<i>Mödravårdscentral</i>				
Barnmorskor	2	0,19	1,0	0,13
Övrig personal	0,8	0,08	0,1	0,01
<i>Sjukgymnast</i>				
Sjukgymnast/arbetsterapeut	1,8	0,17	1,1	0,15

Källa: Bearbetning av uppgifter från Västra Stockholms sjukvårdsområde.

Tabell 5.12 Antalet årsarbetskrafter inom försäkringskassan som riktas till Husby och Ängby-Bromma. År 1996.

	Husby	Ängby-Bromma
Antal årsarbetskrafter	15,6	3,5
Antal årsarbetskrafter per 1000 inv.	1,5	0,5

Källa: Uppskattningar gjorda av Försäkringskassan i Bromma och Södra Järva.

Närpolisen

Polismyndigheten i Stockholms län är indelad i olika polismästardistrikt. Såväl Husby som Ängby-Bromma ingår i Västerorts polisdistrikt. Västerorts polisdistrikt omfattar de västra delarna av Stockholms kommun samt kommunerna Solna, Sundbyberg och Ekerö.

Polismästardistriktet är vidare indelade i närpolisområden. Närpolisen är basen för polisens organisation och bedrivs vid lokalt anknutna enheter. Närpolisens huvuduppgift är att bekämpa vardagsbrottsligheten i bostadsområdena. Arbetet skall ske i nära samverkan med företagare, organisationer, boende och andra som är verksamma inom området. Inom verksamheten skall även ägnas särskild uppmärksamhet mot ungdomar i riskzonen för kriminellt och/eller asocialt beteende. Närpolisorganisationen är ny och blev fullt utbyggd under 1996.

Tabell 5.13 Anmälda brott i stadsdelen Husby samt stadsdelarna Norra Ängby och Bromma Kyrka. År 1996. Absoluta antal, procentuell utveckling 1995–1996 samt antal per 1000 invånare (1994).

	Husby			Norra Ängby, Bromma kyrka		
	Antal 1996	Per 1000 inv.	1995–1996 utv.	Antal 1996	Per 1000 inv.	1995–1996 utv.
Misshandel	144	13,8	+ 3%	9	1,3	– 18%
Olaga hot/ofred	185	17,7	+ 6%	14	2,1	– 39%
Stöld inbrott	872	83,5	+ 35%	340	49,9	+ 19%
Skadegörelse	219	21,0	+ 52%	74	10,9	– 33%
Narkotikabrott	54	5,2	+ 59%	9	1,3	+ 50%

Källa: Bearbetad statistik från Västerorts polisdistrikt.

Ängby-Bromma ingår i Bromma närpolisområde och utgör en delmängd av närpolisområdet. Husby tillhör Kista närpolisområde. Närpolisstationen i Kista är belägen mitt i Husby, medan Bromma närpolisstation återfinns vid Brommaplan strax öster om Ängby-Bromma. Ängby-Bromma är uppdelat på två närpolisområden. Stadsdelarna Norra Ängby och Bromma Kyrka tillhör Bromma närpolisområde, medan stadsdelen Eneby tillhör ett annat närpolisområde. I denna framställning beskrivs enbart de delar som omfattas av Bromma närpolisområde.

De båda närpolisområdena Kista och Bromma samarbetar med olika kommunala verksamheter i området genom s k samverkansgrupper, man bedriver även informationsarbete i skolorna. I Ängby-Bromma finns enligt uppgift en väl fungerande grannsamverkan mot brott där närpolisen är involverad. En liknande verksamhet håller på att startas upp av närpolisen i Husby.

Det är stor skillnad mellan de två bostadsområdena om vi ser till brottsbelastningen. Brottsbelastningen – per tusen invånare – är klart högre i Husby om vi ser till antalet anmälda brott under 1996. I Husby var antalet brott per tusen invånare 129,7 år 1995 och 164,9 år 1996. Detta att jämföra med 71,4 anmälda brott år 1995 och 73,4 anmälda brott år 1996 per tusen invånare i stadsdelarna Norra Ängby och Bromma Kyrka⁵ Dessa siffror kan ställas i relation till antalet brott per tusen invånare i hela polismästardistriktet som för budgetåret 1994/95 var 128,8.⁶ Även om det inte är samma tidsperiod som studeras får vi en bild av att Husby ligger kring genomsnittet eller över genomsnittet för Västerorts polismästardistrikt och att Norra Ängby och Bromma Kyrka ligger klart under genomsnittet. Nämnas kan att Västerorts polismästardistrikt ligger över riksgenomsnittet vad gäller anmälda brott. I

⁵ I statistiken ingår även tex bränder och arbetsolyckor där egentligen inget brott finns med i bilden. Det rör sig dock om ett fåtal fall sett till totalen.

⁶ I siffrorna för hela polismästardistriktet ingår inte trafikbrott. Dessa ingår i statistiken för Husby, Norra Ängby och Bromma Kyrka. Antalet trafikbrott är dock så pass få i dessa områden så att de inte påverkar den övergripande bilden.

tabell 5.13 finns en sammanställning över några av de vanligast förekommande brotten i de båda områdena.

Av tabellen kan utläsas att såväl Norra Ängby och Bromma Kyrka som Husby uppvisar en kraftig ökning av anmälda brott vad gäller stölder och inbrott. Medan skadegörelsen sjunkit i Norra Ängby och Bromma Kyrka så har den ökat i Husby. Vad gäller narkotikabrott har det skett en markant ökning i områdena. Antalet narkotikabrott i Norra Ängby och Bromma Kyrka är dock få.

Som tidigare nämnts i denna rapport ger inte statistik av sådant här slag en komplett bild av den brottslighet som råder i ett område. Allmänhetens benägenhet att anmäla brott, uppklarandeprocent etc har betydelse när brott anmäls. Statistiken ger dock en bild av den miljö som närpolisen i de två områdena arbetar i.

I tabell 5.14 nedan redovisas hur många årsarbetskrafter som riktas till de båda områdena.

Tabell 5.14 Antalet årsarbetskrafter inom närpolisen som riktas till Husby samt Norra Ängby och Bromma Kyrka. År 1996.

	Husby	Norra Ängby, Bromma Kyrka
Poliser, åa	9,92	1,3
Poliser, åa per tusen invånare	0,95	0,12

Källa: Uppskattningar gjorda av närpolisen i Bromma och Kista.

Av ovanstående tabell kan utläsas att det i det mer brottsbelastade Husby åtgår fler närpoliser per tusen invånare än i de mindre brottsdrabbade stadsdelarna Norra Ängby och Bromma Kyrka.

Arbetsförmedlingen

Ängby-Bromma tillhör det område som servas av arbetsförmedlingen i Vällingby. Antalet arbetslösa i stadsdelen Norra Ängby var 3,3 procent av befolkningen i ålder 18–64 år den sista oktober 1995. I Bromma Kyrka var motsvarande andel 3,3 procent och i Eneby 1,6 procent. Genomsnittet för Stockholm var vid denna period 6,4 procent. I Husby var antalet arbetslösa vid samma tidpunkt 13,7 procent. Den definition av arbetslösa som används ger inte alla gånger en fullständig bild av situationen eftersom antalet arbetslösa i denna statistik definieras som kvartstående arbetssökande aktuella för omedelbar placering.

Om vi i stället ser till det totala antalet arbetssökande och i denna grupp även inkluderar personer med t ex tillfällig timanställning, deltidsarbetslösa och personer i olika arbetsmarknadspolitiska åtgärder blir bilden en annan. På arbetsförmedlingen i Kista fanns i januari 1997 1 606 personer inom denna kategori från Husby. Denna grupp motsvarar ca 23 procent av Husbys

befolkning i åldern 16–64 år. 308 av de 1 606 arbetssökande befann sig i olika arbetsmarknadspolitiska åtgärder. Några motsvarande uppgifter har ej erhållits för Ängby-Bromma.

Vi ser dock av den tidigare statistiken att Ängby-Bromma är skonsamt drabbat av arbetslöshet jämfört med Husby. Detta slår igenom när vi tittar på hur mycket årsarbetskrafter som går till de båda områdena. Husby erhåller åtskilligt fler årsarbetskrafter än Ängby-Bromma.

Tabell 5.15 Antalet årsarbetskrafter hos arbetsförmedlingen i Kista respektive Vällingby som riktas till de boende i Husby och Ängby-Bromma. År 1996.

	Husby		Ängby-Bromma	
	Antal åa	Åa per 1000 inv.	Antal åa	Åa per 1000 inv.
Handläggare	10,08	0,96	1	0,13
Adm. ledning	2,55	0,24	–	–
Totalt	12,63	1,21	1	0,13

Källa: Uppskatningar gjorda av arbetsförmedlingarna i Vällingby och Kista.

5.5 Efterfrågan på välfärdstjänster

De boendes efterfrågan på välfärdstjänster i Husby och Ängby-Bromma har speglats genom en opinionsundersökning utförd av TEMO AB. Intervjuerna har skett per telefon. I undersökningen i Stockholm ingår 166 hushåll i varje område. Åldersfördelningen i de båda områdena är ungefär lika. I Husby är medelåldern hos de som svarat 41 år och i Ängby-Bromma 45 år. Andelen män och kvinnor är också jämt fördelat. I Husby är de svarade fördelade på 55 procent kvinnor och 45 procent män. Motsvarande fördelning i Ängby-Bromma är 54 procent kvinnor och 46 procent män.

Vad gäller förvärvsfrekvens finns skillnader i materialet. I Husby är 60 procent yrkesverksamma, medan andelen yrkesverksamma i Ängby-Bromma är 76 procent. Andelen offentligt anställda av de som är yrkesverksamma är högre i Husby, 52 procent, jämfört med 40 procent i Ängby-Bromma. Andelen privatanställda, egenföretagare eller arbetande i familjeföretag är högre i Ängby-Bromma än i Husby. Familjens storlek är mindre i Husby än i Ängby-Bromma. De här presenterade skillnaderna påverkar de svar som erhållits i undersökningen. Skillnaderna är dock inte så stora så att det skulle inverka alltför mycket på de slutsatser som kan dras ur materialet.

Vad är välfärd?

I de båda områdena Husby och Ängby-Bromma har TEMO AB på uppdrag av RRV genomfört två gruppdiskussioner på temat välfärd. I Husby var antalet deltagare 4 personer och i Ängby-Bromma 10 personer. Det finns stor

likhet mellan de båda grupperna i uppfattningen av vad begreppet välfärd står för. Välfärd är för samtliga som ingått i gruppdiskussionen liktydigt med "trygghet". Välfärd är främst kopplat till de mjuka tjänster som samhället ansvarar för, t ex barnomsorg, skola, sjukvård etc. I ett längre perspektiv talar man om rättssamhället, likhet inför lagen och vikten av ett starkt försvar. De boende i Husby framhåller i större utsträckning den materiella delen av välfärden.

Generella omdömen om välfärden i samhället

På frågan om de boende anser att välfärden har minskat eller ökat under de senaste 10 åren svarar de boende i såväl Husby som Ängby-Bromma att välfärden minskat. Andelen som menade att välfärden minskat är högre i Husby (73 procent) än i Ängby-Bromma (67 procent).

De boende har vidare tillfrågats om samhällets insatser för olika grupper av människor. Den konkreta frågan som ställdes var: Vad anser Du om det som samhället gör för att följande grupper ska ha det bra? De tillfrågade fick betygsätta insatserna på en skala 1–5, där 1 står för mycket dåligt och 5 för mycket bra. Statistik av detta slag skall hanteras försiktigt, men ett genomsnitt motsvarande ca 3,0 till 3,3 kan betraktas som att det är "bra som det är". Det mönster som framträder är ungefär likartat mellan de båda områdena. Det är endast för gruppen yrkesverksamma som man anser att samhällets insatser är bra (genomsnitt 3,1). För resterande grupper t ex barn, ungdomar, sjuka, arbetslösa och barnfamiljer anser man att samhällets insatser är mindre bra. Mest missnöjd är man med samhällets insatser till pensionärer, arbetslösa och utslagna. Generellt är missnöjet med samhällets insatser något större hos de boende i Husby jämfört med de boende i Ängby-Bromma.

På frågan hur viktigt man tycker det är att samhället arbetar och satsar på olika grupper finns en naturlig överensstämmelse med ovanstående omdöme om samhällets insatser till olika grupper. De boende i såväl Husby som Ängby-Bromma anser följaktligen att det är minst angeläget att satsa på de yrkesverksamma. Andra grupper som man anser det mindre viktigt att satsa på relativt övriga grupper är invandrare och ensamma.

Omdömen om välfärden i respektive bostadsområde

Den bild som fås av tabell 5.16 är att invånarna i de båda områdena oftast anser att utbudet i stort sett "är bra som det är" i det område man bor i. Generellt sett är man mer missnöjd med samhällets utbud i Husby än i Ängby-Bromma. I båda områdena är man minst nöjd med arbetsmarknadsåtgärderna. Av Husbyborna anser 42 procent att arbetsmarknadsåtgärderna fungerar mycket dåligt eller ganska dåligt. Det man är mest nöjd med i Husby är barnomsorgen. I Ängby-Bromma är man också mest nöjd med

Tabell 5.16 De boendes kvalitetsomdöme om samhällets utbud av service i Husby respektive Ängby-Bromma. December 1996. Genomsnitt. Skala 1-5.

	Husby	Ängby-Bromma
Barnomsorg	3,5	3,8
Skola och utbildning	3,2	3,8
Fritidsgård och ungdomsverksamhet	2,8	2,9
Sjukvård	3,1	3,4
Socialtjänst och socialvård	2,9	3,0
Arbetsmarknadsåtgärder	2,3	2,8
Äldreomsorg och åldringvård	3,0	3,1
Kulturlivet	2,9	2,9
Sport- och idrottsanläggningar	2,9	3,5
Polis- och ordningsverksamhet	3,1	3,4
Skötsel och underhåll av bostadsområdet	3,3	3,4

barnomsorgen tillsammans med skola och utbildning. De boendes bedömning av vad som är bra och mindre bra i områdena följer ungefär samma mönster. Förutom arbetsmarknadsåtgärder är man relativt sett mindre nöjd med fritidsgård och ungdomsverksamhet, socialtjänst och socialvård samt kulturlivet. Skillnaden i omdöme mellan de verksamheter som ingått i undersökningen är dock små. En påtaglig skillnad finns i de boendes bedömning av sport- och idrottsanläggningar. De boende i Ängby-Bromma är klart mer positiva till det utbud som finns i området jämfört med de boende i Husby.

En dåligt fungerande verksamhet kan dels bero på ett undermåligt utbud, dels på ett otillräckligt utbud eller en kombination av dessa två. Därför har frågan ställts om de boende anser att samhället satsar för lite, lagom eller för mycket på de respektive verksamhetsområdena i de två bostadsområdena.

I de flesta fall ansåg de boende att det satsades lagom mycket på de olika verksamheterna. Svartalernativet "lagom" hade i de flesta fall de högsta svarsangivelserna. Det fanns dock undantag från detta. Inom tre verksamheter, fritidsgård- och ungdomsverksamhet, arbetsmarknadsåtgärder samt äldreomsorg och åldringvård, ansåg de boende i Husby och Ängby-Bromma att samhället satsade för lite. I Husby ansåg man dessutom att det satsades för lite på sport- och idrottsanläggningar. Andelen personer som ansåg att det satsades för mycket på olika verksamheter i de båda områdena var få, jämfört med dem som ansåg att det satsades för lite. Detta framgår med all tydlighet av tabell 5.17. I tabellen framgår exempelvis att 25 procent av Husbyborna anser att det satsas för lite på barnomsorgen och att endast 3 procent anser att det satsas för mycket.

För att få en klarare bild av inom vilka områden som invånarna anser att problemen finns vad gäller det offentliga utbudet kompletterades de ovan redovisade frågorna om kvalitets- och kvantitetsomdömen med en fråga där de boende ombads ange vilket enskilt offentligt serviceområde som man skulle satsa på om satsningar skulle ske på endast ett område.

Tabell 5.17 De boendes bedömning av om huruvida samhällets utbud av service i Husby och Ängby-Bromma är för litet eller för mycket. December 1996. Procent.

	Husby	Ängby-Bromma
Barnomsorg	25 - 3	26 - 4
Skola och utbildning	37 - 1	37 - 2
Fritidsgård och ungdomsverksamhet	45 - 1	38 - 5
Sjukvård	39 - 1	40 - 3
Socialtjänst och socialvård	27 - 2	16 - 4
Arbetsmarknadsåtgärder	54 - 1	28 - 2
Äldreomsorg och äldreomsorg	42 - 1	38 - 2
Kulturlivet	39 - 4	35 - 4
Sport- och idrottsanläggningar	45 - 6	18 - 11
Polis- och ordningsverksamhet	39 - 2	35 - 3
Skötsel och underhåll av bostadsområdet	34 - 2	27 - 4

I Husby är arbetsmarknadsåtgärder det enskilda område som man anser att det skall satsas på (26 procent av de svarande), följt av fritidsgård och ungdomsverksamhet (17 procent av de svarande). I Ängby-Bromma framträder skola och utbildning som det prioriterade området (27 procent), följt av sjukvård (20 procent). I bägge områdena vill man satsa förhållandevis mycket på gruppen barn och ungdom. Verksamheterna barnomsorg, skola och utbildning samt fritidsgård- och ungdomsverksamhet svarar tillsammans för 38 procent av de boendes preferenser i Husby och 47 procent i Ängby-Bromma.

De verksamheter man vill satsa klart minst på om enbart en verksamhet väljs ut är kultur, sport- och idrottsanläggningar, polis- och ordningsverksamhet, socialvård samt skötsel och underhåll av bostadsområdet. Dessa områden prioriteras enbart av 1-5 procent av de tillfrågade.

Delaktighet och insyn

Både de boende i Ängby-Bromma och Husby vill ha en ökad insyn och ett ökat inflytande över hur pengar och andra resurser används i sina områden. Befolkningen i Ängby-Bromma är dock mer positiva än de boende i Husby. I Ängby-Bromma vill 69 procent ha ökat inflytande medan 29 procent anser det vara bra som det är. I Husby vill 56 procent ha ett ökat inflytande, medan 37 procent anser det vara bra som det är.

De boende i Husby och Ängby-Bromma vill främst ha inflytande inom skola och utbildning. Andra områden som prioriteras är barnomsorg, ungdomsverksamhet, sjukvård och äldreomsorg. Ett färre antal personer vill ha inflytande inom kultur, sport och idrott och skötsel av bostadsområdet.

I undersökningen har vi även försökt fånga medborgarnas inställning till alternativa former av utförande av uppgifter som traditionell utförts av samhället.

Den första frågan gäller inställningen till praktiska insatser och bidrag

från frivilliga organisationer. I denna fråga framkommer ett tydligt mönster. Man anser att det är bra att frivilliga organisationer som t ex kyrkan, Grannsamverkan mot brott etc hjälper till med det som samhället tidigare tog hand om. I Husby anser 90 procent att detta är bra. Motsvarande andel i Ängby-Bromma är 94 procent. Man är även positiv till att samhället ger bidrag till frivilliga organisationer för deras insatser. Av de svarande i Husby anger 81 procent att detta är bra, medan motsvarande andel i Ängby-Bromma är 87 procent. Svaren skall antagligen tolkas som att man anser det önskvärt med alternativa former i de fall där man anser att samhällets utbud ej är tillräckligt.

De boende i Husby och Ängby-Bromma är vidare positiva till att engagera sig på fritiden och utan ersättning i olika verksamheter som i dag utförs av samhället. Av Husbyborna kan 63 procent tänka sig detta, medan 34 procent är negativa. Invånarna i Ängby-Bromma är mer positiva, 71 procent är beredda att engagera sig ideellt, medan 26 procent inte kan tänka sig det.

I Husby är de boende främst beredda att engagera sig i fritidsgårds- och ungdomsverksamhet (15 procent). Även i Ängby-Bromma är de boende beredda att engagera sig i fritidsgårds- och ungdomsverksamhet (16 procent), men också i skola och utbildning (16 procent). På andra respektive tredje plats kommer i Husby barnomsorg och äldreomsorg, medan man i Ängby-Bromma framhåller sport- och idrottsanläggningar, kultur samt barnomsorg.

Förutom att de boende kan tänka sig att engagera sig i olika verksamheter anser de även att andra personer i bostadsområdet skulle kunna engagera sig i olika verksamheter. Av de tillfrågade Husbyborna anser 81 procent att det vore bra om de boende engagerade sig. Motsvarande andel i Ängby-Bromma är 75 procent.

Ett annat alternativ till att de boende engagerar sig på fritiden inom olika verksamheter är att t ex arbetslösa och förtidspensionärer engageras efter bästa förmåga i vissa lokala verksamheter som i dag utförs av samhället. I enkätundersökningen framgår att de allra flesta intervjuade är positiva till att så sker. I tabell 5.18 visas hur många i de två bostadsområdena som anser att det vore bra om krav på motprestationer införs för vissa av de som erhåller bidrags- och försäkringsersättningar.

I tabellen framgår att det finns ett stöd för tanken kring motprestationer för vissa grupper av mottagare av bidrags- och försäkringsersättningar. Eftersom arbetslösheten är ett stort problem ställdes frågan vad de boende trodde var det bästa sättet att hjälpa arbetslösa. I tabell 5.19 nedan redovisas resultatet.

Det framgår att de intervjuade personerna föredrar bidrag med krav på någon sorts motprestation eller att stöd utgår till företag och föreningar som i sin tur kan skapa arbeten. Självfallet finns det fler alternativ till att förbättra situationen för de arbetslösa än de alternativ som räknades upp i vår enkät.

Tabell 5.18 Attityder till motprestationer för vissa mottagare av bidrag och försäkringsersättningar i områdena Husby och Ängby-Bromma. I tabellen anges hur många procent som svarat ja på följande fråga: "Man kan tänka sig att exempelvis arbetslösa och förtidspensionärer som kompensation för sina bidrag och ersättningar engageras i vissa lokala verksamheter som i dag utförs av samhället. Kan du tänka dig att vissa bidragstagargrupper ska ha skyldighet att efter bästa förmåga göra en insats inom..."

	Husby	Ängby-Bromma
Barnomsorg	69	63
Skola och utbildning	67	55
Fritidsgård och ungdomsverksamhet	77	71
Sjukvård	67	61
Socialtjänst, socialvård	66	57
Arbetsmarknadsåtgärder	67	59
Äldreomsorg och äldreomsorg	80	68
Kulturlivet	70	63
Sport- och idrottsanläggningar	77	70
Polis- och ordningsverksamhet	48	43
Skötsel och underhåll av bostadsområdet	75	66

Tabell 5.19 Uppfattningar bland de boende i områdena Husby och Ängby-Bromma om vad som är bästa sättet att hjälpa de som är arbetslösa. December 1996. Procent.

	Husby	Ängby-Bromma
Ge pengar i bidrag	1	1
Ge bidrag men kräva en motprestation	37	49
Ge bidrag som ett återbetalningspliktigt lån	3	2
Anställa fler tjänstemän som kan hjälpa den arbetslösa att söka arbete eller utbildning	7	4
Ge bidrag för att starta eget företag	9	2
Ge stöd till företag och föreningar som kan skapa arbeten	34	34
Ordna gratis fritidsaktiviteter	2	1
Vet ej/Ej svar	8	7

Det är dock intressant att en så pass stor andel av de tillfrågade är positiva till att ge bidrag i kombination med en motprestation från de arbetslösa.

5.6 Överensstämmelse mellan utbud och efterfrågan

Vi har i denna studie sökt att på ett enkelt och kortfattat sätt beskriva utbudet av den offentliga service som samhället ger till två olika bostadsområden i Stockholm, Husby och Ängby-Bromma. För att få studien hanterbar har beskrivningen av utbudet koncentrerats till att mäta utbudet i årsarbetskrafter i de fall där detta mått varit relevant. För att få en uppfattning på om det utbud som finns i områdena anses tillräckligt eller otillräckligt har vidare en opinionsundersökning genomförts som redovisats ovan.

Den bild som fås genom opinionsundersökningen visar att de boende i de båda områdena anser att den offentliga verksamheten i stort sett fungerar

bra. Nu skall sådana undersökningar behandlas med viss försiktighet eftersom långt ifrån alla svarande har någon reell erfarenhet av allt det utbud som de ombads betygsätta. Vår uppfattning är dock att svaren ändå kan ge en grov bild av de boendes uppfattningar.

Att människor många gånger är relativt nöjda med det offentliga utbudet framkommer i flera studier. Inom Stockholms kommun har ett flertal undersökningar av brukarnas bedömning av offentlig service genomförts. Den verksamhet som hade det bästa omdömet i vår enkät var barnomsorgen. I en omfattande undersökning som gjorts av Stockholms utrednings- och statistik kontor (USK) framgår det att ca 90 procent av föräldrarna till barn i barnomsorgen i Kista socialdistrikt och Bromma socialdistrikt ansåg sig nöjda eller mycket nöjda med verksamheten. Till övervägande delen positiva omdömen finns vidare i undersökningar av klienternas bedömning av hemtjänsten och skolan i Husby och Bromma stadsdelsnämnd där Ängby-Bromma ingår.

De boendes bedömning av den offentliga verksamheten kan enligt oss tolkas som att de offentliga resurser som åtgår i de två områdena i viss utsträckning svarar mot de boendes krav på de offentliga verksamheterna. Inom merparten av de verksamheter vi studerat åtgår det fler resurser – här i termer av årsarbetskrafter – till låginkomstområdet Husby än till höginkomstområdet Ängby-Bromma. En intressant iakttagelse är att Husbyborna genomgående är mer negativa till det offentliga utbudet än de boende i Ängby-Bromma.

Det finns dock verksamheter där de boende mer påtagligt ger uttryck för kritik vad gäller utbudet. Detta gäller främst arbetsmarknadsområdet där de boende i såväl Husby som Ängby-Bromma ger låga kvalitetsomdömen. Mest negativ är man i Husby, vilket säkert beror på att arbetslösheten i området är påtagligt högre än i Ängby-Bromma. Husbyborna är i mycket högre grad föremål för insatser inom arbetsmarknadsområdet än de boende i Ängby-Bromma, både vad gäller ersättningar och insatser från arbetsförmedlingarna, praktikplatser eller andra åtgärder. Husbyborna anser dock att de åtgärder som sätts in ofta inte är tillräckliga. Detta stämmer även med den bild vi erhöll vid en intervju med verksamhetsansvarig på arbetsförmedlingen i Kista. Vid intervjun betonades invandrarnas svårigheter på arbetsmarknaden.

Gruppen barn och ungdom är en prioriterad grupp i Storstadskommitténs arbete. Av de verksamheter som belyses i denna studie är det främst verksamheterna barnomsorg, skola, fritidsgårdar och ungdomsverksamhet samt sport och idrott som riktar sig till barn- och ungdomsgrupperna. Det verkar som om utbudet av dessa verksamheter i de flesta fall står i paritet med den efterfrågan som finns i områdena. Framförallt gäller detta skolan och den ovan diskuterade barnomsorgen.

Fritidsgård och ungdomsverksamhet får dock något lägre omdömen av de boende och man vill satsa mer på dessa områden. Utbudet av sådana

kommunala aktiviteter skiljer sig åt mellan områdena. Utbudet av fritidsgård, parklek etc är mer omfattande i Husby än i Ängby-Bromma. Trots detta vill Husbyborna att samhället satsar mer på dessa verksamheter. Husbyborna är relativt sett mer kritiska till utbudet av sport- och idrottsanläggningar, här vill man satsa mer resurser. Bilden i Ängby-Bromma är en annan, här anser man att det är ett bra utbud.

Som en sammanfattning av de barn- och ungdomsrelaterade verksamheterna kan sägas att störst överensstämmelse mellan utbudet och de boendes efterfrågan finns inom områdena skola och barnomsorg. En lägre överensstämmelse finns inom fritidsgårdar och ungdomsverksamhet i såväl Husby som Ängby-Bromma. Utbudet av sport- och idrottsanläggningar uppvisar en större korrespondens mellan utbud och efterfrågan i Ängby-Bromma än i Husby.

Bilaga 1a

Inkomststrukturen i 6 bostadsområden 1990

*Inkomststrukturen för familjer, efter familjetyp, ålder
för familjens huvudman samt antal barn.
Inkomstår 1990 för den folkbokförda befolkningen
1990-12-31*

Följande bostadsområden ingår i tabellmaterialet:

Göteborg: Bergsjön
Älvsborg

Malmö: Rosengård
Limhamn/Bunkeflo

Stockholm: Husby
Ängby-Bromma

 Tabell A för område 913 BERGS-JÖN

Datum: 1997-01-07

 Inkomststrukturen för familjer 18-år, efter familjetyper, ålder för familjens huvudman samt antal barn.
 Inkomstår 1990 för den folklök förda befolkningen 1990-12-31.

Inkomstslag	Familjetyper		25 - 44 år		45 - 64 år		65 - år		Totalt			
	Giftn/sambeskattade		u barn 1 barn 2- barn		u barn 1 barn 2- barn		u barn 1 barn 2- barn					
	u barn 1	u barn 2- barn	u barn 1	u barn 2- barn	u barn 1	u barn 2- barn	u barn 1	u barn 2- barn				
Totalt antal familjer	--	43	13	180	318	465	506	136	81	311	3	2083
Faktorinkomst	antal	26	41	12	168	310	437	461	132	71	221	1890
	belopp tkr	4718	5452	1611	33238	59023	85197	102067	31232	12866	12286	347726
Alderspension	antal	--	--	--	--	--	--	37	--	--	289	329
	belopp tkr	--	--	--	--	--	--	2110	--	--	36439	38785
Förtidspension	antal	--	--	9	16	15	171	31	31	18	35	296
	belopp tkr	--	--	701	1003	1075	15454	2552	1540	2194	45	24562
Sjukpenning	antal	24	38	12	153	287	403	375	119	63	50	1525
	belopp tkr	558	893	334	4499	8425	11860	14152	4654	2905	1042	49334
Föräldrapenning	antal	1	36	10	3	215	368	28	28	25	--	666
	belopp tkr	1	1643	599	103	6228	8654	--	333	436	--	17997
Arbetsmarknadsstöd (endast A-kassa + KAS)	antal	4	7	2	24	42	70	26	5	6	4	190
	belopp tkr	108	124	43	931	1123	2199	1072	218	140	30	5988
Skattepliktiga bidrag	antal	26	42	12	155	303	442	372	119	68	62	1602
	belopp tkr	996	3843	1385	9120	26216	36873	23259	7794	5597	2042	117165
Bostadsbidrag	antal	2	13	6	7	93	179	3	20	37	1	363
	belopp tkr	13	104	110	54	881	2438	16	186	522	7	4346
KBT	antal	--	--	--	3	5	5	28	5	6	51	105
	belopp tkr	--	--	--	49	45	44	316	27	62	552	1117
Socialbidrag	antal	5	10	4	32	56	91	26	8	19	25	277
	belopp tkr	29	456	93	981	2301	4628	1323	357	1053	1748	13008
Skattefria bidrag	antal	12	40	13	73	299	462	214	133	81	122	1452
	belopp tkr	250	972	397	2371	7497	18378	4005	2062	3685	2895	42422
Skatt mm	antal	27	41	12	173	306	448	493	134	76	288	2001
	belopp tkr	1624	2415	799	12930	24838	35345	47074	12943	6263	17844	162155
Disponibel inkomst	antal	27	43	13	177	317	483	506	136	81	309	2075
	belopp tkr	4094	6710	2194	30309	60996	96399	98476	28948	16373	44534	389436
Andel under socialbidragsnorm (%)		7,4	9,3	--	3,3	3,8	3,7	0,6	2,2	4,9	1,3	2,6

Tabell A för område 913 BERGSKJÖN

Datum: 1997-01-07

Inkomststrukturen för familjer 18-år, efter familjetyper, ålder för familjens huvudman samt antal barn.
 Inkomster 1990 för den folkbokförda befolkningen 1990-12-31.

Inkomstslag	Familjetyper		25 - 44 år		45 - 64 år		65 - år		Totalt				
	Ensamstående		u barn		u barn		u barn						
	1 barn	2- barn	1 barn	2- barn	1 barn	2- barn	1 barn	2- barn					
Totalt antal familjer	1490	105	32	2027	331	269	79	25	892	1	-	6536	
Faktorinkomst	antal belopp tkr	69 118210	19 648	1660 183996	275 24340	205 13950	61 6146	16 1454	365 4555	-	-	4982 446126	
Alderspension	antal belopp tkr	-	-	-	-	-	1 1732	-	861 53956	-	-	891 55758	
Förtidspension	antal belopp tkr	7 414	-	145 9024	19 1168	23 1455	18 1073	7 451	-	-	-	734 50143	
Sjukpenning	antal belopp tkr	1018 11115	72 1213	1386 27628	251 5019	182 4022	581 15640	11 157	7 197	-	-	3566 66264	
Föräldrapenning	antal belopp tkr	33 304	84 2915	28 1070	103 824	161 3230	155 2701	9 34	6 43	-	-	581 11123	
Arbetsmarknadsstöd (endast A-kassa + KAS)	antal belopp tkr	112 2338	7 161	190 6134	29 574	24 578	42 1428	3 60	1 166	5	-	414 11509	
Skattepliktiga bidrag	antal belopp tkr	1011 20886	91 5975	30 1995	1386 56866	274 13296	225 10855	64 1477	15 370	18 641	-	3649 138045	
Bostadsbidrag	antal belopp tkr	83 385	59 578	29 454	131 938	267 4371	26 204	63 743	23 370	1 18	-	908 10803	
KBT	antal belopp tkr	4 34	-	111 1605	16 230	21 297	351 4739	5 212	610 8232	-	-	1134 15432	
Socialbidrag	antal belopp tkr	202 3717	42 1876	408 10598	100 3136	127 3518	189 4538	17 648	12 751	59 1245	1	1177 30665	
Skattefria bidrag	antal belopp tkr	667 11254	99 3512	32 18756	703 10890	321 18446	661 12946	76 2745	25 2136	658 9935	1	3510 92523	
Skatt mm	antal belopp tkr	1353 40690	83 1912	27 75293	1838 10327	303 6396	1196 47406	71 611	17 14952	768	-	5878 200827	
Disponibel inkomst	antal belopp tkr	1456 105254	104 8810	32 3489	1959 178195	330 36767	1260 117005	77 9488	25 3835	881 61127	1	6394 560471	
Andel under socialbidragsnorm (2)		12,8	14,3	9,4	7,3	5,7	5,2	3,7	5,1	-	-	1,9	7,0

Tabell B för område 913 BERGSJÖN

Datum: 1997-01-07

Inkomststrukturen för familjer 18-år, efter familjetyp, ålder för familjens huvudman samt antal barn.
Inkomstår 1990 för den folkbokförda befolkningen 1990-12-31.

Inkomstslag	18 - 24 år		25 - 44 år		45 - 64 år		65 - år		Totalt			
	u barn		u barn		u barn		u barn					
	1 barn	2- barn	1 barn	2- barn	1 barn	2- barn	1 barn	2- barn				
Totalt antal familjer	27	43	13	180	318	465	506	81	311	3	2083	
Faktorinkomst	antal medelbelopp tkr	26 181,5	41 135,0	12 134,3	168 197,6	310 190,4	437 195,0	461 221,4	132 236,6	71 181,2	221 55,6	1 37,0
Alderspension	antal medelbelopp tkr	-	-	-	-	-	-	37 57,0	-	-	289 126,1	3 78,9
Förtidspension	antal medelbelopp tkr	-	-	-	9 77,9	16 62,7	15 71,7	171 90,4	31 82,3	18 85,6	35 62,7	1 44,9
Sjukpenning	antal medelbelopp tkr	24 23,3	38 23,5	12 27,8	153 29,4	287 29,4	403 29,4	375 37,7	119 39,1	63 46,1	50 20,8	1 31,8
Föräldrapenning	antal medelbelopp tkr	1	36	10	3	215	348	-	28	25	-	-
Arbetsmarknadsstöd (endast A-kassa + KAS)	antal medelbelopp tkr	4 77,0	7 17,8	2 21,5	24 38,8	42 26,7	70 31,4	26 41,2	5 43,6	6 23,4	4 7,5	-
Skattepliktiga bidrag	antal medelbelopp tkr	26 38,3	42 91,5	12 115,4	155 58,8	303 86,5	442 83,4	372 62,5	119 65,5	68 82,3	62 32,9	1 39,7
Bostadsbidrag	antal medelbelopp tkr	2 6,3	13 8,0	6 18,4	7 7,7	93 9,5	13,6	3 5,3	20 9,3	37 14,1	1 6,8	2 7,8
KBT	antal medelbelopp tkr	-	-	-	3 16,3	5 9,0	5 8,7	28 11,3	5 5,4	6 10,3	51 10,8	2 11,5
Socialbidrag	antal medelbelopp tkr	5 5,7	10 45,6	4 23,3	32 30,7	56 41,1	91 50,9	26 50,9	8 44,6	19 55,4	25 69,9	1 40,9
Skattefria bidrag	antal medelbelopp tkr	12 20,8	40 24,3	13 30,5	73 32,5	299 25,1	462 39,8	214 18,7	133 15,5	81 45,5	122 23,7	3 36,8
Skatt mm	antal medelbelopp tkr	27 60,1	41 58,9	12 66,6	173 74,7	306 81,2	448 78,9	493 95,5	134 96,6	76 82,4	288 62,0	3 26,4
Disponibel inkomst	antal medelbelopp tkr	27 151,6	43 156,0	13 166,8	177 171,2	317 192,4	463 208,2	506 194,6	136 212,9	81 202,1	309 144,1	3 134,5
Andel under socialbidragsnorm (%)		7,4	9,3	-	3,3	3,8	3,7	0,6	2,2	4,9	1,3	-

SOU Tabell B för område 913 BERGSJON

Datum: 1997-01-07

Inkomststrukturen för familjer 18-år, efter familjetyper, ålder för familjens huvudman samt antal barn.
Inkomstår 1990 för den folkbokförda befolkningen 1990-12-31.

Inkomstslag	Familjetyper Ensamstående												Totalt
	18 - 24 år		25 - 44 år		45 - 64 år		65 -		år		år		
	u	l	u	l	u	l	u	l	u	l	u	l	
Totalt antal familjer	1490	105	32	2027	331	269	1285	79	25	892	1	-	6536
Faktorinkomst	1392	69	19	1660	275	205	820	61	16	365	-	-	4982
	84,9	41,2	34,1	110,8	88,5	68,0	109,7	100,7	90,9	12,5	-	-	91,4
Alderspension	-	-	-	-	-	-	59,7	90,2	-	861	-	-	891
	-	-	-	-	-	-	-	-	-	62,6	-	-	62,6
Förtidspension	7	-	-	145	19	23	515	18	7	-	-	-	734
	59,1	-	-	62,2	61,5	63,2	71,0	59,6	64,4	-	-	-	66,3
Sjukpenning	1018	72	18	1386	251	182	581	60	11	7	-	-	3566
	10,9	16,9	18,5	19,9	20,0	22,1	26,9	23,5	14,3	28,1	-	-	18,6
Föräldrapenning	33	84	28	103	161	155	2	9	6	-	-	-	581
	9,2	34,7	38,2	8,0	20,1	17,4	1,4	3,7	7,1	-	-	-	19,1
Arbetsmarknadsstöd (endast A-kassa + KAS)	112	7	1	190	29	24	42	3	1	5	-	-	414
	20,9	23,0	8,4	32,3	19,8	24,1	34,0	20,6	59,7	33,1	-	-	27,8
Skattepliktiga bidrag	1011	91	30	1386	274	225	555	44	15	18	-	-	3649
	20,7	65,7	66,5	41,0	48,5	48,2	46,3	33,6	24,6	35,6	-	-	37,8
Bostadsbidrag	83	59	29	131	247	246	26	63	23	-	-	-	908
	4,6	9,8	15,6	7,2	11,1	17,8	7,8	11,8	16,1	18,1	-	-	11,9
KBT	4	-	-	111	16	21	351	16	5	610	-	-	1134
	8,6	-	-	14,5	14,3	14,2	13,5	13,3	16,7	13,5	-	-	13,6
Socialbidrag	202	42	20	408	100	127	189	17	12	59	1	-	1177
	18,4	44,7	28,4	26,0	31,4	27,7	24,0	38,1	62,6	21,1	69,9	-	26,1
Skattefria bidrag	667	99	32	703	321	267	661	76	25	658	1	-	3510
	16,9	35,5	60,4	26,7	33,9	69,1	19,6	36,1	85,5	15,1	69,9	-	26,4
Skatt mm	1557	83	27	1828	303	232	1196	71	17	768	-	-	5878
	30,1	23,0	19,5	41,2	34,1	27,6	39,6	35,4	36,0	19,5	-	-	34,1
Disponibel inkomst	1456	104	32	1959	330	269	1260	77	25	881	1	-	6394
	72,3	84,7	109,0	91,0	111,4	135,4	92,9	123,2	153,4	69,4	69,9	-	87,7
Andel under socialbidragsnorm (2)	12,8	14,3	9,4	7,3	5,7	5,2	3,7	5,1	-	1,9	-	-	7,0

SOU Tabell C för område 913 BERGSJON Datum: 1997-01-07

Inkomststrukturen för familjer 18-år, efter familjetyper, ålder för familjens huvudman samt antal barn.
Inkomstår 1990 för den folkbokförda befolkningen 1990-12-31.

Inkomstslag	Familjetyper Giftna/sambeskattade												Totalt
	18 - 24 år			25 - 44 år			45 - 64 år			65 - år			
	u barn	1 barn	2- barn	u barn	1 barn	2- barn	u barn	1 barn	2- barn	u barn	1 barn	2- barn	
Totalt antal familjer	27	43	13	180	318	465	506	81	311	3	-	-	2083
Förtidspension + Arbetsmarknadsstöd + Socialbidrag													
Familjernas bidragsberoende i förhållande till familjens disponibla inkomst	0 %	76,7	76,9	82,8	80,2	80,2	63,6	72,8	61,7	33,3	33,3	33,3	75,2
	1 - 25 %	14,8	15,4	7,8	11,0	9,7	10,7	12,5	13,6	5,5	5,5	5,5	9,8
	26 - 50 %	2,3	7,7	3,9	5,7	5,4	13,2	8,8	14,8	7,4	33,3	33,3	8,0
	51 - 75 %	-	4,7	2,2	1,9	3,0	6,5	4,4	7,4	-	-	-	3,4
	76 - 100 %	-	4,7	3,3	1,3	1,7	5,9	1,5	2,5	6,1	-	-	3,5
Förtidspension + Sjukpenning + Arbetsmarknadsstöd + samtliga skattefria bidrag													
Familjernas bidragsberoende i förhållande till familjens disponibla inkomst	0 %	11,1	6,7	19,4	5,3	2,8	17,4	2,2	42,0	33,3	33,3	33,3	14,9
	1 - 25 %	46,9	65,1	48,9	60,7	56,8	43,1	59,6	9,0	18,5	17,7	17,7	50,1
	26 - 50 %	16,8	23,1	16,1	23,0	22,8	15,2	22,1	8,8	21,0	1,3	1,3	17,7
	51 - 75 %	3,7	7,0	10,6	5,7	9,5	10,9	8,8	21,0	6,1	6,1	6,1	8,4
	76 - 100 %	3,7	16,3	5,0	5,3	8,2	13,4	7,4	18,5	-	-	-	8,9
Samtliga skattepliktiga bidrag + samtliga skattefria bidrag													
Familjernas bidragsberoende i förhållande till familjens disponibla inkomst	0 %	3,7	11,6	13,9	0,9	0,6	16,6	1,5	49,5	33,3	33,3	33,3	13,1
	1 - 25 %	59,3	52,9	46,7	33,0	32,9	24,3	61,8	37,0	33,3	33,3	33,3	42,1
	26 - 50 %	22,2	38,5	12,6	27,0	23,0	8,0	12,5	17,3	1,0	1,0	1,0	12,2
	51 - 75 %	7,4	15,3	18,4	17,9	23,4	6,9	6,8	24,7	6,1	6,1	6,1	12,2
	76 - 100 %	7,4	32,6	12,8	17,9	23,4	6,9	6,8	24,7	6,1	6,1	6,1	13,9
Andel under socialbidragsnorm (%)		7,4	9,3	3,3	3,8	3,7	0,6	2,2	4,9	1,3	-	-	2,6

SOU Tabell C för område 913 BERGSJUN Datum: 1997-01-07
 Inkomststrukturen för familjer 18- år, efter familjetyper, ålder för familjens huvudman samt antal barn.
 Inkomstår 1990 för den folkbokförda befolkningen 1990-12-31.

Inkomstslag	Familjetyper		25 - 44 år		45 - 64 år		65 - år		Totalt				
	Ensamstående		u barn		u barn		u barn						
	18 - 24 år	1 barn	2- barn	1 barn	2- barn	1 barn	2- barn	1 barn		2- barn			
Totalt antal familjer	1490	105	32	2027	331	269	1285	79	25	892	1	-	6536
Förtidspension + Arbetsmarknadsstöd + Socialbidrag													
Familjernas bidragsberoende i förhållande till familjens disponibla inkomst	88,2	61,0	37,5	77,1	68,3	52,0	51,9	64,6	36,0	93,5	-	-	74,7
1 - 25 %	5,7	10,5	37,5	6,6	13,0	24,5	4,4	7,6	12,0	3,9	-	-	6,9
26 - 70 %	1,7	1,7	18,8	3,7	9,1	17,5	5,4	19,0	32,0	-	-	-	9,5
76 - 100 %	2,5	3,8	3,1	5,6	7,9	4,5	19,8	3,8	12,0	0,4	-	-	7,0
				7,0	1,8	1,5	18,4	5,1	8,0	2,1	100,0	-	7,0
Förtidspension + Sjukpenning + Arbetsmarknadsstöd + samtliga skattefria bidrag													
Familjernas bidragsberoende i förhållande till familjens disponibla inkomst	15,8	1,9	-	29,2	22,4	0,7	19,6	3,8	-	26,1	-	-	20,3
1 - 25 %	58,2	32,4	3,1	58,2	28,1	7,4	26,9	32,2	8,0	44,2	-	-	32,4
26 - 70 %	17,2	12,4	40,6	6,6	14,2	32,0	5,8	27,8	32,0	2,2	-	-	17,8
76 - 100 %	7,2	24,8	25,0	18,1	19,0	33,8	41,2	27,8	56,0	0,9	-	-	7,3
											100,0	-	19,1
Samtliga skattefrikiga bidrag + samtliga skattefria bidrag													
Familjernas bidragsberoende i förhållande till familjens disponibla inkomst	14,0	1,0	-	24,0	0,6	0,4	23,7	3,8	-	25,3	-	-	18,8
1 - 25 %	51,2	1,9	3,1	15,3	23,9	3,2	28,0	34,2	4,0	44,8	-	-	38,2
26 - 70 %	15,2	13,2	6,4	18,6	18,7	25,7	18,5	18,6	32,0	2,9	-	-	18,2
76 - 100 %	11,1	71,4	87,5	20,5	33,2	48,3	10,9	13,9	28,0	0,9	-	-	10,0
											100,0	-	18,9
Andel under socialbidragsnorm (%)	12,8	14,3	9,4	7,3	5,7	5,2	3,7	5,1	-	1,9	-	-	7,0

SUB Tabell A för område 915 ÄLVSBORG Datum: 1997-01-07
 Inkomststrukturen för familjer 18-år, efter familjetyper, ålder för familjens huvudman samt antal barn.
 Inkomstår 1990 för den folkbokförda befolkningen 1990-12-31.

Inkomstslag	Familjetyper Giftna/sambeskattade	18 - 24 år		25 - 44 år		45 - 64 år		65 - år		Totalt				
		u barn		u barn		u barn		u barn						
		1 barn	2- barn	1 barn	2- barn	1 barn	2- barn	1 barn	2- barn					
Totalt antal familjer		4	3	-	131	402	1011	1363	441	321	829	3	1	4509
Faktorinkomst	antal belopp tkr	4 1004	3 654	-	129 448350	401 161592	1004 367048	1352 479890	440 203821	344 132836	740 72374	3 532	3 304	4397 1448385
Alderspension	antal belopp tkr	-	-	-	-	-	-	60 3199	-	-	816 116236	3 317	34	880 119786
Förtidspension	antal belopp tkr	-	-	2 134	4 229	8 373	171 15574	16 1042	111 1042	1 111	47 2740	-	-	249 20203
Sjukpenning	antal belopp tkr	4 20	3 38	-	108 4575	817 4575	817 8760	351 19953	268 4616	348 2634	161 2523	3 21	1 25	3072 44600
Föräldrapenning	antal belopp tkr	-	3 156	-	2 11	274 9024	788 18115	-	93 792	170 1991	-	1 13	-	1331 30102
Arbetsmarknadsstöd (endast A-kassa + KAS)	antal belopp tkr	-	-	-	5 191	21 631	362 362	61 2546	13 278	11 305	11 223	-	-	149 4536
Skattepliktiga bidrag	antal belopp tkr	4 31	3 293	-	105 2473	372 20593	916 42191	959 38068	331 7755	258 8006	167 5870	3 124	1 51	3119 125434
Bostadsbidrag	antal belopp tkr	-	1 7	-	1 9	10 105	46 421	1 7	6 27	8 75	-	-	-	73 650
KBT	antal belopp tkr	-	-	-	-	-	2 29	1 1	1 12	-	39 416	-	-	63 457
Socialbidrag	antal belopp tkr	-	-	-	1 74	4 230	6 230	52 164	1 164	4 72	2 2	-	-	18 595
Skattefria bidrag	antal belopp tkr	2 100	3 22	-	10 389	356 2865	990 16029	154 1496	432 3406	318 5214	125 917	3 76	1 13	2394 30527
Skatt mm	antal belopp tkr	4 294	3 265	-	128 18730	402 73326	1007 153102	1360 225164	440 93444	321 57080	827 95103	3 349	1 121	4496 716978
Disponibel inkomst	antal belopp tkr	4 854	3 616	-	129 34494	402 115979	1010 283197	1361 346291	441 134213	321 97166	828 146355	3 670	1 281	4503 1160074
Andel under socialbidragsnorm (Z)		-	-	-	3,1	1,7	1,7	1,0	1,1	1,2	0,4	-	-	1,2

Tabell A för område 915 ÄLVSBORG Datum: 1997-01-07
 Inkomststrukturen för familjer 18-år, efter familjtyp, ålder för familjens huvudman samt antal barn.
 Inkomstår 1990 för den folkbokförda befolkningen 1990-12-31.

Inkomstslag	Familjtyp												Totalt
	Ensamstående			25 - 44 år			45 - 64 år			65 - år			
	u barn	1 barn	2- barn	u barn	1 barn	2- barn	u barn	1 barn	2- barn	u barn	1 barn	2- barn	
Totalt antal familjer	1378	9	1	775	104	77	574	63	23	616	-	-	3620
Faktorinkomst	1297	8	1	686	95	74	538	60	23	456	-	-	3238
belopp tkr	81546	460	25	103211	14067	10590	96968	12715	4418	10805	-	-	334804
Ålderspension	-	-	-	-	-	-	31	-	-	407	-	-	638
belopp tkr	-	-	-	-	-	-	2160	-	-	44996	-	-	47156
Förtidspension	21	-	-	40	3	1	74	4	1	-	-	-	144
belopp tkr	1078	-	-	2497	230	86	5617	194	37	-	-	-	9739
Sjukpenning	573	7	1	396	72	58	319	41	20	10	-	-	1497
belopp tkr	3354	79	23	3777	735	479	5512	680	221	158	-	-	15018
Föräldrapenning	4	9	1	37	53	50	4	9	7	-	-	-	174
belopp tkr	93	195	62	450	2029	509	12	52	23	-	-	-	3422
Arbetsmarknadsstöd (endast A-kassa + KAS)	34	-	-	36	4	2	14	2	-	1	-	-	93
belopp tkr	484	-	-	865	102	121	653	62	-	45	-	-	2352
Skattepliktiga bidrag	581	9	1	417	79	63	268	33	18	10	-	-	1479
belopp tkr	6001	362	92	8056	4142	1688	8998	972	255	354	-	-	30919
Bostadsbidrag	38	3	1	22	14	33	1	18	11	-	-	-	141
belopp tkr	136	37	2	113	125	450	5	157	122	-	-	-	1147
KBT	15	-	-	28	1	1	25	2	1	207	-	-	280
belopp tkr	202	-	-	402	41	13	344	21	1	2382	-	-	3404
Socialbidrag	20	3	-	30	2	5	9	3	-	4	-	-	76
belopp tkr	220	34	-	478	81	204	107	149	-	27	-	-	1300
Skattefria bidrag	915	9	1	161	86	74	85	60	23	227	-	-	1641
belopp tkr	13333	163	23	4230	913	2379	1194	1022	476	2561	-	-	26294
Skatt mm	1200	9	1	705	95	76	568	61	23	581	-	-	3329
belopp tkr	25149	168	31	39716	5671	4519	46669	5583	1904	23901	-	-	153310
Disponibel inkomst	1352	9	1	734	100	77	570	63	23	611	-	-	3540
belopp tkr	76839	730	102	78987	13899	12331	77962	10869	4099	50139	-	-	325956
Andel under socialbidragshorn (%)	24,9	22,2	-	11,9	14,4	3,9	2,6	3,2	4,3	1,3	-	-	13,3

Inkomststrukturen för familjer 18-år, efter familjetyper, ålder för familjens huvudman samt antal barn.
Inkomstår 1990 för den folkbokförda befolkningen 1990-12-31.

Inkomstslag	Familjetyper		25 - 44 år		45 - 64 år		65 - år		Totalt				
	Giftn/sambeskattade		u barn 1 barn 2- barn		u barn 1 barn 2- barn		u barn 1 barn 2- barn						
	u barn 1	u barn 2- barn	u barn 1	u barn 2- barn	u barn 1	u barn 2- barn	u barn 1	u barn 2- barn					
Totalt antal familjer	4	3	-	131	402	1011	1363	641	321	829	3	1	4509
Faktorinkomst	antal	medelbelopp tkr	4	3	401	1004	1352	440	320	740	3	1	4397
	251,1	211,3	-	129	403,0	365,6	354,9	463,2	415,1	97,8	177,3	304,0	334,0
Alderspension	antal	medelbelopp tkr	-	-	-	-	60	-	-	816	3	1	880
	-	-	-	-	-	-	53,3	-	-	142,4	105,5	34,4	136,1
Förtidspension	antal	medelbelopp tkr	-	-	4	8	171	16	1	47	-	-	249
	-	-	-	2	57,3	46,7	91,1	65,1	111,0	58,3	-	-	81,1
Sjukpenning	antal	medelbelopp tkr	4	3	342	817	1034	351	248	161	3	1	3072
	5,0	12,6	-	108	12,6	10,7	19,3	13,1	11,4	15,7	7,0	24,8	14,5
Föräldrapenning	antal	medelbelopp tkr	-	3	274	788	-	93	170	-	1	-	1331
	-	52,0	-	5,7	32,9	23,0	-	8,5	11,7	-	13,0	-	22,6
Arbetsmarknadsstöd (endast A-kassa + KAS)	antal	medelbelopp tkr	-	-	21	27	61	13	11	11	-	-	149
	-	-	-	38,2	30,0	13,4	41,7	21,4	27,8	20,3	-	-	30,4
Skattepliktiga bidrag	antal	medelbelopp tkr	4	3	372	916	959	331	258	167	3	1	3119
	7,8	97,6	-	23,6	55,4	46,1	39,7	23,4	31,0	55,1	41,2	50,6	40,2
Bostadsbidrag	antal	medelbelopp tkr	-	1	10	46	1	6	8	-	-	-	73
	-	7,0	-	8,6	10,5	9,1	7,2	4,9	9,4	-	-	-	8,9
KBT	antal	medelbelopp tkr	-	-	-	2	1	1	-	39	-	-	43
	-	-	-	-	-	14,6	0,7	11,6	-	10,7	-	-	10,6
Socialbidrag	antal	medelbelopp tkr	-	-	4	6	1	1	4	1	-	-	18
	-	-	-	0,4	18,5	38,3	51,5	164,4	18,1	2,4	-	-	35,0
Skattefria bidrag	antal	medelbelopp tkr	2	3	356	990	154	432	318	125	3	1	2394
	50,0	7,4	-	38,9	8,0	16,2	9,7	7,9	16,4	7,3	25,3	13,4	12,8
Skatt mm	antal	medelbelopp tkr	4	3	402	1007	1360	640	321	827	3	1	4496
	73,5	88,3	-	146,3	182,4	152,0	165,6	212,4	177,8	115,0	116,3	120,5	159,5
Disponibel inkomst	antal	medelbelopp tkr	4	3	402	1010	1361	641	321	828	3	1	4503
	213,4	205,5	-	267,4	288,5	288,4	254,4	304,3	302,7	176,8	223,5	241,1	257,6
Andel under socialbidragsnorm (%)	-	-	-	3,1	1,7	1,7	1,0	1,1	1,2	0,4	-	-	1,2

SOU Tabell B för område 915 ÄLVSBOG

Datum: 1997-01-07
 Inkomststrukturen för familjer 18- år, efter familjtyp, ålder för familjens huvudman samt antal barn.
 Inkomstår 1990 för den folkbokförda befolkningen 1990-12-31.

Inkomstslag	Familjtyp												Totalt
	18 - 24 år		25 - 44 år		45 - 64 år		65 -		år		år		
	u barn	1 barn 2- barn	u barn	1 barn 1 barn 2- barn	u barn	1 barn 2- barn	u barn	1 barn 2- barn	u barn	1 barn 2- barn	u barn	1 barn 2- barn	
Totalt antal familjer	1378	9	1	775	104	77	574	63	616	-	-	-	3620
Faktorinkomst	1297 62,9	8 57,5	1 25,1	686 150,5	95 148,1	74 143,1	538 180,2	60 211,9	23 192,1	456 23,7	-	-	3238 103,4
Alderspension	-	-	-	-	-	-	31 69,7	-	-	607 74,1	-	-	638 73,9
Förtidspension	21 51,3	-	-	40 62,4	3 76,8	1 86,2	76 75,9	4 48,4	1 37,3	-	-	-	144 67,6
Sjukpenning	573 5,9	7 11,3	1 23,3	396 9,5	72 10,2	58 8,3	319 17,3	41 16,6	20 15,8	10 15,8	-	-	1497 10,0
Föräldrapenning	4 23,2	9 21,6	1 61,7	37 12,2	53 38,3	10,2	2,9	5,8	3,3	7 11,5	-	-	174 19,7
Arbetsmarknadsstöd (endast A-kassa + KAS)	34 14,2	-	-	36 24,0	4 25,5	2 60,4	14 46,7	2 31,2	-	1 45,1	-	-	93 25,1
Skattepliktiga bidrag	581 10,3	9 40,2	1 91,7	417 19,3	79 52,4	63 26,8	268 33,6	33 29,4	18 14,2	10 35,4	-	-	1479 20,9
Bostadsbidrag	38 3,6	3 12,3	2,2	22 5,1	14 8,9	33 13,6	1 4,9	18 8,7	11 11,1	-	-	-	141 8,1
KBT	15 13,5	-	-	28 14,3	1 40,7	12,8	13,7	2 10,7	1 0,3	207 11,5	-	-	280 12,2
Socialbidrag	20 11,0	3 11,4	-	30 15,9	2 40,3	5 40,8	9 11,9	3 49,7	-	4 6,8	-	-	76 17,1
Skattefria bidrag	915 14,6	9 18,2	1 23,1	161 26,3	86 10,6	74 32,1	85 14,0	60 17,0	23 20,7	227 11,3	-	-	1641 16,0
Skatt mm	1200 21,0	9 18,7	1 30,8	705 56,3	95 59,7	76 59,5	568 82,2	61 91,5	23 82,8	591 40,4	-	-	3329 46,1
Disponibel inkomst	1352 56,8	9 81,1	1 102,2	734 107,6	100 139,0	77 160,1	570 136,8	63 172,5	23 178,2	611 82,1	-	-	3540 92,1
Andel under socialbidragsnorm (%)	24,9	22,2	-	11,9	14,4	3,9	2,6	3,2	4,3	1,3	-	-	13,3

SOU Tabell C för område 915 ALVSBERG

Datum: 1997-01-07
 Inkomststrukturen för familjer 18-år, efter familjetyper, ålder för familjens huvudman samt antal barn.
 Inkomstår 1990 för den folkbokförda befolkningen 1990-12-31.

Inkomstslag	Familjetyper Gifta/sambeskattade												Totalt
	18 - 24 år			25 - 44 år			45 - 64 år			65 - år			
	u barn	1 barn	2- barn	u barn	1 barn	2- barn	u barn	1 barn	2- barn	u barn	1 barn	2- barn	
Totalt antal familjer	4	3	-	131	402	1011	1363	441	321	829	3	1	4509
Förtidspension + Arbetsmarknadsstöd + Socialbidrag													
Familjernas bidragsberoende i förhållande till familjens disponibla inkomst	1 - 25 %	100,0	100,0	98,5	98,5	98,8	87,5	96,1	98,8	94,3	100,0	100,0	94,3
	26 - 50 %	-	-	0,8	1,5	1,0	6,1	2,7	0,6	3,4	-	-	3,1
	51 - 75 %	-	-	0,8	-	0,1	1,1	0,9	0,6	2,2	-	-	1,8
	76 - 100 %	-	-	-	-	0,1	0,7	0,2	-	0,1	-	-	0,5
													0,2
Förtidspension + Sjukpenning + Arbetsmarknadsstöd + samtliga skattefria bidrag													
Familjernas bidragsberoende i förhållande till familjens disponibla inkomst	1 - 25 %	50,0	100,0	46,6	10,9	1,8	35,9	3,6	2,8	70,9	-	-	27,2
	26 - 50 %	-	-	47,3	86,1	93,8	52,5	91,6	94,1	28,8	66,7	100,0	66,3
	51 - 75 %	-	-	3,8	1,7	3,4	7,6	3,4	2,2	4,1	33,3	-	4,6
	76 - 100 %	-	-	1,5	1,0	0,5	2,5	1,1	0,3	0,1	-	-	1,2
													0,7
Samtliga skattepliktiga bidrag + samtliga skattefria bidrag													
Familjernas bidragsberoende i förhållande till familjens disponibla inkomst	1 - 25 %	50,0	33,3	40,5	2,0	1,0	34,4	1,1	0,6	70,2	-	-	25,0
	26 - 50 %	-	33,3	52,7	73,4	76,8	53,9	93,4	88,5	27,5	66,7	100,0	62,2
	51 - 75 %	-	33,3	3,1	18,2	15,9	7,9	4,1	7,8	1,9	33,3	-	9,0
	76 - 100 %	-	-	0,8	4,7	4,7	2,7	1,1	1,9	0,4	-	-	2,8
													1,0
Andel under socialbidragsnorm (%)													
		-	-	3,1	1,7	1,7	1,0	1,1	1,2	0,4	-	-	1,2

SOU Tabell C för område 915 ÄLVSÖRSG

Datum: 1997-01-07

Inkomststrukturen för familjer 18- år, efter familjetyp, ålder för familjens huvudman samt antal barn.
Inkomstår 1990 för den folkbokförda befolkningen 1990-12-31.

Inkomstslag	Familjetyp												Totalt
	Ensamstående		25 - 44 år		45 - 64 år		65 - år		1 barn 2- barn		1 barn 2- barn		
	u barn	1 barn 2- barn	u barn	1 barn 2- barn	u barn	1 barn 2- barn	u barn	1 barn 2- barn	u barn	1 barn 2- barn	u barn	1 barn 2- barn	
Totalt antal familjer	1378	9	1	775	104	77	574	63	23	616	-	-	3620
Förtidspension + Arbetsmarknadsstöd + Socialbidrag													
Familjernas bidragsberoende i förhållande till familjens disponibla inkomst	97,0	66,7	100,0	91,9	95,2	93,5	85,9	90,5	95,7	99,4	-	-	94,2
1 - 25 %	0 %	25 %	0	1,4	-	2,6	2,3	4,8	4,3	0,5	-	-	1,3
26 - 50 %	0,8	0,7	11,1	1,2	2,9	2,9	3,7	1,6	-	-	-	-	1,2
51 - 75 %	1,2	1,2	-	3,5	1,9	1,5	3,7	3,2	-	-	-	-	1,9
76 - 100 %	0,3	-	-	2,1	-	-	4,9	3,2	-	0,2	-	-	1,4
Förtidspension + Sjukpenning + Arbetsmarknadsstöd + samtliga skattefria bidrag													
Familjernas bidragsberoende i förhållande till familjens disponibla inkomst	12,7	33,3	100,0	50,1	13,5	1,3	42,9	6,3	-	62,7	-	-	33,5
1 - 25 %	49,1	31,4	-	31,4	64,4	66,2	38,5	74,6	87,0	28,4	-	-	41,5
26 - 50 %	20,4	55,6	100,0	4,5	13,5	22,1	5,9	6,3	4,3	8,8	-	-	12,3
51 - 75 %	9,4	11,1	-	3,7	3,8	3,9	4,2	6,3	4,3	0,2	-	-	5,4
76 - 100 %	8,4	-	-	10,3	4,8	6,5	8,5	6,3	4,3	0,2	-	-	7,2
Samtliga skattepliktiga bidrag + samtliga skattefria bidrag													
Familjernas bidragsberoende i förhållande till familjens disponibla inkomst	11,5	49,1	100,0	42,2	9,6	-	49,8	3,2	-	62,5	-	-	32,3
1 - 25 %	21,4	44,4	-	37,0	39,4	48,1	36,8	76,2	91,3	28,1	-	-	19,3
26 - 50 %	10,2	33,3	-	8,4	20,2	35,1	6,6	9,5	4,3	9,3	-	-	15,9
51 - 75 %	7,8	10,2	-	4,4	9,6	7,8	3,0	4,8	4,3	0,2	-	-	5,9
76 - 100 %	7,8	22,2	100,0	8,0	21,2	9,1	3,8	6,3	-	-	-	-	6,3
Andel under socialbidragsnorm (%)	24,9	22,2	-	11,9	16,4	3,9	2,6	3,2	6,3	1,3	-	-	13,3

SOU Tabell A för område 818 ROSENGÅRD

Datum: 1997-01-07

Inkomststrukturen för familjer 18-år, efter familjtyp, ålder för familjens huvudman samt antal barn.
 Inkomstår 1990 för den folkbokförda befolkningen 1990-12-31.

Inkomstslag	Familjtyp												Totalt			
	Giftn/sambeskattade				25 - 44 år				45 - 64 år					65 - år		
	u barn	1 barn	2- barn	3 barn	u barn	1 barn	2- barn	3 barn	u barn	1 barn	2- barn	3 barn		u barn	1 barn	2- barn
Totalt antal familjer	30	41	17	171	365	658	572	176	119	402	3	-	-	-	-	2554
Faktorinkomst	24	34	15	150	327	581	468	156	99	221	1	-	-	-	-	2076
	2834	4173	1557	23029	48757	83886	77858	26932	13877	6007	109	-	-	-	-	289019
Alderspension	-	-	-	-	-	-	29	-	-	375	3	-	-	-	-	407
	-	-	-	-	-	-	1606	-	-	42485	174	-	-	-	-	44265
Förlidspension	-	-	-	11	15	19	282	51	24	61	-	-	-	-	-	463
	-	-	-	699	1233	1367	28441	4556	2467	3700	-	-	-	-	-	42463
Sjukpenning	20	31	15	131	287	506	402	137	78	32	1	-	-	-	1640	
	405	708	306	5107	9784	19276	18301	5593	3701	438	11	-	-	-	65829	
Föräldrapenning	2	34	16	1	219	447	-	18	39	-	-	-	-	-	776	
	5	935	519	1	4437	9874	-	149	305	-	-	-	-	-	16225	
Arbetsmarknadsstöd (endast A-kassa + KAS)	5	9	6	36	71	107	23	17	14	2	-	-	-	-	290	
	228	305	205	980	2541	3529	886	554	444	14	-	-	-	-	9686	
Skattepliktiga bidrag	25	41	17	153	343	626	424	153	107	51	1	-	-	-	1941	
	1253	3079	1635	10767	28532	55044	33812	10748	7823	1839	14	-	-	-	156145	
Bostadsbidrag	10	17	10	12	153	335	8	40	67	1	2	-	-	-	655	
	81	169	124	125	1716	5447	69	453	1239	8	16	-	-	-	9446	
KBT	-	-	-	8	3	6	57	14	8	130	3	-	-	-	229	
	-	-	-	136	15	71	677	100	65	1669	48	-	-	-	2781	
Socialbidrag	15	14	9	61	124	245	35	28	51	37	-	-	-	-	619	
	600	627	296	2855	5974	13358	2232	1982	3565	2375	-	-	-	-	33863	
Skattefria bidrag	18	41	17	97	353	654	343	172	119	221	3	-	-	-	2038	
	705	1054	671	3673	10901	32347	6615	4437	7775	4914	89	-	-	-	73180	
Skatt mm	26	36	16	155	332	611	548	163	99	364	3	-	-	-	2353	
	1074	1876	793	9678	21283	37467	42265	12390	6599	15453	64	-	-	-	148902	
Disponibel inkomst	30	41	17	149	364	657	569	176	119	401	3	-	-	-	2546	
	3416	5517	2608	25672	60018	120170	100076	31942	23215	49474	358	-	-	-	422465	
Andel under socialbidragsnorm (%)	6,7	14,6	11,8	4,1	2,7	4,6	1,2	2,3	2,5	1,5	33,3	-	-	-	3,1	

SOU Tabell A för område 818 ROSENGÅRD Datum: 1997-01-07
 Inkomststrukturen för familjer 18-år, efter familjetyper, ålder för familjens huvudsman samt antal barn.
 Inkomstår 1990 för den folkbokförda befolkningen 1990-12-31.

Inkomstslag	Familjetyper Ensamstående												Totalt				
	18 - 24 år		25 - 44 år		45 - 64 år		65 - år		18 - 24 år		25 - 44 år			45 - 64 år		65 - år	
	u	barn	u	barn	u	barn	u	barn	u	barn	u	barn		u	barn	u	barn
Totalt antal familjer	973	52	21	1296	271	311	1135	106	32	1135	1	1	5334				
Faktorinkomst	antal belopp tkr	831 57385	31 1323	9 205	935 82037	210 16740	217 13565	693 68851	79 6070	25 1746	421 3172	4	251096				
Alderspension	antal belopp tkr	-	-	-	-	-	-	36 1892	-	-	1028 61959	55	63506				
Fördäpension	antal belopp tkr	9	-	-	95 5663	13 727	15 962	440 31127	31 1742	631	9	-	41305				
Sjukpenning	antal belopp tkr	554 6065	28 366	7 157	756 16072	169 3348	194 4584	496 14025	70 2072	16 300	9 187	-	47175				
Föräldrapenning	antal belopp tkr	16 286	37 977	13 350	65 327	123 1917	176 2599	3 4	12 53	5 8	-	-	450 6522				
Arbetsmarknadsstöd (endast A-kassa + KAS)	antal belopp tkr	119 2787	6 79	2 76	151 5285	31 738	25 761	43 1580	5 155	4 96	2 89	-	388 11646				
Skattepliktiga bidrag	antal belopp tkr	661 15173	44 2334	17 834	859 35581	225 9900	266 12847	544 25568	80 3749	23 827	22 560	-	27312 107372				
Bostadsbidrag	antal belopp tkr	77 449	28 334	15 222	140 1067	209 2438	278 5047	36 285	83 947	29 548	-	13	897 11357				
KBT	antal belopp tkr	8 109	-	-	71 996	12 176	11 181	309 4350	19 218	6 108	752 11081	14	1189 17232				
Socialbidrag	antal belopp tkr	215 5000	32 1142	13 442	418 13022	112 3484	157 5920	214 5398	35 1206	10 288	181 4586	10	1399 40570				
Skattefria bidrag	antal belopp tkr	506 9177	48 1992	17 1377	582 17411	258 10533	311 23154	619 4133	106 4133	32 2017	866 16093	52	3361 98950				
Skatt mm	antal belopp tkr	786 20040	38 751	14 203	1004 34494	233 6877	253 6183	1014 37172	91 2918	30 807	867 14400	13	4331 123857				
Disponibel inkomst	antal belopp tkr	940 58429	52 4278	21 2047	1195 96066	268 28760	311 41633	1114 98463	106 12212	32 4370	1118 74377	110	5159 421206				
Andel under socialbidragsnorm (%)		22,9	19,2	14,3	14,9	7,4	6,4	4,4	2,8	12,5	3,4	-	100,0				

SOU
Tabell B för område 818 ROSENGÅRD

Datum: 1997-01-07

Inkomststrukturen för familjer 18-år, efter familjetyper, ålder för familjens huvudman samt antal barn.
Inkomstår 1990 för den folkbokförda befolkningen 1990-12-31.

Inkomstslag	Familjetyper Gifta/sambeskattade		25 - 44 år		45 - 64 år		65 - år		Totalt				
	Ålder (huvudman)		u barn		u barn		u barn						
	18 - 24 år	25 - 44 år	1 barn	2- barn	1 barn	2- barn	1 barn	2- barn					
Totalt antal familjer	30	41	17	171	365	658	572	176	119	402	3	-	2554
Faktorinkomst													
antal	24	34	15	150	327	581	468	156	99	221	1	-	2076
medelbelopp tkr	118,1	122,7	103,8	153,5	149,1	144,4	166,4	172,6	140,2	27,2	108,8	-	139,2
Alderspension													
antal	-	-	-	-	-	-	29	-	-	375	3	-	407
medelbelopp tkr	-	-	-	-	-	-	55,4	-	-	113,3	57,9	-	108,8
Förtidspension													
antal	-	-	-	11	15	19	282	51	24	61	-	-	463
medelbelopp tkr	-	-	-	63,5	82,2	72,0	100,9	89,3	102,8	60,6	-	-	91,7
Sjukpenning													
antal	20	31	15	131	287	506	402	137	78	32	1	-	1640
medelbelopp tkr	20,3	22,8	20,4	39,0	34,1	38,1	45,5	40,8	47,5	13,7	10,6	-	36,8
Föräldrapenning													
antal	2	34	16	1	219	447	-	18	39	-	-	-	776
medelbelopp tkr	2,4	27,5	32,4	1,3	20,3	22,1	-	8,3	7,8	-	-	-	20,9
Arbetsmarknadsstöd (endast A-kassa + KAS)													
antal	5	9	6	36	71	107	23	17	14	2	-	-	290
medelbelopp tkr	45,5	33,9	34,2	27,2	35,8	35,0	38,5	32,6	31,7	7,1	-	-	33,4
Skattepliktiga bidrag													
antal	25	41	17	153	363	626	424	153	107	51	1	-	1941
medelbelopp tkr	50,1	75,1	96,2	70,4	83,2	87,9	79,7	70,2	73,1	28,2	14,3	-	79,4
Bostadsbidrag													
antal	10	17	10	12	153	335	8	40	67	1	2	-	655
medelbelopp tkr	8,1	9,9	12,4	10,4	11,2	16,3	8,6	11,3	18,5	7,6	8,1	-	14,4
KBT													
antal	-	-	-	8	3	6	57	14	8	130	3	-	229
medelbelopp tkr	-	-	-	17,0	4,9	11,8	11,9	7,2	8,1	12,8	16,0	-	12,1
Socialbidrag													
antal	15	14	9	61	124	245	35	28	51	37	-	-	619
medelbelopp tkr	40,0	44,8	32,9	46,8	48,2	54,5	63,8	70,8	69,9	64,2	-	-	54,7
Skattefria bidrag													
antal	18	41	17	97	353	654	343	172	119	221	3	-	2038
medelbelopp tkr	39,1	25,7	39,5	37,9	30,9	49,5	19,3	25,6	65,3	22,2	29,8	-	35,9
Skatt mm													
antal	26	36	16	155	332	611	548	163	99	364	3	-	2353
medelbelopp tkr	41,3	52,1	49,6	62,4	64,0	61,3	77,1	76,0	66,7	42,5	21,3	-	63,3
Disponibel inkomst													
antal	30	41	17	169	364	657	569	176	119	401	3	-	2546
medelbelopp tkr	113,9	134,6	153,4	151,9	164,9	182,9	175,9	181,5	195,1	123,4	119,3	-	185,9
Andel under socialbidragsnorm (%)	6,7	14,6	11,8	4,1	2,7	4,6	1,2	2,3	2,5	1,5	33,3	-	3,1

Tabell B för område 818 ROSENGÅRD Datum: 1997-01-07
 Inkomststrukturen för familjer 18-år, efter familjetyper, ålder för familjens huvudman samt antal barn.
 Inkomstår 1990 för den folkbokförda befolkningen 1990-12-31.

Inkomstslag	Familjtyp		25 - 44 år		45 - 64 år		65 - år		Totalt				
	Ensamstående		1 barn 2- barn		1 barn 1 barn 2- barn		1 barn 1 barn 2- barn						
	u barn	1 barn	u barn	1 barn	u barn	1 barn	u barn	1 barn					
Totalt antal familjer	973	52	21	1296	271	311	1135	106	32	1135	1	1	5334
Faktorinkomst	831	31	9	935	210	217	693	79	25	421	1	-	3452
medelbelopp tkr	69,1	42,7	22,8	87,7	79,7	62,5	99,4	76,8	69,8	7,5	3,6	-	72,7
Alderspension	-	-	-	-	-	-	36	-	-	1028	1	-	1065
medelbelopp tkr	-	-	-	-	-	-	52,6	-	-	59,9	54,5	-	59,6
Förtidspension	9	-	-	95	13	15	440	31	9	-	-	-	612
medelbelopp tkr	50,3	-	-	59,6	55,9	64,1	70,7	56,2	70,1	-	-	-	67,5
Sjukpenning	554	28	7	756	189	196	496	70	16	9	-	-	2321
medelbelopp tkr	10,9	13,1	22,4	21,3	17,7	23,4	28,3	29,6	18,8	20,8	-	-	20,3
Föräldrapenning	16	37	13	65	123	176	3	12	5	-	-	-	450
medelbelopp tkr	17,9	26,4	26,9	5,0	15,6	14,8	1,3	4,5	1,6	-	-	-	14,5
Arbetsmarknadsstöd (ersätt A-kassa + KAS)	119	6	2	151	31	25	43	5	4	2	-	-	388
medelbelopp tkr	23,4	13,1	37,9	35,0	23,8	30,4	36,7	31,1	24,0	44,6	-	-	30,0
Skattepliktiga bidrag	661	44	17	859	225	266	544	80	23	22	-	-	2741
medelbelopp tkr	23,0	53,0	49,0	41,4	44,0	48,3	47,0	46,9	35,9	25,5	-	-	39,2
Bostadsbidrag	77	28	15	140	209	278	36	83	29	-	1	1	897
medelbelopp tkr	5,8	11,9	14,8	7,6	11,7	18,2	7,9	11,4	18,9	-	12,9	7,7	12,7
KBT	8	-	-	71	12	11	309	19	6	752	1	-	1189
medelbelopp tkr	13,6	-	-	14,0	14,7	16,4	14,1	11,5	17,9	14,7	13,8	-	14,5
Socialbidrag	215	32	13	418	112	157	214	35	10	181	1	1	1389
medelbelopp tkr	23,5	35,7	34,0	31,2	31,1	37,7	25,2	34,4	28,8	25,5	9,9	72,3	29,2
Skattefria bidrag	506	48	21	582	258	311	619	106	32	866	1	1	3351
medelbelopp tkr	18,1	41,5	65,6	29,9	40,8	74,5	28,9	39,0	63,0	18,6	51,9	80,0	29,5
Skatt mm	786	38	14	1004	233	253	1014	91	30	867	1	-	4331
medelbelopp tkr	25,5	19,8	14,5	34,4	29,5	24,4	36,7	32,1	26,9	16,6	13,2	-	28,6
Disponibel inkomst	940	52	21	1195	268	311	1114	106	32	1118	1	1	5159
medelbelopp tkr	62,2	82,3	97,5	80,4	107,3	133,9	88,7	115,2	136,6	66,5	109,5	80,0	81,6
Andel under socialbidragsnorm (%)	22,9	19,2	14,3	14,9	7,4	6,4	4,4	2,8	12,5	3,4	-	-	10,6

SOU Tabell C för område 818 ROSENGÅRD

Datum: 1997-01-07

Inkomststrukturen för familjer 18-år, efter familjetyper, ålder för familjens huvudman samt antal barn.
 Inkomstår 1990 för den folkbokförda befolkningen 1990-12-31.

Inkomstslag	Familjetyper Gifta/sambeskattade		25 - 44 år		45 - 64 år		65 - år		Totalt				
	Alder (huvudman)		u barn		u barn		u barn						
	18 - 24 år	25 - 44 år	1 barn	2- barn	1 barn	2- barn	1 barn	2- barn					
Totalt antal familjer	30	41	17	171	365	658	572	176	119	402	3	-	2554
Förtidspension + Arbetsmarknadsstöd + Socialbidrag													
Familjernas bidragsberoende i förhållande till familjens disponibla inkomst	56,7	73,2	52,9	63,7	67,4	63,7	46,7	59,7	44,5	75,9	100,0	-	61,2
1 - 25 %	10,0	7,2	25,4	10,5	12,6	14,0	8,7	8,5	15,1	4,2	-	-	10,5
26 - 50 %	10,0	2,4	11,8	5,8	7,1	10,6	20,8	14,2	16,8	13,2	-	-	13,1
51 - 75 %	10,0	9,8	5,9	5,8	6,0	9,6	12,6	11,9	17,6	0,2	-	-	8,7
76 - 100 %	13,3	7,3	-	10,5	6,0	2,1	11,2	5,7	5,9	6,5	-	-	6,6
Förtidspension + Sjukpenning + Arbetsmarknadsstöd + samtliga skattefria bidrag													
Familjernas bidragsberoende i förhållande till familjens disponibla inkomst	16,7	14,6	11,8	19,3	7,7	4,0	8,7	3,4	1,7	37,6	-	-	12,1
1 - 25 %	40,0	51,2	35,3	35,9	49,9	38,6	30,2	25,6	30,3	26,9	33,3	-	32,4
26 - 50 %	16,7	12,2	15,3	19,4	17,0	14,0	14,7	10,8	18,5	15,7	66,7	-	20,5
51 - 75 %	10,0	7,3	11,8	5,8	13,7	16,0	25,0	21,0	30,3	6,7	-	-	12,3
76 - 100 %	16,7	14,6	5,9	17,5	13,7	16,9	25,0	21,0	30,3	6,7	-	-	17,5
Samtliga skattepliktiga bidrag + samtliga skattefria bidrag													
Familjernas bidragsberoende i förhållande till familjens disponibla inkomst	6,7	9,8	5,9	8,8	0,5	0,6	10,3	40,3	19,3	40,0	-	-	9,5
1 - 25 %	30,0	36,1	17,6	28,1	28,2	17,8	48,1	26,7	26,9	47,5	33,3	-	33,0
26 - 50 %	16,7	12,2	23,4	16,4	20,3	22,2	18,4	26,7	26,9	5,0	66,7	-	18,2
51 - 75 %	13,3	22,0	29,4	19,3	18,9	22,2	11,2	18,6	38,3	1,9	-	-	13,2
76 - 100 %	33,3	34,1	47,1	27,5	32,3	37,2	13,1	14,2	35,3	6,5	-	-	23,6
Andel under socialbidragsnorm (%)	6,7	14,6	11,8	4,1	2,7	4,6	1,2	2,3	2,5	1,5	33,3	-	3,1

SOU Tabell C för område 818 ROSENGÅRD

Datum: 1997-01-07

Inkomststrukturen för familjer 18-år, efter familjetyper, ålder för familjens huvudsman samt antal barn.
Inkomstår 1990 för den folkbokförda befolkningen 1990-12-31.

Inkomstslag	Familjetyper												Totalt
	Ensamstående		25 - 44 år		45 - 64 år		65 - år		1 barn		2- barn		
	u	barn	u	barn	u	barn	u	barn	u	barn	u	barn	
Totalt antal familjer	973	52	21	1296	271	311	1135	106	32	1135	1	1	5334
Förtidspension + Arbetsmarknadsstöd + Socialbidrag													
Familjernas bidragsberoende i förhållande till familjens disponibla inkomst	0 %	79,9	40,4	65,9	60,5	50,8	50,0	49,1	56,3	84,7	100,0	-	67,1
1 - 25 %	6,2	26,9	28,6	7,5	18,5	20,3	5,2	18,2	8,2	7,1	0,3	-	8,3
26 - 50 %	4,0	7,7	23,8	5,7	7,4	20,1	5,2	17,5	31,3	0,1	-	-	5,4
51 - 75 %	4,4	15,4	9,5	16,2	5,1	7,1	19,2	17,0	8,3	0,1	-	-	7,8
76 - 100 %	5,5	9,6	-	14,7	5,5	1,6	20,8	6,8	-	7,8	-	100,0	11,3
Förtidspension + Sjukpenning + Arbetsmarknadsstöd + samtliga skattefria bidrag													
Familjernas bidragsberoende i förhållande till familjens disponibla inkomst	0 %	19,0	3,8	28,5	3,0	0,6	18,1	0,9	-	23,5	-	-	19,5
1 - 25 %	46,7	30,8	4,8	30,6	28,8	5,5	25,0	20,8	9,4	35,3	-	-	31,4
26 - 50 %	13,7	25,0	23,8	9,5	30,3	31,8	6,6	21,7	34,4	32,8	100,0	-	17,6
51 - 75 %	7,1	13,5	14,3	6,6	13,3	24,1	6,3	18,0	21,9	9,5	-	-	24,5
76 - 100 %	13,6	26,9	52,4	24,8	24,7	37,9	44,1	40,6	34,4	0,5	-	100,0	24,5
Samtliga skattepliktiga bidrag + samtliga skattefria bidrag													
Familjernas bidragsberoende i förhållande till familjens disponibla inkomst	0 %	10,6	3,8	21,6	1,1	-	17,8	-	6,3	23,3	-	-	15,9
1 - 25 %	42,7	7,7	-	28,6	16,2	3,2	39,1	21,7	21,9	35,2	-	-	32,1
26 - 50 %	16,5	9,6	4,8	11,9	25,5	17,7	21,0	33,0	32,9	32,9	100,0	-	20,6
51 - 75 %	8,9	9,6	14,3	8,3	15,5	20,3	5,9	17,0	46,9	0,6	-	-	7,8
76 - 100 %	21,5	69,2	81,0	30,0	41,7	58,8	16,2	28,3	25,0	8,0	-	100,0	23,6
Andel under socialbidragsnorm (%)	22,9	19,2	14,3	14,9	7,4	6,4	4,4	2,8	12,5	3,4	-	100,0	10,6

SOU
Tabell A för område 813 LIMHAMN

Datum: 1997-01-07

Inkomststrukturen för familjer 18-år, efter familjetyp, ålder för familjens huvudman samt antal barn.
Inkomstår 1990 för den folkbokförda befolkningen 1990-12-31.

Inkomstslag	Familjetyp Gifta/sambeskattade		25 - 44 år		45 - 64 år		65 - år		Totalt				
	Alder (huvudman) 18 - 24 år		u barn 1 barn 2- barn		u barn 1 barn 2- barn		u barn 1 barn 2- barn						
	u barn	1 barn	2- barn	u barn	1 barn	2- barn	u barn	1 barn		2- barn			
Totalt antal familjer	5	5	3	236	646	1312	1986	527	338	1768	10	2	6838
Faktorinkomst	4	5	3	236	641	1299	1966	525	333	1553	10	2	6577
	796	583	407	79124	235043	434818	633235	199391	136446	136669	2090	80	18566481
Alderspension	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	9	2	1874
	-	-	-	-	-	-	102	6459	-	-	1761	179	259225
Förtidspension	-	-	-	7	2	8	312	22	6	99	1	1	458
	-	-	-	483	148	327	28795	1709	312	5879	60	65	37777
Sjukpenning	2	5	3	204	569	1117	1460	418	240	275	8	1	4322
	18	48	179	2639	8078	12596	30921	6769	2937	4303	60	1	68947
Försäkringsbidrag	-	5	3	-	451	1061	-	82	175	-	1	1	1779
	-	343	177	-	13643	23834	-	491	1458	-	7	2	39954
Arbetsmarknadsstöd (endast A-kassa + KAS)	1	-	1	15	41	40	93	11	11	27	-	-	240
	12	-	13	465	1152	865	3166	132	318	979	-	-	7103
Skattepliktiga bidrag	4	5	3	196	599	1222	1417	396	275	308	7	1	4433
	70	569	510	4731	34029	57319	59129	11012	7777	11775	153	3	187077
Bostadsbidrag	-	1	-	2	14	109	-	10	22	-	1	-	159
	-	30	-	11	81	812	-	76	214	-	6	-	1230
MBT	-	-	-	1	36	-	11	192	15	-	122	-	143
	-	-	-	36	-	-	192	15	-	1154	-	5	1412
Socialbidrag	2	1	1	3	9	8	-	5	6	4	-	-	39
	151	26	4	18	140	294	-	29	367	87	-	-	1115
Skattefria bidrag	3	5	3	22	578	1296	304	510	334	349	9	2	3415
	195	194	44	532	4928	22698	2769	3840	5934	2683	67	51	43735
Skatt mm	4	5	3	234	644	1305	1985	527	336	1765	10	2	6820
	211	296	187	29563	102053	174853	292697	85169	58550	194598	1256	75	939507
Disponibel inkomst	5	5	3	235	645	1309	1985	527	338	1767	10	2	6831
	851	887	642	56842	172883	349306	473777	142151	100582	303895	2529	333	1606656
Andel under socialbidragsnorm (Z)	-	-	-	2,5	1,2	1,8	0,6	1,3	2,1	0,1	-	-	1,0

SOU Tabell A för område 813 LIMHAMN

Inkomststrukturen för familjer 18-år, efter familjetyp, Alder för familjens huvudman samt antal barn.
Inkomstår 1990 för den folkbokförda befolkningen 1990-12-31.

Datum: 1997-01-07

Inkomstslag	Familjetyp Ensamstående		25 - 44 år		45 - 64 år		65 - år		Totalt				
	Alder 18 - 24 år		1 barn		1 barn		1 barn						
	u barn	1 barn	2- barn	2- barn	2- barn	2- barn	2- barn	2- barn					
Totalt antal familjer	1725	18	2	1599	220	126	1389	108	29	1897	2	-	7115
Faktorinkomst	antal belopp tkr	1857 107972	18 1077	2 206794	204 25172	122 15250	1233 179911	105 17927	28 6141	1304 31376	2 145	-	6149 591822
Alderspension	antal belopp tkr	-	-	-	-	-	5986	1	-	1879	2	-	1992
Förtidspension	antal belopp tkr	20 1140	-	55 3194	3 145	-	196 14856	5 290	1 94	-	-	-	280
Sjukpenning	antal belopp tkr	718 4426	15 221	958 10866	168 1904	96 1049	736 13788	70 997	17 148	24 271	-	-	2804 33680
Föräldrapenning	antal belopp tkr	5 22	15 488	70 475	112 2615	85 980	3 6	11 29	9 67	-	-	-	312 4691
Arbetsmarknadsstöd (endast A-kassa + MAS)	antal belopp tkr	69 1111	-	1 2579	98 261	10 101	44 1437	3 64	-	2 73	-	-	232 5650
Skattepliktiga bidrag	antal belopp tkr	729 9291	17 965	2 22204	968 6989	106 3076	704 24479	70 1835	19 504	35 899	-	-	2831 70500
Bostadsbidrag	antal belopp tkr	32 129	4 30	1 220	37 759	93 871	73 47	9 321	35 150	11 -	-	-	295 2530
KBT	antal belopp tkr	16 235	-	39 583	3 45	-	80 1075	3 56	1 11	842 10254	-	-	1014 12258
Socialbidrag	antal belopp tkr	76 839	55	105 1942	15 239	10 132	46 841	3 24	4 125	33 251	-	-	296 4449
Skattefria bidrag	antal belopp tkr	1088 16503	14 236	2 7421	298 3668	122 3996	246 3341	105 1470	27 1097	933 11171	1 7	-	3042 48940
Skatt mm	antal belopp tkr	1534 33580	17 455	2 76010	1498 9035	212 5472	1341 87171	106 8711	29 2597	1792 63661	2 609	-	6656 287321
Disponibel inkomst	antal belopp tkr	1709 102402	18 1564	2 163440	1551 26093	216 17590	1363 159470	108 16852	29 5639	1891 145850	2 591	-	7015 635306
Andel under socialbidragsnorm (%)		22,2	5,6	50,0	6,9	4,5	8,7	4,5	3,7	-	0,7	-	8,4

Inkomststrukturen för familjer 18- år, efter familjetyper, ålder för familjens huvudman samt antal barn.
Inkomstår 1990 för den folkbokförda befolkningen 1990-12-31.

Inkomstslag	Familjetyper		25 - 44 år		45 - 64 år		65 - år		Totalt				
	Giftn/sambeskattade		u barn		u barn		u barn						
	18 - 24 år	18 - 24 år	1 barn	2- barn	1 barn	2- barn	1 barn	2- barn					
Totalt antal familjer	5	5	3	236	646	1312	1986	338	1768	10	2	6838	
Faktorinkomst	4	5	3	236	641	1299	1966	525	333	1553	10	2	6577
	199,0	116,6	135,6	335,3	366,7	336,7	322,1	379,8	403,7	87,9	209,0	40,2	282,3
Alderspension	-	-	-	-	-	-	102	-	-	1761	9	2	1874
	-	-	-	-	-	-	63,3	-	-	142,9	108,9	89,6	138,3
Förtidspension	-	-	-	7	2	8	312	22	6	99	1	1	458
	-	-	-	69,0	74,1	40,9	92,3	77,7	52,0	59,4	60,4	64,6	82,5
Sjukpenning	2	5	3	204	569	1117	1460	418	260	275	8	1	4322
	8,9	9,5	59,6	12,9	16,2	11,3	21,2	16,2	11,3	15,6	7,5	0,5	15,9
Förälderspänning	-	5	3	-	451	1061	-	82	175	-	1	1	1779
	-	69,6	58,8	-	30,3	22,5	-	6,0	8,3	-	7,0	1,7	22,5
Arbetsmarknadsstöd (endast A-kassa + KAS)	1	-	1	15	41	40	93	11	11	27	-	-	240
	12,0	-	13,2	31,0	28,1	21,6	34,0	12,0	28,9	36,3	-	-	29,6
Skattepliktiga bidrag	4	5	3	196	599	1222	1417	396	275	308	7	1	4433
	17,4	113,9	169,9	24,1	56,8	46,9	41,7	27,8	26,3	38,2	21,8	2,7	42,2
Bostadsbidrag	-	1	-	2	14	109	-	10	22	-	1	-	159
	-	29,8	-	5,5	5,8	7,5	-	7,6	9,7	-	6,2	-	7,7
KBT	-	-	-	1	-	1	16	2	-	122	-	1	143
	-	-	-	36,4	-	10,8	12,0	7,3	-	9,5	-	4,6	9,9
Socialbidrag	2	1	1	3	9	8	-	5	6	4	-	-	39
	75,5	25,5	4,0	5,9	15,6	36,8	-	5,7	61,2	21,7	-	-	28,6
Skattefria bidrag	3	5	3	22	578	1296	304	510	336	349	9	2	3615
	65,0	38,9	14,6	24,2	8,5	17,4	9,1	7,5	17,8	7,7	7,5	25,4	12,8
Skatt mm	4	5	3	236	646	1305	1985	527	336	1765	10	2	6820
	52,7	59,2	62,4	126,3	158,5	134,0	147,5	161,6	174,3	110,3	125,6	37,3	137,8
Disponibel inkomst	5	5	3	235	645	1309	1985	527	338	1767	10	2	6831
	170,1	177,4	214,1	241,9	268,0	266,8	239,7	269,7	297,5	172,0	252,9	166,4	235,2
Andel under socialbidragsnora (X)	-	-	-	2,5	1,2	1,8	0,6	1,3	2,1	0,1	-	-	1,0

SOU Tabell B för område 813 LITHIANN

Datum: 1997-01-07

Inkomststrukturen för familjer 18-år, efter familjetyp, ålder för familjens huvudman samt antal barn.
 Inkomstår 1990 för den folkbokförda befolkningen 1990-12-31.

Inkomstslag	Familjetyp		25 - 44 år		45 - 64 år		65 - år		Totalt				
	Ensamstående		u barn		u barn		u barn						
	1 barn	2- barn	1 barn	2- barn	1 barn	2- barn	1 barn	2- barn					
Totalt antal familjer	1725	18	2	1599	220	126	1389	108	29	1897	2	7115	
Faktorinkomst	antal medelbelopp	187 85,2	18 59,8	2 28,9	1474 140,3	204 123,4	122 125,0	1233 145,9	105 170,7	28 219,3	1304 24,1	2 72,3	6149 96,2
Alderspension	antal medelbelopp	-	-	-	-	-	-	110 54,4	1 29,4	-	1879 69,2	2 144,3	1992 68,4
Förtidspension	antal medelbelopp	20 57,0	-	-	55 58,1	3 48,4	-	196 75,8	5 58,1	1 93,7	-	-	280 70,4
Sjukpenning	antal medelbelopp	718 6,2	15 14,7	4,8	958 11,3	168 11,3	96 10,9	736 18,7	70 14,2	17 8,7	24 11,3	-	2804 12,0
Föräldrapenning	antal medelbelopp	5 4,5	15 32,5	2 5,3	70 6,8	112 23,3	85 11,5	3 2,0	11 2,6	9 7,5	-	-	312 15,0
Arbetsmarknadsstöd (änst A-kassa + KAS)	antal medelbelopp	69 16,1	-	1 23,8	98 26,3	10 26,1	5 20,2	44 32,7	3 21,3	-	2 36,3	-	232 24,4
Skattepliktiga bidrag	antal medelbelopp	729 12,7	17 56,7	2 29,0	968 22,9	181 38,6	106 29,0	704 34,8	70 26,2	19 26,5	35 25,7	-	2831 24,8
Bostadsbidrag	antal medelbelopp	32 4,0	4 7,6	1 4,1	37 5,9	93 8,2	73 11,9	9 5,2	35 9,2	11 13,6	-	-	295 8,6
KBT	antal medelbelopp	16 14,7	-	-	39 15,0	3 14,9	-	11,9 18,6	3 10,6	4 11,9	33 7,6	-	1014 12,1
Socialbidrag	antal medelbelopp	76 11,0	4 13,9	-	105 18,5	15 16,0	10 13,2	46 18,3	3 7,8	4 31,4	-	-	296 15,0
Skattefria bidrag	antal medelbelopp	1088 15,2	14 16,9	2 15,6	298 24,9	206 17,8	122 32,8	246 13,6	105 14,0	27 40,6	933 12,0	1 6,7	3042 16,1
Skatt mm	antal medelbelopp	1534 17,9	17 26,8	2 9,8	1498 50,7	212 42,6	123 44,5	1341 65,0	106 82,2	29 89,5	1792 35,5	2 304,7	6656 43,2
Disponibel inkomst	antal medelbelopp	1709 59,9	18 86,9	2 57,5	1551 105,4	216 120,8	126 139,6	1363 114,1	108 156,0	29 194,5	1891 77,0	2 295,5	7015 90,6
Andel under socialbidragsnorm (%)		22,2	5,6	50,0	6,9	4,5	8,7	4,5	3,7	-	0,7	-	8,4

Datum: 1997-01-07

Inkomststrukturen för familjer 18- år, efter familjetyper, ålder för familjens huvudman samt antal barn.
Inkomstår 1990 för den folkbokförda befolkningen 1990-12-31.

Inkomstslag	Familjetyper Giftn/sambeskattade												Totalt
	18 - 24 år		25 - 44 år		45 - 64 år		65 -		år		u barn 1 barn 2- barn	u barn 1 barn 2- barn	
	u barn	1 barn	u barn	1 barn	u barn	1 barn	u barn	1 barn	u barn	1 barn			
Totalt antal familjer	5	5	3	236	646	1312	1986	527	338	1768	10	2	6838
Förtidspension + Arbetsmarknadsstöd + Socialbidrag													
Familjernas bidragsberoende i förhållande till familjens disponibla inkomst	0 %	60,0	66,7	96,2	98,6	98,9	84,5	95,4	96,7	94,3	90,0	50,0	93,0
1 - 25 %	-	20,0	33,3	2,1	1,2	0,9	6,3	2,7	3,0	2,8	10,0	-	3,3
26 - 50 %	-	20,0	-	1,7	0,2	0,2	6,1	1,1	-	2,8	-	50,0	2,7
51 - 75 %	-	-	-	-	-	0,1	1,9	0,8	-	0,1	-	-	0,6
76 - 100 %	-	20,0	-	-	-	-	1,1	-	0,5	0,1	-	-	0,4
Förtidspension + Sjukpenning + Arbetsmarknadsstöd + samtliga skattefria bidrag													
Familjernas bidragsberoende i förhållande till familjens disponibla inkomst	0 %	40,0	-	42,4	8,5	1,5	33,7	3,4	2,7	69,5	-	-	30,7
1 - 25 %	-	20,0	33,3	51,3	87,3	92,3	50,3	88,6	92,0	26,2	100,0	50,0	60,7
26 - 50 %	-	20,0	66,7	5,5	3,3	4,9	9,5	5,5	3,6	4,0	-	-	5,8
51 - 75 %	-	20,0	-	0,8	0,9	0,8	3,9	2,5	0,6	0,2	-	50,0	1,7
76 - 100 %	-	20,0	-	-	-	-	2,6	-	1,2	0,1	-	-	1,0
Samtliga skattepliktiga bidrag + samtliga skattefria bidrag													
Familjernas bidragsberoende i förhållande till familjens disponibla inkomst	0 %	20,0	-	36,0	1,9	0,5	32,7	1,9	1,5	68,4	-	-	28,9
1 - 25 %	-	40,0	-	55,9	69,5	73,1	53,4	89,6	85,8	28,4	90,0	100,0	56,7
26 - 50 %	-	20,0	66,7	5,1	22,3	19,5	8,8	5,9	7,4	2,4	10,0	-	10,0
51 - 75 %	-	20,0	33,3	3,0	4,5	4,9	3,2	1,5	2,1	0,7	-	-	2,9
76 - 100 %	-	20,0	60,0	-	1,9	2,0	1,9	1,1	3,3	0,1	-	-	1,4
Andel under socialbidragsnorm (2)	-	-	-	2,5	1,2	1,8	0,6	1,3	2,1	0,1	-	-	1,0

SOU Tabell C för område 813 LIMHAMN

Inkomststrukturen för familjer 18- år, efter familjetyper, ålder för familjens huvudsman samt antal barn.
Inkomstår 1990 för den folkbokförda befolkningen 1990-12-31.

Datum: 1997-01-07

Inkomstslag	Familjetyper												Totalt
	Ensamstående		25 - 44 år		45 - 64 år		65 -		år		år		
	u barn	1 barn 2- barn	u barn	1 barn 2- barn	u barn	1 barn 2- barn	u barn	1 barn 2- barn	u barn	1 barn 2- barn	u barn	1 barn 2- barn	
Totalt antal familjer	1725	18	2	1599	220	126	1389	108	29	1897	2	-	7115
Förtidspension + Arbetsmarknadsstöd + Socialbidrag													
Familjernas bidragsberoende i förhållande till familjens disponibla inkomst	0 %	95,0	77,8	100,0	91,7	92,1	83,5	94,4	82,8	98,5	100,0	-	92,8
1 - 25 %	2,7	16,7	-	2,8	4,5	7,1	2,4	1,9	10,5	1,3	-	-	1,8
26 - 50 %	0,4	5,6	-	0,9	0,5	-	2,9	3,7	6,9	0,1	-	-	1,8
51 - 75 %	1,5	-	-	2,1	0,7	0,8	4,9	-	-	-	-	-	1,9
76 - 100 %	0,3	-	-	2,5	0,5	-	6,3	-	-	0,2	-	-	-
Förtidspension + Sjukpenning + Arbetsmarknadsstöd + samtliga skattefria bidrag													
Familjernas bidragsberoende i förhållande till familjens disponibla inkomst	0 %	14,8	5,6	-	45,4	2,4	39,5	0,9	3,4	50,6	50,0	-	35,2
1 - 25 %	48,9	50,0	100,0	37,8	70,0	44,4	38,8	77,8	55,2	35,3	50,0	-	41,9
26 - 50 %	19,1	38,9	-	6,3	17,3	44,4	5,0	12,0	24,1	13,4	-	-	12,5
51 - 75 %	9,9	5,6	-	3,6	2,3	4,0	5,0	4,6	13,8	0,1	-	-	4,5
76 - 100 %	7,3	-	-	7,0	5,9	4,8	11,7	4,6	3,4	0,2	-	-	6,0
Samtliga skattepliktiga bidrag + samtliga skattefria bidrag													
Familjernas bidragsberoende i förhållande till familjens disponibla inkomst	0 %	12,5	5,6	-	38,4	1,6	41,3	0,9	-	49,9	50,0	-	35,2
1 - 25 %	47,1	16,7	-	40,5	49,1	33,3	41,3	75,9	51,7	35,6	50,0	-	41,6
26 - 50 %	21,7	16,7	50,0	8,6	25,0	40,5	9,3	10,2	27,6	14,0	-	-	14,6
51 - 75 %	10,8	22,2	-	5,1	8,2	13,5	3,0	5,6	17,2	0,2	-	-	5,1
76 - 100 %	7,8	36,9	50,0	7,4	15,0	11,1	5,1	7,4	3,4	0,3	-	-	5,5
Andel under socialbidragsnorm (%)	22,2	5,6	50,0	6,9	4,5	8,7	4,5	3,7	-	0,7	-	-	8,4

SOU Tabell A för område 2192 HUSBY

Inkomststrukturen för familjer 18-år, efter familjetyper, ålder för familjens huvudman samt antal barn.
Inkomstår 1990 för den folkbokförda befolkningen 1990-12-31.

Datum: 1996-12-06

Inkomstslag	Familjetyper Gifta/samboskattade												Totalt	
	18 - 24 år		25 - 44 år		45 - 64 år		65 -		år		u barn 1 barn 2- barn	u barn 1 barn 2- barn		
	u barn 1	u barn 2- barn	u barn 1	u barn 2- barn	u barn 1	u barn 2- barn	u barn 1	u barn 2- barn	u barn 1	u barn 2- barn				
Totalt antal familjer	8	14	4	134	248	368	240	92	65	235	2	-	1410	
Faktorinkomst	antal belopp tkr	8 1380	13 1982	4 472	132 28745	242 46666	341 63137	216 55399	89 23775	62 12960	175 9864	400	-	1284 244780
Ålderspension	antal belopp tkr	-	-	-	-	-	-	21 1504	-	-	216 27761	174	-	239 29438
Förtidspension	antal belopp tkr	-	-	5 324	4 146	18 1445	67 5866	11 859	10 832	10 770	12	-	-	127 10242
Sjukpenning	antal belopp tkr	8 107	13 219	3 17	119 3143	222 5944	310 9098	189 5453	79 1767	53 1519	32 640	2 69	-	1030 27877
Föräldrapenning	antal belopp tkr	-	13 649	2 41	3 6	192 6218	291 7273	-	33 422	35 460	-	-	-	569 15069
Arbetsmarknadsstöd (endast A-kassa + NAS)	antal belopp tkr	-	2	-	12 352	28 890	32 1315	8 296	6 212	6 76	-	-	-	94 3183
Skattepliktiga bidrag	antal belopp tkr	8 199	13 1460	2 77	116 5554	242 20485	356 27593	178 8482	81 3661	59 3397	41 919	2 109	-	1098 71937
Bostadsbidrag	antal belopp tkr	-	2 22	2 75	4 38	67 706	149 2173	4 46	15 176	23 312	2 12	-	-	268 3558
KBT	antal belopp tkr	-	-	-	2 47	-	10 129	10 84	3 31	2 24	39 476	-	-	66 790
Socialbidrag	antal belopp tkr	1 24	4 161	2 111	20 499	64 1974	98 4510	17 766	11 597	13 776	25 1659	-	-	255 11076
Skattefria bidrag	antal belopp tkr	3 38	14 287	4 287	44 1396	235 5268	362 14318	81 1686	84 1498	63 2426	78 2438	13	-	970 29655
Skatt mm	antal belopp tkr	8 468	13 901	4 147	132 10792	242 19531	345 25993	229 23758	88 9116	61 5144	213 13474	2 251	-	1337 109574
Disponibel inkomst	antal belopp tkr	8 1096	14 2387	4 677	134 24217	247 47501	366 73020	240 49502	91 19781	64 13785	234 34007	2 442	-	1404 266415
Andel under socialbidragsnorm (%)		25,0	14,3	-	3,7	2,0	5,4	2,1	5,4	4,6	1,3	-	-	3,5

SOU
Tabell A för område 2192 HUSBY

Datum: 1996-12-06

Inkomststrukturen för familjer 18-år, efter familjetyp, ålder för familjens huvudsan samt antal barn.
Inkomstår 1990 för den folkbokförda befolkningen 1990-12-31.

Inkomstslag	Familjetyp Ensamstående												Totalt
	18 - 24 år			25 - 44 år			45 - 64 år			65 - år			
	u barn	1 barn	2- barn	u barn	1 barn	2- barn	u barn	1 barn	2- barn	u barn	1 barn	2- barn	
Totalt antal familjer	696	38	17	1565	313	205	847	70	14	767	2	1	4535
Faktorinkomst	antal belopp tkr	667 53772	29 1379	9 1360 178729	273 31793	167 14315	646 90028	60 8460	10 1005	372 4739	1 50	1	384636
Alderspension	antal belopp tkr	-	-	-	-	-	15 815	-	-	713 49928	1 118	1	730
Förtidspension	antal belopp tkr	8 466	-	-	76 4678	5 278	184 13023	10 648	2 111	-	-	-	292 19658
Sjukpenning	antal belopp tkr	428 3383	28 419	7 1050 15277	257 4156	139 2346	499 10350	53 681	9 166	13 239	-	-	2483 37155
Föräldrapenning	antal belopp tkr	16 114	31 1107	15 451	88 628	123 2355	13 60	12 36	3 11	-	-	-	454 6888
Arbetsmarknadsstöd (endast A-kassa + KAS)	antal belopp tkr	17 353	1 11	4 1897	20 375	6 83	22 779	-	-	-	-	-	140 3501
Skattepliktiga bidrag	antal belopp tkr	641 6447	34 2159	15 826	1007 27516	168 10006	457 16891	46 989	12 409	19 410	1 3	-	2877 73467
Bostadsbidrag	antal belopp tkr	31 164	20 238	14 237	94 637	222 2455	25 237	43 412	11 202	1 12	-	-	641 7552
KBT	antal belopp tkr	5 69	1 24	-	49 650	5 45	3 1376	10 90	2 41	429 5772	-	-	602 8128
Socialbidrag	antal belopp tkr	89 1650	21 597	14 520	239 6251	91 2396	110 3301	17 591	8 543	69 2147	1 107	-	753 21521
Skattefria bidrag	antal belopp tkr	321 5272	37 1210	17 1313	436 11233	296 9444	203 6004	65 1957	14 1369	492 8240	2 121	7	2149 60246
Skatt mm	antal belopp tkr	614 17167	32 827	14 286	1397 67784	178 11958	774 40577	65 3101	11 403	664 15784	1 57	41	4040 163716
Disponibel inkomst	antal belopp tkr	681 47626	37 3481	17 2153	1504 150075	310 37961	830 87645	69 9195	14 2360	758 55449	2 249	104	4427 425224
Andel under socialbidragsnorm (2)		15,9	13,2	-	8,5	3,5	4,9	3,7	2,9	-	-	-	7,1

SUD
Tabell B för område 2192 HUSBY

Datum: 1996-12-06
 Inkomststrukturen för familjer 18-år, efter familjetyper, ålder för familjens huvudman samt antal barn.
 Inkomstår 1990 för den folkbekförda befolkningen 1990-12-31.

Inkomstslag	Familjetyper		25 - 44 år		45 - 64 år		65 - år		Totalt					
	Giftn/sambeskattade		u barn 1 barn 2- barn		u barn 1 barn 2- barn		u barn 1 barn 2- barn							
	Alder (huvudman) 18 - 24 år		u barn 1 barn 2- barn		u barn 1 barn 2- barn		u barn 1 barn 2- barn							
Totalt antal familjer	8	14	4	134	248	368	240	65	235	2	1410			
Faktorinkomst	8	13	4	132	242	341	216	89	62	175	2	1284		
	medelbelopp	172,5	152,4	118,1	217,8	192,8	185,2	256,5	267,1	209,0	56,4	200,0	2	190,6
Alderspension	-	-	-	-	-	-	-	21	-	-	216	2	239	
	medelbelopp	-	-	-	-	-	-	71,6	-	-	128,5	86,9	2	123,2
Förtidspension	-	-	-	5	4	18	67	11	10	12	-	-	127	
	medelbelopp	-	-	-	64,8	36,6	80,3	87,6	78,1	83,2	64,2	-	-	80,6
Sjukpenning	8	13	3	119	222	310	189	79	53	32	-	-	1030	
	medelbelopp	13,4	16,8	5,7	26,4	26,3	29,3	28,9	22,4	28,7	20,0	34,5	2	27,1
Föräldrapenning	-	13	2	3	192	291	-	33	35	-	-	-	569	
	medelbelopp	-	49,9	20,7	1,9	32,4	25,0	-	12,8	13,2	-	-	26,5	
Arbetsmarknadsstöd (endast A-kassa + KAS)	-	2	-	12	28	32	8	6	6	-	-	-	94	
	medelbelopp	-	21,1	-	29,3	31,8	41,1	37,0	35,4	12,6	-	-	33,9	
Skattepliktiga bidrag	8	13	2	116	242	356	178	81	59	41	-	-	1098	
	medelbelopp	24,9	112,3	38,7	47,9	84,6	77,5	47,7	45,2	57,6	22,4	54,7	2	65,5
Bostadsbidrag	-	2	2	4	67	149	4	15	23	2	-	-	268	
	medelbelopp	-	10,8	37,3	9,4	10,5	14,6	11,5	11,7	13,6	6,2	-	13,3	
KBT	-	-	-	2	-	10	-	10	3	2	-	-	66	
	medelbelopp	-	-	-	23,4	-	12,9	8,4	10,2	11,8	12,2	-	12,0	
Socialbidrag	1	4	2	20	64	98	17	11	13	25	-	-	255	
	medelbelopp	23,5	40,3	55,5	24,9	30,8	46,0	45,1	54,3	59,7	66,4	-	43,4	
Skattefria bidrag	3	14	4	44	235	362	81	84	63	78	2	-	970	
	medelbelopp	12,7	20,5	71,7	31,7	22,4	39,6	20,8	17,8	38,5	31,3	6,7	30,6	
Skatt mm	8	13	4	132	242	345	229	88	61	213	2	-	1337	
	medelbelopp	58,5	69,3	36,8	81,8	80,7	75,3	103,7	103,6	84,3	63,3	125,3	2	82,0
Disponibel inkomst	8	14	4	134	247	366	240	91	64	234	2	-	1404	
	medelbelopp	137,0	170,5	169,3	180,7	192,3	199,5	206,3	217,4	215,4	145,3	220,8	2	189,8
Andel under socialbidragsnorm (%)	25,0	14,3	-	3,7	2,0	5,4	2,1	5,4	4,6	1,3	-	-	3,5	

SOU Tabell B för område 2192 HUSBY

Datum: 1996-12-06

Inkomststrukturen för familjer 18-år, efter familjetyper, Alder för familjens huvudman samt antal barn.
Inkomstår 1990 för den folkbokförda befolkningen 1990-12-31.

Inkomstslag	18 - 24 år		25 - 44 år		45 - 64 år		65 - år		Totalt				
	u barn	1 barn 2- barn	u barn	1 barn 2- barn	u barn	1 barn 2- barn	u barn	1 barn 2- barn					
	antal	medelbelopp tkr	antal	medelbelopp tkr	antal	medelbelopp tkr	antal	medelbelopp tkr					
Totalt antal familjer	696	38	17	1565	313	205	847	70	14	767	2	1	4535
Faktor inkomst	667	29	9	1360	273	167	646	60	10	372	1	1	3575
	85,1	47,5	40,8	131,4	116,5	85,7	139,4	141,0	100,5	12,7	49,6	0,5	107,6
Alderspension	-	-	-	-	-	-	15	-	-	713	1	1	750
	-	-	-	-	-	-	54,3	-	-	70,0	116,5	118,5	69,8
Förtidspension	8	-	-	76	7	5	184	10	2	-	-	-	292
	58,2	-	-	61,5	64,9	55,6	70,8	64,8	55,6	-	-	-	67,3
Sjukpenning	428	28	7	1050	257	139	499	53	9	13	-	-	2483
	7,9	15,0	19,9	14,5	16,2	16,9	20,7	12,8	18,4	18,4	-	-	15,0
Föräldrapenning	16	31	15	88	153	123	13	12	3	-	-	-	454
	7,2	35,7	30,1	7,1	14,0	19,0	4,6	3,0	3,6	-	-	-	15,2
Arbetsmarknadsstöd (endast A-kassa + KAS)	17	1	1	73	20	6	22	-	-	-	-	-	140
	20,8	11,1	4,1	26,0	18,7	13,8	35,4	-	-	-	-	-	25,0
Skattepliktiga bidrag	441	34	15	1007	277	168	457	46	12	19	1	1	2477
	14,6	63,5	55,1	27,3	36,1	46,5	37,0	21,5	34,1	21,6	2,8	-	29,7
Bostadsbidrag	31	20	14	94	222	180	25	43	11	1	-	-	661
	5,3	11,9	16,9	6,8	11,1	16,4	9,5	9,6	18,4	12,3	-	-	11,8
KBT	5	1	-	49	5	3	98	10	2	429	-	-	602
	13,7	24,0	-	12,9	16,0	15,1	14,0	9,0	20,6	13,5	-	-	13,5
Socialbidrag	89	21	14	239	91	94	110	17	8	69	1	-	753
	18,5	28,4	37,2	26,2	26,3	34,3	30,0	34,7	67,8	31,1	106,6	-	28,3
Skattefria bidrag	321	37	17	636	296	203	265	65	14	492	2	1	2149
	16,4	32,7	77,2	25,8	31,9	69,3	22,7	30,1	97,8	16,7	60,5	6,7	28,0
Skatt mm	614	32	14	1397	289	178	774	65	14	664	1	1	4040
	28,0	25,8	20,4	48,5	41,4	32,2	52,4	47,7	36,6	23,8	57,4	40,8	40,5
Disponibel inkomst	681	37	17	1504	310	204	850	69	14	758	2	1	4427
	69,9	94,1	126,6	99,8	122,5	142,3	105,6	133,5	168,5	73,2	124,5	103,5	96,1
Andel under socialbidragsnorm (%)	15,9	13,2	-	8,5	3,5	4,9	3,7	2,9	-	2,6	-	-	7,1

Tabell C för område 2192 HUSSBY

Datum: 1996-12-06

Inkomststrukturen för familjer 18- år, efter familjetyper, ålder för familjens huvudman samt antal barn.
Inkomstår 1990 för den folkbokförda befolkningen 1990-12-31.

Inkomstslag	Familjetyper Giftna/sambeskattade		25 - 44 år		45 - 64 år		65 - år		Totalt				
	ålder (huvudman)		u barn		u barn		u barn						
	1 barn	2- barn	1 barn	2- barn	1 barn	2- barn	1 barn	2- barn					
Totalt antal familjer	8	14	4	134	248	368	240	92	65	235	2	-	1410
Förtidspension + Arbetsmarknadsstöd + Socialbidrag													
Familjernas bidragsberoende i förhållande till familjens disponibla inkomst	0 %	71,4	50,0	82,8	76,6	73,9	66,3	77,2	67,7	84,3	100,0	-	75,6
1 - 25 %	87,5	21,4	25,0	11,9	16,5	13,0	10,0	10,9	12,3	6,0	-	-	11,8
26 - 50 %	-	-	-	1,5	2,8	5,2	12,9	5,4	12,3	2,1	-	-	5,5
51 - 75 %	-	-	-	2,2	2,8	6,5	3,3	3,3	6,2	-	-	-	3,5
76 - 100 %	-	7,1	-	1,5	1,2	1,4	7,5	3,3	1,5	7,7	-	-	3,6
Förtidspension + Sjukpenning + Arbetsmarknadsstöd + samtliga skattefria bidrag													
Familjernas bidragsberoende i förhållande till familjens disponibla inkomst	0 %	7,1	-	20,9	6,0	3,5	15,0	8,7	4,6	54,9	-	-	16,5
1 - 25 %	87,5	71,4	50,0	56,7	63,7	51,6	49,2	66,3	50,8	31,5	100,0	-	51,8
26 - 50 %	-	14,3	-	12,7	20,6	23,9	15,8	12,0	20,0	5,5	-	-	16,6
51 - 75 %	-	-	25,0	6,7	6,0	10,3	7,1	4,3	15,4	0,4	-	-	10,7
76 - 100 %	-	7,1	25,0	3,0	3,6	10,6	12,9	8,7	9,2	7,7	-	-	8,3
Samtliga skattepliktiga bidrag + samtliga skattefria bidrag													
Familjernas bidragsberoende i förhållande till familjens disponibla inkomst	0 %	14,3	-	17,9	0,4	0,8	17,9	6,5	1,5	56,6	-	-	15,0
1 - 25 %	87,5	25,0	25,0	48,5	36,3	30,7	58,8	64,3	49,2	32,2	100,0	-	41,9
26 - 50 %	-	14,3	-	16,4	23,0	22,0	10,8	16,3	21,5	2,1	-	-	10,7
51 - 75 %	-	14,3	25,0	9,7	21,0	21,5	5,8	6,5	10,8	6,4	-	-	12,5
76 - 100 %	-	21,4	25,0	7,5	19,4	25,0	6,7	6,5	16,9	7,7	-	-	14,5
Andel under socialbidragsnorm (%)													
	25,0	14,3	-	3,7	2,0	5,4	2,1	5,4	4,6	1,3	-	-	3,5

SOU Tabell C för område 2192 HUSBY

Datum: 1996-12-06

Inkomststrukturen för familjer 18- år, efter familjetyper, ålder för familjens huvudsman samt antal barn.
 Inkomstår 1990 för den folkbokförda befolkningen 1990-12-31.

Inkomstslag	Familjetyper Ensamstående												Totalt	
	18 - 24 år		25 - 44 år		45 - 64 år		65 -		år		1	2		1
	u	barn	u	barn	u	barn	u	barn	u	barn				
Totalt antal familjer	696	38	17	1565	313	205	847	70	14	767	2	1	4535	
Förtidspension + Arbetsmarknadsstöd + Socialbidrag														
Familjernas bidragsberoende i förhållande till familjens disponibla inkomst	0 %	86,9	44,7	17,6	81,7	71,9	53,7	68,7	71,4	62,9	91,0	50,0	100,0	78,9
	1 - 25 %	5,9	31,6	41,2	6,1	15,3	27,8	4,8	1,7	2,2	2,9	-	-	7,4
	26 - 50 %	1,9	7,9	23,5	3,1	5,1	11,7	7,0	5,7	21,3	0,3	-	-	3,5
	51 - 75 %	2,7	7,9	17,6	3,1	6,1	2,9	14,0	5,7	14,3	5,9	-	-	3,7
	76 - 100 %	2,6	7,9	-	6,0	1,6	3,9	16,0	5,7	7,1	5,9	50,0	-	6,6
Förtidspension + Sjukpenning + Arbetsmarknadsstöd + samtliga skattefria bidrag														
Familjernas bidragsberoende i förhållande till familjens disponibla inkomst	0 %	14,5	2,6	-	31,9	3,5	1,0	22,7	2,9	14,3	34,8	-	-	23,7
	1 - 25 %	56,0	31,6	-	43,5	44,7	12,2	41,8	54,3	29,6	37,9	50,0	100,0	42,6
	26 - 50 %	12,9	31,6	23,5	8,2	27,8	39,5	5,7	17,1	29,6	21,5	-	-	12,9
	51 - 75 %	8,5	15,8	4,2	4,8	10,9	21,0	4,4	8,6	50,0	6,0	-	-	15,9
	76 - 100 %	8,0	18,4	35,3	11,6	13,1	26,3	25,5	17,1	50,0	6,0	50,0	-	13,8
Samtliga skattepliktiga bidrag + samtliga skattefria bidrag														
Familjernas bidragsberoende i förhållande till familjens disponibla inkomst	0 %	13,4	2,6	-	31,3	1,9	1,0	31,2	2,9	7,1	35,2	-	-	24,9
	1 - 25 %	52,0	15,3	-	40,5	31,6	6,8	43,1	51,4	35,7	37,3	50,0	100,0	39,9
	26 - 50 %	14,2	18,4	5,9	9,5	30,7	29,8	10,3	31,4	25,7	21,4	-	-	15,2
	51 - 75 %	9,8	7,9	23,5	5,6	11,2	17,1	3,8	2,9	14,3	5,9	-	-	5,9
	76 - 100 %	9,6	65,8	70,6	13,1	24,6	45,4	11,7	11,4	42,9	6,1	50,0	-	14,1
Andel under socialbidragsnorma (%)		15,9	13,2	-	8,5	3,5	4,9	3,7	2,9	-	2,6	-	-	7,1

9000 Tabell A för område 110 ÅNGBY-BROMMA

Datum: 1996-12-06

Inkomststrukturen för familjer 18-år, efter familjetyper, ålder för familjens huvudman samt antal barn.
Inkomstår 1990 för den folkbokförda befolkningen 1990-12-31.

Inkomstslag	Familjetyper Gifta/samboaktade												Totalt
	18 - 24 år			25 - 44 år			45 - 64 år			65 - år			
	u barn	1 barn	2- barn	u barn	1 barn	2- barn	u barn	1 barn	2- barn	u barn	1 barn	2- barn	
Totalt antal familjer	15	-	-	83	178	438	345	121	148	378	3	-	1709
Faktorinkomst	antal belopp tkr	15	-	82	177	438	343	121	148	354	3	-	1681
	belopp tkr	2213	-	28625	65675	169381	135488	56273	65172	23251	799	-	546877
Alderspension	antal belopp tkr	-	-	-	-	-	15	-	-	376	3	-	394
	belopp tkr	-	-	-	-	-	1307	-	-	56418	171	-	57896
Förtidspension	antal belopp tkr	-	-	2	2	4	39	3	4	9	-	-	43
	belopp tkr	-	-	52	107	197	2854	191	300	721	-	-	4422
Sjukpenning	antal belopp tkr	13	-	73	156	386	277	107	125	49	3	-	1189
	belopp tkr	52	-	982	1922	4651	5361	1671	1279	575	78	-	16571
Försäkringsbidrag	antal belopp tkr	-	-	-	124	383	-	28	85	-	-	-	620
	belopp tkr	-	-	-	4971	9963	-	359	709	-	-	-	16001
Arbetsmarknadsstöd (endast A-kassa + KAS)	antal belopp tkr	1	-	2	2	2	3	1	1	-	-	-	12
	belopp tkr	58	-	30	69	78	46	6	6	-	-	-	292
Skattepliktiga bidrag	antal belopp tkr	12	-	69	165	415	247	105	124	49	2	-	1188
	belopp tkr	132	-	1520	10473	22016	8304	2949	3045	1646	84	-	50169
Bostadsbidrag	antal belopp tkr	-	-	3	3	16	-	-	7	-	-	-	29
	belopp tkr	-	-	17	23	121	-	-	96	-	-	-	257
KBT	antal belopp tkr	-	-	-	-	-	9	-	-	3	-	-	4
	belopp tkr	-	-	-	-	-	1	-	-	6	-	-	15
Socialbidrag	antal belopp tkr	1	-	1	1	3	1	-	1	-	-	-	8
	belopp tkr	3	-	2	1	15	23	-	23	-	-	-	44
Skattefria bidrag	antal belopp tkr	14	-	20	149	431	32	112	148	28	3	-	937
	belopp tkr	624	-	678	1215	6480	238	893	2509	204	20	-	12861
Skatt mm	antal belopp tkr	15	-	81	178	437	344	121	148	378	3	-	1705
	belopp tkr	658	-	10624	27815	71019	61750	24003	28235	39491	332	-	263926
Disponibel inkomst	antal belopp tkr	15	-	82	178	438	344	121	148	378	3	-	1707
	belopp tkr	2324	-	20627	49779	128983	93240	37740	45245	64079	762	-	442179
Andel under socialbidragsnorm (X)	-	-	-	1:2	0,6	0,7	0,6	-	0,7	0,3	-	-	0,5

SOU Tabell A för område 110 ANGEV-BROFMA Datum: 1996-12-06
 Inkomststrukturen för familjer 18- år, efter familjtyp, ålder för familjens huvudsamlet antal barn.
 Inkomstår 1990 för den folkbokförda befolkningen 1990-12-31.

Inkomstslag	Familjtyp Ensamstående												Totalt
	18 - 24 år		25 - 44 år		45 - 64 år		65 - år		65 - år		Totalt		
	u barn	1 barn 2- barn	u barn	1 barn 2- barn	u barn	1 barn 2- barn	u barn	1 barn 2- barn	u barn	1 barn 2- barn			
Totalt antal familjer	527	2	-	479	60	40	303	42	9	363	-	1825	
Faktorinkomst	505	2	-	436	60	40	284	42	9	994	-	1672	
	34894	33	-	70865	10053	6093	58980	8768	2084	7952	-	199711	
Alderspension	-	-	-	-	-	-	11	-	-	359	-	370	
	-	-	-	-	-	-	588	-	-	27689	-	28277	
Förtidspension	4	-	-	13	-	-	31	3	1	-	-	52	
	237	-	-	798	-	-	2468	121	66	-	-	3690	
Sjukpenning	241	1	-	273	39	33	181	30	8	8	-	814	
	1435	10	-	2591	497	294	2625	440	87	63	-	8043	
Föräldrapenning	-	2	-	23	33	30	6	7	3	-	-	104	
	-	111	-	200	1354	328	169	11	3	-	-	2176	
Arbetsmarknadsstöd (endast A-kassa + KAS)	5	-	-	7	-	1	6	1	-	-	-	20	
	61	-	-	134	-	48	156	37	-	-	-	436	
Skattepliktiga bidrag	239	2	-	270	47	36	159	23	5	6	-	787	
	2495	166	-	4543	2450	1003	4654	629	127	107	-	16152	
Bostadsbidrag	16	-	-	12	11	18	1	8	2	-	-	68	
	46	-	-	56	79	282	6	53	18	-	-	539	
KBT	-	-	-	7	-	-	7	1	-	56	-	71	
	-	-	-	69	-	-	76	46	-	447	-	639	
Socialbidrag	10	1	-	23	2	3	5	-	-	3	-	47	
	129	19	-	234	58	14	14	14	-	16	-	484	
Skattefria bidrag	323	2	-	82	53	38	30	38	9	76	-	669	
	4764	40	-	2114	595	1255	297	454	262	589	-	10369	
Skatt mm	476	2	-	441	60	40	301	41	9	358	-	1728	
	10498	37	-	26394	4243	1990	27369	3484	925	16859	-	91797	
Disponibel inkomst	515	2	-	456	60	40	301	42	9	361	-	1786	
	31753	155	-	52247	9092	6734	42608	6870	1995	29907	-	181360	
Andel under socialbidragsnorm (X)	21,3	-	-	8,6	6,7	2,5	1,7	2,4	-	1,1	-	9,2	

SOU Tabell B för område 110 ÅNESBY-BROMMA

Datum: 1996-12-06
 Inkomststrukturen för familjer 18-år, efter familjetyp, ålder för familjens huvudman samt antal barn.
 Inkomstår 1990 för den folkbokförda befolkningen 1990-12-31.

Inkomstslag	Familjetyp Gifta/sambeskattade		25 - 44 år		45 - 64 år		65 - år		Totalt				
	Ålder (huvudman) 18 - 24 år		u barn 1 barn 2- barn		u barn 1 barn 2- barn		u barn 1 barn 2- barn						
	u barn 1	u barn 2- barn	u barn 1	u barn 2- barn	u barn 1	u barn 2- barn	u barn 1	u barn 2- barn					
Totalt antal familjer	15	-	83	178	438	345	121	148	378	3	-	1709	
Faktorinkomst	antal medelbelopp tkr	15 147,5	-	82 349,1	177 371,0	438 386,7	343 395,0	121 445,1	148 440,4	354 65,7	266,2	-	1681 325,3
Ålderspension	antal medelbelopp tkr	-	-	-	-	-	15 87,2	-	-	376 150,0	56,8	-	394 146,9
Förtidspension	antal medelbelopp tkr	-	-	2 26,2	53,7	49,2	39 73,2	3 63,5	4 75,1	9 80,1	-	-	63 70,2
Sjukpenning	antal medelbelopp tkr	13 4,0	-	73 13,5	156 12,3	386 12,0	277 19,4	107 15,6	125 10,2	49 11,7	25,9	-	1189 13,9
Föräldrapenning	antal medelbelopp tkr	-	-	-	124 40,1	383 26,0	-	28 12,8	85 8,3	-	-	-	620 25,8
Arbetsmarknadsstöd (endast A-kassa + KAS)	antal medelbelopp tkr	1 57,7	-	2 14,8	2 34,7	39,0	3 15,3	1 5,6	1 5,7	-	-	-	12 24,3
Skattepliktiga bidrag	antal medelbelopp tkr	12 11,0	-	69 22,0	165 63,5	415 53,1	247 33,6	105 28,1	124 24,6	49 33,6	42,2	-	1188 42,2
Bostadsbidrag	antal medelbelopp tkr	-	-	3 5,6	7,7	16 7,6	-	-	13,7	-	-	-	29 8,9
KBT	antal medelbelopp tkr	-	-	-	-	-	1 9,4	-	-	3 2,0	-	-	4 3,9
Socialbidrag	antal medelbelopp tkr	1 2,8	-	1 1,5	1,4	5,0	3 0,4	-	1 23,2	-	-	-	8 5,5
Skattefria bidrag	antal medelbelopp tkr	14 44,5	-	20 33,9	149 8,2	431 15,0	32 7,4	112 8,0	148 17,0	28 7,3	6,7	-	937 13,7
Skatt mm	antal medelbelopp tkr	15 43,8	-	81 131,2	178 156,3	437 162,5	344 179,5	121 198,4	148 190,8	378 104,5	110,6	-	1705 154,8
Disponibel inkomst	antal medelbelopp tkr	15 154,9	-	82 251,5	178 279,7	438 294,5	344 271,0	121 311,9	148 305,7	378 169,5	254,1	-	1707 259,4
Andel under socialbidragsnorm (%)		-	-	1,2	0,6	0,7	0,6	-	0,7	0,3	-	-	0,5

Tabell B för område 110 ÅNGBY-BROMMA Datum: 1996-12-06
 Inkomststrukturen för familjer 16-år, efter familjtyp, ålder för familjens huvudman samt antal barn.
 Inkomstår 1990 för den folkbokförda befolkningen 1990-12-31.

Inkomstslag	Familjtyp Ersäns väsende												Totalt
	16 - 24 år		25 - 44 år		45 - 64 år		65 - 74 år		75 - 84 år		85 - 94 år		
	u barn	1 barn 2- barn	u barn	1 barn 2- barn	u barn	1 barn 2- barn	u barn	1 barn 2- barn	u barn	1 barn 2- barn	u barn	1 barn 2- barn	
Totalt antal familjer	527	2	-	479	60	40	303	42	9	363	-	-	1825
Faktorinkomst	505	2	-	436	60	40	284	42	9	294	-	-	1672
medelbelopp tkr	69,1	16,4	-	162,5	167,6	152,5	207,7	208,6	231,6	27,0	-	-	119,4
Ålderspension	-	-	-	-	-	-	11	-	-	359	-	-	370
medelbelopp tkr	-	-	-	-	-	-	53,4	-	-	77,1	-	-	76,4
Förtidspension	4	-	-	13	-	-	31	3	1	-	-	-	52
medelbelopp tkr	59,2	-	-	61,4	-	-	79,6	40,3	65,7	-	-	-	71,0
Sjukpenning	241	1	-	273	39	33	181	30	8	8	-	-	814
medelbelopp tkr	6,0	9,5	-	9,5	12,7	8,9	14,5	14,7	10,9	7,9	-	-	9,9
Föräldrapenning	-	2	-	23	33	30	6	7	3	-	-	-	104
medelbelopp tkr	-	55,5	-	8,7	41,0	10,9	28,1	1,6	1,0	-	-	-	20,9
Arbetsmarknadsstöd (endast A-kassa + KAS)	5	-	-	7	-	1	6	1	-	-	-	-	20
medelbelopp tkr	12,2	-	-	19,1	-	48,3	26,0	36,6	-	-	-	-	21,8
Skattepliktiga bidrag	239	2	-	270	47	36	159	23	5	6	-	-	787
medelbelopp tkr	10,4	82,9	-	16,8	52,1	27,8	29,1	27,3	25,4	17,8	-	-	20,5
Boetsbidrag	16	-	-	12	11	18	1	8	2	-	-	-	68
medelbelopp tkr	2,9	-	-	4,7	7,1	15,6	6,2	6,6	8,9	-	-	-	7,9
KBT	-	-	-	7	-	-	7	1	-	56	-	-	71
medelbelopp tkr	-	-	-	9,9	-	-	10,8	46,2	-	8,0	-	-	9,0
Socialbidrag	10	1	-	23	2	3	5	-	-	3	-	-	47
medelbelopp tkr	12,9	18,6	-	10,2	29,1	4,8	2,8	-	-	5,5	-	-	10,3
Skattefria bidrag	323	2	-	82	53	38	30	38	9	74	-	-	649
medelbelopp tkr	14,7	20,0	-	25,8	11,2	33,0	9,9	11,9	29,1	8,0	-	-	16,0
Skatt mm	476	2	-	441	60	40	301	41	9	358	-	-	1728
medelbelopp tkr	22,1	18,5	-	59,9	70,7	49,7	90,9	85,0	102,8	47,1	-	-	53,1
Disponibel inkomst	515	2	-	456	60	40	301	42	9	361	-	-	1796
medelbelopp tkr	61,7	77,4	-	114,6	151,5	168,4	141,6	163,6	221,7	82,8	-	-	101,5
Andel under socialbidragsnorm (X)	21,3	-	-	8,6	6,7	2,5	1,7	2,4	-	1,1	-	-	9,2

SOU Tabell C för område 110 ÅNGBY-BROVMA Datum: 1996-12-06
 Inkomststrukturen för familjer 18-år, efter familjetyper, ålder för familjens huvudman samt antal barn.
 Inkomstår 1990 för den folkbokförda befolkningen 1990-12-31.

Inkomstslag	Familjetyper		25 - 44 år		45 - 64 år		65 - år		Totalt			
	Giftn/sambeskattade		u barn		u barn		u barn					
	18 - 24 år	25 - 44 år	1 barn	2- barn	1 barn	2- barn	1 barn	2- barn				
Totalt antal familjer	15	-	83	178	438	345	121	148	378	3	-	1799
Förtidspension + Arbetsmarknadsstöd + Socialbidrag												
Familjernas bidragsberoende i förhållande till familjens disponibla inkomst	0 %	93,3	-	96,4	98,4	88,7	97,5	96,6	97,6	100,0	-	96,0
	1 - 25 %	6,7	-	3,6	1,6	3,2	2,5	3,4	2,4	-	-	1,7
	26 - 50 %	-	-	-	-	0,6	-	-	-	-	-	1,2
	51 - 75 %	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	0,1
	76 - 100 %	-	-	-	-	0,3	-	-	-	-	-	0,1
Förtidspension + Sjukpenning + Arbetsmarknadsstöd + samtliga skattefria bidrag												
Familjernas bidragsberoende i förhållande till familjens disponibla inkomst	0 %	40,0	-	32,7	71,9	32,5	4,1	81,0	16,1	100,0	-	27,6
	1 - 25 %	53,3	-	55,4	9,6	58,3	91,7	95,3	16,1	-	-	67,6
	26 - 50 %	6,7	-	8,2	0,6	3,2	0,3	4,1	2,9	-	-	3,6
	51 - 75 %	-	-	1,2	-	0,2	0,8	0,7	-	-	-	0,7
	76 - 100 %	-	-	1,2	-	0,9	-	-	-	-	-	0,3
Samtliga skattepliktiga bidrag + samtliga skattefria bidrag												
Familjernas bidragsberoende i förhållande till familjens disponibla inkomst	0 %	33,3	-	25,3	2,2	33,6	3,3	81,2	18,0	100,0	-	26,6
	1 - 25 %	52,7	-	61,4	71,3	59,1	90,1	91,9	6,8	-	-	60,4
	26 - 50 %	6,7	-	8,6	19,6	4,3	4,1	0,7	0,5	-	-	9,9
	51 - 75 %	6,7	-	2,4	4,1	1,4	1,7	0,7	0,3	-	-	2,3
	76 - 100 %	6,7	-	1,2	0,6	0,5	0,8	0,7	-	-	-	0,7
Andel under socialbidragsnorm (%)	-	-	-	1,2	0,6	0,7	0,6	0,7	0,3	-	-	0,5

Datum: 1996-12-06

SOU Tabell C för område 110 ÅNGBY-BROMMA

Inkomststrukturen för familjer 18- år, efter familjtyp, ålder för familjens huvudsak samt antal barn.
 Inkomstår 1990 för den folkbokförda befolkningen 1990-12-31.

Inkomstslag	Familjtyp												Totalt
	Ensamstående		25 - 44 år		45 - 64 år		65 - år		1 barn		2- barn		
	u barn	1 barn	u barn	1 barn	u barn	1 barn	u barn	1 barn	u barn	1 barn	u barn	1 barn	
Totalt antal familjer	527	2	-	479	60	40	303	42	9	363	-	-	1825
Förtidspension + Arbetsmarknadsstöd + Socialbidrag													
Familjernas bidragsberoende i förhållande till familjens disponibla inkomst,	0 %	97,5	50,0	-	93,7	96,7	95,0	89,4	92,9	88,9	99,2	-	95,2
1 - 25 %	1,3	50,0	-	2,3	1,7	5,0	0,7	2,4	0,8	11,1	0,6	-	1,5
26 - 50 %	0,4	-	-	0,2	1,7	-	3,0	4,8	-	-	-	-	0,8
51 - 75 %	0,8	-	-	0,6	-	-	5,0	-	-	-	-	-	0,7
76 - 100 %	-	-	-	3,1	-	-	-	-	-	-	0,3	-	1,7
Förtidspension + Sjukpenning + Arbetsmarknadsstöd + samtliga skattefria bidrag													
Familjernas bidragsberoende i förhållande till familjens disponibla inkomst,	0 %	13,3	-	45,3	6,7	5,0	39,6	7,1	-	-	77,4	-	38,2
1 - 25 %	52,4	50,0	-	39,7	86,7	55,0	45,5	81,0	66,7	-	20,9	-	43,2
26 - 50 %	19,9	50,0	-	5,6	5,0	30,0	2,6	4,8	33,3	-	1,4	-	4,2
51 - 75 %	9,9	-	-	3,5	1,7	10,0	2,6	2,4	-	-	-	-	4,2
76 - 100 %	4,6	-	-	5,8	-	-	7,3	4,8	-	-	0,3	-	4,2
Samtliga skattepliktiga bidrag + samtliga skattefria bidrag													
Familjernas bidragsberoende i förhållande till familjens disponibla inkomst	0 %	12,9	-	42,6	3,3	5,0	45,2	4,8	-	-	78,0	-	38,2
1 - 25 %	50,1	-	-	42,4	60,0	42,5	44,6	76,2	88,9	-	20,4	-	42,1
26 - 50 %	22,0	-	-	6,1	11,7	40,0	5,3	11,9	11,1	-	1,4	-	10,7
51 - 75 %	10,4	-	-	4,8	11,7	-	2,3	4,8	-	-	-	-	5,2
76 - 100 %	4,6	100,0	-	4,2	13,3	12,5	2,6	2,4	-	-	0,3	-	5,8
Andel under socialbidragsnorm (2)	21,3	-	-	8,6	6,7	2,5	1,7	2,4	-	-	1,1	-	9,2

Bilaga 1b

Inkomststrukturen i 6 bostadsområden 1994

*Inkomststrukturen för familjer, efter familjetyp, ålder
för familjens huvudman samt antal barn.
Inkomstår 1994 för den folkbokförda befolkningen
1994-12-31*

Följande bostadsområden ingår i tabellmaterialet:

Göteborg: Bergsjön
Älvsborg

Malmö: Rosengård
Limhamn/Bunkeflo

Stockholm: Husby
Ängby-Bromma

SOU Tabell A för område 913 BERGSJON

Datum: 1997-01-07
 Inkomststrukturen för familjer 18-år, efter familjtyp, ålder för familjens huvudsman samt antal barn.
 Inkomstår 1994 för den folkbokförda befolkningen 1994-12-31.

Inkomstslag	Familjtyp		25 - 44 år		45 - 64 år		65 - år		Totalt					
	Giftn/sambeskattade		u barn		u barn		u barn							
	18 - 24 år	18 - 24 år	1 barn	2- barn	1 barn	2- barn	1 barn	2- barn						
Totalt antal familjer	15	18	8	119	198	488	430	112	116	313	3	2	1822	
Faktorinkomst	antal	8	5	93	132	351	368	101	87	251	3	1	1411	
	belopp tkr	756	647	355	15930	22083	65153	91276	27528	18411	13966	177	3	256284
Alderspension	antal	-	-	-	-	-	-	22	111	-	-	3	1	317
	belopp tkr	-	-	-	-	-	-	1475	111	-	-	45643	52	47614
Förtidspension	antal	1	-	-	10	12	29	174	27	26	29	-	-	308
	belopp tkr	87	-	-	958	1006	2163	22072	3399	2725	2091	-	-	34502
Sjukpenning	antal	1	4	2	36	46	125	138	34	37	18	1	-	442
	belopp tkr	1	53	53	1182	1482	4259	5417	826	1220	444	4	-	14948
Föräldrapenning	antal	1	6	4	4	105	277	-	14	42	-	-	-	453
	belopp tkr	22	277	312	15	2856	7569	-	86	358	-	-	-	11495
Arbetsmarknadsstöd	antal	7	6	4	55	84	183	62	18	38	9	-	-	466
	belopp tkr	255	304	179	3817	5509	12239	4629	1324	2661	581	-	-	31498
Skattepliktiga bidrag	antal	8	12	7	84	157	402	220	61	83	42	2	-	1078
	belopp tkr	301	682	596	5716	11279	28314	14450	3855	5549	1933	28	-	72682
Bostadsbidrag	antal	11	14	7	40	123	336	29	33	70	16	1	2	682
	belopp tkr	102	187	176	383	1942	8045	257	491	1728	86	21	60	13477
KBT	antal	1	-	-	2	7	10	34	6	13	63	1	-	137
	belopp tkr	30	-	-	19	79	208	724	110	147	1268	16	-	2600
Socialbidrag	antal	10	13	5	54	95	213	61	14	42	26	-	1	514
	belopp tkr	619	1078	382	3388	6580	17665	3022	1024	4089	2159	-	101	40107
Skattefria bidrag	antal	12	18	8	68	191	486	91	108	115	91	3	2	1193
	belopp tkr	1046	1405	715	4203	10577	39901	4426	2596	9304	3713	64	254	78205
Skatt mm	antal	12	9	7	103	166	416	406	104	101	291	3	1	1619
	belopp tkr	308	364	266	6545	9607	26896	39809	10469	7745	19622	156	1	121788
Disponibel inkomst	antal	15	18	8	119	197	488	427	111	115	311	3	2	1814
	belopp tkr	1883	2367	1397	20165	35464	108885	99674	27217	28604	58255	494	308	384713
Andel under socialbidragsnorm (%)		13,3	11,1	25,0	5,9	8,1	4,1	2,3	4,5	3,4	1,9	-	-	4,1

SOU Tabell A för område 913 BERSGJÖN

Datum: 1997-01-07
 Inkomststrukturen för familjer 18-år, efter familjtyp, ålder för familjens huvudman samt antal barn.
 Inkomstår 1994 för den folkbokförda befolkningen 1994-12-31.

Inkomstslag	Familjtyp		25 - 44 år		45 - 64 år		65 - år		Totalt			
	Ensamstående		u barn 1 barn 2- barn		u barn 1 barn 2- barn		u barn 1 barn 2- barn					
	u barn	1 barn	u barn	1 barn	u barn	1 barn	u barn	1 barn				
Totalt antal familjer	1107	66	26	1756	263	321	1253	27	876	2	5787	
Faktorinkomst	665	19	5	1010	158	188	709	66	17	520	1	3358
	32192	902	143	102744	11697	10644	72967	7263	769	5605	112	245037
Alderspension	-	-	-	-	-	-	6	-	-	817	2	825
	-	-	-	-	-	-	435	-	-	62904	71	63410
Förtidspension	13	-	1	186	24	32	578	27	8	-	-	869
	840	-	97	14059	1690	2171	49377	2167	646	-	-	71028
Sjukpenning	52	7	2	288	65	82	216	21	3	25	-	737
	905	150	15	9978	1744	2449	7840	677	2	-	-	23786
Föräldrapenning	15	32	16	81	79	131	5	9	5	-	-	373
	181	971	510	976	1503	3259	7	19	32	-	-	7459
Arbetsmarknadsstöd	385	26	6	516	73	67	119	8	6	1	1	1208
	15854	954	166	33283	3493	2615	8436	334	507	5	16	65662
Skattepliktiga bidrag	426	55	24	789	166	229	361	41	12	14	1	2118
	17311	2384	951	47631	8086	11083	19823	1475	689	684	58	110174
Bostadsbidrag	361	53	23	416	218	298	196	78	26	29	1	1899
	2028	827	524	4355	4200	8116	1325	1550	758	135	25	23803
KBT	11	1	1	134	17	28	404	25	6	601	15	1229
	163	9	14	3384	392	611	9519	467	157	13630	15	28361
Socialbidrag	495	42	18	711	125	164	260	25	14	94	-	1948
	17641	1902	817	30926	5338	7418	9848	1061	1131	3318	-	79400
Skattefria bidrag	886	63	26	984	254	320	656	90	27	661	1	3968
	30391	3826	2409	44981	14609	32594	21548	4662	3198	17383	63	175685
Skatt mm	719	47	21	1326	210	255	1106	84	20	802	2	4692
	13598	907	311	46571	5790	6143	39558	3058	568	16418	59	132941
Disponibel inkomst	1081	64	26	1640	257	320	1218	90	27	864	2	5609
	67304	6316	3314	162304	30656	50831	131395	13188	4804	80140	247	550498
Andel under socialbidragsnorm (%)	29,4	21,2	11,5	11,3	15,2	8,7	5,6	3,3	3,7	3,0	-	12,2

 Tabell B för område 913 BERGSJÖN

Datum: 1997-01-07

 Inkomststrukturen för familjer 18-år, efter familjetyp, ålder för familjens huvudman samt antal barn.
 Inkomstår 1994 för den folkbokförda befolkningen 1994-12-31.

Inkomstslag	Familjetyp Gifta/sambeskattade												Totalt
	18 - 24 år		25 - 44 år			45 - 64 år			65 - år			Totalt	
	u barn	1 barn	2- barn	u barn	1 barn	2- barn	u barn	1 barn	2- barn	u barn	1 barn		
Totalt antal familjer	15	18	8	119	198	488	450	112	116	313	3	2	1822
Faktorinkomst	11	8	5	93	132	351	368	101	87	251	3	1	1411
medelbelopp tkr	68,7	80,9	71,0	171,3	167,3	185,6	248,0	272,6	211,6	55,6	59,0	2,6	181,6
Ålderspension	-	-	-	-	-	-	67,0	111,1	1	290	3	1	317
medelbelopp tkr	-	-	-	-	-	-	22	111,1	1	157,4	110,9	52,3	150,2
Förtidspension	1	-	-	10	12	29	174	27	26	29	-	-	308
medelbelopp tkr	87,1	-	-	95,8	83,8	74,6	126,9	125,9	104,8	72,1	-	-	112,0
Sjukpenning	1	4	2	36	46	125	138	34	37	18	1	-	442
medelbelopp tkr	0,9	13,3	26,5	32,8	32,2	34,1	39,3	24,3	33,1	24,7	4,3	-	35,8
Föräldrapenning	1	6	4	4	105	277	-	14	42	-	-	-	453
medelbelopp tkr	22,0	46,2	77,9	3,8	27,2	27,3	-	6,2	8,5	-	-	-	25,4
Arbetsmarknadsstöd	7	6	4	55	84	183	62	18	38	9	-	-	466
medelbelopp tkr	36,4	50,7	44,8	69,4	65,6	66,9	74,7	73,5	70,0	64,5	-	-	67,6
Skattepliktiga bidrag	8	12	7	84	157	402	220	61	83	42	2	-	1078
medelbelopp tkr	37,6	56,9	85,1	68,1	71,8	70,4	65,7	62,9	66,9	46,0	13,8	-	67,4
Bostadsbidrag	11	14	7	40	123	336	29	33	70	16	1	2	682
medelbelopp tkr	9,2	13,4	25,1	9,6	15,8	23,9	8,8	14,9	24,7	5,4	21,0	30,2	19,8
KBT	1	-	-	2	7	10	34	6	13	63	1	-	137
medelbelopp tkr	29,6	-	-	9,6	11,2	20,8	21,3	18,4	11,3	20,1	16,2	-	19,0
Socialbidrag	10	13	5	54	95	213	61	14	42	26	-	1	514
medelbelopp tkr	61,9	82,9	76,3	62,7	69,3	82,9	73,7	73,2	97,4	83,0	-	100,8	78,0
Skattefria bidrag	12	18	8	68	191	486	91	108	115	91	3	2	1193
medelbelopp tkr	87,2	78,1	89,4	61,8	55,4	82,1	48,6	24,0	80,9	40,8	21,4	127,2	65,6
Skatt mm	12	9	7	103	166	416	406	104	101	291	3	1	1619
medelbelopp tkr	25,6	40,4	38,0	63,5	57,9	64,7	98,1	100,7	76,7	67,4	52,0	0,9	75,2
Disponibel inkomst	15	18	8	119	197	488	427	111	115	311	3	2	1814
medelbelopp tkr	125,6	131,5	174,6	169,5	180,0	223,1	233,4	245,2	248,7	187,3	164,8	154,1	212,1
Andel under socialbidragsnorm (%)	13,3	11,1	25,0	5,9	8,1	4,1	2,3	4,5	3,4	1,9	-	-	4,1

SOU Tabell B för område 913 BERGSJÖN

Datum: 1997-01-07

Inkomststrukturen för familjer 18-år, efter familjetyper, ålder för familjens huvudman samt antal barn.
Inkomstår 1996 för den folkbokförda befolkningen 1994-12-31.

Inkomstslag	Familjetyper Ensamstående												Totalt
	18 - 24 år		25 - 44 år		45 - 64 år		65 - 74 år		75 - 84 år		85 - 94 år		
	u barn	1 barn 2- barn	u barn	1 barn 2- barn	u barn	1 barn 2- barn	u barn	1 barn 2- barn	u barn	1 barn 2- barn	u barn	1 barn 2- barn	
Totalt antal familjer	1107	66	26	1756	321	263	1253	90	27	876	2	5787	
Faktorinkomst	antal medelbelopp tkr	665 48,4	19 47,5	5 28,6	1010 101,7	158 74,0	188 56,6	709 102,9	110,0	66 45,2	17 10,8	3358 73,0	
Alderspension	antal medelbelopp tkr	-	-	-	-	-	-	6	-	-	-	825 76,9	
Förtidspension	antal medelbelopp tkr	13 64,6	-	1 97,1	186 75,5	24 70,4	32 67,9	578 85,4	27 80,5	8	-	869 81,7	
Sjukpenning	antal medelbelopp tkr	52 17,4	7 21,4	2 7,3	288 34,6	65 26,8	82 29,9	216 36,3	21 32,3	1 2,2	3 8,5	737 32,3	
Föräldrapenning	antal medelbelopp tkr	15 12,1	32 30,4	16 31,9	81 12,1	79 19,0	131 24,9	5	9	2,1	5	373 20,0	
Arbetsmarknadsstöd	antal medelbelopp tkr	385 41,2	26 36,7	6 27,6	516 64,5	73 47,9	67 39,0	119 70,9	8	6	1	1208 54,4	
Skattepliktiga bidrag	antal medelbelopp tkr	426 40,6	55 43,3	24 39,6	789 60,4	166 48,7	229 48,4	361 54,9	41 36,0	12 57,4	14 48,9	2118 52,0	
Bostadsbidrag	antal medelbelopp tkr	361 5,6	53 15,6	23 22,8	616 25,3	218 23,1	298 27,2	196 40,4	78 25,7	26 26,2	4,7	1899 12,5	
KBT	antal medelbelopp tkr	11 14,9	8 8,8	1 13,7	134 25,3	17 23,1	28	404	25	6	601	1229 23,1	
Socialbidrag	antal medelbelopp tkr	495 35,6	42 45,3	18 45,4	711 43,5	125 42,7	164 45,2	260 37,9	25	14	94	1948 40,8	
Skattefria bidrag	antal medelbelopp tkr	886 34,3	63 60,7	26 92,7	984 45,7	254 57,5	320 101,9	656 32,8	90	27	661	3968 44,3	
Skatt mm	antal medelbelopp tkr	18,9	19,3	14,8	35,1	27,6	24,1	1106	84	20	802	4592 29,0	
Disponibel inkomst	antal medelbelopp tkr	1081 62,3	64 98,7	26 127,4	1660 97,8	257 119,3	320 158,8	1218 107,9	90	27	864	5609 98,1	
Andel under socialbidragsnorm (%)		29,4	21,2	11,5	11,3	15,2	8,7	5,6	3,3	3,7	3,0	12,2	

SOU Tabell C för område 913 BERGSJÖN

Datum: 1997-01-07
 Inkomststrukturen för familjer 18- år, efter familjetyp, ålder för familjens huvudman samt antal barn.
 Inkomstår 1994 för den folkbokförda befolkningen 1994-12-31.

Inkomstslag	Familjetyp												Totalt	
	Giftn/sambeskattade													
	18 - 24 år		25 - 44 år		45 - 64 år		65 -		år		år			
	u barn	1 barn	2- barn	u barn	1 barn	2- barn	u barn	1 barn	2- barn	u barn	1 barn	2- barn	2	1822
Totalt antal familjer	15	18	8	119	198	488	430	112	116	313	3	2		
Förtidspension + Arbetsmarknadsstöd + Socialbidrag														
Familjernas bidragsberoende i förhållande till familjens disponibla inkomst	0 %	46,7	33,3	63,0	57,6	59,8	54,0	64,3	51,7	82,7	100,0	50,0		61,7
	1 - 25 %	6,7	5,6	9,2	9,1	10,2	8,6	10,7	12,9	3,8	-	-		8,7
	26 - 50 %	13,3	5,6	7,6	5,1	8,2	16,0	8,0	13,8	5,4	-	-		9,6
	51 - 75 %	19,9	16,7	12,5	15,2	16,8	9,1	8,9	18,1	1,9	-	50,0		11,1
	76 - 100 %	20,0	38,9	-	13,1	4,9	12,3	8,0	3,4	6,1	-	-		8,9
Förtidspension + Sjukpenning + Arbetsmarknadsstöd + samtliga skattefria bidrag														
Familjernas bidragsberoende i förhållande till familjens disponibla inkomst	0 %	40,0	16,7	44,5	23,7	13,5	40,9	14,3	15,5	62,6				31,9
	1 - 25 %	11,1	25,0	19,3	32,8	32,7	15,3	54,5	31,9	20,4	66,7			27,2
	26 - 50 %	6,7	11,1	8,4	6,6	11,9	17,3	9,8	15,5	1,9	33,3			16,3
	51 - 75 %	6,7	37,5	5,9	6,1	11,1	10,9	8,0	9,5	1,9		50,0		8,3
	76 - 100 %	53,3	61,1	12,5	28,8	26,8	15,8	13,4	27,6	7,3		50,0		20,5
Samtliga skattepliktiga bidrag + samtliga skattefria bidrag														
Familjernas bidragsberoende i förhållande till familjens disponibla inkomst	0 %	13,3	5,6	19,3	1,0	0,2	38,1	3,6	0,9	59,7				21,1
	1 - 25 %	6,7	13,6	21,0	25,3	24,0	36,5	62,5	30,2	26,2	33,3			29,6
	26 - 50 %	6,7	11,1	10,9	13,1	15,2	13,0	18,8	25,0	6,4	66,7			13,3
	51 - 75 %	6,7	77,8	10,7	10,6	24,3	8,9	5,4	48,7	1,0		50,0		5,6
	76 - 100 %	73,3	77,8	37,8	50,0	46,3	7,4	9,8	29,3	6,7		50,0		27,4
Andel under socialbidragsnorm (%)		13,3	11,1	25,0	8,1	4,1	2,3	4,5	3,4	1,9				4,1

SOU Tabell C för område 913 BERGSJÖN Datum: 1997-01-07
 Inkomststrukturen för familjer 18-år, efter familjetyper, ålder för familjens huvudman samt antal barn.
 Inkomstår 1994 för den folkbokförda befolkningen 1994-12-31.

Inkomstslag	Familjtyp												Totalt
	Ensamstående			25 - 44 år			45 - 64 år			65 - år			
	u	barn	1 barn 2- barn	u	barn	1 barn 2- barn	u	barn	1 barn 2- barn	u	barn	1 barn 2- barn	
Totalt antal familjer	1107	66	26	1756	263	321	1253	90	27	876	2	-	5787
Förtidspension + Arbetsmarknadsstöd + Socialbidrag													
Familjernas bidragsberoende i förhållande till familjens disponibla inkomst	0 %	45,5	30,8	59,7	54,0	48,0	41,9	51,1	33,3	89,5	100,0	-	59,5
1 - 25 %	7,0	7,6	23,1	5,6	13,7	18,1	4,5	7,8	3,7	4,6	-	-	6,7
26 - 50 %	6,6	19,7	38,5	5,3	24,9	24,9	5,3	21,1	37,0	0,2	-	-	6,8
51 - 75 %	6,7	21,2	7,7	8,8	16,7	7,5	28,7	15,6	14,6	5,5	-	-	11,1
76 - 100 %	17,1	6,1	-	20,6	6,1	1,6	23,6	4,4	11,1	5,3	-	-	16,0
Förtidspension + Sjukpenning + Arbetsmarknadsstöd + samtliga skattefria bidrag													
Familjernas bidragsberoende i förhållande till familjens disponibla inkomst	0 %	30,6	18,2	47,6	13,3	2,2	33,3	3,3	7,4	24,9	50,0	-	32,3
1 - 25 %	10,7	13,6	3,8	8,3	19,4	9,7	7,2	31,1	14,8	31,5	-	-	13,0
26 - 50 %	9,9	12,1	7,7	4,4	19,4	18,7	5,2	12,2	11,1	36,9	-	-	17,0
51 - 75 %	10,7	15,2	26,9	5,2	9,5	21,2	4,8	16,7	-	1,0	-	-	35,3
76 - 100 %	38,0	40,9	53,8	34,5	38,4	48,3	49,6	36,7	66,7	5,7	-	-	-
Samtliga skattepliktiga bidrag + samtliga skattefria bidrag													
Familjernas bidragsberoende i förhållande till familjens disponibla inkomst	0 %	9,5	3,0	25,7	2,7	0,3	32,6	-	-	24,2	-	-	20,5
1 - 25 %	10,8	3,0	-	12,1	10,6	2,8	22,7	31,1	-	31,6	-	-	16,6
26 - 50 %	10,6	7,6	11,5	6,9	18,3	11,8	23,9	28,9	18,5	37,2	-	-	18,0
51 - 75 %	12,2	7,6	88,5	7,1	13,3	18,4	4,3	22,2	18,5	1,3	-	-	7,8
76 - 100 %	56,9	83,3	88,5	45,2	55,1	66,7	16,6	17,8	63,0	5,7	-	-	37,2
Andel under socialbidragsnorm (%)	29,4	21,2	11,5	11,3	15,2	8,7	5,6	3,3	3,7	3,0	-	-	12,2

SOU
Tabell A för område 915 ÄLVSBOG

Datum: 1997-01-07

Inkomststrukturen för familjer 18-år, efter familjetyper, ålder för familjens huvudman samt antal barn.
Inkomstår 1994 för den folkbokförda befolkningen 1994-12-31.

Inkomstslag	Familjetyper Ensamstående												Totalt
	18 - 24 år			25 - 44 år			45 - 64 år			65 - år			
	u barn	1 barn	2- barn	u barn	1 barn	2- barn	u barn	1 barn	2- barn	u barn	1 barn	2- barn	
Totalt antal familjer	1301	9	-	962	152	137	812	79	58	762	-	-	4252
Faktorinkomst	1215 50751	7 467	-	894 20603	166 20858	132 209143	765 21134	79 8555	38 8555	693 26174	-	-	3969 515877
Alderspension	-	-	-	-	-	-	3	-	-	757	-	-	760
Förtidspension	20 1309	-	-	41 3048	1 78	45 10592	109 301	4 95	1 1	-	-	-	177 15468
Sjukpenning	34 224	4 28	-	89 2092	40 919	26 432	128 4331	18 461	9 335	6 117	-	-	354 8958
Föräldrapenning	1 6	8 261	-	76 1016	93 4240	91 2360	11 31	13 51	12 76	-	-	-	305 8041
Arbetsmarknadsstöd	308 9479	5 130	-	160 8187	24 1199	31 1511	58 3759	10 210	6 428	1 78	-	-	603 24983
Skattepliktiga bidrag	337 10189	8 472	-	297 12221	121 6784	111 4930	229 11034	36 1065	19 964	11 320	-	-	1189 47981
Bostadsbidrag	92 348	6 74	-	65 420	40 657	70 1678	27 242	30 499	16 392	-	-	-	366 4311
KBT	14 421	-	-	29 629	1 52	-	41 964	1 8	2 28	281 6915	-	-	369 9017
Socialbidrag	63 835	-	-	48 1591	5 82	12 491	18 520	1 22	-	2	-	-	149 3596
Skattefria bidrag	1068 20524	9 170	-	204 7400	130 2336	131 6624	100 2256	73 1524	36 1559	288 7233	-	-	2039 49626
Skatt mm	1196 16480	8 250	-	909 54277	148 8190	133 7767	795 81367	79 8147	38 3653	754 37155	-	-	4060 217286
Disponibel inkomst	1293 66641	9 859	-	931 125884	150 22408	135 25208	796 167808	79 17828	37 8670	758 94320	-	-	4188 529624
Andel under socialbidragsnorm (%)	43,7	22,2	-	12,1	9,9	8,0	3,8	1,3	7,9	0,7	-	-	17,7

SÖB
Tabell B för område 915 ÄLVSÖRIG

Datum: 1997-01-07

Inkomststrukturen för familjer 18-år, efter familjetyp, ålder för familjens huvudman samt antal barn.
Inkomstår 1994 för den folkbokförda befolkningen 1994-12-31.

Inkomstslag	Familjetyp Gifta/sambeskattade												Totalt				
	18 - 24 år				25 - 44 år				45 - 64 år					65 - år			
	u	1 barn	2- barn	4	u	1 barn	2- barn	4	u	1 barn	2- barn	4		u	1 barn	2- barn	4
Totalt antal familjer	2	4	-	154	281	981	1394	440	462	967	9	-	4694				
Faktorinkomst	2	4	-	153	280	979	1391	440	462	946	9	-	4666				
medelbelopp tkr	205,3	84,9	-	456,6	547,1	501,8	468,4	585,1	561,9	103,2	433,5	-	425,4				
Ålderspension	-	-	-	-	-	-	64	-	-	-	8	-	1034				
medelbelopp tkr	-	-	-	-	-	-	84,5	-	-	-	135,8	-	173,6				
Förtidspension	-	-	-	5	2	14	212	18	11	48	1	-	311				
medelbelopp tkr	-	-	-	71,4	70,9	68,7	103,0	75,6	75,4	73,1	97,1	-	93,5				
Sjukpenning	-	2	7,7	32	64	200	343	90	70	48	2	-	851				
medelbelopp tkr	-	7,7	-	19,4	22,0	19,4	37,8	30,5	29,3	17,0	8,4	-	28,8				
Försädräpning	-	4	-	2	209	805	3	93	241	-	1	-	1358				
medelbelopp tkr	-	58,0	-	14,9	47,9	32,6	3,1	10,1	11,0	-	0,9	-	29,6				
Arbetsmarknadsstöd	1	2	-	37	52	146	191	57	56	34	-	-	576				
medelbelopp tkr	77,7	36,6	-	53,0	57,2	51,3	69,7	64,2	65,8	61,3	-	-	61,3				
Skattepliktiga bidrag	2	4	-	70	241	877	595	216	316	137	4	-	2462				
medelbelopp tkr	43,1	89,5	-	43,0	65,1	52,5	59,8	38,2	34,1	46,7	4,7	-	51,3				
Bostadsbidrag	-	3	-	2	17	103	2	8	16	1	-	-	152				
medelbelopp tkr	-	14,5	-	7,9	11,4	16,7	1,6	18,7	20,3	2,3	-	-	16,1				
KBT	-	-	-	1	-	-	5	2	2	47	1	-	58				
medelbelopp tkr	-	-	-	12,0	-	-	10,9	12,5	13,2	17,5	10,5	-	16,4				
Socialbidrag	-	-	-	2	1	4	2,4	19,8	111,2	3	-	-	15				
medelbelopp tkr	-	-	-	78,2	19,5	13,8	2,4	19,8	111,2	51,7	-	-	37,3				
Skattefria bidrag	1	4	-	21	220	953	51	413	460	69	9	-	2201				
medelbelopp tkr	2,6	35,3	-	38,3	10,1	21,0	16,4	8,7	20,6	17,5	11,8	-	17,5				
Skatt mm	2	4	-	153	281	981	1392	440	462	964	9	-	4688				
medelbelopp tkr	72,7	47,4	-	153,2	198,1	182,3	186,6	214,1	203,8	123,3	194,8	-	176,4				
Disponibel inkomst	2	4	-	153	281	981	1391	440	462	967	9	-	4690				
medelbelopp tkr	176,9	161,6	-	328,5	407,6	386,7	358,5	405,6	406,4	253,2	426,4	-	353,8				
Andel under socialbidragsnorm (%)	-	-	-	1,9	0,7	0,9	0,6	1,6	1,9	-	-	-	0,8				

SOU Tabell B för område 915 ÄLVSÖRGEN Datum: 1997-01-07
 Inkomststrukturen för familjer 18- år. efter familjetyper, ålder för familjens huvudman samt antal barn.
 Inkomstår 1994 för den folkräkta befolkningen 1994-12-31.

Inkomstslag	Familjtyp												Totalt
	18 - 24 år		25 - 44 år		45 - 64 år		65 - år		barn 1		barn 2- barn		
	u	antal	u	antal	u	antal	u	antal	u	antal	u	antal	
Totalt antal familjer	1301	9	962	152	137	812	79	38	762	-	-	-	4252
Faktorinkomst	1215	7	894	146	132	765	79	38	693	-	-	-	3969
medelbelopp tkr	41,8	66,7	176,9	141,1	158,0	273,4	267,5	225,1	37,8	-	-	-	130,0
Alderspension	-	-	-	-	-	3	-	-	757	-	-	-	760
medelbelopp tkr	-	-	-	-	-	39,4	-	-	89,4	-	-	-	89,2
Förtidspension	20	-	41	1	45,3	109	4	94,6	1	-	-	-	177
medelbelopp tkr	65,4	-	74,3	78,5	97,2	75,4	75,4	94,6	-	-	-	-	87,4
Sjukpenning	34	4	89	40	26	128	18	9	6	-	-	-	354
medelbelopp tkr	6,6	6,9	23,5	23,0	16,6	33,8	25,6	37,3	19,5	-	-	-	25,2
Försäkringsbidrag	1	8	76	93	91	11	13	12	-	-	-	-	305
medelbelopp tkr	5,9	32,6	13,4	45,6	25,9	2,8	4,0	6,3	-	-	-	-	26,4
Arbetsmarknadsstöd	308	5	160	24	31	58	10	6	1	-	-	-	603
medelbelopp tkr	30,8	26,1	51,2	49,9	48,8	64,8	21,0	71,2	78,2	-	-	-	41,4
Skattepliktiga bidrag	337	8	297	121	111	229	36	19	11	-	-	-	1169
medelbelopp tkr	30,2	59,0	41,1	56,1	44,4	48,2	29,6	50,8	29,1	-	-	-	41,0
Bostadsbidrag	92	6	65	40	70	27	30	16	-	-	-	-	346
medelbelopp tkr	3,8	12,5	6,5	16,4	24,0	9,0	16,6	24,5	-	-	-	-	12,5
KBT	14	-	29	1	-	41	1	2	281	-	-	-	369
medelbelopp tkr	30,0	-	21,7	52,5	-	23,5	7,8	14,0	24,6	-	-	-	24,4
Socialbidrag	63	-	48	5	12	18	1	-	169	-	-	-	169
medelbelopp tkr	13,5	-	33,1	16,4	40,9	28,9	21,6	-	27,5	-	-	-	24,1
Skattefria bidrag	1068	9	204	130	131	100	73	36	288	-	-	-	2039
medelbelopp tkr	19,2	18,8	36,3	18,0	50,6	22,6	20,9	43,3	25,1	-	-	-	24,3
Skatt mm	1196	8	909	148	133	795	79	38	754	-	-	-	4060
medelbelopp tkr	13,8	31,3	59,7	55,3	58,4	102,3	103,1	96,1	49,5	-	-	-	53,5
Disponibel inkomst	1293	9	931	150	135	796	79	37	758	-	-	-	4188
medelbelopp tkr	51,5	95,4	135,2	149,4	186,7	210,8	225,7	234,3	124,4	-	-	-	126,5
Andel under socialbidragsnorm (%)	43,7	22,2	12,1	9,9	8,0	3,8	1,3	7,9	0,7	-	-	-	17,7

Inkomststrukturen för familjer 16-år, efter familjetyp, ålder för familjens huvudman samt antal barn.
Inkomstår 1994 för den folkbokförda befolkningen 1994-12-31.

Inkomstslag	Familjetyp Gifva/sambeskattade												Totalt
	18 - 24 år		25 - 44 år		45 - 64 år		65 - år		65 - år		65 - år		
	u barn	1 barn 2- barn	u barn	1 barn 2- barn	u barn	1 barn 2- barn	u barn	1 barn 2- barn	u barn	1 barn 2- barn	u barn	1 barn 2- barn	
Totalt antal familjer	2	4	-	154	281	981	1394	440	462	967	9	-	4694
Förtidspension + Arbetsmarknadsstöd + Socialbidrag													
Familjernas bidragsberoende i förhållande till familjens disponibla inkomst	0 %	100,0	-	96,8	99,3	98,4	85,6	95,5	97,4	94,7	88,9	-	93,4
1 - 25 %	-	-	-	1,9	0,7	1,4	7,8	3,4	1,7	3,2	11,1	-	3,9
26 - 50 %	-	-	-	0,6	-	0,2	4,3	0,9	0,9	1,9	-	-	0,9
51 - 75 %	-	-	-	-	-	-	0,9	-	-	-	-	-	0,2
76 - 100 %	-	-	-	-	-	-	0,4	0,2	-	0,2	-	-	0,2
Förtidspension + Sjukpenning + Arbetsmarknadsstöd + samtliga skattefria bidrag													
Familjernas bidragsberoende i förhållande till familjens disponibla inkomst	0 %	100,0	-	77,3	37,4	10,9	70,4	19,1	9,3	86,0	-	-	48,4
1 - 25 %	-	-	-	18,2	59,4	85,3	20,1	76,8	85,3	11,3	88,9	-	46,1
26 - 50 %	-	-	-	3,2	2,1	2,9	6,6	1,8	3,9	2,4	11,1	-	3,9
51 - 75 %	-	-	-	1,3	0,7	0,8	2,2	1,4	0,9	0,1	-	-	1,2
76 - 100 %	-	-	-	-	0,4	0,1	0,7	0,9	0,6	0,2	-	-	0,4
Samtliga skattepliktiga bidrag + samtliga skattefria bidrag													
Familjernas bidragsberoende i förhållande till familjens disponibla inkomst	0 %	-	-	55,8	5,3	1,4	59,0	9,3	0,2	80,2	-	-	37,4
1 - 25 %	50,0	-	-	31,8	73,0	75,5	32,1	81,8	87,2	17,0	100,0	-	50,7
26 - 50 %	-	25,0	-	10,4	15,7	18,9	6,5	6,6	9,7	2,4	-	-	9,2
51 - 75 %	50,0	50,0	-	1,3	3,9	2,5	1,9	1,8	1,7	0,2	-	-	1,8
76 - 100 %	-	25,0	-	0,6	2,1	1,6	0,4	0,5	1,1	0,2	-	-	0,8
Andel under socialbidragsnorm (%)	-	-	-	1,9	0,7	0,9	0,6	1,6	1,9	-	-	-	0,8

SOU Tabell C för område 915 ALVSBORG

Datum: 1997-01-07

Inkomststrukturen för familjer 18- år, efter familjetyp, ålder för familjens huvudman samt antal barn.
Inkomstår 1994 för den folkbokförda befolkningen 1994-12-31.

Inkomstslag	Familjetyp												Totalt
	Ensamstående		25 - 44 år		45 - 64 år		65 - år		barn 1		barn 2-		
	u barn	1 barn 2- barn	u barn	1 barn 2- barn	u barn	1 barn 2- barn	u barn	1 barn 2- barn	u barn	1 barn 2- barn	u barn	1 barn 2- barn	
Totalt antal familjer	1301	9	-	962	152	137	812	79	38	762	-	-	4252
Förtidspension + Arbetsmarknadsstöd + Socialbidrag													
Familjernas bidragsberoende i förhållande till familjens disponibla inkomst	0 %	100,0	-	92,0	98,0	94,9	85,2	93,7	97,4	99,7	-	-	93,6
1 - 25 %	1,6	-	-	1,6	0,7	2,9	1,6	5,1	1,4	0,1	-	-	1,5
26 - 50 %	0,7	-	-	1,8	1,3	2,2	3,2	1,3	2,6	-	-	-	1,4
51 - 75 %	0,9	-	-	2,2	-	-	5,9	-	-	-	-	-	1,9
76 - 100 %	0,9	-	-	2,5	-	-	4,1	-	-	0,1	-	-	1,6
Förtidspension + Sjukpenning + Arbetsmarknadsstöd + samtliga skattefria bidrag													
Familjernas bidragsberoende i förhållande till familjens disponibla inkomst	0 %	33,3	-	75,9	20,4	10,9	71,2	10,1	13,2	61,7	-	-	51,4
1 - 25 %	26,6	16,8	-	3,2	6,9	53,3	11,2	70,9	57,9	19,3	-	-	18,6
26 - 50 %	21,1	7,9	-	2,7	3,3	22,6	4,9	13,9	21,1	17,8	-	-	12,7
51 - 75 %	16,1	11,1	-	3,5	3,3	6,6	4,9	3,8	2,5	1,0	-	-	7,3
76 - 100 %	19,4	-	-	8,6	3,9	6,6	8,6	1,3	7,9	0,1	-	-	10,0
Samtliga skattepliktiga bidrag + samtliga skattefria bidrag													
Familjernas bidragsberoende i förhållande till familjens disponibla inkomst	0 %	8,5	-	60,0	6,6	4,4	66,1	6,3	5,3	61,2	-	-	40,3
1 - 25 %	18,8	11,1	-	15,5	41,4	32,8	18,5	72,2	46,9	19,4	-	-	20,6
26 - 50 %	24,9	22,2	-	6,8	15,1	21,2	9,4	1,2	2,2	16,2	-	-	15,9
51 - 75 %	20,4	11,1	-	6,0	13,2	13,1	3,7	3,2	2,5	1,0	-	-	9,4
76 - 100 %	27,4	55,6	-	11,7	23,7	28,5	3,7	5,1	10,5	0,1	-	-	13,9
Andel under socialbidragsnorm (%)	43,7	22,2	-	12,1	9,9	8,0	3,8	1,3	7,9	0,7	-	-	17,7

SUB Tabell A för område 818 ROSENGÅRD

Datum: 1997-01-07
 Inkomststrukturen för familjer 18-år, efter familjetyper, ålder för familjens huvudman samt antal barn.
 Inkomstår 1994 för den folkbokförda befolkningen 1994-12-31.

Inkomstslag	Familjetyper Giftna/sambeskattade												Totalt
	18 - 24 år			25 - 44 år			45 - 64 år			65 - år			
	u barn	1 barn	2- barn	u barn	1 barn	2- barn	u barn	1 barn	2- barn	u barn	1 barn	2- barn	
Totalt antal familjer	21	22	12	142	294	903	160	146	378	7	4	2585	
Faktainkomst	9 460	9 436	2 91	69 11163	154 20382	423 53868	115 18190	76 8793	267 6046	3 133	2	1493 190090	
Ålderspension	-	-	-	-	-	-	-	-	17 345	4	1	367 50290	
Förtidspension	1 70	-	-	2 148	8 542	21 1633	51 5949	18 1629	49 3696	63	-	392 42315	
Sjukpenning	-	2 73	2 12	21 591	46 964	155 3273	43 5857	26 1068	9 361	-	-	449 14407	
Föräldrapenning	-	10 340	8 140	6 138	107 2788	437 10130	9 53	34 632	-	-	2	613 14256	
Arbetsmarknadsstöd	8 488	12 995	5 332	86 5346	152 9959	453 29076	47 3286	55 3524	5 342	-	-	921 60674	
Skattepliktiga bidrag	10 518	18 1493	10 624	101 6479	224 15580	714 50956	96 19622	97 6266	35 1638	3	2	1588 110506	
Bostadsbidrag	13 109	19 327	12 330	86 672	206 3507	731 19060	74 471	120 2995	36 219	5	4	1361 29212	
KBT	1 31	-	-	1 26	2 65	10 204	8 987	6 151	131 2584	2	1	217 4517	
Socialbidrag	16 785	16 876	11 646	81 4806	173 10934	567 40136	43 3895	92 7253	42 2884	4	3	1117 77997	
Skattefria bidrag	17 992	22 1382	12 1220	96 6295	287 17247	896 87126	133 6785	146 6840	172 5901	7	6	1951 149822	
Skatt mm	13 261	16 481	9 170	108 4847	231 9607	711 27837	443 8302	129 4627	345 14727	4	2	2112 103693	
Disponibel inkomst	21 1809	22 2829	12 1763	139 19172	293 44229	899 165715	160 30150	146 17359	378 58352	7	4	2574 450231	
Andel under socialbidragsnorm (%)	33,3	9,1	16,7	10,6	11,2	15,2	3,4	5,6	15,8	2,1	14,3	9,8	

Tabell A för område 818 ROSENGÅRD

Datum: 1997-01-07

Inkomststrukturen för familjer 18-år, efter familjetyper, ålder för familjens huvudman samt antal barn.
 Inkomstår 1994 för den folkbokförda befolkningen 1994-12-31.

Inkomstslag	Familjetyper Ensamstående												Totalt
	18 - 24 år		25 - 44 år		45 - 64 år		65 - år		1 barn		2- barn		
	u	barn	u	barn	u	barn	u	barn	u	barn	u	barn	
Totalt antal familjer	842	56	23	1247	223	322	1056	78	30	1078	1	-	4956
Faktorinkomst	antal belopp tkr	380 19150	15 322	6 53313	118 9185	151 9662	573 56709	48 4937	18 1179	560 3756	15	-	2428 158315
Alderspension	antal belopp tkr	-	-	-	-	-	5 282	-	-	946 70713	1 81	-	952 71076
Förtidspension	antal belopp tkr	11 669	-	84 6269	9 690	5 406	386 32856	18 1148	5 467	-	-	-	518 42504
Sjukpenning	antal belopp tkr	32 387	7 107	3 3934	42 958	41 1302	184 6424	16 442	8 277	2 23	-	-	501 13903
Föräldrapenning	antal belopp tkr	8 140	24 875	15 420	44 370	69 1203	129 2591	11 62	4 5	-	-	-	307 5732
Arbetsmarknadsstöd	antal belopp tkr	269 11582	19 729	5 25340	84 4917	115 5757	143 9634	8 533	3 209	5 183	-	-	1086 59033
Skattepliktiga bidrag	antal belopp tkr	295 12421	43 1855	20 796	560 31424	245 8002	341 20643	33 1198	13 511	17 454	-	-	1718 89647
Bostadsbidrag	antal belopp tkr	207 1349	45 667	22 426	506 3689	181 3133	300 7772	69 1267	26 624	84 378	1 20	-	1707 21095
KBT	antal belopp tkr	199	-	-	64 1423	7 171	5 6501	10 278	4 56	739 16791	11	-	1123 25375
Socialbidrag	antal belopp tkr	299 9541	33 1220	12 466	492 21847	81 4196	141 5508	24 1460	14 842	127 6056	-	-	1441 62645
Skattefria bidrag	antal belopp tkr	637 16911	55 2746	23 1582	675 29291	217 11436	552 30714	76 4402	30 2632	853 23490	1 54	-	3437 143326
Skatt mm	antal belopp tkr	429 8297	39 541	19 211	826 24039	174 4659	863 5685	56 1819	21 604	929 15709	1 21	-	3610 91069
Disponibel inkomst	antal belopp tkr	805 40881	55 4451	23 2292	1120 95492	219 24961	319 47788	78 9969	30 4567	1050 92550	141	-	4272 428472
Andel under socialbidragsnorm (2)		43,7	30,4	34,8	18,9	13,0	6,4	7,7	20,0	5,8	-	-	17,0

SOU Tabell B för område 818 ROSENGÅRD

Datum: 1997-01-07

Inkomststrukturen för familjer 18- år, efter familjtyp, ålder för familjens huvudman samt antal barn.
Inkomstår 1994 för den folkbokförda befolkningen 1994-12-31.

Inkomstslag	Familjtyp Giftn/sambeskattade												Totalt
	25 - 44 år				45 - 64 år				65 - år				
	u barn	1 barn	2- barn	u barn	1 barn	2- barn	u barn	1 barn	2- barn	u barn	1 barn	2- barn	
Totalt antal familjer	21	22	12	142	294	903	496	160	146	378	7	4	2585
Faktorinkomst	9	49,4	45,6	69	154	423	364	115	76	267	3	2	1493
medelbelopp tkr	51,1	161,8	132,4	127,3	193,8	158,2	115,7	22,6	44,2	1,0	1,0	127,3	
Alderspension	-	-	-	-	-	-	17	-	-	345	4	1	367
medelbelopp tkr	-	-	-	-	-	-	82,1	-	-	140,3	95,5	113,4	137,0
Föräldrapension	1	-	-	2	8	21	231	51	18	49	1	-	382
medelbelopp tkr	69,5	-	-	74,1	67,7	77,8	123,7	116,6	90,5	75,4	63,5	-	110,8
Sjukpenning	-	2	2	21	46	155	145	43	26	9	-	-	449
medelbelopp tkr	-	36,3	6,1	28,2	21,0	21,1	40,4	51,8	41,1	37,9	-	-	32,1
Föräldrapenning	-	10	8	6	107	437	-	9	34	-	-	2	613
medelbelopp tkr	-	34,0	17,5	23,1	26,1	25,2	-	5,9	18,6	-	-	17,5	23,3
Arbetsmarknadsstöd	8	12	5	86	152	453	98	47	55	5	-	-	921
medelbelopp tkr	61,0	82,9	66,4	62,2	65,5	64,2	74,7	69,9	64,1	68,5	-	-	65,9
Skattepliktiga bidrag	10	18	10	101	224	714	278	96	97	35	3	2	1588
medelbelopp tkr	51,8	82,9	62,4	64,1	69,6	71,4	70,6	75,3	64,6	46,8	28,8	8,9	69,6
Bostadsbidrag	13	19	12	86	206	731	74	75	120	36	5	4	1361
medelbelopp tkr	8,4	17,2	27,5	7,8	17,0	26,1	6,4	17,2	25,0	6,1	20,6	33,2	21,2
KBT	1	-	-	1	2	10	55	8	6	131	2	1	217
medelbelopp tkr	31,0	-	-	26,4	32,5	20,4	17,9	25,5	25,2	19,7	26,1	12,8	19,9
Socialbidrag	16	16	11	81	173	567	69	63	92	42	4	3	1117
medelbelopp tkr	49,1	54,8	58,7	59,3	63,2	70,8	74,0	90,6	78,6	68,7	69,4	132,5	69,8
Skattefria bidrag	17	22	12	96	287	896	133	159	146	172	7	4	1951
medelbelopp tkr	58,3	62,8	101,6	65,6	60,1	97,2	51,0	43,0	101,7	34,3	73,3	170,0	76,8
Skatt mm	13	16	9	108	231	711	443	129	101	345	4	2	2112
medelbelopp tkr	20,1	30,1	18,9	44,9	41,6	39,2	74,5	64,4	42,2	42,7	39,6	17,0	49,1
Disponibel inkomst	21	22	12	139	293	899	493	160	146	378	7	4	2574
medelbelopp tkr	86,1	128,6	147,0	137,9	151,0	184,3	196,8	188,4	187,4	154,4	150,3	197,8	174,9
Andel under socialbidragsnorm (2)	33,3	9,1	16,7	10,6	11,2	15,2	3,4	5,6	15,8	2,1	14,3	-	9,8

SOU Tabell B för område 818 ROSENGÅRD

Datum: 1997-01-07

Inkomststrukturen för familjer 18-år, efter familjetyp, ålder för familjens huvudman samt antal barn.
 Inkomstår 1994 för den folkbokförda befolkningen 1994-12-31.

Inkomstslag	Familjetyp		25 - 44 år		45 - 64 år		65 - år		Totalt			
	Ensamstående		u barn		u barn		u barn					
	1 barn	2- barn	1 barn	2- barn	1 barn	2- barn	1 barn	2- barn				
Totalt antal familjer	842	56	23	1247	223	322	1056	78	30	1078	1	4956
Faktorinkomst	antal 50,4	15 21,5	6 14,5	558 95,5	118 77,8	151 64,0	573 99,0	48 102,9	18 65,5	560 6,7	15,0	2428 65,2
Alderspension	antal medelbelopp tkr	-	-	-	-	-	5 56,4	-	-	946 74,7	81,2	952 74,7
Förtidspension	antal medelbelopp tkr	11 60,8	-	-	84 74,6	9 76,6	5 81,1	18 63,8	5 93,5	-	-	518 85,1
Sjukpenning	antal medelbelopp tkr	32 12,1	7 15,2	3 16,9	166 23,7	42 22,8	41 31,7	16 27,6	8 34,6	2 11,3	-	501 27,7
Föräldrapenning	antal medelbelopp tkr	8 17,5	24 36,4	15 28,0	44 8,4	69 17,4	129 20,1	11 5,7	4 1,4	-	-	307 18,7
Arbetsmarknadsstöd	antal medelbelopp tkr	269 43,1	19 36,4	5 30,0	435 58,3	84 58,5	115 50,1	8 66,6	3 69,5	5 36,6	-	1086 56,4
Skattepliktiga bidrag	antal medelbelopp tkr	295 42,1	43 43,1	20 39,8	560 56,1	151 53,0	245 50,4	33 36,3	13 39,3	17 26,7	-	1718 52,2
Bostadsbidrag	antal medelbelopp tkr	207 6,5	45 14,8	22 19,4	506 7,3	181 17,3	300 25,9	69 18,4	26 24,0	84 4,5	20,2	1707 12,4
MBT	antal medelbelopp tkr	8 24,9	-	-	64 22,2	7 24,4	5 29,2	10 27,8	4 13,9	739 22,7	10,8	1123 22,6
Socialbidrag	antal medelbelopp tkr	299 31,9	33 37,0	12 36,8	492 44,4	81 51,8	161 39,1	24 60,8	14 60,1	127 47,7	-	1441 43,5
Skattefria bidrag	antal medelbelopp tkr	637 26,5	55 49,9	23 68,8	675 43,4	217 52,7	318 96,6	76 57,9	30 87,7	853 27,5	54,1	3437 41,7
Skatt mm	antal medelbelopp tkr	429 19,3	39 13,9	19 11,1	826 29,1	174 26,8	253 22,5	56 32,5	21 28,7	929 16,9	21,3	3610 25,2
Disponibel inkomst	antal medelbelopp tkr	805 50,8	55 80,9	23 99,6	1120 85,3	219 114,0	319 149,8	78 127,8	30 152,2	1050 86,1	141,1	4722 90,7
Andel under socialbidragsnorm (2)		43,7	30,4	34,8	18,9	13,0	13,0	6,4	7,7	20,0	5,8	17,0

SOU Tabell C för område 818 ROSENGÅRD

Datum: 1997-01-07
 Inkomststrukturen för familjer 18-år, efter familjetyper, ålder för familjens huvudman samt antal barn.
 Inkomstår 1994 för den folkbokförda befolkningen 1994-12-31.

Inkomstslag	Familjetyper Giftna/sambeskattade													
	18 - 24 år		25 - 44 år		45 - 64 år		65 - år		barn 1		barn 2- barn		Totalt	
	u barn	1 barn 2- barn	u barn	1 barn 2- barn	u barn	1 barn 2- barn	u barn	1 barn 2- barn	u barn	1 barn 2- barn	u barn	1 barn 2- barn		
Totalt antal familjer	21	22	12	142	294	903	496	140	146	378	7	4	2585	
Förtidspension + Arbetsmarknadsstöd + Socialbidrag														
Familjernas bidragsberoende i förhållande till familjens disponibla inkomst	0 %	42,9	50,0	33,3	55,6	50,3	45,6	44,8	45,0	34,9	76,2	28,6	25,0	50,3
1 - 25 %	4,8	9,1	16,7	5,6	6,1	9,5	9,5	9,5	9,4	9,6	4,8	28,6	-	8,2
26 - 50 %	4,8	-	16,7	6,3	9,9	15,1	14,1	12,5	17,1	12,6	9,0	-	-	12,6
51 - 75 %	23,8	22,7	25,0	13,4	16,7	22,7	10,7	17,5	28,1	1,3	14,3	75,0	-	16,1
76 - 100 %	23,8	18,2	8,3	19,0	17,0	7,1	21,0	15,6	10,3	8,7	28,6	-	-	12,8
Förtidspension + Sjukpenning + Arbetsmarknadsstöd + samtliga skattefria bidrag														
Familjernas bidragsberoende i förhållande till familjens disponibla inkomst	0 %	38,1	36,4	16,7	42,3	29,3	16,6	33,5	16,9	11,0	47,1	28,6	25,0	27,1
1 - 25 %	-	9,1	8,3	12,0	19,0	18,6	14,5	25,0	18,5	18,5	24,6	28,6	-	16,5
26 - 50 %	14,3	9,1	25,0	7,7	8,5	13,0	16,3	16,3	10,3	13,3	15,9	25,0	-	13,3
51 - 75 %	4,8	4,5	-	7,7	8,1	11,1	9,1	8,1	12,3	3,2	28,6	-	-	8,8
76 - 100 %	42,9	40,9	50,0	30,3	34,7	40,8	26,6	33,8	47,9	9,3	42,9	75,0	-	32,3
Samtliga skattepliktiga bidrag + samtliga skattefria bidrag														
Familjernas bidragsberoende i förhållande till familjens disponibla inkomst	0 %	9,5	-	-	8,5	0,3	0,7	28,4	0,6	-	48,1	-	-	13,3
1 - 25 %	4,8	4,5	-	12,7	15,7	17,3	9,3	32,3	36,9	13,0	32,5	28,6	-	20,0
26 - 50 %	19,0	4,5	8,3	8,8	9,4	8,8	9,4	19,6	21,3	9,6	12,4	25,0	-	12,4
51 - 75 %	-	-	-	7,7	8,2	8,2	9,4	4,8	12,5	11,0	0,8	28,6	-	7,2
76 - 100 %	66,7	90,9	91,7	55,6	65,3	71,2	14,9	28,8	66,4	66,4	9,0	75,0	-	47,0
Andel under socialbidragsnorm (%)	33,3	9,1	16,7	10,6	11,2	15,2	3,4	5,6	15,8	2,1	14,3	-	-	9,8

SOU Tabell C för omräda 818 ROSENGÅRD

Datum: 1997-01-07

Inkomststrukturen för familjer 18-år, efter familjetyper, ålder för familjens huvudman samt antal barn.
Inkomstår 1994 för den folkbokförda befolkningen 1994-12-31.

Inkomstslag	Familjetyper Ensamstående												Totalt
	18 - 24 år			25 - 44 år			45 - 64 år			65 - år			
	u barn	1 barn	2- barn	u barn	1 barn	2- barn	u barn	1 barn	2- barn	u barn	1 barn	2- barn	
Totalt antal familjer	842	56	23	1247	223	322	1056	78	30	1078	1	-	4956
Förtidspension + Arbetsmarknadsstöd + Socialbidrag													
Familjernas bidragsberoende i förhållande till familjens disponibla inkomst	0 %	50,0	47,8	60,3	66,4	61,8	47,3	64,2	43,2	88,3	100,0	-	64,9
1 - 25 %	4,0	12,5	13,0	3,2	8,5	17,8	5,4	9,0	13,2	0,9	-	-	4,1
26 - 50 %	3,4	17,9	30,7	8,9	12,2	15,3	5,4	15,4	6,7	0,5	-	-	4,6
51 - 75 %	1,2	1,2	8,7	1,5	1,2	1,2	1,0	25,6	26,7	0,6	-	-	9,0
76 - 100 %	15,4	5,4	-	23,3	8,1	2,8	26,3	3,8	10,0	9,6	-	-	17,4
Förtidspension + Sjukpenning + Arbetsmarknadsstöd + samtliga skattefria bidrag													
Familjernas bidragsberoende i förhållande till familjens disponibla inkomst	0 %	33,7	4,3	49,6	23,3	7,5	35,1	6,4	3,3	21,3	-	-	32,7
1 - 25 %	8,1	10,7	8,7	7,6	20,2	12,4	7,7	20,5	10,0	37,8	-	-	12,6
26 - 50 %	5,9	17,9	8,7	4,4	17,0	24,2	6,3	17,9	13,2	5,2	100,0	-	14,6
51 - 75 %	7,4	16,1	26,1	35,0	32,2	16,5	6,3	46,7	60,0	10,8	-	-	5,4
76 - 100 %	44,9	42,9	52,2	35,4	32,5	39,4	46,6	46,7	40,0	10,8	-	-	34,2
Samtliga skattepliktiga bidrag + samtliga skattefria bidrag													
Familjernas bidragsberoende i förhållande till familjens disponibla inkomst	0 %	10,2	1,8	26,5	2,2	0,9	28,6	1,3	-	20,5	-	-	19,2
1 - 25 %	10,0	1,8	4,3	9,1	11,7	2,2	28,8	16,7	6,7	30,1	-	-	18,3
26 - 50 %	8,6	1,8	4,3	9,2	16,6	12,7	18,9	28,2	23,5	37,9	100,0	-	14,9
51 - 75 %	7,2	3,6	9,1	5,6	6,5	9,6	3,7	15,0	50,0	10,9	-	-	10,8
76 - 100 %	64,0	91,1	91,3	49,5	65,2	74,5	26,0	41,0	50,0	10,9	-	-	41,3
Andel under socialbidragsnorm (%)	43,7	30,4	34,8	18,9	13,0	13,0	6,4	7,7	20,0	5,8	-	-	17,0

SOU
Tabell A för område 813 LIMHAMN

Datum: 1997-01-07

Inkomststrukturen för familjer 18-år, efter familjetyper, ålder för familjens huvudman samt antal barn.
Inkomstår 1994 för den folkbokförda befolkningen 1994-12-31.

Inkomstslag	Familjetyper Gifta/sambeskattade		25 - 44 år		45 - 64 år		65 - år		Totalt				
	Ålder (huvudman)		u barn		u barn		u barn						
	18 - 24 år	25 - 44 år	1 barn	2- barn	1 barn	2- barn	1 barn	2- barn					
Totalt antal familjer	8	4	1	226	506	1452	1978	562	443	1876	9	2	7067
Faktorinkomst	8	4	1	224	503	1447	1970	561	442	1822	9	2	6993
antal	1801	401	123	81774	190330	568543	791044	295740	239009	173748	3351	254	2366119
belopp	-	-	-	-	-	-	96	-	-	1873	9	2	1980
Ålderspension	-	-	-	-	-	-	8315	-	-	340621	1235	228	350399
antal	-	-	-	7	5	13	324	17	13	83	3	-	465
belopp	-	-	-	379	245	1092	34688	1447	1009	6289	162	-	45311
Förtidspension	2	2	1	42	124	296	489	101	84	84	2	-	1227
antal	12	29	8	908	2470	6045	14900	2484	2439	2534	18	-	31848
belopp	1	4	1	10	365	1176	1	107	236	-	1	2	1904
Föräldrapenning	10	207	23	139	13752	35165	2	890	2708	-	2	4	52881
Arbetsmarknadsstöd	5	275	46	3324	7810	16960	23721	6472	5286	3822	80	-	67980
antal	185	275	46	3324	7810	16960	23721	6472	5286	3822	80	-	67980
belopp	6	4	1	109	432	1301	896	257	315	235	3	2	3561
Skattepliktiga bidrag	240	593	78	5156	26572	69422	55667	11632	12381	11042	135	4	192942
antal	2	1	1	6	34	212	14	28	50	1	1	1	351
belopp	31	6	5	63	358	3193	94	419	883	11	1	5	5069
Bostadsbidrag	-	-	-	2	3	2	25	3	2	116	-	1	154
antal	-	-	-	65	53	19	387	95	16	1910	-	21	2566
belopp	1	-	1	3	4	16	8	1	3	1	-	-	38
Socialbidrag	15	-	6	93	21	264	118	45	9	1	-	-	573
antal	3	4	1	36	419	1428	98	521	430	165	9	2	3116
belopp	133	55	28	1021	4390	33559	1407	4979	9675	2436	94	66	57844
Skattefria bidrag	8	4	1	225	505	1449	1977	560	442	1876	9	2	7058
antal	561	233	56	24902	63710	201289	303252	102239	83996	210833	1795	82	992948
belopp	8	4	1	225	503	1449	1975	562	442	1876	9	2	7056
Disponibel inkomst	1611	814	173	63105	158147	493878	647556	215900	181325	471064	3755	483	2237791
Andel under socialbidragsnorm (X)	-	-	-	1,3	1,6	0,8	0,8	1,2	1,8	0,1	-	-	0,8

SOU Tabell A för område 813 LIMHAMN

Datum: 1997-01-07

Inkomststrukturen för familjer 18-år, efter familjetyp, ålder för familjens huvudman samt antal barn.
 Inkomstår 1994 för den folkbokförda befolkningen 1994-12-31.

Inkomstslag	Familjetyp												Totalt	
	Ersäms talande			25 - 44 år			45 - 64 år			65 - år				
	u barn	1 barn	2- barn	u barn	1 barn	2- barn	u barn	1 barn	2- barn	u barn	1 barn	2- barn		
Totalt antal familjer	1818	40	3	1970	308	230	1751	120	43	2244	-	-	8527	
Faktorinkomst	antal belopp tkr	1661 85049	32 1643	3 110	1764 288890	292 34278	218 25530	1577 276824	115 19722	42 9586	1911 61342	-	-	7595 800975
Alderspension	antal belopp tkr	-	-	-	-	-	-	22 1741	-	-	229 189983	-	-	2251 191725
Förtidspension	antal belopp tkr	20 1380	-	-	89 6152	6 377	4 218	293 25926	13 992	2 215	-	-	-	427 35260
Sjukpenning	antal belopp tkr	44 339	9 85	1 8	200 4612	60 1088	53 706	289 10247	19 442	4 18	13 188	-	-	492 17732
Föräldrapenning	antal belopp tkr	8 53	26 1134	3 167	142 1484	183 5696	164 4149	5 106	15 96	18 167	-	-	-	564 13053
Arbetsmarknadsstöd	antal belopp tkr	443 14811	17 587	1 61	472 27766	73 3567	50 2456	222 15797	21 1259	3 207	2 171	-	-	1304 66682
Skattepliktiga bidrag	antal belopp tkr	483 15827	38 2099	3 255	741 36441	244 11550	197 8475	555 32848	49 1959	22 658	30 678	-	-	2362 110790
Bostedsbidrag	antal belopp tkr	122 504	17 240	2 24	227 1556	158 2674	158 3608	110 913	64 1178	25 532	4 37	-	-	885 11266
KBT	antal belopp tkr	13 337	-	-	55 1656	6 253	1 6	132 2613	9 114	3 55	1099 21382	-	-	1318 26416
Socialbidrag	antal belopp tkr	160 2428	6 75	1 6	155 3922	21 376	23 376	83 2262	11 144	2 50	29 423	-	-	491 9963
Skattefria bidrag	antal belopp tkr	1392 26284	39 893	3 87	461 14090	287 7568	227 11655	285 6470	117 3367	43 2211	1125 22418	-	-	3979 95022
Skatt mm	antal belopp tkr	1623 26571	39 963	3 92	1849 95400	303 12356	226 8494	1705 110450	115 6802	43 3228	2219 84422	-	-	8125 348778
Disponibel inkomst	antal belopp tkr	1805 101166	40 3673	3 360	1907 248342	306 42280	229 30486	1731 264787	119 21824	43 10021	2237 253419	-	-	8420 964358
Andel under socialbidragsnorm (%)		39,8	22,5	-	9,1	5,5	8,7	4,4	5,8	4,7	0,8	-	-	12,3

SOU Tabell B för område 813 LIMHAMN

Datum: 1997-01-07
 Inkomststrukturen för familjer 18-år, efter familjetyper, ålder för familjens huvudman samt antal barn.
 Inkomstår 1994 för den folkbokförda befolkningen 1994-12-31.

Inkomstslag	Familjetyper Gifva/sambeskattade		25 - 44 år				45 - 64 år				65 - år				Totalt				
	Alder (huvudman) 18 - 24 år		u barn		l barn		2- barn		u barn		l barn		2- barn			u barn		l barn	
	u barn	l barn	u barn	l barn	u barn	l barn	u barn	l barn	u barn	l barn	u barn	l barn	u barn	l barn		u barn	l barn	u barn	l barn
Totalt antal familjer	8	4	1	226	506	1452	1978	562	443	1876	9	2	7067						
Fak för inkomst	antal	medelbelopp	tkr	225,1	100,2	123,3	1	224	503	1447	1970	561	442	1822	9	2	6993	338,4	
Alderspension	antal	medelbelopp	tkr	-	-	-	-	96	-	-	181,9	137,2	114,1	1980			177,0		
Föräldrapension	antal	medelbelopp	tkr	-	-	-	-	7	5	13	324	17	13	83	3	-	465	97,4	
Sjukpenning	antal	medelbelopp	tkr	-	-	-	-	54,1	48,9	84,0	107,1	85,1	77,6	75,8	54,1	-	1227	26,0	
Föräldrapenning	antal	medelbelopp	tkr	2	14,7	7,8	1	42	124	296	489	101	84	84	2	-	1904	27,8	
Arbetsmarknadsstöd	antal	medelbelopp	tkr	9,8	51,9	23,2	1	10	365	1176	1,6	8,3	11,6	-	2,4	1,8	1091	62,3	
Skattepliktiga bidrag	antal	medelbelopp	tkr	5	37,0	137,5	2	66	121	314	335	101	79	66	1	-	3561	54,2	
Bostadsbidrag	antal	medelbelopp	tkr	6	40,0	148,1	1	109	432	1301	896	257	315	235	3	2	351	14,4	
KBT	antal	medelbelopp	tkr	2	15,6	6,1	1	6	34	212	14	28	50	1	0,7	5,2	154	16,7	
Socialbidrag	antal	medelbelopp	tkr	-	-	-	-	2	3	2	25	31,7	7,8	11,6	-	-	154	15,1	
Skattefria bidrag	antal	medelbelopp	tkr	1	14,7	-	1	3	4	16	8	1	3	1	-	-	38	311,6	
Skatt mm	antal	medelbelopp	tkr	3	44,5	13,8	4	36	419	1428	98	521	430	165	9	2	1876	140,7	
Disponibel inkomst	antal	medelbelopp	tkr	8	70,1	58,3	4	225	505	1449	1977	560	442	1876	9	2	7056	317,1	
Andel under socialbidragsnorm (%)	antal	medelbelopp	tkr	8	201,4	203,5	1	225	503	1449	1975	562	442	1876	9	2	7056	317,1	
				-	-	-	-	1,3	1,6	0,8	0,8	1,2	1,8	0,1	-	-	0,8		

SOU

Tabell B för område 813 LIHMAN

Datum: 1997-01-07

Inkomststrukturen för familjer 18-år, efter familjetyp, ålder för familjens huvudman samt antal barn.
Inkomstår 1994 för den folkbokförda befolkningen 1994-12-31.

Inkomstslag	Familjetyp Ensamstående												Totalt
	18 - 24 år			25 - 44 år			45 - 64 år			65 - år			
	u barn	1 barn	2- barn	u barn	1 barn	2- barn	u barn	1 barn	2- barn	u barn	1 barn	2- barn	
Totalt antal familjer	1818	40	3	1970	308	230	1751	120	43	2244	-	-	8527
Faktorinkomst	antal medelbelopp tkr	1661 50,0	32 51,3	3 36,6	1744 165,6	292 117,4	218 117,1	1577 175,5	115 171,5	42 228,2	-	-	7595 105,5
Alderspension	antal medelbelopp tkr	-	-	-	-	-	-	22 79,1	-	-	-	-	2229 85,2
Förtidspension	antal medelbelopp tkr	20 69,0	-	-	89 69,1	6 62,8	4 54,5	293 88,5	13 76,3	107,4	2	-	427 82,6
Sjukpenning	antal medelbelopp tkr	44 7,7	9 9,4	7 7,8	200 23,1	60 18,1	53 13,3	289 35,5	19 23,5	4 4,5	13	14,4	692 25,6
Föräldrapenning	antal medelbelopp tkr	8 6,6	26 43,6	3 55,7	142 10,4	183 31,1	164 25,3	5 21,3	15 6,4	18 9,3	-	-	564 23,1
Arbetsmarknadsstöd	antal medelbelopp tkr	443 33,4	17 34,6	1 60,5	472 58,6	73 48,9	50 49,1	222 71,2	21 60,0	69,0	3	2	1304 51,1
Skattepliktiga bidrag	antal medelbelopp tkr	483 32,8	38 55,2	3 85,0	741 49,2	244 47,3	197 43,0	555 59,2	49 40,0	22 29,9	30	22,6	2362 46,9
Bostadsbidrag	antal medelbelopp tkr	122 4,1	17 14,1	2 11,8	227 6,9	156 17,1	158 22,8	110 8,3	64 18,4	25 21,3	4	9,3	885 12,7
KBT	antal medelbelopp tkr	13 26,0	-	-	55 30,1	6 42,1	1 6,0	132 19,8	9 12,7	18,3	3	1099 19,5	1318 20,0
Socialbidrag	antal medelbelopp tkr	160 15,2	6 12,5	1 5,6	155 25,3	21 13,2	23 16,3	83 27,2	11 13,1	25,2	2	29	491 20,3
Skattefria bidrag	antal medelbelopp tkr	1392 18,5	39 22,9	3 29,0	461 30,6	287 26,4	227 51,3	285 22,7	117 28,8	43 51,4	1125 19,9	-	3979 23,9
Skatt mm	antal medelbelopp tkr	1623 16,4	39 24,7	3 30,6	1849 51,6	303 40,8	226 37,6	1705 64,8	115 59,1	43 75,1	38,0	-	8125 42,9
Disponibel inkomst	antal medelbelopp tkr	1805 56,0	40 91,8	3 119,9	1907 130,2	306 136,2	229 168,1	1731 153,0	119 183,4	43 233,0	2237 113,3	-	8420 116,9
Andel under socialbidragsnorm (X)		39,8	22,5	-	9,1	5,5	8,7	4,4	5,8	4,7	0,8	-	12,3

SUB Tabell C för område 813 LIMHAMN

Datum: 1997-01-07
 Inkomststrukturen för familjer 18- år, efter familjetyp, ålder för familjens huvudman samt antal barn.
 Inkomstår 1994 för den folkbokförda befolkningen 1994-12-31.

Inkomstslag	Familjetyp Giftn/sambeskattade												Totalt
	25 - 44 år		45 - 64 år		65 - år		1 barn 2- barn		1 barn 1 barn		2- barn		
	u barn	1 barn	1 barn	2- barn	u barn	1 barn	2- barn	u barn	1 barn	2- barn	u barn	1 barn	
Totalt antal familjer	8	4	1	226	506	1452	1978	562	443	1876	9	2	7067
Förtidspension + Arbetsmarknadsstöd + Socialbidrag													
Familjernas bidragsberoende i förhållande till familjens disponibla inkomst	0 %	87,5	100,0	96,0	99,0	98,7	84,0	96,8	97,1	95,7	77,8	100,0	93,4
1 - 25 %	12,5	-	-	3,5	1,0	1,0	7,3	1,8	2,0	2,4	22,2	-	3,4
26 - 50 %	-	-	-	0,4	-	0,2	5,8	1,2	0,7	1,9	-	-	2,3
51 - 75 %	-	-	-	-	-	0,1	1,9	0,2	0,2	-	-	-	0,6
76 - 100 %	-	-	-	-	-	-	1,0	-	-	-	-	-	0,3
Förtidspension + Sjukpenning + Arbetsmarknadsstöd + samtliga skattefria bidrag													
Familjernas bidragsberoende i förhållande till familjens disponibla inkomst	0 %	62,5	50,0	76,5	35,0	15,3	70,2	23,8	15,1	85,8	22,2	-	53,5
1 - 25 %	25,0	50,0	100,0	19,0	61,3	79,6	18,3	72,2	77,7	11,2	77,8	100,0	40,2
26 - 50 %	12,5	-	-	3,1	3,4	4,3	7,6	2,7	5,6	2,9	-	-	4,7
51 - 75 %	-	-	-	1,3	0,4	0,5	2,6	0,5	1,1	0,2	-	-	1,1
76 - 100 %	-	-	-	-	-	0,3	1,4	0,7	0,5	-	-	-	0,5
Samtliga skattepliktiga bidrag + samtliga skattefria bidrag													
Familjernas bidragsberoende i förhållande till familjens disponibla inkomst	0 %	25,0	-	53,5	5,1	0,9	55,5	7,5	2,5	80,4	11,1	-	39,9
1 - 25 %	37,5	-	-	33,6	69,4	69,6	31,7	81,7	80,8	17,4	77,8	100,0	45,6
26 - 50 %	25,0	25,0	100,0	8,4	19,0	22,1	10,1	8,7	12,4	2,2	11,1	-	11,1
51 - 75 %	-	-	-	2,7	3,6	5,9	2,1	1,2	2,7	0,9	-	-	2,4
76 - 100 %	12,5	25,0	-	1,8	3,0	1,5	0,6	0,9	1,6	-	-	-	0,9
Andal under socialbidragsnorm (Z)	-	-	-	1,3	1,6	0,8	0,8	1,2	1,8	0,1	-	-	0,8

SOU Tabell C för område 813 LIMHAMN

Datum: 1997-01-07

Inkomstskattebuden för familjer 18-år, efter familjetyper, ålder för familjens huvudsman samt antal barn.
Inkomstår 1994 för den folkbokförda befolkningen 1994-12-31.

Inkomstslag	Familjetyper												Totalt
	Ensamstående		25 - 44 år		45 - 64 år		65 - år		1 barn		2- barn		
	u barn	1 barn	u barn	1 barn	u barn	1 barn	u barn	1 barn	u barn	1 barn	u barn	2- barn	
Totalt antal familjer	1818	40	3	1970	308	230	1751	120	43	2244	-	-	8527
Förtidspension + Arbetsmarknadsstöd + Socialbidrag													
Familjernas bidragsberoende i förhållande till familjens disponibla inkomst	0 %	92,6	100,0	90,7	93,8	91,7	80,6	85,0	90,7	98,8	-	-	91,3
	1 - 25 %	2,9	5,0	1,5	3,6	5,7	2,2	6,7	2,3	0,9	-	-	1,7
	26 - 50 %	1,6	-	1,7	1,3	2,6	3,8	5,0	7,0	-	-	-	2,3
	51 - 75 %	2,0	-	2,5	1,0	-	6,1	5,3	-	-	-	-	2,3
	76 - 100 %	0,9	-	3,7	0,3	-	7,3	-	-	0,2	-	-	2,6
Förtidspension + Sjukpenning + Arbetsmarknadsstöd + samtliga skattefria bidrag													
Familjernas bidragsberoende i förhållande till familjens disponibla inkomst	0 %	31,5	20,0	77,1	22,1	7,4	68,4	13,3	2,3	50,0	-	-	53,0
	1 - 25 %	17,4	52,5	7,6	53,6	44,8	9,2	60,0	62,8	29,8	-	-	19,8
	26 - 50 %	17,9	17,5	3,7	16,9	35,7	5,3	14,2	23,3	19,6	-	-	12,9
	51 - 75 %	14,1	5,0	2,5	3,6	7,4	4,0	5,0	9,3	0,4	-	-	5,0
	76 - 100 %	19,1	5,0	9,1	3,9	4,8	13,1	7,5	2,3	0,2	-	-	9,4
Samtliga skattepliktiga bidrag + samtliga skattefria bidrag													
Familjernas bidragsberoende i förhållande till familjens disponibla inkomst	0 %	12,3	10,0	56,6	3,6	1,3	59,5	2,5	-	49,5	-	-	40,7
	1 - 25 %	29,4	15,0	19,2	36,0	21,3	17,6	61,7	55,8	30,1	-	-	22,5
	26 - 50 %	17,7	20,0	5,9	25,3	33,5	11,1	20,8	25,6	19,7	-	-	16,6
	51 - 75 %	17,7	20,0	5,9	15,3	18,3	3,6	6,7	11,6	0,5	-	-	7,3
	76 - 100 %	27,6	55,0	15,0	19,8	25,2	8,2	8,3	7,0	0,2	-	-	12,9
Andel under socialbidragsnorm (%)		39,8	22,5	9,1	5,5	8,7	4,4	5,8	4,7	0,8	-	-	12,3

SOU Tabell A för område 2192 HUSBY

Datum: 1996-12-05
 Inkomststrukturen för familjer 18-år, efter familjtyp; ålder för familjens huvudsam samt antal barn.
 Inkomstår 1994 för den folkbokförda befolkningen 1994-12-31.

Inkomstslag	Familjtyp Giftn/sambeskattade												Totalt		
	18 - 24 år				25 - 44 år				45 - 64 år					65 - år	
	u	barn	1	barn	u	barn	1	barn	u	barn	1	barn			u
Totalt antal familjer	10	9	8	148	201	364	192	86	102	202	4	-	1326		
Faktorinkomst	7	6	6	116	173	306	173	77	87	158	3	-	1112		
antal	513	709	557	18365	27349	51663	44458	20410	16350	7700	198	-	168273		
belopp tkr	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-		
Alderspension	-	-	-	-	-	-	9	-	-	185	4	-	198		
antal	-	-	-	-	-	-	662	-	-	29210	259	-	30130		
belopp tkr	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-		
Förtidspension	-	-	1	12	5	17	56	10	13	15	1	-	130		
antal	-	-	51	636	411	1567	6367	958	1191	1056	114	-	12351		
belopp tkr	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-		
Sjukpenning	2	2	1	38	54	105	58	18	24	8	-	-	310		
antal	6	11	13	909	1496	2618	2018	884	1017	248	-	-	9219		
belopp tkr	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-		
Föräldrapenning	2	5	6	67	120	239	-	18	53	-	-	-	468		
antal	19	138	184	67	3150	8399	-	152	887	-	-	-	12996		
belopp tkr	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-		
Arbetsmarknadsstöd	8	7	4	78	90	148	44	31	34	4	-	-	448		
antal	360	284	384	4646	6205	9750	3633	2392	2419	207	-	-	30280		
belopp tkr	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-		
Skattepliktiga bidrag	8	8	8	97	171	317	98	57	81	15	2	-	862		
antal	388	451	664	6108	12691	24898	6731	3947	5113	627	43	-	61661		
belopp tkr	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-		
Bostadsbidrag	4	6	8	55	133	235	14	31	62	9	2	-	559		
antal	17	103	136	360	1817	5552	140	604	1360	55	38	-	9982		
belopp tkr	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-		
KBT	-	-	1	4	3	11	16	3	10	39	1	-	88		
antal	-	-	12	99	54	232	301	52	181	956	14	-	1901		
belopp tkr	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-		
Socialbidrag	7	7	3	75	92	140	24	23	36	26	2	-	435		
antal	470	323	242	3735	4316	9582	1232	1328	2873	1940	256	-	26298		
belopp tkr	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-		
Skattefria bidrag	9	8	8	90	195	362	43	83	101	62	4	-	965		
antal	696	514	553	4820	8543	25402	1916	2801	7496	3133	322	-	56195		
belopp tkr	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-		
Skatt mm	9	9	8	135	191	344	183	82	93	186	4	-	1244		
antal	233	314	303	6901	10905	20992	17194	7342	6202	11242	150	-	81778		
belopp tkr	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-		
Disponibel inkomst	10	9	8	145	200	343	190	86	101	199	4	-	1315		
antal	1361	1408	1522	22847	38072	82472	45803	21189	23981	36912	808	-	276375		
belopp tkr	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-		
Andel under socialbidragsnorm (%)	10,0	-	-	8,1	6,5	4,9	2,6	3,5	6,9	3,0	-	-	4,9		

SOU

Tabell A för område 2192 HUSBY Datum: 1996-12-05
 Inkomststrukturen för familjer 18-år, efter familjetyper, ålder för familjens huvudman samt antal barn.
 Inkomstår 1994 för den folkbokförda befolkningen 1994-12-31.

Inkomstslag	Familjetyper Ensamstående												Totalt
	18 - 24 år		25 - 44 år		45 - 64 år		65 - år		1 barn		2- barn		
	u	barn	u	barn	u	barn	u	barn	u	barn	u	barn	
Totalt antal familjer	767	56	16	1733	275	281	1050	86	25	715	2	1	5007
Faktorinkomst	532 33533	32 1809	3 156	1248 154272	199 17595	185 14994	781 113654	75 9985	19 1573	449 5655	2 352	1 4	3526 353762
Alderspension	-	-	-	-	-	-	315	-	-	649 54497	2 295	1 52	657 55159
Förtidspension	10 680	-	-	95 7530	9 686	8 634	242 21292	9 716	1 86	-	-	-	374 31674
Sjukpenning	33 374	9 102	1 2	230 5405	45 926	52 894	167 4828	18 474	4 132	1 71	1 11	-	561 13209
Föräldrapenning	13 209	36 981	13 273	101 1425	94 1950	132 3308	6 14	10 27	3 8	-	-	-	408 8196
Arbetsmarknadsstöd	226 8655	19 731	7 348	502 27348	85 4111	80 3548	126 9038	14 1029	5 151	1 2	-	-	1065 54961
Skattepliktiga bidrag	283 9539	52 1943	16 747	750 37757	189 8281	205 9792	305 15825	38 1746	12 363	7 193	1 11	-	1838 86198
Bostadsbidrag	135 621	45 638	14 265	462 3400	230 4237	252 6501	159 1273	60 1064	20 540	30 102	-	-	1407 18661
KBT	7 144	-	-	52 1143	8 177	5 99	149 2867	6 125	1 18	381 7325	1 8	1 43	611 11949
Socialbidrag	264 8121	36 1565	13 580	537 20500	133 5151	143 7090	182 7266	24 1023	13 769	84 4033	-	-	1429 56099
Skattefria bidrag	572 15373	55 3042	16 1388	811 30242	264 11805	275 26542	362 11805	81 3563	23 2322	447 11709	2 61	1 61	2909 121134
Skatt mm	545 11450	48 915	16 233	1622 55745	238 7124	237 6628	931 43850	81 3574	20 588	665 15248	2 248	1 1	4186 145605
Disponibel inkomst	743 47606	55 5879	16 2057	1639 172948	268 35100	278 45448	1015 125927	86 12975	24 4001	700 66583	2 497	1 116	4827 519157
Andel under socialbidragsnorm (2)	32,1	17,9	12,5	11,7	9,5	7,5	6,9	4,7	20,0	3,8	-	-	12,3

SOU Tabell B för område 2192 HUSBY

Datum: 1996-12-25

Inkomststrukturen för familjer 18-år, efter familjetyper; Alder för familjens huvudsan samt antal barn.
 Inkomstår 1994 för den folkbokförda befolkningen 1994-12-31.

Inkomstslag	Familjetyper Gifto/sambeskattade														Totalt
	18 - 24 år				25 - 44 år				45 - 64 år				65 - år		
	u barn	1 barn	2- barn	u barn	1 barn	2- barn	u barn	1 barn	2- barn	u barn	1 barn	2- barn	u barn	1 barn	
Totalt antal familjer	10	9	8	148	201	364	192	86	102	202	4	-	-	-	1326
Faktorinkomst	antal medelbelopp tkr	73,3	118,1	92,9	116	173	306	173	77	87	158	3	-	-	1112
Alderspension	antal medelbelopp tkr	-	-	-	158,3	158,1	168,8	257,0	265,1	187,9	48,7	66,0	-	-	169,3
Förtidspension	antal medelbelopp tkr	-	-	-	-	-	-	73,5	-	-	185	4	-	-	198
Sjukpenning	antal medelbelopp tkr	-	-	1	12	5	17	56	10	13	15	1	-	-	130
Försäkringsbidrag	antal medelbelopp tkr	3,0	5,7	12,9	23,9	27,7	24,9	58	18	24	8	-	-	-	310
Föräldrapenning	antal medelbelopp tkr	2	5	6	5	12,0	23,9	-	8,5	53	-	-	-	-	29,7
Arbetsmarknadsstöd	antal medelbelopp tkr	44,9	40,6	95,9	59,6	68,9	65,9	82,6	77,2	71,1	51,8	4	-	-	448
Skattepliktiga bidrag	antal medelbelopp tkr	8	8	8	97	171	317	98	57	81	15	2	-	-	862
Bostadsbidrag	antal medelbelopp tkr	4,3	17,1	17,0	6,6	13,7	22,8	10,0	19,5	21,9	6,1	18,8	-	-	559
KBT	antal medelbelopp tkr	-	-	1	24,7	18,0	21,1	16	3	10	39	1	-	-	88
Socialbidrag	antal medelbelopp tkr	7	7	3	75	92	140	24	23	36	26	2	-	-	435
Skattefria bidrag	antal medelbelopp tkr	9	8	8	90	195	362	43	83	101	62	4	-	-	965
Skatt mm	antal medelbelopp tkr	25,9	34,9	37,9	51,1	57,1	61,0	183	82	93	186	4	-	-	1244
Disponibel inkomst	antal medelbelopp tkr	136,1	156,4	190,2	157,6	190,4	227,2	241,1	246,4	237,4	185,5	202,0	-	-	1315
Andel under socialbidragsnorm (X)		10,0	-	-	8,1	6,5	4,9	2,6	3,5	6,9	3,0	-	-	-	4,9

 Tabell B för område 2192 HUSBY

Datum: 1996-12-05

 Inkomststrukturen för familjer 18-år, efter familjetyper, ålder för familjens huvudsan samt antal barn.
 Inkomstår 1994 för den folkbokförda befolkningen 1994-12-31.

Inkomstslag	Familjtyp												Totalt
	18 - 24 år		25 - 44 år		45 - 64 år		65 - 74 år		75 - 84 år		85 - 94 år		
	u barn	1 barn 2- barn	u barn	1 barn 2- barn	u barn	1 barn 2- barn	u barn	1 barn 2- barn	u barn	1 barn 2- barn	u barn	1 barn 2- barn	
Totalt antal familjer	767	56	16	1733	275	281	1050	86	25	715	2	1	5007
Faktorinkomst	532	32	3	1248	199	185	781	75	19	449	2	1	3526
medelbelopp tkr	63,0	56,5	51,9	123,6	88,4	81,0	145,8	133,1	82,8	12,6	165,8	4,1	100,3
Alderspension	-	-	-	-	-	-	5	-	-	64,9	2	1	657
medelbelopp tkr	-	-	-	-	-	-	63,0	-	-	84,0	2	1	84,0
Förtidspension	10	-	-	95	9	8	242	9	1	-	-	-	374
medelbelopp tkr	68,0	-	-	79,5	76,2	79,2	88,0	79,6	86,2	-	-	-	84,6
Sjukpenning	33	9	1	230	45	52	167	18	4	1	1	1	561
medelbelopp tkr	11,3	11,3	1,9	23,5	20,6	17,0	28,9	26,3	33,1	70,9	11,4	-	23,5
Föräldrapenning	13	36	13	101	94	132	6	10	3	-	-	-	408
medelbelopp tkr	16,1	27,2	21,0	14,1	20,7	25,1	2,4	2,7	2,8	-	-	-	20,1
Arbetsmarknadsstöd	226	19	7	502	85	80	126	14	5	1	-	-	1065
medelbelopp tkr	38,3	36,5	49,8	54,5	48,4	44,3	71,7	73,5	30,1	2,1	-	-	51,6
Skattepliktiga bidrag	263	52	16	750	189	205	305	38	12	7	1	-	1838
medelbelopp tkr	36,3	37,4	46,7	50,3	43,8	47,8	51,9	45,9	30,2	27,6	11,2	-	46,9
Bostadsbidrag	135	45	14	462	230	252	159	60	20	30	-	-	1407
medelbelopp tkr	4,6	14,2	18,9	7,4	18,4	25,8	8,0	17,7	27,0	3,4	-	-	13,2
KBT	7	-	-	52	8	5	149	6	1	381	1	1	611
medelbelopp tkr	20,5	-	-	22,0	22,1	19,8	19,2	20,8	18,5	19,2	8,0	42,5	19,6
Socialbidrag	264	36	13	537	133	143	182	24	13	84	-	-	1429
medelbelopp tkr	30,8	43,5	44,6	38,2	38,7	49,6	39,9	42,6	59,2	48,0	-	-	39,3
Skattefria bidrag	572	55	16	811	264	275	362	81	23	447	2	1	2909
medelbelopp tkr	26,9	55,3	86,7	37,3	57,0	96,5	32,6	44,0	101,0	26,2	20,9	60,5	41,6
Skatt mm	545	48	16	1422	238	237	931	81	20	645	2	1	4186
medelbelopp tkr	21,0	19,1	14,6	39,2	29,9	28,0	47,1	44,1	29,4	23,6	12,2	1,2	34,8
Disponibel inkomst	743	55	16	1639	268	278	1015	86	24	700	2	1	4827
medelbelopp tkr	64,1	106,9	128,6	105,5	131,0	163,6	124,1	150,9	166,7	95,1	248,7	115,7	107,6
Andel under socialbidragsnorm (%)	32,1	17,9	12,5	11,7	9,5	7,5	6,9	4,7	20,0	3,8	-	-	12,3

Tabell C för område 2192 HUSBY Datum: 1996-12-05
 Inkomststrukturen för familjer 18-år, efter familjtyp, ålder för familjens huvudman samt antal barn.
 Inkomstår 1994 för den folkbokförda befolkningen 1994-12-31.

Inkomstslag	Familjtyp Giftn/sambeskattade												Totalt
	18 - 24 år		25 - 44 år		45 - 64 år		65 - år		barn 1		barn 2- barn		
	u barn	1 barn 2- barn	u barn	1 barn 2- barn	u barn	1 barn 2- barn	u barn	1 barn 2- barn	u barn	1 barn 2- barn	u barn	1 barn 2- barn	
Totalt antal familjer	10	9	8	148	201	364	192	86	102	202	4	-	1326
Förtidspension + Arbetsmarknadsstöd + Socialbidrag													
Familjernas bidragsberoende i förhållande till familjens disponibla inkomst	0 %	44,4	62,5	62,2	66,7	69,2	66,7	74,4	63,7	81,2	25,0	-	68,9
1 - 25 %	50,0	33,3	10,1	10,4	14,4	12,1	6,8	8,1	11,8	3,0	-	-	9,8
26 - 50 %	10,0	11,1	12,5	13,5	8,5	8,8	13,0	5,8	9,8	6,4	25,0	-	9,5
51 - 75 %	-	11,1	25,0	6,1	6,0	8,8	2,6	8,1	11,8	2,0	25,0	-	6,4
76 - 100 %	30,0	-	-	8,1	4,5	1,1	10,9	3,5	2,9	7,4	25,0	-	5,4
Förtidspension + Sjukpenning + Arbetsmarknadsstöd + samtliga skattefria bidrag													
Familjernas bidragsberoende i förhållande till familjens disponibla inkomst	0 %	30,0	37,5	50,7	26,9	16,8	50,0	26,7	14,7	62,9	25,0	-	34,7
1 - 25 %	10,0	44,4	25,0	14,2	41,3	40,1	17,7	45,3	38,2	17,3	-	-	30,5
26 - 50 %	-	11,1	-	14,2	12,9	19,8	14,6	11,6	15,7	7,4	25,0	-	14,3
51 - 75 %	20,0	22,2	12,5	8,1	8,5	7,7	4,2	3,5	9,8	3,0	-	-	6,7
76 - 100 %	40,0	-	25,0	12,8	10,4	15,7	13,5	12,8	21,6	9,4	50,0	-	13,8
Samtliga skattepliktiga bidrag + samtliga skattefria bidrag													
Familjernas bidragsberoende i förhållande till familjens disponibla inkomst	0 %	10,0	12,5	18,2	1,5	0,5	38,5	3,5	1,0	63,9	-	-	18,0
1 - 25 %	22,2	22,2	12,5	18,9	26,9	23,6	34,9	57,0	30,4	20,3	50,0	-	27,3
26 - 50 %	10,0	11,1	25,0	10,1	23,9	19,5	15,6	10,5	24,5	4,5	-	-	16,4
51 - 75 %	22,2	22,2	12,5	10,1	11,9	19,2	3,1	5,8	15,7	2,5	-	-	10,9
76 - 100 %	80,0	44,4	50,0	38,5	35,8	37,1	7,8	23,3	28,4	8,9	50,0	-	27,5
Andel under socialbidragsnorm (%)	10,0	-	-	8,1	6,5	4,9	2,6	3,5	6,9	3,0	-	-	4,9

SOU Tabell C för område 2192 HUSBY

Datum: 1996-12-05

Inkomststrukturen för familjer 18- år, efter familjetyper, ålder för familjens huvudman samt antal barn.
Inkomstår 1994, för den folkbokförda befolkningen 1994-12-31.

Inkomstslag	Familjetyper Ersamstående												Totalt	
	18 - 24 år			25 - 44 år			45 - 64 år			65 - år				Totalt
	u	barn	1 barn 2- barn	u	barn	1 barn 2- barn	u	barn	1 barn 2- barn	u	barn	1 barn 2- barn		
Totalt antal familjer	767	56	16	1733	275	281	1050	86	25	715	2	1	5007	
Förtidspension + Arbetsmarknadsstöd + Socialbidrag														
Familjernas bidragsberoende i förhållande till familjens disponibla inkomst	0 %	46,4	43,8	72,5	59,5	54,4	65,7	68,6	48,0	89,7	100,0	100,0	71,0	
	1 - 25 %	12,5	12,5	5,2	16,7	21,0	3,8	7,0	12,0	2,0	-	-	6,4	
	26 - 50 %	3,7	16,1	4,0	11,6	13,9	3,5	12,8	28,0	0,8	-	-	4,9	
	51 - 75 %	5,6	19,6	4,8	9,5	8,2	9,9	4,7	12,0	0,6	-	-	6,1	
	76 - 100 %	11,9	5,4	13,4	3,6	2,5	17,0	7,0	-	8,0	-	-	11,7	
Förtidspension + Sjukpenning + Arbetsmarknadsstöd + samtliga skattefria bidrag														
Familjernas bidragsberoende i förhållande till familjens disponibla inkomst	0 %	36,5	10,7	58,6	13,8	5,3	56,5	9,3	12,0	37,9	-	-	44,2	
	1 - 25 %	13,2	23,2	15,8	22,2	29,2	10,5	50,0	16,0	29,4	100,0	-	15,8	
	26 - 50 %	10,5	19,7	5,4	9,2	18,3	3,7	7,0	28,0	22,9	-	-	11,4	
	51 - 75 %	8,1	10,7	5,0	12,0	16,3	3,7	7,0	6,0	0,6	-	-	6,0	
	76 - 100 %	31,9	35,7	19,1	24,0	32,0	26,8	19,8	48,0	9,2	-	-	22,6	
Samtliga skattefria bidrag + samtliga skattefria bidrag														
Familjernas bidragsberoende i förhållande till familjens disponibla inkomst	0 %	15,6	1,8	36,5	2,5	1,8	48,3	1,2	8,0	37,5	-	-	30,8	
	1 - 25 %	15,9	7,1	14,8	17,1	3,9	21,3	45,3	16,0	29,7	100,0	-	19,4	
	26 - 50 %	11,2	10,7	6,3	19,6	18,9	11,1	19,8	12,0	23,1	-	-	17,0	
	51 - 75 %	11,1	20,7	9,3	19,6	58,7	12,3	23,3	6,0	9,2	-	-	30,3	
	76 - 100 %	46,2	69,6	87,5	49,1	58,7	15,3	5,0	5,0	9,2	-	-	30,3	
Andel under socialbidragsnorm (%)														
		32,1	17,9	12,5	9,5	7,5	6,9	4,7	20,0	3,8	-	-	12,3	

SOU Tabell A för område 110 ÅNGBY-BROMMA

Datum: 1996-12-05

Inkomststrukturen för familjer 18-år, efter familjetyp, ålder för familjens huvudman samt antal barn.
Inkomstår 1994 för den folkbokförda befolkningen 1994-12-31.

Inkomstslag	Familjetyp Gifta/sambeskattade												Totalt
	18 - 24 år			25 - 44 år			45 - 64 år			65 - år			
	u barn	1 barn	2- barn	u barn	1 barn	2- barn	u barn	1 barn	2- barn	u barn	1 barn	2- barn	
Totalt antal familjer	7	1	-	65	125	469	351	152	196	327	-	1	1694
Faktorinkomst	antal belopp tkr	7 528	1 34	- -	65 56882	125 220321	468 199951	350 88392	152 124609	196 298853	-	1 273	1692 751349
Ålderspension	antal belopp tkr	-	-	-	-	-	10 856	-	-	-	-	1 175	338 63929
Förtidspension	antal belopp tkr	-	-	1 80	-	367 4171	7 4171	298 511	4 709	5 -	9 -	-	63 6136
Sjukpenning	antal belopp tkr	-	-	-	11 184	308 2417	116 1119	69 919	34 648	32 276	12 -	-	304 5871
Föräldrapenning	antal belopp tkr	-	1	-	2 203	102 5227	408 14388	-	26 109	125 2065	-	1	665 21994
Arbetsmarknadsstöd	antal belopp tkr	2	-	-	12 653	22 1092	58 2895	36 1404	19 450	12 -	-	-	161 9536
Skattepliktiga bidrag	antal belopp tkr	2 227	1	-	20 1017	110 7229	440 23659	121 5753	72 2883	143 3803	18 692	1	928 45274
Bostadsbidrag	antal belopp tkr	4 14	1 17	-	4 17	5 61	26 429	-	12 98	5 -	-	-	47 646
KBT	antal belopp tkr	-	-	-	-	-	1 73	1 14	-	-	4 48	-	6 134
Socialbidrag	antal belopp tkr	-	1	-	1 2	5 18	-	-	-	1 6	-	-	8 83
Skattefria bidrag	antal belopp tkr	7 381	1 82	-	11 480	97 1236	460 9250	9 155	166 1259	193 3884	11 131	1	936 16883
Skatt mm	antal belopp tkr	7 191	1 6	-	65 10065	125 19907	469 76773	349 76674	152 31234	196 43317	327 41477	1	1692 299938
Disponibel inkomst	antal belopp tkr	7 946	1 119	-	64 21704	125 45069	469 176277	350 148659	152 62169	196 90345	326 82636	1	1691 628440
Andel under socialbidragsnorm (%)		14,3	-	-	3,1	0,8	0,9	1,4	-	-	0,3	-	0,8

SOU Tabell A för område 110 ANGBY-BROMMA Datum: 1996-12-05
 Inkomststrukturen för familjer 18-år, efter familjetyper, ålder för familjens huvudsam samt antal barn.
 Inkomstår 1994 för den folkbokförda befolkningen 1994-12-31.

Inkomstslag	Familjetyper Ensamstående		25 - 44 år		45 - 64 år		65 - 74 år		Totalt					
	Alder 18 - 24 år		u barn 1 barn 2- barn		u barn 1 barn 2- barn		u barn 1 barn 2- barn							
	u barn	1 barn 2- barn	u barn	1 barn 2- barn	u barn	1 barn 2- barn	u barn	1 barn 2- barn						
Totalt antal familjer	543	3	-	511	63	66	377	40	13	401	-	-	2017	
Faktorinkomst	antal belopp tkr	515 23198	2 69	-	456 9733	61 9733	66 10778	353 88373	40 9162	13 4239	372 9374	-	-	1878 239316
Alderspension	antal belopp tkr	-	-	-	-	-	-	5 394	1 121	-	397 38180	-	-	403 38695
Förtidspension	antal belopp tkr	2 139	-	14 1175	1 100	114 114	40 3571	3 316	-	-	-	-	-	61 5414
Sjukpenning	antal belopp tkr	6 79	2 5	39 720	18 408	14 257	58 1846	5 86	17 17	1 1	2 45	-	-	145 3465
Föräldrapenning	antal belopp tkr	-	2 130	56 1149	42 2525	48 1735	7 39	6 21	3 7	-	-	-	-	164 5607
Arbetsmarknadsstöd	antal belopp tkr	86 2356	1 4	74 2922	9 417	3 117	26 1547	4 141	1 58	-	-	-	-	204 7562
Skattepliktiga bidrag	antal belopp tkr	99 2664	2 146	157 5153	49 3589	50 2211	99 4340	17 322	5 80	4 95	-	-	-	482 18601
Bostadsbidrag	antal belopp tkr	36 128	1 2	30 124	10 172	27 669	12 94	14 186	6 138	-	-	-	-	136 1514
KBT	antal belopp tkr	1 41	-	8 117	1 5	-	12 268	1 14	1 14	-	100 2015	-	-	123 2460
Socialbidrag	antal belopp tkr	41 829	1 3	47 1156	2 47	-	266 266	-	-	-	17	-	-	106 2317
Skattefria bidrag	antal belopp tkr	451 9853	3 25	133 4605	55 813	60 2248	36 809	39 713	12 536	12 536	102 2063	-	-	891 21665
Skatt mm	antal belopp tkr	500 6729	2 56	473 2732	62 3757	66 3639	369 33586	3467 3467	13 1539	13 1539	400 19005	-	-	1925 99099
Disponibel inkomst	antal belopp tkr	538 29365	3 184	487 67739	63 10517	66 11908	373 71907	40 8778	13 3434	13 3434	400 46560	-	-	1983 250392
Andel under socialbidragsnorm (2)		37,4	33,3	-	8,6	3,2	1,5	3,7	2,5	-	0,5	-	-	13,3

SOU Tabell B för område 110 ÅNGBY-BRONNIA Datum: 1996-12-05

Inkomststrukturen för familjer 18- år, efter familjetyp, ålder för familjens huvudman samt antal barn.
Inkomstår 1996 för den folkbokförda befolkningen 1994-12-31.

Inkomstslag	Familjetyp Gifta/sambeskattade		25 - 44 år		45 - 64 år		65 - år		Totalt				
	Ålder (huvudman) 18 - 24 år		u barn		u barn		u barn						
	1 barn	2- barn	1 barn	2- barn	1 barn	2- barn	1 barn	2- barn					
Totalt antal familjer	7	1	-	65	125	469	351	152	196	327	-	1	1694
Faktorinkomst	75,4	33,8	-	65	125	468	350	152	196	327	-	1	1692
medelbelopp tkr				468,9	455,1	470,8	571,3	581,5	635,8	91,4	-	272,9	444,1
Ålderspension	-	-	-	-	-	-	10	-	-	327	-	1	338
antal							85,6			192,3		174,7	189,1
medelbelopp tkr													63
Förtidspension	-	-	-	80,2	-	52,4	112,7	74,4	102,2	78,8	-	-	97,4
antal				1		7	37	4	5	9			63
medelbelopp tkr													97,4
Sjukpenning	-	-	-	11	30	116	69	34	32	12	-	-	304
antal				16,7	10,3	20,8	16,2	27,0	20,2	23,0			19,3
medelbelopp tkr													304
Föräldrapenning	-	1	-	2	102	408	-	26	125	-	-	1	665
antal		1,5		101,6	51,2	35,3		4,2	16,5			0,5	33,1
medelbelopp tkr													665
Arbetsmarknadsstöd	2	-	-	12	22	58	36	19	12	-	-	-	161
antal	103,0			54,4	49,6	49,9	73,3	73,9	37,5				58,0
medelbelopp tkr													161
Skattepliktiga bidrag	2	1	-	20	110	440	121	72	143	18	-	1	928
antal	113,6	9,5		50,9	65,7	55,8	47,5	40,0	26,6	38,4		0,5	48,8
medelbelopp tkr													928
Bostadsbidrag	4	1	-	4	5	26	-	2	5	-	-	-	47
antal	3,6	16,5		4,1	12,1	16,5		6,2	19,5				13,8
medelbelopp tkr													47
KBT	-	-	-	-	-	1	14,1	-	6	-	-	-	6
antal						72,5			12,0				22,4
medelbelopp tkr													6
Socialbidrag	-	1	-	1	-	5	-	-	1	-	-	-	8
antal		56,2		2,4		3,7			6,0				10,4
medelbelopp tkr													8
Skattefria bidrag	7	1	-	11	97	460	9	146	193	11	-	1	936
antal	54,4	81,7		43,6	12,7	20,1	17,2	8,6	20,1	11,9		5,1	18,0
medelbelopp tkr													936
Skatt mm	7	1	-	65	125	469	349	152	196	327	-	1	1692
antal	27,2	5,9		154,8	159,3	163,7	219,7	205,5	221,0	126,8		294,0	177,3
medelbelopp tkr													1692
Disponibel inkomst	7	1	-	64	125	469	350	152	196	326	-	1	1691
antal	135,2	119,1		339,1	360,6	375,9	424,7	409,0	460,9	255,5		515,3	371,6
medelbelopp tkr													1691
Andel under socialbidragsnorm (%)	14,3	-	-	3,1	0,8	0,9	1,4	-	-	0,3	-	-	0,8

Tabell B för område 110 ANGBY-BROFVA Datum: 1996-12-05
 Inkomststrukturen för familjer 18-år, efter familjetyp, ålder för familjens huvudman samt antal barn
 Inkomstår 1994 för den folkbokförda befolkningen 1994-12-31.

Inkomstslag	Familjetyp Ersämsstående												Totalt
	18 - 24 år			25 - 44 år			45 - 64 år			65 - år			
	u barn	1 barn	2- barn	u barn	1 barn	2- barn	u barn	1 barn	2- barn	u barn	1 barn	2- barn	
Totalt antal familjer	543	3	-	511	63	66	377	60	13	401	-	-	2017
Faktorinkomst	515 45,0	2 34,3	-	456 185,1	61 159,6	66 163,3	353 250,3	40 229,0	13 326,1	372 25,2	-	-	1878 127,4
Alderspension	-	-	-	-	-	-	5 78,8	1 121,4	-	397 96,2	-	-	403 96,0
Förtidspension	2 69,5	-	-	14 83,9	1 99,6	1 114,0	40 89,3	3 105,3	-	-	-	-	61 88,8
Sjukpenning	6 13,2	2 2,5	-	39 18,5	18 22,7	14 18,4	58 31,8	5 17,2	1 17,0	2 22,7	-	-	145 23,9
Föräldrapenning	-	2 65,2	-	56 20,5	62 60,1	48 36,1	7 5,6	6 3,5	3 2,4	-	-	-	164 34,2
Arbetsmarknadsstöd	86 27,4	1 3,6	-	74 39,5	9 46,4	3 38,9	26 59,5	4 35,2	1 57,8	-	-	-	204 37,1
Skattepliktiga bidrag	99 26,9	2 73,0	-	157 32,8	49 73,3	50 44,2	99 43,8	17 19,0	5 16,0	4 23,7	-	-	482 38,6
Bostadsbidrag	36 3,6	1 2,4	-	30 4,1	10 17,2	27 24,8	12 7,8	14 13,3	6 22,9	-	-	-	136 11,1
KBT	1 40,8	-	-	8 14,6	1 5,5	-	12 22,3	1 13,7	-	100 20,2	-	-	123 20,0
Socialbidrag	41 20,2	1 2,6	-	47 24,6	2 23,4	-	14 19,0	-	-	1 16,6	-	-	106 21,9
Skattefria bidrag	451 21,8	3 8,4	-	133 34,6	55 14,8	60 37,5	36 22,5	39 18,3	12 44,7	102 20,2	-	-	891 24,3
Skatt mm	500 13,5	2 28,1	-	473 57,8	62 60,6	66 55,1	369 91,0	40 86,7	13 118,4	400 47,5	-	-	1925 51,5
Disponibel inkomst	538 54,6	3 61,2	-	487 139,1	63 166,9	66 180,4	373 192,8	40 219,5	13 264,2	400 116,4	-	-	1983 126,3
Andel under socialbidragsnorm (%)	37,4	33,3	-	8,6	3,2	1,5	3,7	2,5	-	0,5	-	-	13,3

SUB Tabell C för område 110 ÅNGBY-BROMMA

Inkomststrukturen för familjer 18-år, efter familjetyp, ålder för familjens huvudman samt antal barn.
Inkomstår 1994 för den folkbokförda befolkningen 1994-12-31.

Datum: 1996-12-05

Inkomstslag	Familjetyp		Giftn/sambeskattade		25 - 44 år		45 - 64 år		65 - år		Totalt	
	18 - 24 år		25 - 44 år		45 - 64 år		65 - år		65 - år			
	u barn	1 barn 2- barn	u barn	1 barn 2- barn	u barn	1 barn 2- barn	u barn	1 barn 2- barn	u barn	1 barn 2- barn		
Totalt antal familjer	7	1	-	65	125	469	351	152	196	327	1	1694
Förtidspension + Arbetsmarknadsstöd + Socialbidrag												
Familjernas bidragsberoende i förhållande till familjens disponibla inkomst	0 %	100,0	-	98,5	100,0	98,3	89,7	97,4	94,9	97,2	-	96,2
	1 - 25 %	-	-	1,5	-	1,7	5,4	2,0	2,0	1,2	-	1,2
	26 - 50 %	-	100,0	-	-	-	4,0	0,7	0,5	1,2	-	1,2
	51 - 75 %	-	-	-	-	-	0,9	-	0,5	0,3	-	0,3
	76 - 100 %	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Förtidspension + Sjukpenning + Arbetsmarknadsstöd + samtliga skattefria bidrag												
Familjernas bidragsberoende i förhållande till familjens disponibla inkomst	0 %	28,6	-	81,5	37,6	10,2	80,1	17,8	5,9	91,4	-	45,3
	1 - 25 %	14,3	-	10,8	57,6	86,4	14,2	80,2	91,2	6,7	-	50,8
	26 - 50 %	14,3	-	7,7	3,2	2,6	4,3	1,3	1,5	1,5	-	2,8
	51 - 75 %	28,6	100,0	-	1,6	0,6	1,1	-	1,5	0,3	-	0,9
	76 - 100 %	14,3	-	-	-	0,2	0,3	-	0,5	-	-	0,2
Samtliga skattepliktiga bidrag + samtliga skattefria bidrag												
Familjernas bidragsberoende i förhållande till familjens disponibla inkomst	0 %	14,3	-	69,2	1,6	0,6	70,7	5,9	1,5	91,7	-	36,0
	1 - 25 %	14,3	-	15,4	75,6	76,9	23,4	87,5	90,3	7,6	-	52,5
	26 - 50 %	28,6	100,0	12,3	15,6	12,2	3,4	5,9	7,7	0,6	-	9,4
	51 - 75 %	28,6	-	1,5	5,6	2,6	0,6	0,7	0,5	-	-	1,5
	76 - 100 %	28,6	-	1,5	0,8	0,9	-	-	0,5	-	-	0,5
Andel under socialbidragsnorm (%)		14,3	-	3,1	0,8	0,9	1,4	-	-	0,3	-	0,8

SOU Tabell C för område 110 ANGBY-BROMMA

Datum: 1996-12-05

Inkomststrukturen för familjer 18-år, efter familjtyp, ålder för familjens huvudman samt antal barn.
Inkomstår 1994 för den folkbokförda befolkningen 1994-12-31.

Inkomstslag	Familjtyp										Totalt
	Ensamstående		25 - 44 år		45 - 64 år		65 - år		år		
	u barn	1 barn 2- barn	u barn	1 barn 1 barn 2- barn	u barn	1 barn 2- barn	u barn	1 barn 2- barn	u barn	1 barn 2- barn	
Totalt antal familjer	543	3	511	63	377	40	13	401	-	-	2017
Förtidspension + Arbetsmarknadsstöd + Socialbidrag											
Familjernas bidragsberoende i förhållande till familjens disponibla inkomst	0 %	66,7	91,8	96,8	98,5	87,0	100,0	99,8	-	-	93,3
	1 - 25 %	3,9	1,8	1,6	1,5	2,1	2,5	2,5	-	-	1,9
	26 - 50 %	0,7	1,0	1,6	1,5	4,0	15,4	15,7	-	-	1,3
	51 - 75 %	1,1	1,4	1,6	1,5	4,2	2,5	2,5	-	-	1,6
	76 - 100 %	0,9	4,1	-	-	2,7	-	0,2	-	-	1,8
Förtidspension + Sjukpenning + Arbetsmarknadsstöd + samtliga skattefria bidrag											
Familjernas bidragsberoende i förhållande till familjens disponibla inkomst	0 %	66,7	73,4	74,6	53,0	10,9	28,8	74,1	-	-	54,7
	1 - 25 %	19,7	9,4	9,4	23,0	2,7	5,0	15,4	-	-	19,0
	26 - 50 %	19,2	3,3	4,8	28,8	4,2	15,4	10,0	-	-	9,8
	51 - 75 %	16,0	5,7	3,2	4,5	6,6	7,7	10,0	-	-	6,8
	76 - 100 %	22,7	8,2	-	1,5	-	-	0,2	-	-	9,7
Samtliga skattepliktiga bidrag + samtliga skattefria bidrag											
Familjernas bidragsberoende i förhållande till familjens disponibla inkomst	0 %	12,2	57,5	4,8	4,5	69,2	7,7	73,6	-	-	45,8
	1 - 25 %	20,1	18,2	42,9	39,4	16,6	65,0	16,2	-	-	13,2
	26 - 50 %	11,5	5,3	19,0	30,3	7,2	23,1	10,0	-	-	17,7
	51 - 75 %	33,3	6,3	14,3	12,1	0,8	7,5	7,7	-	-	12,6
	76 - 100 %	28,2	12,1	19,0	13,6	4,2	-	0,2	-	-	12,6
Andel under socialbidragsnorm (X)		37,4	33,3	8,6	3,2	1,5	2,5	0,5	-	-	13,3

Statens offentliga utredningar 1997

Systematisk förteckning

Justitiedepartementet

Fastighetsdataregister. [3]
Aktiebolagets kapital. [22]

Socialdepartementet

Röster om barns och ungdomars psykiska hälsa. [8]
Välfärd i verkligheten – Pengar räcker inte. [24]

Kommunikationsdepartementet

Länsstyrelsernas roll i trafik- och fordonsfrågor. [6]
IT-problem inför 2000-skiftet. Referat och slutsatser från en hearing anordnad av IT-kommissionen den 18 december. IT-kommissionens rapport 1/97. [12]
Digital demokr@ti. Ett seminarium om Teknik, demokrati och delaktighet den 8 november 1996 anordnat av Folkomröstningsutredningen, IT-kommissionen och Kommunikationsforskningsberedningen. [23]

Finansdepartementet

Inkomstskattelag, del I-III. [2]
Byråkratin i backspegeln. Femtio år av förändring på sex förvaltningsområden. [7]
Flexibel förvaltning. Förändring och verksamhetsanpassning av statsförvaltningens struktur. [9]
Ansvaret för valutapolitiken. [10]
Skatter, miljö och sysselsättning. [11]
Det svåra samspillet. Resultatstyrningens framväxt och problematik. [15]
Skatter, tjänster och sysselsättning.
+ Bilagor. [17]
Granskning av granskning.
Den statliga revisionen i Sverige och Danmark. [18]

Utbildningsdepartementet

Den nya gymnasieskolan – steg för steg. [1]
Växa i lärande. Förslag till läroplan för barn och unga 6-16 år. [21]

Arbetsmarknadsdepartementet

Aktivt lönebidrag. Ett effektivare stöd för arbetshandikappade. [5]

Kulturdepartementet

IT i kulturens tjänst. [14]

Närings- och handelsdepartementet

Regionpolitik för hela Sverige. [13]
Att utveckla industriforskningsinstitut. [16]
Konkurrenslagen 1993-1996. [20]

Inrikesdepartementet

Bättre information om konsumentpriser. [19]

Miljödepartementet

Förbättrad miljöinformation. [4]

Statens offentliga utredningar 1997

Kronologisk förteckning

1. Den nya gymnasieskolan – steg för steg. U.
 2. Inkomstskattelag, del I-III. Fi.
 3. Fastighetsdataregister. Ju.
 4. Förbättrad miljöinformation. M.
 5. Aktivt lönebidrag. Ett effektivare stöd för arbetshandikappade. A.
 6. Länsstyrelsernas roll i trafik- och fordonsfrågor. K.
 7. Byråkratin i backspeglarna. Femtio år av förändring på sex förvaltningsområden. Fi.
 8. Röster om barns och ungdomars psykiska hälsa. S.
 9. Flexibel förvaltning. Förändring och verksamhetsanpassning av statsförvaltningens struktur. Fi.
 10. Ansvar för valutapolitiken. Fi.
 11. Skatter, miljö och sysselsättning. Fi.
 12. IT-problem inför 2000-skiftet. Referat och slutsatser från en hearing anordnad av IT-kommissionen den 18 december. IT-kommissionens rapport 1/97. K.
 13. Regionpolitik för hela Sverige. N.
 14. IT i kulturens tjänst. Ku.
 15. Det svåra samspelet. Resultatstyrningens framväxt och problematik. Fi.
 16. Att utveckla industriforskningsinstitut. N.
 17. Skatter, tjänster och sysselsättning. + Bilagor. Fi.
 18. Granskning av granskning. Den statliga revisionen i Sverige och Danmark. Fi.
 19. Bättre information om konsumentpriser. In.
 20. Konkurrenslagen 1993-1996. N.
 21. Växa i lärande. Förslag till läroplan för barn och unga 6-16 år. U.
 22. Aktiebolagets kapital. Ju.
 23. Digital demokrati. Ett seminarium om Teknik, demokrati och delaktighet den 8 november 1996 anordnat av Folkomröstningsutredningen, IT-kommissionen och Kommunikationsforskningsberedningen. K.
 24. Välfärd i verkligheten – Pengar räcker inte. S.
-

